

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΑΡΙΘ. 21 / ΔΡΧ. 3500
1950.

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

Λεονώρα για το σπίτι

10. 1. 50.

Ανναγώνιστος
στὰ ἀνδρικά
μοναδικὸς στὰ
ΤΑΓΙΕΡ

ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 57
ΤΗΛ. 28 388

ΣΙΑΗΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ ΡΑΠΤΗΣ
EX COUPEUR DE LA MAISON GIULIATA
ΑΡΙΣΤΕΙΟΝ ΔΙΕΘΝ. ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

ΕΜΠΟΡΟΛΟΓΙΣΤΗΣ
ΤΑΓΙΕΡ
ΕΜΠΟΡΟΛΟΓΙΣΤΗΣ

ΔΕΚΟ.

ΠΡΟΙΟΝ ΤΗΣ:

ΚΑΛΜΟΛ
ΚΑΤΑΠΛΥΕΙ ΑΜΕΣΩΣ
ΚΕΦΑΛΟΠΟΝΤΕΣ, ΟΔΟΝ
ΤΟΡΡΟΝΤΕΣ, ΓΡΙΠΠΗΝ, ΠΟ
ΝΟΤΕΡΕ ΡΙΘΑΝ, ΡΕΥΜΑ
ΤΙΣΜΟΥ, ΚΥΤΟΛΟΓΗΜΑΤΑ

"FAREL," ΒΙΟΜ. ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΩΝ ΕΛΛΗΝ. ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ
ΚΩΣΤΑΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ ΔΕ

ΤΗΝ ΩΡΑ ΤΗΣ ΒΡΟΧΗΣ

(ΟΙ ΕΠΕΞΗΓΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΜΟΝΤΕΛΩΝ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 6)

ΕΤΟΣ 1ον — ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 21,
15 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1950. — ΔΡΧ. 3.500.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

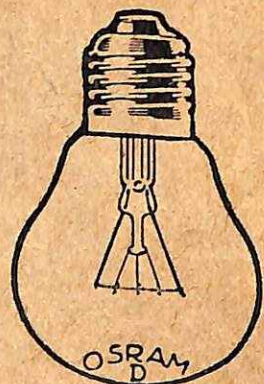
ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ
ΔΕΚΑΠΕΝΟΗΜΕΡΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Διευθυντής: Ε. Χ. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ
'Αρχισυντάκτης: ΑΛ. ΜΑΚΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΣΑΝΤΑΡΟΖΑ 1
ΑΘΗΝΑΙ. — 'Αριθ. τηλεφώνου 33.533
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ
ΑΡΙΘ. 5. — 'Αριθ. τηλεφώνου 26.343

ΑΓΟΡΑΖΕΤΕ
ΠΑΝΤΟΤΕ

OSRAM-D

Η αίσθηματική σας ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

Σας απαντά

Η ΖΗΛΕΙΑ

Είχε μαύρους κύκλους γύρω από τα μάτια της, κι ήταν γλωμώ. «Ήθελε και με δρική. Την κούρτια με ανησυχία, κι αυτή έσπασε:

—Θα τον χωρίσω. Δεν αντέχω πια. Μ' έγκατέλειψε. Έχει τρεις μέρες νάρθη στο σπίτι. Ξελογιαστή μ' άλλη. Το ξέρω. Τέ εμβαλ...

—Ολα τάλεγε έξω από τον εαυτό της. Την συμπόνεσα: —Καλά... κάθισε, της είπα. Μην κάνεις έτσι θα το σκεφτού με το πράγμα.

—Τι να σκεφτούμε; μου λέει εξάλλη. Θα τον χωρήσω! Δεν μπορώ να το υποφέρω. Άκου. Ολόκληρη τη ψοινί νύχτα την πέρασα μέσα σε κόλαση. Κοιμάταια την φλοκωτή κουβέρτα μας με τα νύχια. Τόσο μ' έδερνε η ζήλεια.

Δεν πρόρεσα να μη χαμογελάσω. Ήταν τόσο χαριτωμένη καθώς αναπαράστανε τη σκηνη της ζήλειας της, και μου ήρθε άδεια να ξεφωνήσω.

— Άντρα... ανόητε, τυφέ. Πού είσαι να τη δεις; Να δεις αυτόν τον ζωντανό άνθρωπο, που γι' αγάπη σου κοιμάται σε ολόκληρη κουβέρτα;

Τότε ανοίξε η πόρτα, και εισέβαλε εκείνος. Ήθερε που θα την εύρισκε γιατί κι' άλλοτε είχαν ζητήσει τη συμβουλή μου. Ήταν ταπεινωμένος, με σκυφτό κεφάλι. Όμως αυτή δεν λαγάριαζε αυτά. Ωρμησε πάνω του μόλις τον είδε, να τον ξεσκίσει με τα νύχια της.

—Τον λατρεύει— σκέφτηκα—δεν πρόκειται να χωρήσουν.

Και ήσυχασα. Τους άφησα να μαλλιοτραβήχουν κάμποση ώρα δίχως να μιλώ...

Και ύστερα έφυγαν από κοντά μου αγχωλισμένοι. Έγώ... όμολογώ ακόμα, χαμογελά με τη φλοκωτή κουβέρτα. Κρίμα!

ΜΕΛΑΧΡΟΙΝΗ ΚΑΤΑΣΚΟΠΟ: Πόσο βασανίζει το μυαλό σου εδίκη, μικρή μου φίλη! Ο άγαπημένος σου μπορεί να σ' αγαπά πολύ, και να πηγαίνει μ' άλλες γυναίκες, για τους λόγους που μόνη σου εξηγήσεις. Αυτό όμως δεν πρέπει να σε στενοχωρή. Άς περνά από πάνω σου σαν κάτι άπορατα και άδεια. Ούτε να του λές τίποτα. Όσο για την άλληλογραφία, νομίζω πως δεν βλέπεις σε τίποτα. Το αντίθετο μάλιστα, θα σάς ενώσει πάλι. Τώρα, το μέρος που θα δείξετε τα γράμματά σου, πρέπει έσθ' η ίδια να το δρής.

ΡΙΤΑ, Ένταθα: Αυτοί οι γονείς που δεν μπορούν να μπουν στην ψυχή των παιδιών τους, μου θυμίζουν τις σκληρές τις σπείες. Θα σε δυνατή σφύρινα να ρύγης με το άνθρωπο συμβούλευα να ρύγης με το άνθρωπο που αγαπάς. Όμως δεν ξέρω τον που αγαπάς. Οί' εντέλεις; Γι' αυτό παρακλήρα σου. Οί' εντέλεις; Γι' αυτό και πρέπει με κάθε τρόπο να πείθω και πρέπει με κάθε τρόπο να πείθω τον πατέρα σου. Με την υπομονή

και την επιμονή σου θα νικήσης. Άρ χισε καλύτερα να πείθεις πρώτα τον πατέρα σου, κι' αυτή ύστερα με την άγνη της σε ξένα, ίσως δρής τον τρόπο ν' αλλάξει τα μυαλά του. Πάντως μη λυπάσαι. Άγάπες σαν την δική σας δεν λυγίζουν εύκολα. Θα δρής τον τρόπο να την κάνετε να ζήσει.

ΑΙΧΜΑΛΩΤΕΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ: Όταν μου γράφετε καλές μου και ζητάτε τη συμβουλή μου, είναι απαραίτητο πάντα να μου γράφετε και την ηλικία σας, όπως και την ηλικία του αγαπημένου σας. Αυτό με βοηθάει στη συμβουλή που δίνω. Προσπάθησα ανάμεσα από τις γραμμές να θρώ την ηλικία σας, κι' απ' αυτό έκρινα πως δεν είναι σοβαρό αυτό που απασχολεί και τις δύο σας. Δεν μπορείτε να νοιώσετε εν σας αγαπών οι άντρες που αγαπάτε, γιατί δεν σας λένε με λόγια, πως σας αγαπούν. Μα το ίδιο το θέμα είναι άσπιο. Δεν κρίνετε η αγάπη από τα λόγια, καλές μου. Μόνο από τις πράξεις κρίνεται. Κι' αυτές... μόνο από σας τις ίδιες θα κρίθουν, κι' όχι από μένα που δεν τις ξέρω.

ΣΟΥΖΥ Μ., Κάιρο: Μικροπείσμα και μικροαγάπες είναι όλα αυτά που σας απασχολούν. Τι έχεις που, μικρή μου... και πώς του πιάς το καινούργιο σου λεύκωμα εν' έτοιμο και περιμένει να το ζωγραφίσω ο Δον Ζουάν σου.

ΜΑΡΑΜΕΝΗ ΚΑΡΔΙΑ: Το ζήτημά σου, μάλλον νομικός έπρεπε να το λύσει. Πάντως, ξέρω πως μπορεί να δώσει άδεια η εκκλησία να παντρευθίτε. Έγώ όμως θα σου το συμβούλευα, αυτό μόνο αν νοιώσετε κι' οι δύο σας, Άγάπη που δεν υπολογίζει τίποτα, θαχτεί με πολλά να παλίζετε. Και πρώτα—πρώτα με την αντίστασι των δικών σας. Οί' ανδέξετε.

ΣΤΑΘΟΥΛΑ Α.Λ.: Άπορώ γιατί ταχυδρόμησε το γράμμα σου, μιά κι' έπαινε να υπάρχει η προσομμία που σου χρειάζονται η απάντησι. Με συγχωρή, καλή μου, όμως αυτό δείχνει καθαρή έπιτολοποίηση.

ΜΙΣΟΚΛΕΙΣΤΑ ΜΑΤΙΑ, Θεσ: νίκη! Ναι, καλή μου φίλη. Μπορείς να μου έμπιστεύεις το πολύ βαρύ μυαλό σου, που δεν μπορείς να εξομολογηθής σε κανένα άνθρωπο εκτός από τον εαυτό σου... και να είσαι βέβαιη πως θάρω από μένα κατανόηση. Όσο για το άλλο σου ζήτημα, νομίζω καλή μου πως δεν τον αγαπάς τον άνθρωπό σου, αφού μόνο τον γάμο σκέφτεσαι. Και μιά τέτοια υπολογιστική αγάπη δεν αξίζει τον κόπο να τη συζητήσω. Μπορεί να συζητήσω οποιαδήποτε στιγμή το θέλεις.

ΚΟΡΗ ΤΗΣ ΘΕΑΣ ΔΗΜΗΤΡΑΣ: Το γράμμα σου, μονάχα σ' ένα Μαντίο έπρεπε να το στείλεις. Ούτε τα χρόνια σου μου γράφεις, ούτε τι δουλειά κάνει ο αγαπημένος σου, τι οικονομική κατάσταση έχει; Πρέπει δλ' αυτά να τα ξέρω για να σου απαντήσω έχι σαν Πυλία Πρωτας ο άνθρωπος σου, σου λέει καθαρά πως δεν θέλει να παντρευθί. Αυτό και και πέρα απόφασε. Αν θέλεις γάμο πιά πολύ από κάθε τι, χωρίσε από τώρα. Άν' όμως νοιώθεις πως τον αγαπάς μινε κι' έτσι κοντά του.

ΚΙΤΡΙΝΟ ΑΠΡΙΟΛΟΥΛΟΥΔΟ, Κέρκυρα: Θα σε συμβούλευα να πάρεις τον δεύτερο. Η διαφορά της ηλικίας σας δεν είναι μεγάλη. Μη διαστάσεις.

ΑΙΣΩΝΙΑ ΚΑΙ ΛΟΓΙΚΗ: Το κολοραμμένο γράμμα σου, μου φανέρωσε έναν θετικό, λογικό και με μεγάλη κρίσιν νίον. Όμως, καλή μου φίλε, η αγάπη δεν μετριέται με υπολογισμούς που φτιάχνετε στις οι μηχανικοί. Η αγάπη δεν έχει μέτριο να δρ τίποτ' άλλο τριγύρω της, έξω από αυτήν την ίδια. Άπορώ πως μπορούν και μιλούν για μεγάλη αγάπη άνθρωποι που υπολογίζουν τι θα γίνει, έστω κι' ύστερα από δέκα μέρες. Το θέμα είναι ένα. Ή αγαπάς ή δεν αγαπάς. Δεν χωράει πολύ και λίγο έδω. Και θαρρώ... όταν έρχομαι τόσο να μπαινί η λογική σε μίαν αγάπη, έρχίζεις και το ξεφτυμά της.

Φ. Σ., Νέον Φάληρον: Καταλαβαίνω πολύ καλά τον καμμό σου, αγαπητή μου φίλη. Άλλά πιστέψ με πως δεν βρίσκω διόλου σωστό να γίνεται η αγάπη του παιδιού σου αίτια να δείχνεις λιγότερη στοργή στον άνδρα σου. Αντίθετα με όσα παραδίχε-

ται ο πολύς κόσμος, η στοργή στο άνδρα σου μεγαλώνει όσο περνούν τα χρόνια και γίνεται βαθειά και ακατάλυτη αγάπη. Ναι, θα μου πής, στοργή, άλλα έρωτας; Άκομα κι' αυτός κι' ως είναι τόσο ιδιότροπος θεός, που παίρνει την εύνοιά του από κεινους που θέλει να τυραννήσει. Άγαπα το παιδί σου μ' όλη τη δύναμη της μητρικής σου ψυχής. Άλλά μην αφήνεις την αγάπη αυτή να πνιγί κάθε άλλη αγάπη μέσα σου. Γιατί όλες οι αγαπές από τη θρυσή της ίδιας καρδιάς βγαίνουν κι' όλες το ίδιο μας χοροπορούν και το ίδιο μας ελίδουν.

ΝΕΥΡΙΚΗΝ ΥΠΑΡΞΙΝ, Κ.Α.Λ.Ι: θέ α ν: Δέ φτάνει να είσαι καλή, θέ α ν: Πρέπει προ πάντων να είσαι συγκρατημένη. Ο θυμός είναι οι χειρότεροι σύμβουλοι και άπειρες είναι οι φορές που ο άνθρωπος μετανοεί για πράξεις και για λόγια που δεν ήθελε να κάνει ή να πη. Άφου τα νύχρα σου είναι τόσο κουρασμένα, ζήτησε την ένισχυσί και τη συμβουλή του γιστρου μας.

ΠΙΚΡΑΜΕΝΗ ΚΑΡΔΙΑ, Ρ.Θ.Ο.Ν: Έχεις το πλεονέκτημα να ζής στο νησί του ήλιου και άφινεις τόση πίκρα να γεμίσει την καρδιά σου; Όλα περνούν, καλή μου, σ' αυτόν τον κόσμο. Περνούν οι πίκρες, περνούν οι πόνοι και ξεχνιούνται οι καμμοί. Οι νέοι δεν έχουν το δικαίωμα να ξεγράφουν προκαταβολικά τη χορά από τη ζωή τους. Δώσε την προσοχή που τη ζητάει να μπλουζάρη, ενώ ο όρθιος γιακάς είναι κομμένος άνφορμ.

ΜΥΡΤΑ: —Μαντό από αδιάδροχο ντρά. Ένας θαυμάσιος νομικής προεκτείνεται στο μανίκι και σχηματίζει τα κατκάκι των μανικιών. Τσέπες λοξές.

Άλληλογραφία της Συντάξεω

Υπενθυμίζομεν πάλι στις αναγνώστριες μας που γράφουν στο περιοδικό, μιά παληά μας παράκλησι: Έξω στο φάκελλο και κάτω από τη διευθυνσι του περιοδικού, καλό είναι να σημειώνουν για ποιόν η για ποιά από τις συνεργάτριες της «Γυναίκας» προορίζεται το γράμμα τους. Έτσι και το συντακτικό προσωπικόν του περιοδικού διευκολύνουν στην επιλογή της άλληλογραφίας και τών άμεσών διαδίδαςι των έπιστολών στον αρμόδιον συνεργάτη, και τόν εαυτό των, γιατί έτσι θα πάρουν πολύ πιο γρήγορα την απάντησι που θέλουν. Άς μην ξέχνουν, λοιπόν, αυτή τη λεπτομέρεια.

ΘΕΡΜΗΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΩΝ, Βόλον. Άπό τους στίχους σας λείπει το αίσθημα, γιατί τους γράφατε «ειδικές» για να τους χαρίσετε—όπως γράφετε—σε κάποιον ως είδος έρωτικής εξομολογήσεως. Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο είναι άδυνάτοι για τι είναι αποτέλεσμα σ κ ε ψ ε ω ς και όχι οργανωσής αισθήματος. Να μη τους στείλετε λοιπόν...

ΣΟΥΖΥ Μ.—Τό έντελώς πρωτόλειο διηγηματάκι σας, μαρτυρεί το νεορόν της ηλικίας σας. Διαβάστε «Έλληνες πεζογράφους! Θεοτόν» Παπαδιαμάντη, Καρκαβίτσα, Μυριβήλη και θα δρής μια πραγματικότητα διαφορετική από τα Παρίσια και τα Λονδίνα, στα οποία τρέχει με καλ πασιμό η φαντασία σας.

ΞΕΝΗΤΕΜΕΝΗ ΕΛΛΗΝΙΔΑ, Ατ: γυπτον.—Γιά τα καλά σας λόγια σας ευχαριστούμε θερμά. Θα φροντίσουμε να ικανοποιήσουμε την επιθυμία σας δημοσιεύοντες σ' ένα από τα προσεχή τεύχη, μαθήματα χορού. Όστόσο θα είχαμε να σας πούμε ότι η περίφημη χορευτήρια Ισιδώρα Ντούγγαν έλεγε: «Ο χορός είναι μιά κίνησι που δεν μπορούμε να την άποφύγουμε». Και ένας Άμερικανός καθηγητής: «Αν μπορείς να περπατήσεις μπορείς και να χορεύεις». Φαίνεται λοιπόν πως εκεί που μένουν οι κοπέλες αυτές, στο «έσωτερικόν» δεν υπάρχει κοσμική ζωή και συνεπώς δεν πρόκειται να ώφελήθουν μαθαίνοντας χορό από τις στήλες ενός περιοδικού, αφού δεν θα μπορούν να

ΤΗΝ ΩΡΑ ΤΗΣ ΒΡΟΧ-Σ

Έπεξήγησις των μολέων τη σελίδος 3

1.—Γκαμπαρντίνα, με μεγάλο σηκώτο γιακά—κάπα, που προεκτείνεται έμπρος με ένα κόψιμο. Κάτω από το κόψιμο αυτό είναι τοποθετημένες οι τσέπες.

2.—Μαντό, με άμπιεσμένον ξεκόλλητο, που δίνει την έντύπωσι μπολερό και είναι ένα μονοκόμμα—το σώμα μαζί με τα μανίκια και την κουκούλα. 3.—Ταγιέρ από γκαμπαρντίνα, με φουστα φάκελλο, κουμπωτή στα πλάγια. Μιά ζώνη κάνει τη ζακέτα να μπλουζάρη, ενώ ο όρθιος γιακάς είναι κομμένος άνφορμ.

4.—Μαντό από αδιάδροχο ντρά. Ένας θαυμάσιος νομικής προεκτείνεται στο μανίκι και σχηματίζει τα κατκάκι των μανικιών. Τσέπες λοξές.

5.—Ζακέτα από μάλλινο αδιάδροχο ύφασμα. Ένα μονοκόμμα άμπιεσμένον σχηματίζει όμο, γιακά και κατκάκι της μεγάλης τσέπης. Τόσο αυτό όσο και οι τσέπες είναι γαρνιρισμένες με φαρδύ έσωτερικό γαζί.

εφαρμόουν τα όσα διδάχθηκαν.

Ι. ΤΣΑΜΗΝ.—Έχετε δίκιο. Έπρεπε να ληφθί μιά μέριμνα ειδικά για τις περιπτώσεις που αναφέρετε. Δυστυχώς όμως το Κράτος δείχνει άστοργία. Δεν πρέπει όμως, έπ' ουδενί λόγω, να πληρώση η σύζυγος σας την παράλειψι του Νομοθέτη. Αυτό θα είναι άδικία. Άλλωστε η συζυγική εύτυχια στριγίζεται σε όλα θεμέλια, πιά γερά...

ΜΑΙΡΗ Τ.—Μη διάζεσθε να δρής δημοσιευμένη την εργασία σας. Χρειάζεται πολύς κόπος άνδρ. Έχετε βέβαια κάποιο προσωπικό όφος, αλλά η γλώσσα σας ύστερα έλκει δούλεμα για να γίνει στρατή η φράσι. Έκείνο όμως που κυρίως πει να προσέξετε, είναι η επιλογή του θέματος. Άφήστε κατά μέρος τις Κλαίλιες και τους Φρέντυ και καταπισθείτε μ' ένα ζωντανό θέμα πρμένο απ' τη σύγχρονη ζωή.

ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΝ ΚΑΤΣΙΔΟΜΗΤΗ.—Τό «Παλιό Βιολί» έχει αίσθημα και παρατηρησι. Υστερεί στην αρχιτεκτονική διαρρύθμισι. Όστόσο γράφετε πολύ καλά. Περιμένουμε λοιπόν να μας στείλετε κάτι άλλο.

ΝΤΟΡΑΝ ΦΑΛΑΡΗ.—Φαίνεται πως είχαν χαθή. Άπό τα δύο κρατήσαμε το «Σιντάκι» για να το δημοσιεύσουμε.

ΕΛΕΝΤΕΜΑΝ, Βέροια.—Όπως έλπετε η παράκλησις σας είναι δημοσιεύομενη έρκεια σελίδα τωνίων. Για το άλλο άργότερα.

ΕΝΑ ΠΑΛΑΤΙ ΚΑΙ ΜΙΑ ΚΑΡΔΙΑ

ΚΕΡΔΙΣΕ ΞΑΦΝΙΚΑ 50.000 ΧΡΥΣΑ ΦΡΑΓΚΑ ΑΛΛΑ ΔΙ-Α ΠΙΣΤΩΣΕ ΟΤΙ Η ΕΥΤΥ-ΧΙΑ ΔΕΝ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΣΤΑ ΛΕΦΤΑ ΑΛΛΑ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ...

Ένα χαριτωμένο γαλλικό διήγημα

Ξαφνικά κι' αναπάντεχα, η Σεσίλ Ντεμπρέν κληρονόμησε από μιά θειά της πνήντα χιλιάδες χρυσά γαλλιά φράγκα. Ήταν ένα Αύγουστιάτικο πρωινό: Ή Σεσίλ πήγε άμέσως στην Τράπεζα, έξαυρώσε το τσέκ, έχωσε τα χιλιάδικα μέσα στην τσάντα της, κι' έβησε στο γραφείο της με μιά όρα καθυστέρησι και με ύφος πολύ άποφασιστικό. Ο προϊστάμενός της άρχισε να της κάνει παρατηρήσεις. Έκείνη τον δέκωσε άπότομα: του έπτε ακριβώς τι σκεφτόταν γι' αυτόν κι' έφυγε χτυπώντας πίσω της την πόρτα. Άφου έσφιξε εγκάρδια το χέρι του γερο-ταμιά, φίλησε τις συναδέλφισσές της, δγήκε έξω και πήρε ένα ταξί.

Ή δεσποινίς Ντεμπρέν ήταν όρφανή και ζούσε μόνη της. Έπομένως, μπορούσε να κανονίση τη ζωή της όπως ήθελε. Βγαίνοντας από το γραφείο, πήρε σβάρνα τα μαγαζιά. Έπί τρεις ώρες ψώνιζε. Γέμισε ένα τεράστιο μπαούλο με τουαλέτες κάθε λογής κι' έξαρτήματα γυναικείας κοκεταρίας, και τελευταία πέρασε από τόν κουρέα της. Τέλος, έφτασε στο σταθμό του Βορρά, έστειλε ένα τηλεγράφημα και πήρε το τρένο.

Άπ' τόν σταθμό της λουτρόπολης όπου έφτασε, ένα ταξί την ώδήγησε στο ξενοδοχείο «Σάντες». Ή υποδοχή που της έκανε εκεί, έδωσε στην Σεσίλ Ντεμπρέν την ψευδαίσθησι πως ήταν μιά πριγκίπισσα από βασιλικό αίμα. Αυτό έξ άλλου είναι το κυριώτερο μέλημα των ξενοδοχείων μεγάλης πολυτελείας. Μάλιστα, είχαν λάβει τα τηλεγράφηματά ήταν έτοιμα. Ένα σμήνος σκλάβων όλων τών διαστάσεων μπήκε άμέσως στην ύπηρεσία της πριγκίπισσας, απ' το «λίφτ — μπαού», το τοσοδολικό, ως τόν πελώριο πορτιέρη που ήταν ένα μέτρο και έννενηντα. Μιά κρεβατοκάμαρα από έξω έβένουσε και λεμονιάς, ένα κισαρόχρυσο σαλόνι, χωρισμένο από ένα λουτρό δερ Νιλ και νίκελ, άποτελούσαν τα διαμερίσματα. Ή Σεσίλ με πολύ κόπο κατάφερε να δώξη την καμριέρα που έννοούσε σώνει και καλά να της τακτοποιήση τα πράγματά της. Προτίμησε να κάνει μόνη της αυτή τη δουλειά και με πόση χαρά! Παπούτσια και καπέλλα, φορέματα βραδίνα και σάλια μεταξωτά, πτζάμες για την πλάζ, σάρτες και μαγιό του μπάνιου, εσάρπες και πεινιούα, μαντό και γάντια, ένα σύννεφο άσπρόδουρου και βωδεδάδες κάλτσες, κρέμες και αρώματα, κουτιά μπουκαλάκια, θήκες και νεσεράιρ! Το κρεβάτι και τα έπιπλα είχαν γεμίσει απ' δλ' αυτά. Άφου τα έσπλυνσε όλα και τα θαύμασε, η Σεσίλ, η δακτυλογράφος, που είχε πάντα της δουλειές σκληρά να νά μπου ν' αγοράση τ' άπαραίτητα, βλέποντας να της έφταναν σάν σε πριγκίπισσα και

τόν εαυτό της περιτριγυρισμένο από τόσα έξαισία και περιττά πράγματα—όλα χωρίς εκείνη νάχη καθόλου κοπιήσει γι' αυτά—άρχισε να γελά δυνατά κι' έπτε μονάχη της: «Τι κωμικό πράμα το χρήμα»

Κατά τις πέντε. Σεσίλ κατέβηκε στην πλάζ. Τι παρθένο, ό άμμος κι' η θάλασσα ήταν ακριβώς τα ίδια για κείνους που έμεναν στο ξενοδοχείο «Σάντες», όπως για κείνους που έμεναν στην πανσιόν «Τα Νούφαρα», ένα χιλιόμετρο μακριά απ' την πλάζ, όπου πηγαιναν οι δακτυλογράφες χωρίς κληρονομιά. Όλοι την κίταξαν. Οί κυρίες θαύμασαν την ωραιότατη άνοιχτο-πράσινη πιτζάμα της, οι κύριοι, τ' ωραίο της σώμα και τα κοκκινόχρυσά μαλλιά της. Κάθε βράδυ, η μικρή πριγκίπισσα, λιγάκι πιά άπογοιτευμένη απ' την προηγούμενη μέρα, μέτραγε τα χαρτονομίσματά της, αλλά κάθε πρωί ξεκινούσε πάλι για τ' σεργιάνι της, με τη σκέφι πως ίσως σήμερα θ' άντάμωνε τ' όμορφο βασιλόπουλο. Οί μέρες περνούσαν και κάθε βράδυ της χρειαζόταν και λιγότερη ώρα για να λογαριάση τι της έμενε από την κληρονομιά.

Στην πλάζ, η μάλλον, μέσα στη θάλασσα ήταν που της πρωτομίλησε ο Ζωρζ. Ο Ζωρζ κολυπούσε σάν ψάρι κι' έκανε μακροβούτι σάν φώκια. Της έδειξε πως να κáνη το κράλι, την ένθαρυνε να προχωρή στα πολύ βαθειά νερά. Ο Ζωρζ δεν τη ρώτησε τίποτα, αλλά ύστερα από το μπάνιο καθισμένοι στην άμμο, κι' ενώ έτρωγαν σάντουιτς, της μίλησε για τόν εαυτό του. Στις έξη το βράδυ, η Σεσίλ γνώριζε όλη την ιστορία του Ζωρζ Τεσσάρ απ' όταν γεννήθηκε ως εκείνη τη στιγμή. Ήταν είκοσιεφτά χρονών, εργαζόταν υπάλληλος σ' έναν οίκο εξαγωγής στο Παρίσι, ήταν άνεξάρτητος, λεβεντόπαιδο, χαρούμενος.

Χωρίς να τη ρωτήση που έμενε εκείνη, της έπτε: —Μένω στο Ξενοδοχείο τών Άστέρων ή σχεδόν. Έλάτε να δρής. Τόν ακολουθούσε άνάμεσ' απ' τα δρόμια, μακριά από τα ξενοδοχεία, μακριά από τις δίδες. Μιά μικροσκοπική σκηνή, μιά φωτιά με ξύλα, ένας σωρός από κουβέρτες, πέτσινια λουριά και κατασούδες. Την κάλεσε μάλιστα να της κάνει τ' τραπέζι. Για τ' γεύμα, καλύτερα ως μη γίνη λόγος, αλλά η Σεσίλ σκεφτόταν πως ήταν το μοναδικό ευχάριστο γεύμα που είχε κάνει απ' την ημέρα που ήρθε σε κείνη τη λουτρόπολι. Μονάχα αφού έφαγαν, την ρώτησε που καθόταν και τότε ήταν που η Σεσίλ, η πριγκίπισσα, άρνήθηκε τ' παλάτι της!

—Μένω... μένω στα «Νούφαρα», μουσούρισε, αλλά σας παρακαλώ μην ένοχηθε καθόλου. Έφυγε μόνη της.

Ή Σεσίλ δεν τόν άποχωριζόταν πιά ποτέ, τόν σκεφτόταν διαρκώς, αλλά του μίλουσε πολύ λίγο για τόν εαυτό της. Προτιμούσε να κρατά κάποιο ανάλαφρο μυστήριο γύρω από την ύπαρξί της. Τα βράδια ξελυγιστρύσων και γυρίζει στο «Σάντες» κρυφά σάν καμιά κλέφτρα.

Ένα πρωί, όστόσο, βγαίνοντας απ' το ξενοδοχείο της, για να πάν να τόν συναντήση, βρέθηκε φάτσα με φάτσα μπροστά στον Ζωρζ. Άφου την χαίρετσε με τη συννησμένη του πρόσχαρη ευγένεια, δεν έκανε κανένα σχόλιο και ξεκίνησαν για τόν περίπατό τους. Έκείνη την ημέρα έκαναν μιά μακρινή έκδρομη, αλλά η Σεσίλ παρατήρησε πολλές φορές πως ο σύντροφός της έπεφτε σε βουδαμάρα, φαίνονταν σκεφτικός και τ' γέλιο του ήταν λιγάκι προσποιητό.

Ξαναγύρισαν ξεβωωμένοι από την κούρασι και, ύστερ' από ένα πρόχειρο δείπνο, άθσαν πλάι-πλάι σ' ένα ύκωμα της άμουδιάς μπροστά στο άπειρο μιάς θάλασσας που φάνταζε ολόχρυση κάτω απ' τις τελευταίες άχτινες τού ήλιου.

Τότε, ξαφνικά, ο Ζωρζ σηκώθηκε όρθος και έπτε:

—Ή δεσποινίς με κορόιδεψε! Ή δεσποινίς μένει στο Ξενοδοχείο «Σάντες». Ή δεσποινίς έχει τουαλέτες σαν... ένας φτωχός υπάλληλος σάν έμενα δεν δά... Χωρίς να τελειώση, γύρισε κι' έφυγε με μεγάλα δαμάτια. Έκείνη έτρεξε πίσω του: —Ζωρζ, άκουσε... Ζωρζ... Ο Ζωρζ ξαναγύρισε κοντά της, και τότε, γελύνοντας και κλαίγοντας μαζί, τού διηγήθηκε μιά ακατανόητη ιστορία όπου υπερδούσαν ένα τρένο πολυτελείας, μιά θειά, ένα γραφείο σε κάποιο δρόμο τού Παρισιού, βαρύνιες τουαλέτες και μιά κληρονομιά από 50.000 φράγκα. Ο νέος κατάπληκτος, έκανε ότι μπορούσε για να την ήσυχάση. Τότε εκείνη τού τα ξανάπτε με τη σειρά κι' όταν έπτε τέλος ο Ζωρζ κατάλαβε, την ρώτησε: —Μα γιατί όλο αυτό το έξωφρενικό ξεφάντωμα; —Νομίζα... έπιζα... πίστευα πως ίσως, παίζοντας όλα μου τα χαρτιά μαζί, θα είχα την τύχη να συναντήσω κάποιον... κάποιον... πού... Ω! καταλαβαίνεις Ζωρζ, δεν ήθελα να μείνω δακτυλογράφος σ' όλη μου τη ζωή...άλλ' έδω και λίγο...

—Μικρούλα μου Σεσίλ, δεν είμαι ούτε άρχοντας, ούτε πλούσιος, άλλ' αν θέλεις...

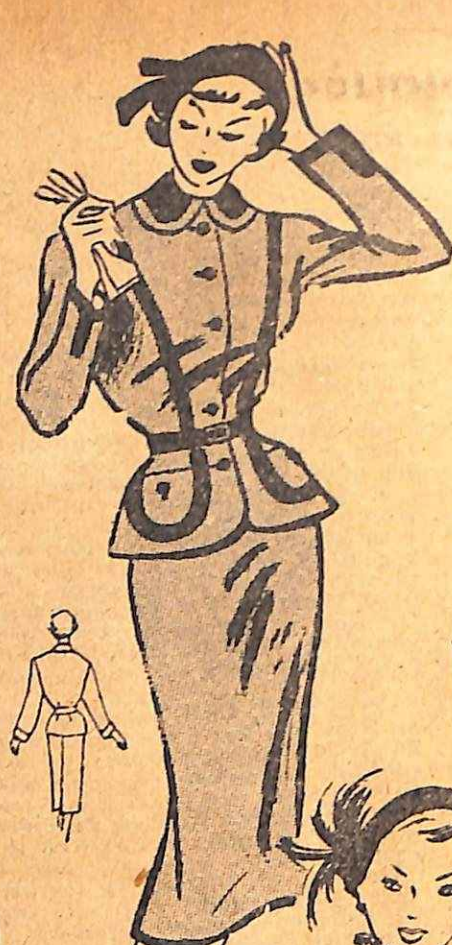
—Αν ήθελε! Ο Ζωρζ ο πρόσχαρος, ο άνοιχτόκαρδος, που ό ήλιος δεκαπέντε ήμερών τόν έκανε να φαντάζει σάν μπρούτζινο ήρωα, ο Ζωρζ ο ευγενικός, ο άπλάς, ο τρυφερός Ζωρζ, δεν ήταν βασιλόπουλο, άλλ' ήταν όμορφος.

Κάθονταν πλάι -- πλάι μπροστά στο άπειρο της θάλασσας...

ΖΩΡΖ ΟΡΙΕΛ

‘Η άπλότης κάνει κομψή τή γυναίκα

1. — Μάλλινο φόρεμα, με κλός φούστα και έσωτερικές τσέπες. Το έφαρμοστό κορσάκι έχει κιμονό μανίκια γαρνιρισμένα με λευκά ρεβέρ. Το μυτερό ντεκολτέ πλαισιώνεται με κουμπιές και κουμπιά, που συγκρατούν ένα χαριτωμένο λευκό πλαστρόν, που ανεβαίνει ψηλά στο λαιμό και είναι σχιστό στο κέντρο.

2. — Ταγιεράκι από γκρι φανέλλα γαρνιρισμένο με φάσες από μαύρο βελούδο. Από το ίδιο βελούδο είναι επίσης τα κουμπιά και η γαρνιτούρα του γιακά. Φούστα σκέτη, τσέπες πλαισιωμένες με τις φάσες της γαρνιτούρας.

3. — ‘Απογευματινή μαύρη τουαλέτα από ζωρέτα ή ρέπς, με έφαρμοστό, κολλητό μανίκι και φούστα στενή που σχηματίζει φύλλο και τσέπη ψηλά, σαν συνέχεια του κουμπώματος του κορσάκι, που κλείνει με 3 κουμπιά. Γαρνίρισμα με φρίλλι πλισέ, από μεταξωτή μουσελίνα.

4. — ‘Απλή και ωραία μπλούζα από ανοιχτόχρωμο μάλλινο ζέρσευ με νωμίτη, φαρδιά μανίκια σφηνωμένα με στενό καπάκι γυριστό γιακαδάκι και ψήλο κούμπωμα.

ΣΚΗΝΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

‘Ο «άντικατοπτρισμός»

Του ΗΛ. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

(Το φθινόπωρο έχει προχωρήσει, τα σύννεφα — γκριζοί δγκοί — κυλιούνται στον ούρανό και κατεβαίνουν χαμηλά, ως τις στέγες των σπιτιών, ως τα κεφάλια των ανθρώπων. Χλιαρός αέρας τινάζει τα κλαδιά των δέντρων κι’ ανημιέται να ξεκολλήσει ένα τελευταίο μαραμένο φύλλο, που πέφτει στη γη, σαν άποχαιρετιστήριο ραδασάκι ενός ατόχειρος, — του καλοκαιριού που πέρασε.
‘Ο ‘Αντρας κι’ η Γυναίκα περπατούν ανάλαφρα κάτω απ’ τη δεντροστοιχία και είναι χλωμοί, σιωπηλοί, ώσπου...)

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (σιγά): Λοιπόν...

‘Ο ‘ΑΝΤΡΑΣ (ξερά): Τι ποτα...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ: ‘Όστε... δεν υπάρχει έλπίδα να συννενοθούμε...

‘Ο ‘ΑΝΤΡΑΣ (κοφτά): ‘Όχι! (Προχωρούν για λίγο σιωπηλοί, βυθισμένοι στις σκέψεις τους. ‘Επειτα...)

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (διατακτικά): Τότε... (παίρνει θάρρος) τότε τί είναι εκείνο που μας άναγκάζει να διατηρούμε τις σχέσεις μας, να έχουμε καθημερινά ραντεβού — και καθημερινούς καυγάδες;

‘Ο ‘ΑΝΤΡΑΣ (εφανιασμένος, σαν να μην είχε καν ύποψιαστί μιιά τέτοιαν ερώτησι): Μά... (στιγμή) είναι ο συνδεσμός μας, η γνωριμία μας... Δεν ήταν δά και λίγο πράμα...

Για σκέψου, ζήσαμε ένα δλόκληρο καλοκαίρι μαζί... (μικρή αναπνοή κι’ έπειτα με κάποια λυρική έξαρσι). ‘Ενα όμορφο, ένα ζεστό καλοκαίρι... Ζεστό, όχι απ’ τον ήλιο, άλλ’ απ’ την αγάπη μας... (Την κυττάζει λοξά με συγκίνηση, καθώς ο δυνατός αέρας της ανακατεύει τα μαλλιάκι. Ποιό σιγά): Θυμάσαι;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (κι’ αυτή σιγά): Πώς μπορώ να μην θυμάμαι; Είχε τόσο παραφορά, τόσο πάθος η πρώτη σου ερωτική εκδήλωσι, ώστε... (σταματάει απότομα).

‘Ο ‘ΑΝΤΡΑΣ (με όνειροπόλο ησυχία): Μά ήταν όλα τόσο όμορφα τότε... ‘Η έδοχή γεμάτη πράσινη θλάστησι, τα ρυάκια γεμάτα νερό, ο αέρας γεμάτος μυρουδιές από θυμάρι και λουλουδιά κι’ ο κάμπος μεγάλος, ατέλειωτος, γεμάτος χρυσά μεστωμένα στάχια... Περπατούσα, θυμάμαι, εκείνο το γαλανό πρωί κι’ εκύτταζα τις πεταλούδες που έρωτεύονταν κι’ ήμουν γεμάτος άλλόκοτα συναισθήματα, όταν ξαφνικά ξεπήδησες μπροστά μου με γέλια και με χάχανα, με τη μεστή όμορφη σου μισοκρυμμένη στο σόρτ και στο λεπτό μπλουζάκι κι’ η καρδιά φτερούγισε στη στήθια μου και τα γονατά μου λύθηκαν και...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (ψυχραία): ...και θρέθηκες γονατιστός μπροστά μου... Μοι έπες λόγια αγάπης, το θυμάμαι σαν ναίαι τώρα, κοινά ίσως λόγια αγάπης, που όμως μοι έκαναν τρομερή εντύπωσι, — ακριβώς γιατί θρικόμουν κι’ εγώ τότε σε μιιά παράξενη ψυχολογική κατάστασι...

‘Ο ‘ΑΝΤΡΑΣ (φευγαλέα σκέψι): ‘Ηταν, ίσως, το καλοκαίρι...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (με όργη): Ναί, αυτό ήταν... Μέσα στη ζεστή ατμόσφαιρα ώργιαζε η Φύσι, ώργιαζαν τα πάντα, — τα λουλουδιά, τα πουλιά, τα έντομα...

‘Ο ‘ΑΝΤΡΑΣ: Το ίδιο και το αίμα στις φλέβες μου. Τα είχα όλα κι’ όμως μοι έλειπε κάτι...

Λησι): Μά ήταν όλα τόσο όμορφα τότε... ‘Η έδοχή γεμάτη πράσινη θλάστησι, τα ρυάκια γεμάτα νερό, ο αέρας γεμάτος μυρουδιές από θυμάρι και λουλουδιά κι’ ο κάμπος μεγάλος, ατέλειωτος, γεμάτος χρυσά μεστωμένα στάχια... Περπατούσα, θυμάμαι, εκείνο το γαλανό πρωί κι’ εκύτταζα τις πεταλούδες που έρωτεύονταν κι’ ήμουν γεμάτος άλλόκοτα συναισθήματα, όταν ξαφνικά ξεπήδησες μπροστά μου με γέλια και με χάχανα, με τη μεστή όμορφη σου μισοκρυμμένη στο σόρτ και στο λεπτό μπλουζάκι κι’ η καρδιά φτερούγισε στη στήθια μου και τα γονατά μου λύθηκαν και...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (κατάπληκτος): Δηλαδή, πάθαμε κι’ έμεις άντικατοπτρισμό; ‘Ενα είδος άντικατοπτρισμό του ‘Ερωτος;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (άνασαινε βαθεία): Λυπάμαι που το λέω, μά έτσι είναι... ‘Ηταν η άναγκη, η ψυχική άναγκη που νοιώθαμε τότε... (πιό σιγά): Καί, ίσως, κι’ η σαρκική...

‘Ο ‘ΑΝΤΡΑΣ (μη τολμώντας να δγάλη συμπέρασμα): Καί τώρα;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (δρηκτικά): ‘Ε, δεν έχει ‘τώρα, δεν υπάρχει κανένα ‘τώρα... (πιό ήρεμα): Οι διαβάτες της έρημου που παθαίνουν τον άντικατοπτρισμό και τραβάνε προς την άνυπαρκτή δασι, προς την δασι της φαντασίας τους, έχουν τρομερό τέλος, αν δεν αντίληφθούν εγκαίρως την αταπάτη τους. Κάποτε σηκώνεται ο σίμιον και τους θάβει με καφτή άμμο! (άργά): Το ίδιο γίνεται και στους διαβάτες της Ζωής, αν δεν αντίληφθούν εγκαίρως, ότι πάθαν άντικατοπτρισμό του ‘Ερωτος. ‘Εμείς...

‘Ο ‘ΑΝΤΡΑΣ (με σφοδρή ταραχή): ‘Ε, έμεις;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (με κλειστά μάτια): Το καταλάβαμε, εύτυχώς!

‘Ο ‘ΑΝΤΡΑΣ (με όδυνηρή κατάπληξι): Εύτυχώς;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (δακρυσμένη): Για τις πρώτες στιγμές, για τις πρώτες μέρες του χωρισμού μας «δυστυχώς». Για όλη την υπόλοιπη ζωή μας... εύτυχώς. (Σιγά): Το πιο σωστό είναι να φροντίσουμε όχι για στιγμές ή για μέρες, μά για δλόκληρη τη ζωή! (Τοι δίνει το χέρι της κι’ αυτός το κρατάει ένα-δυό δευτερόλεπτα. Γύρω τους δλοένα μαδούν τα δέντρα).

‘Ο ‘ΑΝΤΡΑΣ (σιγά): ‘Αντίο. ΗΛ. Ι. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

— Πότε επιτέλους θα αγοράσεις κρεμάστρα, Πολύβιε; Μοι έχεις ρημάξει τους τοίχους!... (Του ‘Αρχέλαου)

‘Ενα πολύτιμο στοιχείο για τήν όμορφή σας

ΤΟ ΝΕΡΟ

Οι ειδικοί λέγουν πως το νερό είναι ένα καλό φάρμακο, αλλά κι’ ένα καλλυντικό πρώτης τάξεως, φθηνό και πάντα πρόχειρο. Φθηνό είναι στη χώρα μας, αλλά πρόχειρο... Έτσι κι’ έτσι.

ΥΓΙΕΙΝΗ ΤΗΣ ΜΥΤΗΣ: Πλένετε τήν μύτη σας με έλαφρώς αλατισμένο νερό, ρουφώντας ξεχωριστά με κάθε ρουθούνι και φτύνοντας το νερό από το στόμα. Περίφημος τρόπος για να προλάβετε το συνάχι.

ΥΓΙΕΙΝΗ ΤΟΥ ΣΤΟΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΛΑΡΥΓΓΟΣ: Για ν’ αποφεύγετε τήν κακή όσμη του στόματός σας, πρέπει τουλάχιστον μεσημέρι και βράδυ μετά το φαί να κάνετε πλύσεις του στόματός σας καθώς και συχνές γαργάρες με άλμυρο νερό.

ΥΓΙΕΙΝΗ ΤΩΝ ΜΑΤΙΩΝ: Μην άμελγτε να πλένετε τα μάτια σας πρωί και βράδυ κάνοντας πλύσεις με αλατισμένο νερό. ‘Αν δεν έχετε ειδικό δοχείο για τήν περιποίησι αυτή των ματιών σας, δουτήστε ένα καθαρό βαμβάκι στο νερό και στάξτε μερικές σταγόνες ενώ συγχρόνως κινήτε τους βολβούς σ’ όλες τις διευθύνσεις. Αυτό δίνει και λαμπράδα στο βλέμα.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΥΡΑΣΙ: Μετά από τήν εργασία σας, ή πρώτη σας φροντίδα θα είναι να βάλετε σε μιιά λεκάνη 2-3 φούχτες χοντρό αλάτι και νερό κρύο ή χλιαρό. Βουτήξτε ένα τσίφτη και κάνετε μιιά γερή έντριβή σ’ όλο το σώμα. Θα νοιώσετε άμέσως ξεκούρασι.

ΓΙΑ ΝΑ ΕΧΕΤΕ ΦΡΕΣΚΟ ΚΑΙ ΞΕΚΟΥΡΑΣΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ: Βάλετε διαδοχικά στο πρόσωπό σας κρύες ή ζεστές κομπρέσες. ‘Εα φρεσκάρη έξαιρετικά το δέρμα σας και θα δυναμώσουν οι μύς του προσώπου.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΝΕΥΡΙΚΗ ΚΟΠΩΣΙ: Μιά καυτή κομπρέσα στον τράχηλό σας και γύρω στους καρπούς των χειρών.

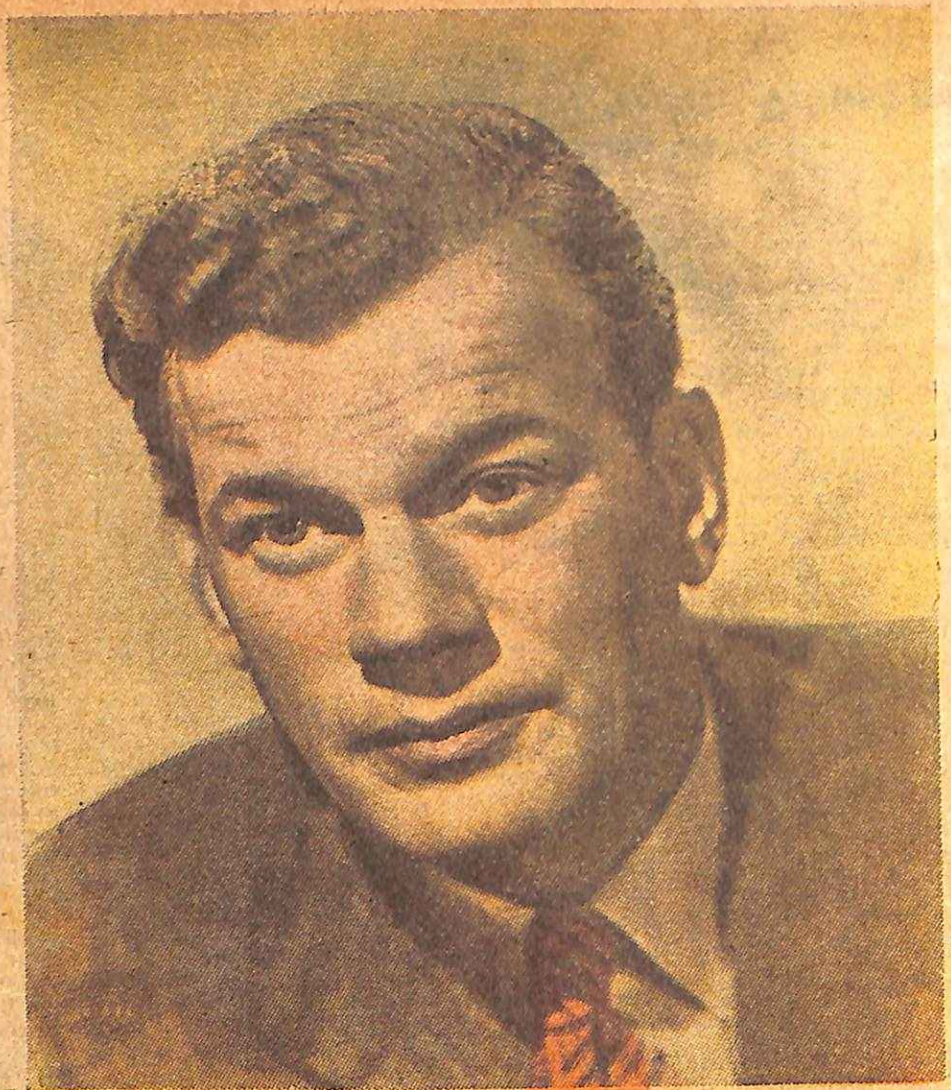
ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΥΓΙΝΙΕΣ: ‘Όταν δεν μπορείτε να κοιμηθώτε, βάλετε μιιά ζεστή θερμόφωρα ή μιιά ζεστή κομπρέσα στο στέρκο. Θα κοιμηθώτε άμέσως. Το ίδιο αποτέλεσμα φέρνει μιιά ζεστή κομπρέσα στα μάτια.

ΕΝΑ ΤΟΝΩΤΙΚΟ ΜΠΑΝΙΟ: ‘Όταν αίσθάνεσθε άτονια δεν έχετε παρά να δρέχετε σε κρύο νερό μιιά πετσέτα. Τήν στίβετε έλαφρά και κάνετε μιιά γερή έντριβή. ‘Η έντριβή πρέπει να γίνεται πολύ δυνατή για να τονώση το νευρικό σας σύστημα και να διεκολήνη τήν κυκλοφορία. Γι’ αυτό και όταν τελειώσετε αντί να σκουπισώτε, συνεχίζετε με τα χέρια σας το τρίψιμο έως ότου να έξαστμισώ τώ νερό και να στεγνώσετε. ‘Αν ή κυκλοφορία σας δεν είναι καλή και δεν καταφέρνετε να ζεσταθώτε μόνο με τα χέρια, κάνετε μετά τώ στέγνωμα αυτό μιιά έντριβή μ’ ένα τρίχινο γάντι.

Ο Τζόζεφ Κόττεν είναι ένας ηθοποιός με αξία που μόλις τώρα άρχισε να γίνεται γνωστός εδώ και ν' αποκτάει και στον τόπο μας θαυμαστές. Θά τον θυμούνται ασφαλώς όσες είδαν παλιότερα τὰ «Ερωτικά Γράμματα» με την Τζένιφερ Τζώνς και τελευταία τὸ «Ἀπ' ἔξω» και τὸ «Ἐπὶ χρόνια χωρισμοῦ», με τὴν Ἰνγκριδ Μπέργκμαν. Ἐφέτος τὸν εἶδαμε σὲ δύο ταινίες: «Πολίτης Κένν» καὶ «Τρίτος Ἄνθρωπος», θά τὸν δοῦμε δὲ καὶ στὴ «Μονομαχία στὸν ἥλιο», στὸ «Πορτραῖτο τῆς Τζέννυ», πάλι με τὴν Τζένιφερ Τζώνς κ.λ.π. Εἶναι δηλαδὴ ὁ Τζόζεφ Κόττεν ὁ ἀστέρας τῆς χρονιάς καὶ θά αξίζει νὰ τὸν γνωρίσουμε καλύτερα.

Ὁ Τζόζεφ Κόττεν γεννήθηκε στὴ Βιρτζίνια στὰ 1905. Εἶναι δηλ. 45 χρόνων καὶ μολοντοῦτο ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι γοητευτικώτατος. Ἡ μοναδική του φιλοδοξία, ἀπὸ τὰ παιδικὰ του χρόνια, ἦταν νὰ γίνῃ ἡθοποιός. Σπούδασε λοιπὸν σὲ μιὰ δραματικὴ σχολή, κερδίζοντας τὴ ζωὴ του ὡς ἐπαγγελματίας ποδοσφαιριστής. Ὅταν τελείωσε τὶς σπουδές του, προσπάθησε μάταια ἐπὶ ἕνα χρόνο νὰ δοῇ δουλειὰ καὶ ἀναγκάστηκε γι' αὐτὸ νὰ γίνῃ γκαρσόνι στὸ Μαϊάμι τῆς Φλωρίδας, ἐνῶ ταυτοχρόνως ἐργαζόταν σ' ἕναν ἐρασιτεχνικὸ θίασο. Στὸ μεταξύ παντρεύθηκε, καὶ ἡ γυναίκα του τὸν ἐσπρώξε νὰ γυρίσουν στὴ Νέα Ὑόρκη. Ἀπέτυχε ὅμως καὶ πάλι καὶ γιὰ πέντε χρόνια ἔκανε τὸν πλάσιν.

Ἀλλὰ, ἁφνικὰ, στὰ 1932, ἡ τύχη του ἀλλάζει, γιὰτὶ συναντᾷ τὸν Ὁρσον Οὐέλλες, τὸν δαιμόνιο σκηνοθέτη καὶ ἡθοποιό, ὁ ὁποῖος τὸν παίρνει γιὰ πρωταγωνιστὴ στὸ «Μέρκιουρι Θιάτερ» ποὺ εἶχε ιδρύσει. Ἡ ἐπιτυχία ἦλθε ἀμέσως καὶ κοντὰ τῆς ἦλθε ἡ δόξα. Ὅλα αὐτὰ, ὅμως, σταθεροποιήθηκαν ὅταν ἀργότερα ἔπαιξε γιὰ

ΤΖΟΖΕΦ ΚΟΤΤΕΝ
"Ένας δυναμικός ἡθοποιός"

Κινηματογραφικὲς ΕΙΔΗΣΟΥΛΕΣ

Γιὰ πρώτη φορά ὑστερα ἀπὸ τὸ «Ἀμπερ γιὰ πάντα», πρωταγωνιστοῦν μαζί, ἡ Λίντα Ντάρνελ καὶ ὁ Κόρνελ Γουάιλντ, στὴν ταινία «Δυὸ σημαίες στὴ Δύση». Τὰ ἐξωτερικὰ τοῦ ἔργου γυρίζονται στὸ Μεξικό, σὲ ὕψος 2.600 μ. Στὸ γύρισμα μίαν σκηνὴς ἡ Λίντα Ντάρνελ λιποθύμησε, ὅχι βέβαια ἀπὸ συγκίνησι, ἀλλὰ ἐκ τῆς ἐκπληκτικῆς συνάντησής της μετὰ τὸν Κόρνελ Γουάιλντ, ἀλλὰ γιὰτὶ... δὲν ἀντέχει ἡ καρδιά της σὲ τόσο μεγάλο ὕψος.

Τὸ δικαστήριό ἀπέκλεισε τὴν Ἰνγκριδ Μπέργκμαν

ἀπὸ τὴ συνδιαχείρησιν τῆς παρουσίας τῆς κόρης τῆς Πίας, ποὺ ἔχει ἀπὸ τὸν πρώτο νάμο. Γιὰ τὸ ζήτημα τῆς ἐπιτροπείας δὲν ἐλήφθη ἀκόμα ὀριστικὴ ἀπόφασις.

Σ' ἕνα διαγωνισμὸ ποὺ διοργάνωσε τὸ ἐλβετικὸ περιοδικὸ «Σινέ-Σουίς» γιὰ τὴν ἀνάδειξιν τῆς πιδὸ δημοφιλούς στάρ, πρώτη ἦρθε ἡ Τζιὼν Ἀλλυσον, δεύτερη ἡ Μπέττυ Γκρέμπλ, τρίτη ἡ Ζάρα Λεάντερ καὶ τέταρτη ἡ Ἐντίζ Φεγιέρ.

Ἡ Σάρα Τσάρτσιλ, κόρη τοῦ μεγάλου Ἀγγλοῦ πολιτικοῦ, θά πρωταγωνιστήσῃ σὲ μιὰ ταινία τῆς Μέτρο Γκόλντγουιν. Στὸ μεταξύ παντρεύθηκε στὴν Ἀμερικὴ κάποιον φωτογράφον κι' ἐφυγὰν μαζί γιὰ τὴν Ἀγγλία γιὰ νὰ

τὸν γνωρίσῃ στοὺς δικούς της.

Μήπως θέλετε νέα γιὰ τὸ ρομάντζο Ἀϊντας Λουπίνου-Χάουαρντ Ντάφ; Πρὸς τὸ παρὸν παραθερίζουν μαζί στὴ Χονολουλού. Ὁ ἄντρας τῆς Λουπίνου, μετὰ τὸν ὁποῖον παντρεύθηκε μόλις πρὸ ἔτους ὕστερα ἀπὸ ἔρωτα δέκα χρόνων, δὲν εἶναι βέβαια μαζί τους.

Ἡ Ἀρλεν Ντάλ, ποὺ θεωρεῖται ὡς ἡ ὠραιότερη αὐτῇ τῇ στιγμῇ στάρ τοῦ Χόλλυγουντ, ἔλαβε μιὰ πρόσκλησι ἀπὸ τὴ Γαλλικὴ κυβέρνησι γιὰ ἕνα ταξίδι στὴ Γαλλία μετὰ ὅλα τῆς τὰ ἔξωδα πληρωμένα. Εἰς ἀντάλλαγμα πρέπει νὰ δεχθῇ νὰ ποζάρῃ γιὰ διαφημιστικὰς τουριστικὰς ἀφίσας.

Ἐλινὸρ Πάρκερ

ΤΑ ΜΑΛΛΙΑ ΑΡΧΙΣΑΝ ΝΑ ΜΑΚΡΑΙΝΟΥΝ ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

1. Τὰ μοντέλα τοῦ Ντιὸρ παρουσιάζουν συχνὰ τὴν οὐμπαλαρίνα, μετὰ τὰ μαλλιά τραβηγμένα σφιχτὰ ἀπὸ τὸ μέτωπο πρὸς τὰ πίσω καὶ τυλιγμένα πίσω σὲ ρολὸ ποὺ ἔχει τὸ σχῆμα V.
2. Τὰ κορίτσια τοῦ Ζὰκ Φάθ ἔχουν τὰ μαλλιά τους χτενισμένα πρὸς τὰ πίσω, χωρὶς χωρίστρα, ὅμως γυρίζουν πρὸς τὰ ἔμπρὸς ἐπάνω ἀπὸ τοὺς κροτάφους, ἐνῶ ἔχουν τσάκισμα πρὸς τὰ ἑπάνω, στὴ βάση τοῦ αὐχένα.
3. Τὸ μανεκέν τοῦ Ντεσέ ἔχει κομψότατο χτένισμα: τὰ μαλλιά δούρτσιζονται στὸ μέτωπο καὶ σχηματίζουν μπούκλα πάνω ἀπὸ τὸν ἕνα κροτάφο. Τὰ ὑπόλοιπα δούρτσιζονται καλὰ καὶ σχηματίζουν ἐπίσης στὴ μιὰ πλευρὰ μπούκλα.
4. Τὰ μοντέλα τῆς Σκιαπαρέλο ἔχουν κοντύτερα μαλλιά, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ ἐπίσης μακρύτερα ἀπὸ πέρυσιν. Μετὰ τὸ καλὸ δούρτσισμα γυρίζουν πρὸς τὴ μιὰ πλευρὰ τοῦ κεφαλοῦ.

πρῶτη φορά στὸν κινηματογράφον. Τὸ πρῶτο τοῦ ἔργο ἦταν «Πολίτης Κένν», μετὰ σκηνοθέτη καὶ πρωταγωνιστὴ τὸν Ὁρσον Οὐέλλες.

Σήμερα, ὁ Τζόζεφ Κόττεν θεωρεῖται σὰν ἕνας ἀπὸ τοὺς πιδὸ καλούς ἡθοποιούς τοῦ Χόλλυγουντ κι' ἕνας ἀπὸ τοὺς γοητευτικώτερους ἀνδρες τῆς ὁθοῆνης. Δὲν εἶναι ἀπ' αὐτοὺς ποὺ μοιάζουν νὰ λένε: «Κυττάχτε με, εἶμαι ὡραίος», παρὸς ἔχει μιὰ βαθύτερη, ἐσωτερικώτερη, μιὰ πνευματικώτερη γοητεία...

Εἶναι πολὺ καλλιεργημένος ἄνθρωπος καὶ ἀγαπᾷ τὴν τέχνη του με πάθος. Ἄν ψάξῃ κανένας στὴ ζωὴ του, δὲν θά βρῇ μικρὰς, ἐπιπολαίους ἐρωτικές περιπέτειες, σὰν αὐτὲς στὶς ὁποῖες μᾶς ἔχουν συνθίσει οἱ διάφοροι «γόητες» καὶ οἱ «δαίμονες» τῆς ὁθοῆνης. Ἡ ζωὴ τοῦ Τζόζεφ Κόττεν εἶναι μοιρασμένη σὲ δύο μεγάλους ἔρωτες: τὴν γυναίκα του, ποὺ στάθηκε στὸ πλάι του στὶς δύσκολες στιγμὲς τῆς ἀνόδου του σὰν μιὰ πιστὴ σύντροφος, καὶ ποὺ τόσο πολὺ τὸν βοήθησε νὰ εὐθυσθῇ στὴ δόξα, καὶ στὴν τέχνη του.

Ὁ Τζόζεφ Κόττεν εἶναι ὁ ὑποδειγματικὸς, ὁ γεννημένος καλλιτέχνης, ποὺ δὲν ἀναλώνει τὴ ζωὴ του σὲ μάταιες καὶ ἐπιπολαίες ἀσχολίες, ἀλλὰ μόνον σὲ μιὰ: στὴν τέχνη. Ἐχει ἐντονὲς καλλιτεχνικὰς ἀνησυχίες καὶ οἱ φιλοδοξίες του, πάντοτε, ἀνταρτῶνται ἀπὸ τὴν «ἐπιπολαίαν» διὰ τρία κοσμογονικά, ὅπως τὰ ἀποκαλεῖ, φίλμ, τὰ ὁποῖα νὰ μείνουν σὰν φωτεινὰ σημάδια στὴν ἱστορία τοῦ ἀμερικανικοῦ κινηματογράφου. Γιὰτὶ νομίζει πὼς ὁ κινηματογράφος, ὅπως τὸν ἐννοεῖ τὸ Χόλλυγουντ, δὲν στέκεται πιά στὸ ὕψος του, καὶ συμφανερνέι μ' ἐκείνους ποὺ ὑποστηρίζουν πρὸς αὐτὸ τὸ Χόλλυγουντ δὲν ἀναγνωθῇ, εἶναι καταδικασμένο νὰ χαθῇ.

Ἡ Σουλβάν Μαγκάνο θά ξαναγυρίσῃ στὴν ὁθοῆν γιὰ νὰ συνεχίσῃ τὴ σταδιοδρομίαν της ποὺ ἄρχισε θριαμβευτικὰ μετὰ τὸ «Πόθοι στοὺς Βάλτους».

ΟΙ ΑΥΡΙΑΝΕΣ ΝΟΙΚΟΚΥΡΕΣ

● 'Η επαγγελματική κατάρτιση των φτωχών κοριτσιών. ● 'Η Οικοκυρική Σχολή της Ένώσεως 'Ελληνίδων. ● 'Ένα ίδρυμα με 53 χρόνια κοινωνική δράση. ● 22.000 κορίτσια έχουν αποφοιτήσει ως σήμερα.

Στην δδον Σόλωνος 100, στο μπαλκόνι του δευτέρου πατώματος μιάς τριόροφης οικόδομης, μιά ταμπέλα: «Οικοκυρική και 'Επαγγελματική Σχολή 'Ενώσεως 'Ελληνίδων 1897», τραβά την προσοχή του περαστικού. Κι' όταν τύχη να είναι ή ώρα 12.30 ή 5 το απόγευμα, θα δει κανείς ένα μελίσσι από μαθήτριες να βγαίνουν απ' τη Σχολή.

«Αν ο διαβάτης είναι λίγο αδιάκριτος και θελήσει να τεντώσει λιγάκι το αυτί, συμβαδίζοντας στο πλάι μιάς ομάδας, δεν θ' ακούσει τις συνηθισμένες φλυαρίες των κοριτσιών αυτής της ηλικίας, αλλά πρόσφατες εντυπώσεις από το τελευταίο μάθημα, γνώμες για την κοπτική, ραπτική, το κέντημα κλπ.

Το παρουσιαστικό των κοριτσιών είναι σεμνό, ή όλη στάση τους απέναντι των περαστικών κοσμία και σου γενούν τη σκέψη, πως μέσα σ' αυτό το ίδρυμα, διαμορφώνονται όχι μόνον οι αύριανες επαγγελματίες, καταρτισμένες γυναίκες, αλλά και άδαμάντινοι χαρακτήρες.

Η ΠΡΩΤΗ ΕΝΤΥΠΩΣΙ

Σκέφθηκα πως θάταν πολύ ενδιαφέρον για τις αναγνώστριες της «Γυναίκας» να μάθουν γι' αυτό το έργο. Συλλογίστηκα τις μητέρες εκείνες που ψάχνουν να βρουν τον τρόπο για να δώσουν στα κορίτσια τους μιά μόρφωση και μιά κατάρτιση επαγγελματική για να τα κάνουν ικανά να μπορέσουν ν' αντικρύσουν αύριο κατάματα τη

Στα πρόσωπα των μαθητριάων είναι ζωγραφισμένη ή Ικανοποίησι, με τη σκέψη ότι ποζάρουν για το Περιοδικό

ζωή. Γι' αυτό μπήκα στο σπίτι, έμαθα από μιά μαθήτριά το όνομα της Διευθύντριας και τράβηξα κατ' ευθείαν για το γραφείο. — 'Η κυρία Ζαφειρία Πεταλούδη, παρακάλες;

Μιά μεσόκοπη γυναίκα, με αδρά χαρκτηριστικά, που δεν τὰ τόνιζε κανένα από τα μαγικά παρασκευάσματα της καλλονής, μου πρότεινε το χέρι. Τη χαιρέτησα, συστήθηκα και της είπα το σκοπό που μ' έκανε ν' ανεβώ τις σκάλες της Σχολής.

Χαμογέλασε λιγάκι, έτσι για να της δοθ ή ο καιρός να σκεφθ ή, μου πρότεινε ένα καθίσμα και προθυμοποιήθηκε να υποβληθ ή στην... ανάκρισι.

«Ερρίξα μιά ματιά στο γραφείο. Τίποτε το περιττό, τίποτε το εξεζητημένο. Το πρακτικό πνεύμα κυριαρχεί παντού. Μιά ανθοδέσμη δίνει μιά γελαστή ψυή στο περιβάλλον...

«Ένας όμιλος μαθητριάων ζητά την άδεια να μπή στο γραφείο. Έχει στη μέση μιά μικρότερη μαθήτριά που φοράει ολοκαίνουρια μπλούζα. Τα τρυπώματα, φανερώνουν πως τώρα ετοιμάζεται. 'Η επί κεφαλής του όμιλου απευθύνεται στην κ. Πεταλούδη και άναφέρει πού μαθήτριά την έκοψε και ποιά την προβάλλει. 'Η Διευθύντρια πλησιάζει, κυττάζει ας πούμε τη μαθήτριά «μανεκέν» απ' την κορφή ως τα νύχια, δοκιμάζει τη μέση της μπλούζας, προσέχει την πλάτη, τα νύχια, τους ώμους...

Ρίχνω μιά γρήγορη ματιά στις μαθήτρίες. Είναι ισοσταθμισμένες στις κινήσεις της Διευθύντριας. Στα χαρακτηριστικά του προσώπου τους, είναι λες χαραγμένο ένα έρωτηματικό. Περιμένουν την κρίσι της. Και ή κρίσι δεν άργει. Κάποιο ελάττωμα παρουσιάζει ή μπλούζα στους ώμους. Δίδονται οι σχετικές οδηγίες και ο όμιλος φεύγει για να συνεχίσι τις προσπάθειές του.

— Είναι ένας τρόπος πρακτικής εφαρμογής των διδασκόμενων και έλέγχου, μου λέγει ή κ. Πεταλούδη.

— Και αυτό γίνεται κάθε μέρα για όλες τις μαθήτρίες;

— Μάλιστα! και όχι μόνον από τη Διευθύντρια, αλλά και από το άλλο ειδικό διδακτικό προσωπικό καθώς και από τις μαθήτρίες των προχωρημένων τάξεων για τις μικρότερες.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

'Η Σχολή δημιουργήθηκε το 1897 από την «Ένωσι 'Ελληνίδων», σωματείο που εί-

χε ιδρυθ ή από την πρώτη 'Ελληνίδα σεμστρία, την Καλλιρρόη Παρρέν. ('Η Καλλιρρόη Παρρέν ήταν Κορητικοπούλα και ο άντρας της Γάλλος). Δικό της έργο είναι το Λύκειο των 'Ελληνίδων. Είναι ή πρώτη Οικοκυρική και 'Επαγγελματική Σχολή που ιδρύθηκε στην 'Ελλάδα και είχε και χει για σκοπό της—όπως μου τονίζει ή Πεταλούδη—να δίνη τὰ εφόδια στη στήλη κοπέλλα για να μισορέσει να ζήσι αξιοπρεπώς με την έδρασι της και παντός να μη θεωρη ντροπή της να βγη έξω από το σπίτι της να εργασθ ή.

Πρωτάρχησε πριν από 53 χρόνια με τμήματα: ένα για τὰ φτωχά κορίτσια που έρχονταν στη Σχολή να εκμάθουν ένα εμποριστικό επάγγελμα και ένα τμήμα κορίτσια πλουσιών οικογενειών που έρχονταν να πάρουν οικοκυρική μόρφωσι. Η Παρρέν έπεδίωκε να συγχρωτίσι τὰ παιδιά των δύο κοινωνικών τάξεων, πλουσιών και φτωχών, με τη γνωριμία, την κοινή ζωή και τις κοινές προσπάθειες.

ΠΩΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ Η ΣΧΟΛΗ

Σήμερα ή Σχολή λειτουργεί με δύο τμήματα. Ένα τμήμα φορεμάτων, αποτελούμενο από μιά προπαρασκευαστική και κανονικές τάξεις και ένα τμήμα άσπασμικού, με μιά προπαρασκευαστική και 3 κανονικές τάξεις. Το σχολικό έτος αρχίζει την 1η 'Οκτωβρίου κάθε χρόνου και τελειώνει στις 10 'Ιουλίου του επομένου. Στη εφειτηνή σχολική περίοδο φοιτούν 600 μαθήτρίες και όπας μου ετόνισεν ή κ. Πεταλούδη, αν υπήρχε ο άνάλογος χώρος, ή Σχολή θα είχε μόνο για την πρώτη τάξη τουλάχιστον 1000 μαθήτρίες. Το διδακτικό προσωπικό, που πρέπει απαραίτητως είναι της κατηγορίας της Μέσης 'Εκπαίδεως ή του Πανεπιστημίου, αποτελείται από 14 άτομα: 8 για το θεωρητικό μέρος και 6 για το πρακτικό.

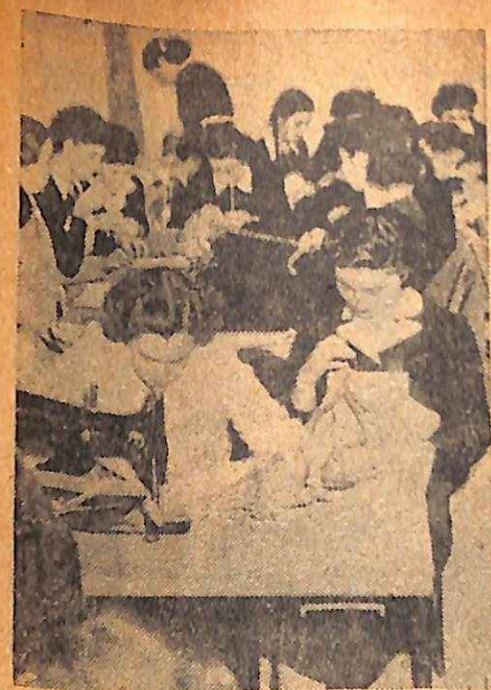
Τα διδασκόμενα μαθήματα είναι, γενικά: θρησκευτικά, ιστορία, ελληνικά (όχι αρχαία), μαθηματικά (όχι άλγεβρα), λογοστικά, χημεία υφασμάτων, οικιακή οικονομία, υγιεινή και νοσηλευτική, σχέδιο διακοσμητικό και έλεύθερο, διαιτητική - μαγειρική και γαλλικά. Ειδικά: κοπτική άσπασμικού και φορεμάτων, ραπτική, κέντημα, πιλοποιία, ύφαντική.

Στη σχολή γίνονται δεκτές κοπέλλες από 13—18 έτων που έχουν απολυθ ήρι Δημοτικού Σχολείου. Δεν χρειάζεται κανένα άλλο πιστοποιητικό. Το δικαίωμα εγγραφής είναι 35.000 δρχ. και τὰ διδάκτρα 49.000 δρχ. το μήνα. Οι ώρες των παραδόσεων είναι:

Για τις προπαρασκευαστικές και τις 2 πρώτες τάξεις κάθε τμήματος από τις 8—12.30. Λόγω του μεγάλου αριθμού όμα των μαθητριάων αυτών των τάξεων και του μικρού σχετικά χώρου της Σχολής, οι μαθήτρίες διδασκούνται από τις 12.30—5 π.μ. Οι άλλες τάξεις από τις 8 το πρωί έως στις 5 το απόγευμα με 2ωρη μεσημερια διακοπή.

ΑΥΣΤΗΡΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

'Η Σχολή έχει την ευγενική φιλοδοξία να παράδωχ ή στην κοινωνία όχι μόνο άσπια επαγγελματικά καταρτισμένες γυναίκες, ικανές να αντιμεταπίζουν άφοβα τη ζωή, αλλά πρό παντός σεμνές και άνώτερες 'Ελληνίδες, υποδείγματα στο περιβάλλον μέσα στο οποίο θα βρεθούν, που με το χαρακτήρα τους θα μπορούν να έπηρεάσουν και να διορθώσουν. Προετοιμάζει μέλλουσες δασκάλες, συζύγους και μητέρες, ικανές να διδάξουν, να διαπαιδαγωγώσουν και να δημιουργήσουν μιά εύτυχισμένη οικογένεια. Γι' αυτό ο κανονισμός της Σχολής είναι άρκετά άσπτηρος. Κάθε μαθήτριά είναι έφοδισμένη με ένα άτομικό σημειωματάριο σφραγισμένο από τη Διευθύντρια της Σχολής. Στο σημειωματάριο αυτό νάσεται ή ώρα της προσελεύσεως της μαθήτριάς.

Στα εργαστήρια των τάξεων φορεμάτων, όπου γίνεται ή πρακτική εξάσκηση

στη Σχολή καθώς και ή ώρα της άναχωρήσεως. 'Αν για ένα όποιοδήποτε λόγο ή Σχολή καθυστερήσι τη μαθήτριά πέρα από τη συνηθισμένη ώρα που σχολάζει, δικαιολογεί την καθυστέρηση στο σημειωματάριο. Το ίδιο είναι υποχρεωμένος και ο κηδεμών της μαθήτριάς να δικαιολογήσει μέσα στο σημειωματάριο την τυχόν καθυστέρηση προσελεύσεως της στη Σχολή ή την τυχόν άπουσία της. Καμμία μαθήτριά δεν γίνεται δεκτή αν δεν δικαιολογήσι την καθυστέρηση ή την άπουσία της. Η Σχολή έχει ένα βιβλίο με δείγματα υπογραφών των κηδεμόνων, και έλέγχει το γνήσιο της υπογραφής των δεδαιώσεων στα σημειωματάρια.

Κατά την ώρα των παραδόσεων, των διαλειμάτων ή της μεσημεριακής διακοπής, απαγορεύεται ή έξοδος των μαθητριάων από τη Σχολή. 'Εάν είναι άνάγκη για όποιοδήποτε λόγο να βγη ή μαθήτριά και να άπουσιάσι για λίγο, πρέπει να παραδωθ ή από τη Σχολή σ' έναν από τους κηδεμόνες της.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

Δεν θά ήτο άλοκληρωμένο το έργο της Σχολής αν δεν φρόντιζε να καλλιεργήσι στις μαθήτρίες το αίσθημα της αλληλεγγύης και της κοινωνικής αντίληψης. Γι' αυτό το σκοπό υπάρχει ένα σχολικό ταμείο στο όποιο καταβάλλει 300 δρχ. την έβδομάδα ή κάθε μαθήτριά.

'Η διάθεσι των νρημάτων γίνεται μόνο για σκοπούς αλληλεγγύης. Άπειρα είναι τὰ παραδείγματα ενίσχυσεως μαθητριάων όποιας άρρώστησαν, άλλων που εύρισκοντο σε άδυναμία να καταβάλουν τὰ διδάκτρα ή τὰ έξοδα μιάς κοινής έκδρομής.

Δύο παραδείγματα είναι άρκετά: Μιά μαθήτριά προσεβλήθη από φυματίωση. Μιά έπιτροπή μαθητριάων παρουσιάσθηκε στον κ. Παπαεμμανουήλ, Διευθυντή του Σισμανογλείου Σανατορίου, ό όποιος τόσο συγκινήθηκε από την αλληλεγγύη των κοριτσιών, ώστε δέχθηκε να εισαχθ ή στο Σανατόριο ή άσθενής. Οι μαθήτρίες πληρώνουν για την έπι πλέον τροφή, τὰ φάρμακα κ.λ.π.

Πέρυσι οι μαθήτρίες της Σχολής υιοθέτησαν το χωριό Μακρυόν των Ζαγοριών με 24 οικογένειες. Το έφοδίασαν με ρουχισμό, οικιακά σκεύη, με παιχνίδια που τὰ έφτιασαν οι ίδιες, με τρόφιμα, άκμή και με καινούργια ύφασματα και διάφορα άντικείμενα για προίκες των κοριτσιών.

ΚΑΜΜΙΑ ΕΠΙΧΟΡΗΓΗΣΙ

Τεράστιο πραγματικό το έργο της Σχο-

λής. 22.000 κοπέλλες έχουν άποφοιτήσει ως σήμερα. Χρειάζονται άφθονα μέσα και χρήματα και άσφαλως θα πιστεύετε πως από κάπου θα δίδεται κάποια επιχορήγηση. 'Ε, όχι! καμμία επιχορήγηση δεν υπάρχει. 'Η Σχολή τὰ βγάζει πέρα μόνο με τὰ διδάκτρα. 'Εφέτος μάλιστα θα δημιουργήσι Παράρτημα στην δδον Πινδάρου.

'Η Σχολή κάνει 2 έκθέσεις το χρόνο, τον 'Ιανουάριο και τον 'Ιούνιο. Τὰ έκθεματα είναι έργα μαθητριάων και «έτοιμα» έιδη που τὰ φτιάχνει ή Σχολή προς πώλησι. Στο τέλος της σχολικής περιόδου δίνει μιά παράσταση στο «Ρέξ» μ' ένα από τὰ άρχαία δράματα. Το ίδρυμα για την δλη δράσι του βραβεύτηκε από την 'Ακαδημία και παρασημοφορήθηκε από τον βασιλέα ή Πρόεδρός του κ. 'Ολγα Βελλίνη από τις πρώτες συνεργάτριες της κ. Παρρέν.

Σύμφωνα με τὰ στοιχεία που μας δίνει ή Διευθύντρια, ή κοινωνική σύνθεσι των μαθητριάων είναι ή εξής: τὰ 60% προέρχονται από οικογένειες έδατικών και τὰ υπόλοιπα 40% από οικογένειες υπαλλήλων, επαγγελματιών, διανοομένων και έπιστημόνων.

ΣΤΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ

Μπαίνουν στα εργαστήρια. Οι μαθήτρίες από σεβασμό, σκάνονται και εσνακάθονται πάλι. Λες κι' είναι ένα περιδάλι με ζωντανά λουλούδια που γίνονται άκόμα πιο φανταχτερά απ' τους διάφορους χρωματισμούς των ύφασμάτων και κεντημάτων που δουλεύονται. 'Η κάθε κοπέλλα είναι άφωτισμένη στο έργο της. Άλλη κεντὰ, άλλη κόβει, άλλη ράβει. 'Ορθογώνια τραπέζια με πατρών, ψαλίδια, μεζούρες, μάτια προσηλωμένα και χεράκια που προσπαθούν, που αγωνίζονται, που κινούνται έπιδέξια.

'Η διδασκάλισσα περνά από όμιλο σε όμιλο, προσέχει, συμβουλεύει, διορθώνει.

ΠΩΣ ΘΑ ΣΤΑΔΙΟΔΡΟΜΗΣΗ Η ΑΠΟΦΟΙΤΟΣ

— Τέλειωσε τις σπουδές της ή μαθήτριά. Πήρε το πτυχίο της ύστερα από έξετάσεις. Τι μπορεί να κάνει;

— Μετά το πέρας των σπουδών της, άπαντὰ ή κ. Πεταλούδη, ή μαθήτριά παίρνει το πτυχίο της, που θα της χρησιμεύσι να διορισθ ή ως διδασκάλισσα σε άλλες κατώτερες Οικοκυρικές 'Επαγγελματικές Σχολές για να διδάξη το μάθημα της χειροτεχνίας και κοπτικής. 'Αν δεν θελήσι να διορισθ ή διδασκάλισσα— πράγμα που συμβαίνει συχνά να μη δέχεται ούτε με 700 ούτε με 800.000 δρχ. το μήνα— μπορεί να άσκήσι το έλεύθερο επάγγελμα της μο-

δίστρας που της άποφέρει σημαντικά έσοδα.

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΙΝΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΡΤΙΣΙ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

Τελειώνουν τὰ ενδιαφέροντα για τη Σχολή. Πριν όμως αφήσουμε με τις καλύτερες εντυπώσεις αυτό το κοινωνικό ίδρυμα, κάνουμε άκόμη μερικές γενικές έρωτήσεις στην κ. Πεταλούδη.

— Υπάρχουν άλλες επαγγελματικές οικοκυρικές σχολές στη χώρα μας;

— Μάλιστα. 'Η Χαροκόπειος Οικοκυρική Σχολή, της όποιας ή άπόφοιτος διορίζονται διδασκάλισσαι στη Δημοσία 'Εκπαίδευσι. Μιά Ισοβάθμιος με τη «δική μας», ή Δημοσυντηρητος Οικοκυρική και 'Επαγγελματική Σχολή Πειραιώς. Υπάρχουν όμως και κατώτερες οικοκυρικές επαγγελματικές σχολές στην Τεγέα, στας Καλάμας, στο Βόλο, στα Βίλλια, στη Θεσσαλονίκη, στη Νέα Σμύρνη, στη Νέα 'Ιωνία κι' άλλοι.

— Τι πρέπει να γίνη πάνω στο πρόβλημα της επαγγελματικής καταρτίσεως των κοριτσιών;

— Να καταρτηθούν πολλά Γυμνάσια και να ιδρυθούν Οικοκυρικές και 'Επαγγελματικές Σχολές καθώς και 'Αστικά σχολεία.

— Και με την εργαζόμενη κοπέλλα που δεν διαθέτει τον άπαιτούμενο χρόνο την ήμερα;

— Άπλούστατα. Να δημιουργηθούν νυκτερινές 'Επαγγελματικές και Οικοκυρικές Σχολές. 'Η Σχολή μας μάλιστα το είχε πραγματοποιήσει αυτό κατά κάποιο τρόπο. Έως πέρυσι είχε ένα βραδυό Φροντιστήριο. Σ' αυτό φοιτούσαν εργαζόμενες γυναίκες άνεξαρτήτως ηλικίας και γραμματικών γνώσεων και διδασκόνταν γαλλικά, οικοκυρική, κοπτική, ραπτική, πλεκτική, κέντημα και ελληνικούς χορούς. Οι μαθήτρίες έθδαν κατά μέσον όρο τις 60. Δυστυχώς ή έλλειψι χώρου μας υπερέφερε να άναστήσουμε προσωρινά τη λειτουργία του βραδυού Φροντιστηρίου.

Άρκετά κουράσαμε την κ. Πεταλούδη. «Επρεπε όμως. Μας είπ» τόσα ενδιαφέροντα πράγματα, που μπορούν να βοηθήσουν την 'Ελληνίδα στον επαγγελματικό της προσανατολισμό και να φωτίσουν άκόμα και τους άρμόδιους, αν θελήσουν να τὰ προσέξουν. Την χαιρέταμε και φεύγουμε, ενώ μέσα στο μυαλό μας στριφογυρίζουν τὰ τελευταία λόγια της: «Να δημιουργηθούν νυκτερινές επαγγελματικές και οικοκυρικές σχολές για την εργαζόμενη 'Ελληνίδα». Θα γίνη άραγε πραγματικότητα αυτό ποτέ; Το πιστεύουμε.

A. ΜΑΡΜΑΓΙΝΟΣ

Νινίς καπέλλο κοκτέιλ, μοντέλο του Ζιλμπέρ 'Ορσέλ από «βελούρο - πάν» σε χρώμα παστέλ σκεπασμένο με δαντέλα μαύρη. Έκτέλεσις του Οίκου 'Αρχοντάκη-Καλλέργη.

Είναι μιά στοργική μητέρα...

Η ΝΥΧΤΕΡΙΔΑ

Η νυχτερίδα παντρεύεται όταν το φθινόπωρο σκεπτάζει το δάσος μ' ένα κίτρινο χρώμα. Μά το παιδί της έρχεται στον κόσμο έπειτα από το χειμώνα, όταν στα κλαδιά προβάλλουν δειλά-δειλά τα καινούργια φύλλα.

Το αλλόκοτο αυτό ζώο, που είναι ταυτόχρονα ποντίκι και πουλί, αποκτάει κατά κανόνα ένα μονάχα παιδί. Η μικρή νυχτερίδα, μόλις γεννιέται, γαντζώνεται με τα λεπτά νύχια της από το δέρμα της μητέρας της κι αρχίζει να θηλάζει, ακριβώς όπως το μωρό του ανθρώπου. Η νυχτερίδα είναι θηλαστικό ζώο και έχει μαστούς. Η μητέρα—νυχτερίδα—δεν αποχωρίζεται ποτέ από το μικρό της. Μά κι' αν ήθελε, δεν θα μπορούσε, γιατί το παιδί της μόλις έρχεται στον κόσμο προσκολλάται στο σώμα της σαν παράσιτο. Ευτυχώς γι' αυτήν, γιατί έχει μήκος μονάχα έναμυση εκατοστόμετρο. Φυσικά, η μητέρα υποφέρει. Μόλις το μικρό αλλάζει θέσι και χώνει σε άλλο μέρος τα νύχια του, ή νυχτερίδα βγάζει μικρές κραυγές πόνου. Μά η μητρική της αγάπη είναι τόσο μεγάλη, που περνάει με υπομονή αυτή τη δοκιμασία που της επιβάλλει η Φύσις.

Όταν το παιδί γίνεται πιο μεγάλο, αρχίζει να κινείται και να γίνεται ζωηρό. Μά σαν πεδίο... δράσεως χρησιμοποιεί το σώμα της μητέρας του. Ανεβαίνει στην πλάτη της, ξαναγυρίζει κάτω απ' την κοιλιά της, γαντζώνεται όπου βρή βοήθεια κι' υποβάλλει σε αφάνταστα μαρτυρία τη δυστυχισμένη μητέρα του. Δεν ήσυχάζει ούτε στιγμή. Σε κάθε κίνησι χώνει τα νύχια του μέσα στο δέρμα της νυχτερίδας, που βγάζει μικρές κραυγές, όπως τα ποντίκια όταν τα πιάση γάτα. Κάπου-κάπου η μητέρα-νυχτερίδα χάνει την υπομονή της και του δίνει μερικές δαγκωματιές για να ήσυχάσει.

Σε περίπτωση κινδύνου, η μητέρα-νυχτερίδα υπερασπίζεται το μικρό της και το κρύβει κάτω απ' την κοιλιά της. Η νυχτερίδα είναι πολύ κοκέτα. Οι φυσιοδίφες βεβαιώνουν ότι τα ζώα αυτά περιποιούνται πολύ τον εαυτό τους. Μετά από κάθε γεύμα, η νυχτερίδα πλένεται. Κρεμασμένη από το ένα πόδι, χρησιμοποιεί το πρόσωπό της και το τρίχωμά της. Κατόπι πλένει με τη γλώσσα της, από μέσα κι' από έξω, τη μεμβράνη των φτερών της. Την ίδια τουαλέτα κάνει και στο παιδί της.

Πολλοί ζωγράφοι διάλεξαν σαν θέμα το πρώτο πέταγμα της νυχτερίδας. Πραγματικά πρόκειται για μιά ωραιότατη σκηνή. Η μητέρα τινάζεται κάπως πιο δυνατά. Το μικρό ξεγαντζώνεται και πέφτει προς θράνη που έχει φυτρώσει στα πλάγια του σώματός του, και μ' αυτό το απρόβλεπτο... αλεξιπυρπο πέφτει στα μαλακά. Πολλές φορές όμως η μητέρα του προλαβαίνει και το αρπάζει στον αέρα. Για να συνέλθει κατόπιν από τη συγκίνησή του, του δίνει να θηλάσει. Αυτό ξαναγίνεται, ώσπου το μικρό να μάθει να χρησιμοποιήσει τα φτερά του και να πετάει μόνο του.

Η νυχτερίδα, πραγματικά, είναι μιά πολύ καλή μητέρα και μην επιχειρήσετε ποτέ να σκοτώσετε το φτερωτό αυτό ποντίκι για να πάρετε το «κοκκαλάκι» του. Δεν θα σας φέρη γούρι.

Έπανωφόρι τρία τέταρτα

Εφέτος η μόδα του ταγιέρ-έπανωφόρι θριαμβεύει. Άλλα και το έπανωφόρι τρία τέταρτα καθώς και το έπανωφόρι έπτα όγδοα κρατούν το προβάδισμα στη χειμωνιάτικη μόδα.

Ο Ζακ Γκρίφ λανσάρησε αυτό το έπανωφόρι τρία τέταρτα από χονδρά λαϊνά με δύο όψεις, σε χρώμα μπλε. Έχει σε κάθε πλευρά μεγάλες λωξές τσέπες γαρνιρισμένες με γαζί.

Απ' τους θησαυρούς της λαογραφίας μας

Η ΠΕΘΕΡΑ

Η κακή πεθερά

Ε'κει στον πέρα μαχαλά, στην παραδώθε ρούγα, ήταν μιά σκύλα πεθερά, μιά πετροκαταλούσα, κι' έπαρεκάλειε κι' έλεγε σαν στρίγγλα και σαν λάμια, για να γενήση ή νύφη της δφιο με δυο κεφάλια και να γενήση ή θύγα της ένα όμορφοπαιδί. Έκαμ' ή νύφη της παιδί κι' ή θύγα της τον δφιον' πήρε της νύφης το παιδί και τς' έβαλε τον δφιον, και το παιδί ν' έφώναζε και το παιδί φωνάζει: —Δε θέλω 'γώ το γάλα σου είναι πικρό, φαρμάκι, μόν' θέλω της μανούλας μου πούναι γλυκό σά μέλι».

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Οι νύφες με τις πεθερές δεν τὰ πάνε καλά. Τέτοια αντίληψη επικρατεί από πολλά χρόνια τώρα. Πολλές φορές μάλιστα αναπτύσσεται και μίσος ανάμεσα νύφης και πεθεράς που έχει πολύ δυσάρεστα αποτελέσματα για το αντρόγυνο και οδηγεί κάποτε και στη διάλυσι του νοικοκυριού και στο διαζύγιο. Σ' όλες τις ελληνικές και ξένες παραδόσεις υπάρχουν ένα σωρό ανέκδοτα πάνω στη διαμάχη νύφης και πεθεράς. Μά εκείνο που είναι το πιο χαρακτηριστικό είναι ότι η κοινή γνώμη θεωρεί για φταίχτη πάντα την πεθερά και όχι τη νύφη. Γι' αυτό υπάρχουν ελληνικές παροιμίες που λένε:

«Πεθερά κρομμύδι σάπιο
κάθε δαγκανιά και δάκρυ».

Και:
«Πεθερά καμπάνα έχει,
κι' αντραδέλφη καμπανέλλα».

«Ένα λαϊκό τετράστιχο πάλι είναι κι' αυτό πολύ εκφραστικό. Βάζει στο στόμα της νύφης τούτα τα πικρά λόγια: Δε θέλω:

«Όυτε καλή,
ούτε κακή
ούτε πηλάνια πεθερά».

Γιατί όμως η πεθερά δεν τὰ ταιριάζει με τη νύφη και τις πιο πολλές φορές βρίσκονται στα μαχαίρια; Το ζήτημα αυτό από τα παλιά χρόνια άσασχόλησε πολλούς και δόθηκαν πολλές απαντήσεις στο παραπάνω ερώτημα.

Μερικοί λένε πως η πεθερά ζηλεύει γιατί βλέπει το γυιό της να φέρεται τρυφερά στη γυναίκα του και να μη δείχνει την αγάπη που έδειχνε όταν ήταν ανύπαντρος στη μάνα του. Άλλοι πάλι είναι της γνώμης πως η πεθερά τὰ χαλνιά με τη νύφη της γιατί θέλει αυτή να διευθυνη το νοικοκυριό του γυιού της. Μά στο επιχείρημα αυτό έχουμε ν' απαντήσουμε πως η πεθερά δεν μένει πάντα στο σπίτι του γυιού της και όμως υπάρχουν περιπτώσεις που και από μακριά τὰ έχει χαλασμένα με τη νύφη της. Έπειτα και κάτι άλλο. Γιατί και ο πεθερός για τους ίδιους παραπάνω λόγους δεν γκρινιάζει με τη νύφη

και δεν την άμαχεται; Αντίθετα, ο πεθερός τις πιο πολλές φορές είναι καλός στη νύφη και την αγαπά.

Το ζήτημα λοιπόν έχει βαθύτερες αιτίες. Και αξίζει να τὸ εξετάσουμε πιο προσεκτικά. Ξέρουμε πως ή κάθε μάνα όταν έχη θυγατέρες, ο νους και ο λογισμός της είναι πως θα βρή καλούς γαμπρούς για να τις αποκαταστήσει. Μά και για τ' αγορά της δεν δείχνει πως δεν θέλει να παντρευθούν. Ίσα-Ίσα που φροντίζει και ή ίδια να βρή καλές νύφες. Αλλάζουν όμως τα πράγματα — όχι βέβαια στο γενικό — από τότε που παντρεύονται οι γυιοί της. Σιγά-σιγά αλλάζει ή ψυχολογία της μάνας-πεθεράς και για τον ένα ή άλλο λόγο δημιουργούνται παρεξηγήσεις, προστριβές και τσακώματα ανάμεσα πεθεράς και νύφης. Η ψυχολογία της πεθεράς εκφράζεται σ' αυτό το παλιό τετράστιχο:

«Τὸ παιδί μου πάντρεψα
γείτονα τὸ έκανα
κι' όχι κοντογείτονα
μόνο μακρογείτονα».

Κι' είναι ακόμα παρατηρήμένο πως οι πεθερές που μένουν με τις παντρεμένες κόρες τους, τις πιο πολλές φορές δείχνουν αδυναμία στο γαμπρό τους. Βέβαια αυτό δεν είναι απόλυτο. Έχουμε όμως πολλά παραδείγματα που μὰς δείχνουν πως οι πεθερές τὰ ταιριάζουν με τους γαμπρούς των.

Τις τέτοιες αντιθέσεις, πολύ παραστατικά τις αντικαθρεφτίζει τούτο έδω τὸ ανέκδοτο: Σ' ένα σπίτι έμεινε ή πεθερά μαζί με την παντρεμένη κόρη της και τον παντρεμένο γυιό της. Στη μιά κάμαρα κοιμόνταν οι γέροι. Στην άλλη ή θυγατέρα τους με τον άνδρα της και στην τρίτη ο γυιός τους με τη νύφη τους. Η γριά (ή πεθερά, δηλαδή), σηκώνονταν από δύο ώρες νύχτα με τη δικαιολογία να συγυρίση το σπίτι. Μά ο σκοπός της ήταν άλλος. Δεν την χωρούσε τὸ κρεβάτι όσο καταλάβαινε πως ή νύφη της κοιμόντανε ακούνη. Μπαινόδωνε λοιπόν μουρμουρίζοντας δυο ώρες πριν ξημερώσει. Και μιά που ή νύφη δεν άκουγε τὰ μουρμουρητά της.

πλησίαζε στο δωμάτιο και στεκόμενη στην πόρτα φώναζε: — Καλέ, πως κοιμόσαστε έτσι κοντά-κοντά ο ένας στον άλλον; Θα σκάσετε από τὴν κάψα, τραδηχτήτε γρήγορα...

Τὴν ίδια ώρα περνώντας από την κάμαρα που κοιμόνταν ή θυγατέρα της με τὸ γαμπρό της, έλεγε:

— Κάνει απόψε πολὺ κρύο, παιδί μου, ζυγώστε κοντά-κοντά ο ένας στον άλλον και νύχτετε την εὐχή μου.

Τὸ ανέκδοτο αὐτὸ μὰς λέει πολλά και μὰς δείχνει τὴν ψυχολογία της πεθεράς.

Νά είναι, άραγε, ή ζήλεια της πεθεράς που δημιουργεί τις τέτοιες αντιθέσεις και άμάχες; Βέβαια, αν εξετάσουμε τὸ πράγμα επιφανειακά, θα παραδεχτούμε πως έτσι είναι. Ὡστόσο βαθύτερη εξέταση τοῦ προβλήματος αὐτοῦ μὰς ἀποκαλύπτει πως άλλα είναι τὰ αίτια και πολὺ βαθύτερα μάλιστα. Ἄς μὴν ξεχνούμε πως ή κάθε γυναίκα περνά από δύο κρίσιμες ηλικίες. Στὰ νιάτα της, όταν είναι ακόμα ανύπαντρη και μόλις καταλαβαίνει τὴ ζωή και τὸν περιορισμό της, και όταν μαραθούν τὰ νιάτα της, όταν δηλαδή περάσει τὰ σαράντα. Οι δυο αὐτές εποχές αποτελούν σημαντικούς σταθμούς στη ζωή της κάθε γυναίκας. Ἄλλα για μερικές, οι σταθμοί αὐτοί είναι κρίσιμοι, γιατί αλλάζει ή ψυχολογία τους, έπειδή τὸ νευρικό τους σύστημα βρί-

σκαται σε υπερδιέγερσι.

Όταν έχουμε αὐτὰ ὑπ' ὄψιν, τότε δεν θὰ είναι δύσκολο νὰ καταλάβουμε πως δημιουργούνται άθελά τους σε κακές πεθερές. Ἡ κρίσιμη ηλικία, μ' άλλα λόγια, είναι ή κυριώτερη αίτία. Ἡ γυναίκα που πέρασε τὰ σαράντα — και δεν τὸ λέμε για όλες τις πεθερές — μιά που από οργανικές αίτιες σταματοῦν οι ικανότητες της για ἀναπαραγωγή και βρίσκειται σε μειονεκτική θέσι ἀπέναντι της νύφης της, που δέχεται τὰ φιλία και τὰ χάδια τοῦ άνδρός της, χωρίς νὰ τὸ καταλαβαίνει ζήλεια τὴ νύφη της και πολλές φορές τὴ μισεί.

Τὸ συμπέρασμα λοιπόν της έπιστήμης είναι ότι δεν υπάρχουν από γεννησιμιού τους καλές και κακές πεθερές. Πολλές φορές βέβαια υπάρχουν και κοινωνικοί και οικονομικοί λόγοι που δημιουργοῦν τὴν άμάχη ανάμεσα πεθεράς και νύφης. Μά στὶς περισσότερες περιπτώσεις τὰ αίτια είναι βαθύτερα και σχετίζονται άμεσα με τὴν κρίσιμη ηλικία που περνά ή κάθε γυναίκα—πεθερά. Γι' αὐτὸ ή ίδια γυναίκα που έγινε κι' αὐτὴ κάποτε νύφη και ἀντίκρουσε έτσι ή ἀλλοίως τὴν ἀντιπάθεια της πεθεράς της, ξεχνά τὰ περασμένα και σιγά-σιγά όταν αρχίζουν νὰ μαραίνονται τὰ νιάτα της, όταν παύει ή σεξουαλική ζωή της, γίνεται κι' αὐτὴ κακή πεθερά. W.

Η ΛΕΣΧΗ ΤΩΝ «99»

Πρό είκοσι έτών ιδρύθηκε στην Ἄμερική ή «Λέσχη τὸν έννενητα ένέα», ένας σύλλογος Ἄμερικανίδων αεροπόρων. Μιά από τις ιδρύτριες αὐτοῦ τοῦ «κλάμπ» ήταν και ή άέε-χαστη αεροπόρος Ἄμαλι Έρχαρτ, που χάθηκε στὰ 1937. Ἀπὸ τότε ή «Λέσχη τὸν 99» προέδευσε σε αριθμὸ μελῶν και έπιδόσεις και σήμερα αριθμεί πάνω από 1.200 μέλη. Καί είναι γυναίκες κάθε τάξεως και κατηγορίας: πλούσιες, πτωχές, πανδρεμένες, έλευθερες, νεαρές, μεσόκοπες και γρηές ακόμη. Στη φωτογραφία μὰς μιά ομάδα γυναικῶν της «Λέσχης τὸν 99» τὴν στιγμή που έτοιμάζονται για μιά πτήσι από τὴν Ουάσινγκτων στη Νέα Ὑόρκη, για νὰ πάρουν μέρος στην έτησια γενική συνέλευσι τοῦ Συλλόγου των.

Μιζ' ώραία πρωτοβουλία του Οίκου Εύαγγελίδου — Κουρτίδου ΕΤΟΙΜΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ

• ΜΙΑ ΕΠΙΔΕΙΞΙ ΠΟΥ ΤΙΜΑ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΡΑΠΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΑΛΥΠΤΕΙ ΕΝΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΟ ΣΤΟΝ ΤΟΠΟ ΜΑΣ.

• Η ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΘΑ ΜΠΟΡΗ ΕΙΣ ΤΟ ΕΞΗΣ ΝΑ ΒΡΙΣΚΗ ΕΤΟΙΜΟ, ΚΑΛΟ, ΚΟΜΨΟ ΚΑΙ ΦΘΗΝΟ ΦΟΡΕΜΑ.

• ΜΙΑ ΕΠΙΜΕΛΗΜΕΝΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΚΑΤΑ ΤΟ ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΟΙΚΩΝ ΜΟΔΑΣ.

Οι εργαζόμενες γυναίκες, που δεν έχουν οικονομική άνεση να πληρώνουν ακριβά ραφτικά, είναι αναγκασμένες να ράβονται παίρνοντας στο σπίτι μοδίστρα. 'Η λύσι αυτή, ενώ δεν τους εξοφαστρα. 'Η λύσι πάντα ενα καλὸ καὶ ἀφογο ντύσιμο, τους δημιουργεί τις περισσότερες φορές μεγάλες δυσκολίες, γιατί ούτε άδεια μπορούν να πάρουν εύκολα από τη δουλειά τους, ούτε καὶ νὰ ἐπιτύχουν ὥστε νὰ συμπέση ἡ μόνη ἐλεύθερη ἡμέρα τους, ἡ Κυριακή, με τὴν ἐλεύθερη ἡμέρα τῆς μοδίστρας. Καὶ μερικὲς φορές, ὥστόσο νὰ περῇ ἡ μοδίστρα νὰ ἐργασθῇ τὴν Κυριακή, περνᾷ ἕνας καὶ παραπάνω μῆνας, χωρίς νὰ ἔχη ράψει ἡ ἐνδιαφερομένη γυναίκα τὸ φόρεμα ἢ τὸ ἐπανωφόρι, πού τόσο τῆς χρειάζεται.

'Ικανοποιητικὴ λύσι στὸ πρόβλημα αὐτὸ ἔχει δοθῇ, σὲ ὅλον τὸν πολιτισμένο κόσμο, με τὰ ἑτοιμα φορέματα. 'Η ἐργαζόμενη μπορεί νὰ κἀνὴ τὸν προϋπολογισμό τῆς καὶ νὰ διαλέξῃ με άνεσι τὸν τύπο καὶ τὸ

χρῶμα τοῦ φορέματος πού τῆς ἀρέσει. Τὸ διαλέγει, τὸ δοκιμάζει καὶ φεύγει καινούργιοντυμένη, γεμάτη κέφι καὶ καλὴ διάθεσι, γιατί, αὐτὸ εἶναι τὸ σπουδαιότερο, τὸ ἀγόρασε φθηνότερα ἀπὸ ὅσο θὰ τῆς ἐκόστιζε ἐὰν τὸ ἔρραβε στὸ σπίτι.

Οἱ 'Ελληνίδες δὲν εἶχαν ἔως τώρα αὐτὴ τὴ δυνατότητα. Μόλις τὰ τελευταία δυό-τρία χρόνια εἶδαν τὸ φῶς τῆς βιολίνας ἑτοιμα φορέματα, ἀλλὰ οἱ γυναίκες δὲν τὰ προτίμησαν, γιατί ἡ περιορισμένη παραγωγή τῶν φορεμάτων αὐτῶν ἀναγκαστικὰ βαρύνει τὴν τιμὴ τους. 'Αλλὰ καὶ στὴν περίπτωσι πού ἡ τιμὴ τους εἶναι ἱκανοποιητικὴ, δὲν μπορούν νὰ καλύψουν σὲ μεγάλη ἔκτασι τὴς ἀνάγκες τῶν γυναικῶν, καὶ πάλι ἐξ αἰτίας τῆς περιορισμένης παραγωγῆς καὶ τῆς ἐλλείψεως μεγάλης ποικιλίας.

Τὴν ἀνάγκη αὐτὴ κατενόησεν ἀπόλυτα ἕνας ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους οἴκους ραπτικής τῶν Ἀθηνῶν, ὁ οἶκος Εὐαγγελίδου — Κουρτίδου. Σὲ συνεργασία με τὸν Γιάννη Εὐαγγελίδου, πού βρίσκεται στὴν Ἀμερική, ὁ καλὸς αὐτὸς ραπτικὸς οἶκος δὲν περιορίσθηκε στὰ φορέματα Μεγάλης Μόδας. 'Επειτα ἀπὸ μιὰ συλλογὴ «Ὁ Κουτῦρ» πού παρουσίασε με τὴν ἐναρξὶ τῆς σαϊζόν — συλλογὴ πραγματικὰ θαυμάσια καὶ με πολὺ παριζιάνικο γούστο — ὠλοκλήρωσε τὴν προσπάθειά του, παρουσιάζοντας τὴ συλλογὴ ἑτοιμῶν φορεμάτων.

Εἶναι ἡ πρώτη φορὰ πού γίνεται στὴν Ἑλλάδα μιὰ τέτοια ἐπίδειξις. Καὶ τὸ λέμε ἀδίστακτα: μιὰ ἐπίδειξις ἀξιόλογη καὶ ἀπὸ τὴν ἀποψὶ τοῦ γούστου τῶν μοντέλων καὶ ἀπὸ τὴν ἀποψὶ τῶν ὕλικῶν πού χρησιμοποιήθηκαν καὶ ἀπὸ τὴν ἀποψὶ τῶν τιμῶν πού ὠρίσθηκαν γιὰ τὸ κάθε μοντέλο.

Δὲν ξέρομε ἂν ἀναγνωρίσθηκε ἀπὸ πολλοὺς ἡ κοινωνικὴ ἀξία τῆς τελευταίας προσπάθειας τοῦ οἴκου Εὐαγγελίδου — Κουρτίδου. Ἀν κρίνωμε ὅμως ἀπὸ τὸ γυναικεῖο κοινὸ, πού γέμισε τις ὥρες αἰθουσες, πρέπει νὰ παραδεχθῶμε πὺς ἡ Ἀθηναία αἰσθάνεται πολὺ τὴν ἀνάγκη νὰ βρῇσκῃ εὐκόλα, χωρίς μεγάλους κόπους καὶ ἔξοδα, τὸ ντύσιμο πού τῆς ταιριάζει.

Τὸ κάθε μοντέλο τῆς ἐπίδειξεως ὑπάρχει σὲ πέντε διαφορετικὰ μεγέθη καὶ ἡ κάθε γυναίκα μπορεί νὰ προμηθευθῇ ἐκεῖνο πού ἀντιστοιχεῖ στὰ μέτρα τῆς. Σὲ περίπτωσι πού δὲν ταιριάζει με τὰ μέτρα τῆς κανένα ἀπὸ τὰ νούμερα πού ὑπάρχουν μπορεί νὰ παραγγεῖλῃ καὶ νὰ πάρῃ αὐτὸ πού τῆς χρειάζεται μέσα σὲ δυὸ ἡμέρες.

Ἀς μιλήσουμε τώρα γιὰ τὰ μοντέλα τῆς ἐπίδειξεως, μοντέλα πού δὲν ἔχουν καμμιὰ σχεσι με τὴν ἐπίδειξι. Μεγάλης Μόδας, πού ἔκανε ὁ ἴδιος οἶκος. 'Εκεῖνο πού τὰ χαρακτηρίζει σὲ γενικὲς γραμμὲς εἶναι ὅτι, ἐνῶ βρίσκονται ἀπόλυτα ἐναρμονισμένα με τὸ χρῶμα καὶ τὴ γραμμὴ τῆς μόδας τοῦ 1950—51, εἶναι σύμφωνα με τὴς πρακτικὲς ἀνάγκες τῆς γυναίκας.

Πανωφόρια καὶ ταγιέρ ἀπλά καὶ κομψὰ, πρωῒνὰ καὶ ἀπογευματινὰ φορέματα πολὺ πολὺ νόστιμα καὶ σίκ, βραδινὰ ἐπιδητικὰ καὶ ὠραία.

Τὰ πανωφόρια ἀκολουθοῦν τὴν μοντέρνα γραμμὴ: μερικὲς ρεντιγκότες, ἀλλὰ τὰ περισσότερα φορεδιὰ καὶ ρηχτά. 'Ιδιαίτερα μᾶς ἀρεσε τὸ θαυμάσιο καμὴλὸ σπὸρ ἐπανωφόρι, πού τουλιέται στὴν τιμὴ τῶν 990 χιλ. δραχμῶν καὶ ἕνα ἐπανωφόρι βερδάν ρηχτὸ, με μυτερὸ νωμίτη πίσω, ἀπὸ βελούρ ντὲ λαίν, στὴν ἴδια τιμὴ. Παλὺ ὠραῖο ἐπίσης ἦταν ἕνα ρηχτὸ πανωφόρι, σὲ χρῶμα καπνοῦ στὴν τιμὴ τῶν 950 χιλ. δραχ. Παράλληλα εἶδαμε πανωφόριο σὲ τύπο ρεντιγκάτας, γαρνιρισμένα με βελούδο, πολὺ συμπαθητικὰ.

Τὰ ταγιερὰκία ἦταν ὅλα χαριτωμένα. 'Ενα νόστιμο γκρί ταγιέρ π.χ. με τσέπες μεγάλες, ἴσια φούστα καὶ ἀνδρικοὺς γιανκοστίξ 950 χιλ. δραχμῆς. Εἶδαμε μιὰν ὠραία φούστα ἀπὸ ζερεσῦ γκρι, με δυὸ ὀψεις, πού κοστίζει: μόλις 450 χιλ. δραχ. καὶ συνοδεύεται με μιὰν ὠραϊοτάτη πλεκτὴ ἄζουρὲ μπλούζα ἀν κορά, πού κοστίζει μόλις 350 χιλ. δραχ. ἕνα πλεκτὸ μαῦρο σακ

Κομψότατο καφε' ανοικτὸ ταγιερὰκι, ἀπὸ τὰ ἑτοιμα τοῦ Οἴκου Εὐαγγελίδου — Κουρτίδου με φούστα ἴσια καὶ ἐφαρμοστὴ ζακέτα. Οἱ τσέπες φτάνουν ἔως κατὼ στὴ μπάσκα καὶ εἶναι γαρνιρισμένες με μυτερὸ καπάκι.

ἔτερ, φορεμένο πάνω ἀπὸ μαῦρη φούστα, εἶναι στολισμένο, με νοστιμώτατα μπουκετάκια, σπαρμένα ἐδῶ κι' ἐκεῖ, κεντημένα στὸ χέρι με σταυροβελονιά.

Τὰ φορέματα ἀπὸ λαϊνάξ καὶ ἀπὸ ζερεσῦ ἦταν σωστὸ χάρμα. Τὰ περισσότερα ἦταν ἀπὸ ζερεσῦ ρεβερεσιμπλ με δυὸ ὀψεις. Εἶδαμε ἕνα θαυμάσιο φουστάνι, κατάλληλο γιὰ πρωὶ καὶ γιὰ ἀπόγευμα, σὲ χρῶμα σκούρο ροδὶ, με παραμέντα ἀπὸ τὴν ἀνάποδὸ τοῦ ὁφίσματος. 'Η φούστα πλαταίνει με πένες γαζωμένες ἀπὸ μέσα. Μιὰ φάσα γιὰ τὸ κούμπωμα ἀρχίζει ἀπὸ τὸ λαϊμὸ καὶ προχωρεῖ στὴ φούστα. Τὸ γιακάδακι εἶναι ἀπὸ τὴν ἀνάποδὴ καὶ συμπληρώνεται με κορδελίτσα ἀπὸ τὴν καλὴ ὀψι, πού δίνει μπροστὰ σὲ μικρὸ φιόγκο.

Ἀπὸ τὴς τουαλέτες ξεχωρίσαμε μιὰ θαυμάσια μαῦρη ζωρζέτα, γαρνιρισμένη με χρυσὲς παγέτες στὴς τσέπες καθὼς καὶ στὸ κέντρο τῆς πλάτης καὶ τοῦ κορσᾶς, πού κοστίζει, 950 χιλ. δραχ. Μιὰ βραδινὴ ἐμφάνισι με φούστα μαῦρη καὶ μαῦρη ἐπίσης μπλούζα ἀπὸ τοῦλι παγέτῃ κοστίζει 1.050 χιλ. δραχ. ἐνῶ μιὰ μαῦρη κρέτ τουαλέτα πού κλείνει με φερμουάρ στὴν πλάτη καὶ εἶναι γαρνιρισμένη με φύλλα πλίσσέ, κοστίζει μόλις 775 χιλ. δραχ.

Εἶδαμε ἕνα θαυμάσιο πράσινο φόρεμα, με γιακάδακι γαρνιρισμένο με λαμέ, σὲ ἄωγο στυλ, πού κοστίζει 630 χιλ. δραχ. 'Ενα μάλλινο κόκκινο φόρεμα ἔχει στρουγγυλὸ νωμίτη φαρδεῖα κιμονὸ μανίκια, φούστα με ἐσωτερικὲς τσέπες καὶ δυὸ τσέπες λοξές. Τὸ φόρεμα εἶναι γαρνιρισμένο με χρυσὰ κομψιὰ. 'Η τιμὴ του εἶναι 725 χιλιάδες δραχ.

Ρωτήσαμε τὴν κ. Κουρτίδου ἂν προχω-

ρησε ἀπρόσκοπτα στὴν προσπάθειά τῆς, κάνοντας μιὰ νύξι γιὰ τὴν ὠργανωμένη παραγωγή στὸ ἐξωτερικὸ. 'Η κ. Κουρτίδου σῶπασε γιὰ μιὰ στιγμὴ χαρακτηριστικὰ καὶ μᾶς εἶπε:

— Εἶδα πὺς γίνεται ἡ ἐργασία στὸ ἐξωτερικὸ καὶ ἰδιαίτερα στὸ Λονδίνο, ὅπου παρακολούθησα τὴν παραγωγὴ στὰ ἐργοστάσια ἑτοιμῶν φορεμάτων. Πολὺ ἀπέχου με ἐμεῖς στὴν Ἑλλάδα ἀπὸ ἕνα τέτοιο ἐπίτευγμα. Ὑπάρχει τόση ἑλλειψι κατανοήσεως ἐδῶ στὴν Ἑλλάδα γιὰ τὴ σημασία πού ἔχει τὸ ἑτοιμὸ φόρεμα, ὥστε μήτε πιστώσεις δὲν δίδονται γιὰ μιὰ τέτοια προσπάθεια. 'Όσα βλέπετε τριγύρω, ὅλη αὐτὴ ἡ πυρετικὴ προσπάθεια εἶναι ἀποκλειστικὰ καὶ μόνο ἀπὸ τὸν Οἶκὸ μᾶς.

Ρίχνουμε πάλι τριγύρω μᾶς μιὰ ματιά, σὰν ἀπάντησι στὰ λόγια τῆς κ. Κουρτίδου. Τὰ φορέματα, περασμένα στὴς κοῦκλες, περιμένουν ἀγοράστριες. Δὲν εἶναι βαρειά. Εἶναι τόσο πρακτικὰ, τόσο βολικὰ καὶ τόσο κομψὰ μαζί. Καὶ πλάι στὰ πρωῒνὰ καὶ τόσο χαριτωμένα ζερεσῦ, προβάλλει σὰν ὁμορφὸ πουμπουκὶ ἕνα μπλουζάκι τουαλέτας ἀπὸ κεντητὴ ὀργανκνίνα. Σίγουρα, μπορεί νὰ τὸ φορέσῃ τὰ βράδυ, κατὼ ἀπὸ ἕνα χονδρὸ σκούρο παλτὸ με μαῦρη φούστα μιὰ ἐργαζόμενη...

Σκεπτόμαστε πὺς μᾶς χωρίζει ἀκόμα πολὺ διάστημα ἀπὸ τὴν κατὰ μᾶζας παραγωγὴ ἑτοιμῶν φορεμάτων. 'Ισως αὐτὸ νὰ μὴν ἀρέσῃ σὲ πολλὲς γυναίκες, πού

προτιμοῦν νὰ ντύωνται με κάποια ἰδιοτυπία. 'Ας μὴ ἀνπουχῶσιν αὐτὲς αὐτὲς. Γιατὶ τὸ κάθε φόρεμα ἢ κάθε γυναίκα τὸ φορεῖ πάντα σύμφωνα με τὸν προσωπικὸ τῆς τρόπο. Καὶ μπορεί μιὰ ἀσημέντη λεπτομέρεια στὰ ἀξεσουάρ καὶ στὴς γανιτούρες νὰ μεταβάλλῃ ἕνα φόρεμα ὅμοιο με τὸ ἄλλο τόσο, πού νὰ τὸ κἀνὴ νὰ φαίνεται ἐντελὼς ἀλλοιωτικὸ.

'Ισως νὰ μὴν ἔπρεπε νὰ μᾶς ἀπασχολῶσιν οἱ τιμές τῶν φορεμάτων πού ἐπέδωξε ὁ Οἶκος Εὐαγγελίδου — Κουρτίδου. Ἀλλὰ ἡ προσπάθειά μᾶς εἶναι νὰ κατατοπίσουμε τὴς ἀναγνώστριες μᾶς πάνω σ' αὐτὴ τὴν ἐξαιρετικὴ πρωτοβουλία πού, ἀν συναντήσῃ τὴν κατάλληλη ὑποστήριξι ἀπὸ τὴς γυναίκες πού διαθέτουν ἀρκετὰ χρήματα γιὰ τὸ ντύσιμό τους, θὰ μπορέσῃ με τὸν καιρὸ καὶ με τὴν αὐξημένη παραγωγὴ νὰ προηθεύῃ στὴς Ἑλληνίδες ὅχι μόνο φθινὸ καὶ προσοιτὰ ἀλλὰ κομψὸ καὶ με ἀληθινὰ καλλιτεχνικὸ γούστο ντύσιμο.

ΓΕΩΡΓΙΑ ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗ — ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗ

Τουαλέτα ἀπὸ μαῦρη ζωρζέτα. 'Η φούστα πλαταίνει ἀπὸ τὸ γόνατο καὶ κατὼ, με πολλὰ γκοντέ. Τὸ κορσᾶς εἶναι ἐξωμὸ καὶ συμπληρώνεται ἀπὸ κομψὸ μπολερὸ σὲ φόρμα κιμονὸ καὶ μανικὶ κάτῳ ἀπὸ τοὺς ἀγκῶνες. 'Η τουαλέτα αὐτὴ τοῦ Οἴκου Εὐαγγελίδου — Κουρτίδου, ἀνήκει στὴν κατηγορία τῶν ἑτοιμῶν φορεμάτων.

Δυὸ χαριτωμένα σπὸρ μοντέλα ἀπὸ τὴν ἐπίδειξι ἑτοιμῶν φορεμάτων τοῦ Οἴκου Εὐαγγελίδου — Κουρτίδου. Ἀριστερὰ: Μαῦρο φόρεμα ἀπὸ λαϊνάξ με σταυρωτὸ κορσᾶς, κόκκινο μανδῆλι στὸ τσεπάκι καὶ φούστα σὲ ἴσια γραμμὴ. Δεξιὰ: Φόρεμα ἀπὸ ζερεσῦ, μαρόν, με κιμονὸ κορσᾶς καὶ ψηλὸ κούμπωμα. Γιακάς πού δίνει με χάρι ἐμπρὸς σὲ φιόγκο. 'Η φούστα παίρνει πλάτος με πιέτες γαζωμένες ἐσωτερικὰ, ὥς τὸ ἕνα τέταρτο τῆς φούστας, ὅπου προεκτείνεται καὶ τὸ κούμπωμα.

ΣΤΑ ΚΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΘΟΥΣ

Δραματικό περιπετειώδες μυθιστόρημα του ΦΙΛΙΠΠ ΓΟΥΑΪΛΥ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ

Ο Ίωνάθαν Λή, πάμπλουτος απόγονος αρχοντικής οικογένειας που μετανάστευσε στην Αμερική, παντρεύτηκε στα 1909 την τραγουδίστρια Νταϊζή Στόρεν, προς μεγάλη απογοήτευση της αδελφής του Χλόης. Η Χλόη μισεί την νύφη της γιατί βλέπει σ' αυτήν τη γυναίκα που της πήρε τον αδελφό της και κληίδωσε τον μισό του με την ταπεινή καταγωγή της. Τον πρώτο χρόνο του γάμου της, η Νταϊζή άποχτησε ένα κοριτσάκι, αλλά, ταυτόχρονα, κλονίστηκε η υγεία της και οι γιατροί την συμβούλευσαν να φύγει για την Έλβετία μαζί με το παιδί της. Ο άντρας της, άσπασχλημένος με υποθέσεις του στην Αμερική, δεν μπόρεσε να πάει μαζί της, και αποφασίστηκε να την συνοδεύσει η Χλόη. Στο ταξίδι, η Νταϊζή βρίσκει ιδιαίτερη εύχρηστικότητα να μην διαρκώς στο κατάρτομα και ν' αναπνέει τον ζωογόνο αέρα της θάλασσας. Αυτό στάθηκε αφορμή να παρασυρθεί από τα κύματα που σάρωναν την κορδέλα του καρδιού μιά μέρα καταιγίδας, και να χαθεί στα βάθη του Ατλαντικού. Η Χλόη έτσι, έφτασε μόνη με το μωρό και τη νταντά στη Γαλλία. Το μισό της τώρα έχει μεταφερθεί απ' τη μητέρα στο παιδί, και στο λίγο δίστασμα που έβρινε στη Γαλλία περιμένοντας θαπτό για να γυρίσει στην Αμερική, συλλαμβάνει και πραγματοποιεί ένα διαβολικό σχέδιο. Μαθαίνοντας πως κάποιο ξεπεσμένος ευγενής συγγενής της πέθαναν από ένα δυστύχημα κι' άφησαν όρφανό ένα νεογέννητο κοριτσάκι τους, αποφασίζει να πάρει το παιδί αυτό από το άστυλο και να το παρουσάσει στον αδελφό της για δικό του, ενώ τ' άλλο, το πραγματικό παιδί του, θα το τοποθετήσει κάπου στην Αμερική να το ανατρέφουν ξένοι. Έτσι, η κληρονομία του αδελφού της, θα ήταν μία γνησία αρχοντοπαλιά κι' όχι η κόρη της μισητής Νταϊζή Στόρεν που ήταν ένα κορίτσι του λαού. Το σχέδιο πέτυχε πέρα για πέρα, ο Ίωνάθαν Λή δεν υποψιάστηκε τίποτα, κι' η Χλόη ζούσε ήσυχη και άφραση στην ανατροφή της ανέφιας της.

Πέρασαν έτσι είκοσι χρόνια και ξαναβρίσκουμε την οικογένεια Λή στις παραμονές του γάμου της Μύριελ, της ψευτοκόρης του Ίωνάθαν, με τον πρίγκηπα Ρούπερτ της Σαμπρίας, που ήρθε στην Αμερική για να παντρευτεί μιά πλούσια κληρονομία.

Αρχισαν στο μεταξύ οι συναντήσεις της Μύριελ με τον άρραβωνιαστικό της, να γίνονται όλο και πιο συχνές. Οι μήνες του χειμώνα πέρασαν με λαμπρότητα. Οι δύο νέοι ταξίδεψαν με το γιγάντιο τριάντη 'Αντολίκης' Ινδίες και ξαναγύρισαν στην Αμερική. Ο γάμος είχε άριστη για τις δεκάδες 'Ιωνίου.

3ον

Έτσι, η Μύριελ θα παντρευόταν τον πρίγκηπα της, το χρυσό κοράκι της ευτυχίας των θα ξανοίγονταν στις κυανές θάλασσες, οι εφημερίδες θαγραφαν συναρπαστικές λεπτομέρειες — όλ' αυτά στις 16 'Ιουνίου — αν δεν τυχάνε κάποιο απρόοπτο. Τον Μάιο επρόκειτο να γίνει η επίδειξις Ιππασίας στο Μπελμάρ. Ο πρίγκηπας, γνωστός σπόρτσμαν, δέχτηκε να λάβει μέρος. Για να μην υστερήσει, ο Ίωνάθαν ανήγγειλε πως θα λάβαινε κι' αυτός μέρος στην επίδειξι μ' ένα από τα δικά του άλογα. Η Μύριελ είχε εμφανιστή κι' όλες κάμπουσες φορές στις επίδειξεις αυτές του Μπελμάρ, και θα εμφανιζόταν όπωςδηποτε και τώρα.

Ένα θερμό απόγευμα του Μαΐου, δηλ η άριστοκρατία της φιλαδελφείας ξεκίνησε μέσα στα πολυτελέστατα αυτοκίνητά της, για το Μπελμάρ.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΙΑΣ ΜΙΚΡΗΣ ΟΡΦΑΝΗΣ ΠΟΥ ΑΓΩΝΙΖΕΤΑΙ ΜΟΝΗ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΜΙΣΟΥΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΤΡΙΓΥΡΙΖΕΙ. ΤΟ ΑΓΝΟ ΑΙΣΘΗΜΑ ΕΝΟΣ ΚΟΡΙΤΣΙΟΥ ΠΟΥ ΟΥΤΕ Η ΦΤΩΧΕΙΑ ΚΙ' Η ΟΡΦΑΝΙΑ ΑΛΛΑ ΟΥΤΕ ΚΑΙ ΤΑ ΠΛΟΥΤΗ ΜΠΟΡΕΣΑΝ ΝΑ ΧΑΛΑΣΟΥΝ ΤΗΝ ΑΓΝΗ ΨΥΧΗ ΤΟΥ.

Όσο ζύγωνε η μέρα του γάμου, ο Ίωνάθαν Λή ένοιωθε κάποιαν ικανοποίηση. Η κόρη του, βέβαια, δεν ήταν εξαιρετικά ευθυμική, ούτε ένθουσιασμένη, αλλά έδειχνε τους τελευταίους μήνες περισσότερη ζωντάνια και περισσότερη χαρά για τη ζωή της. Συμπεριφερόταν σαν πραγματική θασίλισσα. Αν ο πατέρας της δεν μπορούσε νάναι διαχυτικός και τρυφερός μαζί της, μπορούσε τουλάχιστον νάναι υπερήφανος γι' αυτήν.

Ήταν κι' αυτές τώρα στο δρόμο για το Μπελμάρ, κι' άκουγε υπομονετικά τη φλυαρία της αδελφής του που καθόταν δίπλα του μέσα στο αυτοκίνητο.

Το γήπεδο ήταν κι' όλες γεμάτο από κόσμο. Από μακριά φάνταζε σαν ένας απέραντος κήπος με πολύχρωμα λουλούδια. Ένα βουητό σηκώνονταν στον αέρα από τις κομβέντες του πλήθους. Ο Ίωνάθαν έβγαζε αδιάκοπα το κατέλλο του σε γνωστούς δεξιά κι' αριστερά. Ο Ιπποκόμος των πλησίον το αυτοκίνητο και μίλησαν μερικά λεπτά. Ύστερα ωδήγησε τη Χλόη στο θεωρείο τους. Ο Ρούπερτ κι' η Μύριελ δεν φαίνονταν πουθενά, κι' ο Λή σκέφθηκε πως θα έτοιμάζονταν να εμφανισθούν απ' τους πρώτους. Ο Ντάγκλας Έδερν τον άγγιξε στον ώμο.

— Όποτε, θα τρέξεις και σύ Ίωνάθαν; του είπε.

— Δεν ήταν δυνατό να επιτρέψω στον γαμπρό μου και στην κόρη μου να μ' αφήσουν στο περιθώριο, απρόκλητοι ο Λή.

Ο Έδερν γέλασε.

— Μακάρι να μπορούσα να κάνω κι' εγώ το ίδιο. Το μοναδικό μου σπόρ είναι το γκολφ.

— Δεν είμαι τόσο γέρος, Ντάγκλας.

— Έχεις δική.

Ο Έδερν αναλογίστηκε την ηλικία του Ίωνάθαν. Η όψις του ωστόσο τον έδειχνε δεκαπέντε χρόνια μεγαλύτερον.

— Είναι πολύ μεγάλο για τέτοια πράγματα, επενέθηκε λέγοντας η Χλόη.

Οι κύριοι γέλασαν. Αρχισε να γίνεται σουσούρο στο σημείο της αφετηρίας. Σε λίγο η προσοχή όλων συνκεντρώθηκε κεί. Ο πρίγκηπας ήταν ανάμεσα στους πρώτους. Τα χειροκροτήματα ξεσπάσαν ζωηρά. Τη στιγμή που φάνηκε πάνω στ' άλογο του αλόγου. Δόθηκε το σύνθημα και οι καθαλάριδες ξεκίνησαν. Πολύ σύντομα είχαν φτάσει στο τέρμα τους. Ο Ρούπερτ ήρθε δεύτερος. Αλλά η υποδοχή που του έγινε ήταν ίσως μεγαλύτερη απ' ό,τι θα ήταν αν είχε έρθει νικητής.

Η Μύριελ άλλαξε γνώμη την τελευταία στιγμή και δεν εμφανίστηκε. Σε λίγο, αυτή κι' ο πρίγκηπας ήρθαν στο θεωρείο, λιγάκι κόκκινοι και λαχανιασμένοι. Ο Ίωνάθαν τους κύτταξε με καμάρι. Η μπάνα άρχισε να παίζει ζωηρά. Σηκώθηκε απ' το κάθισμά του και είπε:

— Πάω ν' αλλάξω γιατί ήρθε η σειρά μου.

Τον είδαν αργότερα, με τη στολή της Ιππασίας, να καθεται πάνω σ' ένα γιγάντιο άλογο. Κρατούσε το κεφάλι ψηλά και άδελγούσε με άνεση το ζώο. Ξενίκησαν πρώτα δυο άλλοι καθαλάριδες κι' ύστερα ο Ίωνάθαν Λή. Το περίφημο βάδισμα του άλογου του κι' αργότερα ο όρμητικός καλπασμός του, προξένησαν την πιο βαθιά εντυπώση.

Έπειτα ο Λή πήρε θέσι για το πόντισμα. Αυτό που έγινε τότε, κανείς δεν μπόρεσε αργότερα να το εξηγήσει με βεβαιότητα. Ίσως ο Λή να μην είχε πια τη δύναμη να κανονίσει εκείνο το πόντισμα, ίσως να του έλειπε η απαιτούμενη ακρίβεια τον τελευταίο καιρό, ίσως το άλογο να έκανε ανώμαλα τον δρασκέλισμά του. Το γεγονός είναι πως όταν το ζώο, μετά το πόντισμα, ακούμπησε τα πόδια του στη γη, ο καθαλάρις του δρέθηκε έκσφενδυσμένος μακριά και κουβαριασμένος κατά πρόπο παραξένο πάντα στο χόμα. Απ' όλα τα στόματα ακούστηκε μιά φωνή τρόμου. Σχεδόν πριν πέσει καλά — καλά στο έδαφος, άνθρωποι ωρμούσαν απ' τις πόρτες μέσα στο στίβο. Το πλήθος άρχισε να μουρμουρίζει με άγνοια που όλο και μεγάλωνε.

Ο Λή έμεινε ακίνητος. Ήταν πεθαμένος. Ένας γιατρός, ανάμεσα στους πρώτους που έφτασαν δίπλα του, δεν χρειάστηκε παρά μιά ματιά στο εξαρθρωμένο του κεφάλι για να καταλάβει πως το μοιραίο είχε συντελεστεί. Ώστόσο, έσκυψε και τον εξέτασε τυπικά. Ο Έδερν, ανοίγοντας δρόμο ανάμεσα στο πλήθος, έφτασε κεί τη στιγμή που προφαινόταν η λέξις: «Νεκρός».

Η επίδειξις συνεχιζόταν, μ' όλο που οι μισοί θεατές είχαν φύγει από τις θέσεις των και ζητούσαν πληροφορίες για το δυστύχημα. Λίγοι άνθρωποι στέκονταν κοντά στο θεωρείο των Λή, ην ξέροντας τι να κάνουν.

Η Μύριελ ήταν χλωμή, σαν πεθαμένη. Ο πρίγκηπας κρατούσε το παγωμένο της χέρι.

— Καημένος πατέρας! είπε με κομμένη φωνή. Καημένος ποτερούλης.

Ύστερα, βλέποντας τον κόσμο γύρω τους:

— Άς φύγουμε από δω, Ρούπερτ.

Τα μάτια του Ρούπερτ δεν έβλεπαν τίποτα. Στεκόταν ολόθλιος κι' αμίλητος. Βρήκε το αυτοκίνητο. Ο Βάλακ δρισκόταν δίπλα, με μιά έκφραση λύσσης σ' όλη του τη στάσι. Έκει κοντά ήταν και τ' αυτοκίνητο που είχε φέρε. Η Χλόη με τον αδελφό της στην επίδειξι. Η Χλόη τώρα καθόταν μονάχη της εκεί μέσα. Η Μύριελ έριξε μιά ματιά στο πρόσωπο της θείας της κι' ανατρίχασε. Ύστερα τ' αυτοκίνητο ξεκίνησε.

Την άλλη μέρα, γράφτηκαν άπειρες νεκρολογίες για τον άριστοκράτη και πάμπλουτο Ίωνάθαν Λή, που πέθανε στις παραμονές του γάμου της μοναχοκόρης του με τον πρίγκηπα Ρούπερτ της Σαμπρίας.

Ο γάμος αναβλήθηκε άδριαστα. Ο Βάλακ ήθελε να τον δρίσκει για το Σεπτέμβριο, αλλά η Χλόη, παρ' όλη της την αγανάκτηση για τον απρόσμενο αυτό θάνατο του αδελφού της, είχε αρκετή αξιοπρέπεια για να καταλάβει πως ο Σεπτέμβριος ήταν πολύ κοντά και πως αν δρισκόνταν τώρα άμέσως ο γάμος, αυτό θάταν άσέβαιο προς τον νεκρό που δρισκόταν ακόμη μπροστά στο ιερό της Έπισκοπικής εκκλησίας.

Η Χλόη επίσης σκέφτηκε πρώτη πως εκτός απ' το μεριδίό της η Μύριελ θα κληρονομούσε τώρα όλη την περιουσία των Λή. Η σκέψις αυτή, που της ήρθε ενώ καθόταν δίπλα στο τηλεφώνου του μπλουζαδόρα της, κατώρθωσε να γλυκάνει τα αισθήματά της. Πήρε το ακουστικό, κάλεσε στο τηλέφωνο τον Βάλακ και τον πληροφόρησε πα-

νω σ' αυτό το ζήτημα. Ο Βάλακ πέταξε απ' τη χαρά του και για μιά ολόκληρη ώρα αισθανόταν σχεδόν αγάπη για την Χλόη Λαφόρς—Λή.

Ο Ρούπερτ ήρθε να επισκεφθεί την Μύριελ άμέσως ύστερ' απ' το φαγητό. Είχε περάσει κι' όλος στο μπράτσο του μπλε κοστουμιού του ένα πένθος. Ήταν λεπτότατα τυπικός.

— Φταίω κι' εγώ, είπε στη Μύριελ. Δεν θάπρεπε να λάβω μέρος στην επίδειξι. Ο πατέρας σου ήταν τέτοιος τζέντλεμαν που αισθανόταν υποχρέωση να μ' ακολουθήσει. Διάλεξε το πιο στριφνό του άλογο... το πιο ακατάλληλο...

— Το καλύτερο είναι να τ' εχάσουμε όλ' αυτά. Θα ταξιδεύουμε στο εξωτερικό το καλοκαίρι... κι' όταν γυρίσουμε θάβαν όλα λησμονημένα.

— Το ξέρω. Άλλα ωστόσο, έχω μεγάλη στενοχώρια. Τον αγαπούσα τον πατέρα σου.

Μερικές ώρες ύστερ' απ' την κηδεία, έφτασε στο μέγαρο των Λή ο Ντάγκλας Έδερν με μιά συνοδεία από σιωπηλούς άντρες που κατέβηκαν από μιά λιμουζίνα. Ο δικηγόρος προχώρησε γρήγορα, ανέβηκε τα μπροστινά σκαλιά και χτύπησε το κουδούνι. Ο Σέβερν, ένας Σέβερν με νεκρική όψη, ήρθε και του άνοιξε. Ο Έδερν του εξήγησε το λόγο της επίσκεψής του και προχώρησε με τη συνοδεία του στη διλοκήκη.

Η φώτις ήταν σβησμένη και το κάθισμα πλάι της άδειο. Η ατμόσφαιρα ήταν επίσημη κι' ο Έδερν έκτελούσε το καθήκον του με στενοχώρια. Άνοιξε δηλαδή ένα χρηματοκιβώτιο χωσμένο στον τοίχο και πήρε από μέσα σχεδόν όλο του το περιεχόμενο. Τα δίπλωσε όλα μαζί και τ' έκανε ένα πακέτο, ύστερα είπε δυο λόγια στον Σέβερν και ξαναγύρισε στη λιμουζίνα που τον περίμενε κάτω. Έξω ανέπνευσε με ανακούφιση. Καθώς ξεκινούσε τ' αυτοκίνητο, πήρε το μάτι του τη Μύριελ σ' ένα από τα πάνω παράθυρα. Φορούσε μιά κατακόκκινη ρόμπα και του φάνηκε πως τον χαιρετούσε με το χέρι της. Άλλα μόλις έτοιμαζόταν να της ανταποδώσει το χαιρετισμό είδε να πέφτει η βαρεία δαντελένια κουρτίνα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6ο

Ένα μικρό πρόβλημα

Η ώρα ήταν πέντε τ' απόγευμα, όταν ο Μπάρνεϊ έφυγε απ' το γραφείο. Ο ήλιος φώτιζε ακόμα από ψηλά, κι' έκανε ζέση. Ο νέος δάδιζε προς το σπίτι του. Όταν έκλεισε την πόρτα του χάλ, άκουσε τον πατέρα του να τον φωνάζει απ' το γραφείο του.

— Γειά σου, Μπάρνεϊ. Μπορείς ναρθες κιά στιγμή εδώ;

— Νάμαι, πατέρα.

— Κάθισε, σε παρακαλώ. Έδω έχω κάτι αρκετά παράξενο. Διάβασε αυτό.

Ο πατέρας του τούδωσε ένα φύλλο μολύβι από χοντρό χαρτί που φαινόταν πως κάποτε είχε διπλωθεί και σφραγιστή. Το έσωτερικό του ήταν γραμμένο και στο κάτω μέρος είχε νόμιμες υπογραφές. Ο Μπάρνεϊ άρχισε να διαβάει:

«Η τελευταία θέληση και διαθήκη του Ίωνάθαν Λή, Ρίττενχάους Σκούερ, Φιλαδέλφεια 18 Νοεμβρίου, 1929. Εγώ, ο Ίωνάθαν Λή, γνωστοποιώ στους ενδιαφερομένους ότι άφινω γενική κληρονομία της κλητής και ακίνητης περιουσίας μου, την νόμιμη θυγατέρα μου Μύριελ Στόρεν Λή, υπό τους εξής όρους: Πρώτον, σε περίπτωση που θα πραγματοποιηθεί ο γάμος της με τον Πρίγκηπα Ρούπερτ της Σαμπρίας, ή προκεί της ν' αφαιρεθεί απ' την περιουσία μου και να παραδοθεί στον σύζυγό της όπως έχει ήδη κανονιστή. Δεύτερον, να κατατεθεί ένα ποσόν αρκετό για να έχω 25.000 δολάρια εισόδημα το χρόνο, το οποίο να παραδίδεται κανονικά στην αδελφή μου, Χλόη Λαφόρς—Λή, ενόσω ζή. Τρίτον, να επικυρωθεί με όλους τους τύπους ή ταυτότητα της κόρης μου Μύριελ, προτού εκτελεσθή η παρούσα δια-

θήκη. Τέταρτον, ο Ντούγκλας Έδερν ή οι διάδοχοί του, να είναι οι εκτελεστές της διαθήκης μου. Πέμπτον, να παραδοθούν άτομικά μου πράγματα να παραδοθούν στους φίλους που θ' αναφέρω...»

Ο Μπάρνεϊ έριξε μιά ματιά στα δώρα που άφινε ο Λή στον πατέρα του και σ' άλλους φίλους. Στο τέλος είπε:

— Άπο νομικής απόψεως είναι πολύ καλά συνταγμένη η διαθήκη του.

— Περφόρημα. Ο Λή ήταν σπουδαίος άνθρωπος.

— Βέβαια θα τον δοήθησες, πατέρα;

— Όχι. Είναι η πρώτη φορά που βλέπω αυτή τη διαθήκη. Είχα ένα αντίγραφο που μου παρέδωσε ο ίδιος, αλλά το φύλαξα χωρίς να το διαβάσω. Υπήρχε και μιά παλότερη διαθήκη που την σκίσαμε. Ούτε εκείνη την είχα διαβάσει. Αυτή καθώς βλέπεις είναι πρόσφατη. Πώς την βρίσκεις κατά τα άλλα;

Ο Μπάρνεϊ συγκεντρώθηκε στα γραμμένα της διαθήκης και σε μιά στιγμή χαμογέλασε:

— Αλήθεια, δεν άφινει τίποτε απ' ευθείας στην αδελφή του. Μένουν όλα στα χέρια της Μύριελ... και παραχωρείται μόνον ένα εισόδημα στη Χλόη ενόσω ζή.

Ο Έμερν κούνησε το κεφάλι του.

— Η Χλόη θ' αρρωστήσει απ' το κακό της. Φαντάζομαι θα περίμενε τουλάχιστον κανένα εκατομμύριο δολάρια. Ένας Θεός ξέρει αν της τα χρώσταγε.

— Όσο... — Τι ωστόσο;

— Είναι λιγάκι σκληρό για μιά αδελφή... να την αγνοήσει έτσι ο αδελφός της...

— Δεν μαντεύεις το γιατί; Σκέψου λιγάκι, παιδί μου. Ξαναδιάβασε πάλι αυτό το έγγραφο.

Κι' ενώ ο Μπάρνεϊ διάβαζε, ο Ντάγκλας Έδερν συνέχισε σαν να λεγε δυνατά τη σκέψι του:

Τόδερα πως ο Ίωνάθαν μισούσε την αδελφή του. Άλλα δεν φαντάστηκε ποτέ πως ήταν εκδικητικός άνθρωπος. Πρέπει να τη μισούσε πολύ περισσότερο απ' ό,τι φαινόταν, για να κάνει ένα τέτοιο πράγμα. Γιατί, άραγε; Γιατί να την έχρευόταν

τόσο πολύ; Έπειδή εκείνη αντιποθεύσε τη γυναίκα του; Ήταν άντρας μεγάλου ψυχός. Έπειδή είχε έτσι αναθρέψει την Μύριελ; Αλλά δεν την αγάπησε ποτέ του αρκετά την Μύριελ. Σίγουρα, πρέπει να υπάρχει κάποια άλλη αίτια. Κι' η αίτια αυτή βρίσκεται μέσ' στη διαθήκη του, ελπίζοντας προς το μέρος του γιου του ο Ντάγκλας.

Ο Μπάρνεϊ άρχισε να διαβάει δυνατά. Όταν έφτασε στον τρίτον δρο, άργοπόρησε το διάβασμα: «Τρίτον, να επικυρωθεί με όλους τους τύπους ή ταυτότητα της κόρης μου Μύριελ, προτού εκτελεσθή η παρούσα διαθήκη.»

— Τι θέλει να πη αυτό; Τι συμβαίνει με την ταυτότητά της;

Ξαφνικά ο Μπάρνεϊ χλωμίασε. Ύστερα, βλέποντας την επιβεβαιώσει της υποψίας του στα μάτια του πατέρα του, φώναξε:

— Μεγάλε Θεέ! Υποπτευόταν πως η Μύριελ — η Μύριελ που ξέρουμε — δεν ήταν...

— Δεν ήταν δίδου κόρη του, συμπλήρωσε ο Ντάγκλας Έδερν.

Ο Μπάρνεϊ σηκώθηκε δριβος και θημάτισε μέσ' στο δωμάτιο. Πέταξε το τσιγάρο του μέσ' στο τζάκι κι' άναψε έν' άλλο. Ένωσε τα χέρια του νευρικά:

— Πώς δεν το σκεφτήκαμε αυτό ποτέ πριν;

— Αυτό με κάνει και μένα ν' άπορώ παιδί μου.

— Τώρα τα βλέπω όλα, συνέχισε ηλεκτρισμένος ο Μπάρνεϊ. Τα βλέπω όλα ξεκάθαρα. Είναι σαν να φωτίστηκε από άστροπτή ένα σκοτεινό δωμάτιο όπου σκουντούφλαγες πάνω στα πράγματα και τα αισθανόσουν χωρίς να μπορείς να τα αναγνωρίσεις με την αφή. Η κοπέλλα αυτή είναι διαφορετική απ' τον πατέρα της. Διαφορετική απ' ό,τι έχω άκούσει και φανταστή για τη μητέρα της. Διαφορετική άκούη κι' απ' ό,τι θα μπορούσε να την έχει κάνει η Χλόη. Είναι τόσο ψυχρή, τό-

ΤΑ ΕΤΟΙΜΑ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑ ΣΠΙΤΙΑ

Στην Αμερική άρχισαν από καιρό τώρα να λειτουργούν πολλά εργοστάσια κατασκευής σπιτιών. Οποιοσδήποτε θέλει μπορεί να παραγγείλει σ' όποιον εργοστάσιο ένα σπίτι της άρεσκείας του, και σε δεκαπέντε μέρες να του παραδοθή έτοιμο για στήσιμο. Φυσικά, πρόκειται για εύλινα σπίτια, που στοιχίζουν πολύ λίγα χρήματα. Άλλα είναι πολύ στερεά και πολύ κομψά. Το εργοστάσιο αναλαμβάνει την μεταφορά

του σπιτιού από την έδρα του και σ' απεστάσι 10 μιλίων γύρω, χωρίς καμιά επιβάρυνση για τα μεταφορικά. Έκείνη αναλαμβάνει την συναρμολόγησιν των διαφόρων κομματιών του και το στήσιμο. Έτσι, πολλοί εργατικοί άνθρωποι στις Ηνωμένες Πολιτείες αποκτούν στέγη. Στη φωτογραφία μας είναι από αυτά τα πρακτικά και φθηνά σπίτια, καθώς μεταφέρεται με αυτοκίνητο στον τόπο που θα στηθή.

σο άγέρωχη, τόσο δύσκολη. Θεέ μου! Και φαντάζεσαι πως ξέρει τίποτα....
—'Η Μύριελ; Δεν πιστεύω.
—'Ο Μπάρνεϋ ένοιωσε πάλι σαν έξαψη απ' την τεράστια σημασία του πράγματος.
—Μά πως!... Πώς είναι δυνατό!
—'Ο Ντάγκλας "Έβερν" σηκώθηκε και περπάτησε ως το παράθυρο. Κύπταζε έξω στο δρόμο, ενώ ο γυιός του στεκόταν στο πλάι του.
—Ξαναθυμήσου ώρισμα πράγματα, Μπάρνεϋ. 'Η Νταίζη Στόρεϋ αναγκάστηκε να ταξιδέψει στο εξωτερικό για την υγεία της, όταν η Μύριελ — η αληθινή — ήταν μωρό. 'Ενα άσημμάτιστο πλάσμα 'Η Χλόη πήγε μαζί τους. 'Η Νταίζη έχασε τη ζωή της στο ταξίδι. 'Η Χλόη περίμενε δυό εβδομάδες στη Γαλλία ένα βαπόρι για να γυρίσει στην 'Αμερική. 'Εφτασε μέσω Νέας 'Υόρκης. Όταν ήρθε δώ, ο 'Ιωνάθαν ήταν τρελλός από θλίψη. Κι' ως λάβουμε υπ' όψει μας πως ένα μωρό μοιάζει πολύ μ' ένα άλλο μωρό, 'Η Χλόη θα μπορούσε να βρή ντουζίνες μωρά για ν' αντικαταστήσει το πραγματικό.
—Μά γιατί, γιατί να το κάνη αυτό;
—'Ο πατέρας του τον κύτταζε:
—Δεν καταλαβαίνεις, λοιπόν; 'Η Χλόη μισούσε την Νταίζη Στόρεϋ περισσότερο από κάθε τι στον κόσμο. Πρώτα-πρώτα γιατί η Νταίζη έσπασε την αδιάσπαστη αρχοντιά της γενιάς των Λή, κι' ύστερα, πολύ πιθανόν, επειδή ήταν καλλιτέχνις και όμορφη. 'Ενώ εκείνη, η Χλόη, ήταν μία γεροντοκόρη, και τα μόνα της ιδανικά, ήταν οι κοινωνικές σχέσεις, οι βασιλικές οικογένειες κι' η δοξα του αδερφού της. Κι' ακόμα, η είσοδος της Νταίζη στην οικογένεια είχε κι' άλλη σημασία για την Χλόη: 'Εχανε μοιραία την έπιρροή που είχε ως τότε πάνω στον αδερφό της, και, στην αγάπη του, έρχοταν δεύτερη. Αυτό λοιπόν δεν έπρεπε να συνεχιστή με το παιδί της Νταίζη ύστερ' απ' το χαμό της μητέρας του. 'Η σκέψη πως θα ζούσε πλάι σ' αυτό το παιδί σχεδόν όλη της τη ζωή, πως θα παρακολουθούσε την ανάπτυξη του και θα έπρεπε ακόμα να του δείχνη αγάπη κι' ενδιαφέρον, της ήταν ανυπόφορη. Πήρε λοιπόν την απόφασή της. 'Οποιοδήποτε άλλο παιδί θα το άνεχόταν ευκολότερα.
—'Ο Ντάγκλας "Έβερν" σταμάτησε. 'Ο Μπάρνεϋ τον κύτταζε σαν υπνωτισμένος. Πήρε μια βαθειά ανάσα και, σιγά-σιγά συνήθε.
—Κι' ούτε θα χρειαζόταν να καταφύγει κανείς στον ποινικό κώδικα. Μόνο με μια τέτοια κατηγορία στο δικαστήριο...
—'Ο πατέρας του σήκωσε τους ώμους.
—Φοβάμαι μήπως με παρασύρει η φαντασία μου, είπε. 'Αλλά πές μου, Μπάρνεϋ, δεν το βλέπεις και συ έτσι;
—Δεν το βλέπω μονάχα. Είμαι βέβαιος πως έτσι είναι. Κι' ακόμα, γιατί να μην υποθέσουμε και κάτι άλλο.
—Δηλαδή;
—Πως δεν ήταν το κύμα που έσπρωξε την Νταίζη Στόρεϋ μέσα στη θάλασσα.
—'Ο "Έβερν" κούνησε άργα το κεφάλι.
—'Οχι. 'Οχι, είπε. Σ' αυτό δεν έχεις δίκιο. 'Η Χλόη μπορεί να είναι γυναίκα με πάθη κάθε άλλο παρά χριστιανικά. Δεν είναι όμως φονιάς.
—Ναι, δεν το φαντάζομαι κι' εγώ. 'Αλλοίως θα μπορούσε να είχε κάνει το ίδιο και για την Μύριελ.
—'Ακριβώς.
—'Ομως τώρα, τι θα κάνουμε; Πως θα πείσουμε τους ένόρκους; Μόνο με το να τους πούμε; είπε ο Μπάρνεϋ.
—Φυσικά, όχι. 'Αλλά έχω εδώ κάτι... 'Εχω το αποτύπωμα με μελάνι του ποδιού της Μύριελ Στόρεϋ Λή όταν ήταν ακόμα νιγνινοτο μωρό στο νοσοκομείο.
—'Αλήθεια! Και πως το άποχτησες;
—Το βρήκα ανάμεσα στα χαρτιά του 'Ιωνάθαν, μέσα στο χρηματοκιβώτιό του. Φαντάζομαι πως θα υπάρχει κι' άλλο στο αρχείο του νοσοκομείου.
—Το παρέβαλες με το δικό της;
—'Αν το έκανα τί; 'Ω! 'Αν πήγα δηλαδή στο μέγαρο του Ριττενχάους Σκουέρ και ζήτησα από την μεγαλοπρεπή δεσποινίδα Μύριελ να λάβει την καλωσύνη να μου δώση το αποτύπωμα του δεξιού της ποδιού; 'Οχι.
—Γιατί όχι; αυτό θα έπρεπε να γίνει.
—Κάθισε, παιδί μου, να μιλήσουμε, γιατί το πράμα είναι αρκετά σοβαρό.
—Κι' εξαιρετικά ενδιαφέρον.
—Είναι κάτι που πρέπει να το σκεφτούμε με ήρεμιά και μετριοπάθεια. 'Όταν διάβασα τη διαθήκη αυτή, σήμερα το μεσημέρι, είδα αμέσως πως ήταν εν τάξει, αλλά και κάπως αντικανονική. Το γεγονός ότι δεν άφινε κανένα άπειυθείας κληροδοτήμα στη Χλόη, με παραξένεψε πολύ — σχεδόν μ' έκανε ν' αγωνιάσω. Γρήγορα όμως το συσχέτισα με τον όρο της ταυτότητας της κόρης του. Γνωρίζω τον 'Ιωνάθαν απ' τον καιρό που είμαστε πολύ νέοι. Δεν θάκανε ποτέ του κάτι χωρίς σοβαρό λόγο. 'Υστερα, εξετάζοντας τα χαρτιά του, βρήκα το νόμιμο αποτύπωμα του ποδιού. Το είχε φυλάξει με τα πιο σπουδαία του έγγραφα. 'Ηταν φανερό πως το προώριζε να χρησιμοποιηθή σχετικά με τη διαθήκη του.
—Τότε, θα ήξερε όλον αυτόν τον καιρό! — Δεν ήξερε. Κι' ούτε φαντάζομαι να προστάθηκε ποτέ του ν' ανακαλύψει.
—Μά γιατί, γιατί; ρώτησε ο Μπάρνεϋ.
—Μονάχα όσοι γνώρισαν καλά τον 'Ιωνάθαν θα μπορούσαν να εξηγήσουν τη

Τὰ πόδια καί ὁ χαρακτήρας σας

Μη χαμογελάσετε όταν θα διαβάσετε αυτόν τον τίτλο. Είναι γεγονός αναμφισβήτητο ότι τα πόδια σας αποκαλύπτουν το χαρακτήρα σας. Το λέει ένας μεγάλος καταστηματούχος υποδημάτων του Παρισιού, ο οποίος είναι σήμερα 54 ετών και από την αρχή της

Μικρό καί χοντρούλο πόδι: φιληδονία, ελκρινεία.
Πόδι λεπτό, μέ ώραία γραμμή: ευγένεια χαρακτήρος.
Πόδι υπερβολικά κυρτό: κακός, φθονερός χαρακτήρας.
Μικρό πόδι, κυρτό καί μυτερό: έξυπνάδα, ζωηρότης, έτοιμότης πνεύματος.
Πόδια στραβά που γυρίζουν προς τὰ μέσα: πνεύμα άργό, άγένεια.
Πόδια τοποθετημένα κάτω απ' την καρέκλα: ντροπαλότης, σύμπλεγμα κατωτερότητος.
Νύχια θαμμένα: λεπτότης, κοκεταρία.
Νύχια θαμμένα, αλλά πόδια άπεριποίητα: έπιπολαιότης.
Νύχια που σπίνε: άκαταστασία, τεμπελιά.
Πόδι που χτυπάει κατά τη διάρκεια της άμιλίας: άυταρχικότης, άυτοπεποίησις, τάσις προς τὸ θυμό.
Τὸ δεύτερο δάχτυλο πιό μεγάλο από τὸ πρώτο: ψυχὴ καλλιτεχνική.

στάσι του. "Όταν το μωρό ξαναγύρισε, όλη του η ελπίδα κι' η αγάπη συγκεντρώθηκαν σ' αυτό. "Ενός μεγάλου κι' έφτασε να γίνει το πρόσωπο που γνωρίζουμε, εκείνος σιγά-σιγά αποξενωνόταν. Ξανάπεσε σε συλλογισμούς — ώρες, μήνες, χρόνια — συλλογιζόταν, όπως συλλογιέται ένας φυλακισμένος. 'Η ύποψιά θάμεινε κλεισμένη στο ύπαισιό της για πολύν καιρό. Είναι πιθανό, από κάτι που είπε, ίσως, η Χλόη, να του γεννήθηκε η πρώτη άμφιβολία. Είχε φαντασία. "Ενοιωσε τους ανθρώπους. Μιάς κι' είχε ύποψιαστή, άρχισε να πιστεύει. Τώρα, γιατί δεν έκανε τίποτα; Γιατί ήτανε περιήφανος. "Ισως κιόλας να μην ήθελε να δεχαιώθι για την αλήθεια. Φοβόταν ίσως τὸ σκάνδαλο που θα ξεσπούσε, κι' ήθελε να ζήσει ειρηνικά τα τελευταία χρόνια της ζωής του. "Αλλά φαίνεται δεν τον ένοιωσε για τὸ τι θα γινόταν ύστερ' απ' τὸ θάνατό του. Κι' έκανε τη διαθήκη του έτσι, ώστε να ξεπληρώση ένα τελευταίο του χρέος στη μνήμη της γυναίκας που είχε τόσο αγαπήσει. Και πάλι, στη διαθήκη αυτή, δεν καθορίζει τίποτα, άφινει μονάχα ένα μικρό παραθυράκι απ' τὸ όποιο θα μπορούσε να τρυπήσει η τύχη. "Ετυχε, λοιπόν, ν' αντιπροσώπεύω εγώ την τύχη.
ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: η συνέχεια.

ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ ΚΑΙ ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΟ

Μερικές άσκήσεις για τὸ σῶμα καί για τίς δουλειές του σπιτιού

Πόσο μονότονες σάς φαίνονται οι καθημερινές εργασίες του σπιτιού! Και πόσο κουραστικές! Ξέρετε όμως ότι μπορείτε να κάνετε μ' αυτές μια θαυμασία γυμναστική; Άρκει οι κινήσεις που έκτελείτε για τὸ νοικοκυριό σας να γίνονται με ρυθμό καί άρμονία. "Ετσι, η εργασία θα σάς φαίνεται ευχάριστη καί ταυτοχρόνως θά γυμνάζετε τὸ σῶμα σας. "Εμπρός, λοιπόν, δοκιμάσετε. Εκτός από τίς φωτογραφίες, παρακολουθήστε καί τὰ σκισμάκια.

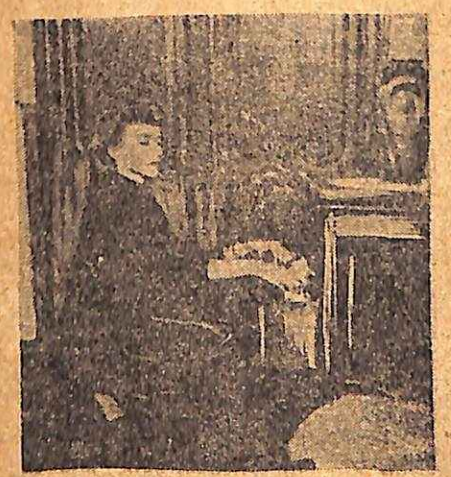
Τὸ στρώσιμο τοῦ κρεβατιοῦ κάθε πρωί είναι μία εργασία που δεν μπορείτε ν' άπολύγετε... "Ας την κάνετε τολάχιστο με ευχαρίστησι, αφού είναι χρήσιμη. "Εχοντας τὰ πόδια σας ένωμένα καί τεντωμένα, κάμπετε τὸν κορμό σας (χωρίς νὸ λυγίζετε τὰ γόνατά σας). 'Η κάμψις πρέπει νὰ γίνεται όσο μπορείτε πιό βαθιά. "Άσκησις πολὺ καλή για τὴν ελαστικότητα τοῦ σώματος κάθε γυναίκας.

Καθαρίζοντας τὴν ντουλάπα σας, μπορείτε νὰ δυναμώσετε τοὺς μηρούς σας. Τὰ πόδια σας άνοιχτά, πολὺ καλά τεντωμένα, τὸ άριστερό χέρι πίσω έπάνω, τὸ δεξιό κάτω. Τη στιγμή που σκύβετε νὰ κάνετε μία στροφή τοῦ κορμοῦ σας. Για νὰ εἶναι άποτελεσματική αὐτή ἡ άσκησις, νὰ μὴν λυγίζετε τὰ γόνατά σας. Για νὰ ξεσκονίσετε παρακάτω, κάνετε τὴν ίδια άσκηση πάνω κίνηση.

Γὰ μικρά έπιπλα, έπειτα από τὰ μεγάλα, θὰ σάς βοηθήσουν ν' άσκησετε τὸ σῶμα σας. Δεν θὰ ξεκατέκλεισε ἡ πολυθρόνα που νὰ μὴν ξεσκονίσετε, όταν ξέρετε ότι ἡ άσκησις αὐτή κάνει πολὺ καλὸ στὸ άναπνευστικὸ σύστημα. Πόδια άνοιχτά καί τεντωμένα. Εισπνοή. Κάμψις τοῦ κορμοῦ με έκπνοή. 'Η έκπνοή θὰ γίνεται πάντοτε σιγά — σιγά.

Γι' τύχη, που πρέπει νὰ συγυρίσετε τὸ σεντόνι τοῦ κορμοῦ σας. Δεν ὑπάρχει καλύτερη άσκησις απ' αὐτή για τὴν ελαστικότητα ὅλου τοῦ σώματος. Πόδια ένωμένα καί τεντωμένα: Εισπνοή. Κάμψις τὸν ποδιὸν καί βαθύ κάθισμα: 'Εκπνοή. 'Ο κορμός κατά τὴν άσκησις θὰ εἶναι έντελῶς τεντωμένος. Φραντίζετε νὰ συγυρίζετε κάθε μέρα τὰ σεντόνια σας.

"Ο ζωγραφικός πίνακας που είναι κρεμασμένος στον τοίχο δεν είναι ἴσιος; Μπορείτε νὰ τὸν διαορθώσετε κάνοντας μία απλή καλή άσκησις για τὸ δυνάμωμα τοῦ στήθους σας. Πόδια καί χέρια τεντωμένα στὰ στήσι προσοχῆς. Ακροστασία, ανάσας τὸν χειρὸν από τὰ πλάγια. Κρατᾶτε τὸ τοιχοχρόνος καί ἱσορροπία. "Αν τὰ κόδρα σας δεν εἶναι στραβά, δοτὲ μία άλλη δικαιολογία, για νὰ κάνετε αὐτὴ τὴν ωφέλιμη άσκησις.

"Η πλαφονιέρα είναι πολὺ ψηλά καί για νὰ τὴν ξεσκονίσετε πρέπει νὰ χρησιμοποήσετε ένα φτερό καί νὰ τεντώσετε τὸ κορμὶ σας. Μὰ ξέρετε τί καλὸ θὰ σάς κάνει αὐτὴ ἡ δουλειά; Θὰ ἐπιμηκύνει τὸ σῶμα σας. Πόδια ένωμένα καί τεντωμένα. Σηκώστε πρώτα τὸ ένα χέρι, κατόπιν τὸ άλλο καί ὕστερα καί τὰ δύο μαζί.

ΤΟ ΘΑΥΜΑ ΤΟΥ ΕΑΥΤΟΥ ΣΑΣ...

130v

Στο παρελθόν, οι γυναικολόγοι νόμιζαν ότι η στειρότητα οφειλόταν σε άνευστρα μητέρα. Γνωρίζουμε όμως ότι οι 40 ως 50 τοις εκατό των 100 γυναικών έχουν άνευστρα μέρη της μήτρας (αντί η μήτρα να είναι προς τα εμπρός έχει κάμψει προς τα πίσω). Όταν οι καταστάσεις αυτές δεν παρουσιάζουν ιδιαίτερα συμπτώματα,

περιοδικά. Σε μερικές γυναίκες η λειτουργία της υποφύσεως και των ωθήκης με τις ακτίνες Ραϊντγκεν. Επίσης χρησιμοποιείται Ινσουλίνη σε μικρές δόσεις, μισή ώρα πριν από το πρόγευμα και το δείπνο, σε περιπτώσεις όπου οι ωθήκες δεν λειτουργούν καλά. Με μαγικά τρόπο, το βάρος του σώματος αυξάνει και σημειώνεται μεγάλη βελτίωση στις γεννητικές λειτουργίες. Ολοτρογόνες ουσίες (άπο τις ωθήκες) και ορμόνες της υποφύσεως καθώς και συνδυασμοί των ουσιών αυτών, χρησιμοποιούνται για να προαχθεί και να καλύτερη η Ισορροπία των λειτουργιών των αδένων, που χρειάζονται τσως μίαν έλαφρη ένιςχυσι και ιδιαιτερωτων ωθηκης και της υποφύσεως. Όπως υποδειχθή, η καλύτερη μέθοδος και η πλέον αποτελεσματική για να θεραπευθούν μερικές γυναίκες που δεν κάνουν παιδιά είναι να εξετασθούν και να υποβληθούν σε θεραπεία οι... σύζυγοι τους. Πολλά τέτοια χρησιμοποιούνται για να μετολλά η γο-

ἀποκτησὶν. Ἡ συμβουλή πού δίνω στὴν κοπέλλα πού ἔρχεται να ζητήσει τὴ γνώμη μου πρὶν ἀπὸ τὸ γάμο πῶς να προφυλάξη γιὰ νὰ μὴν κάνει ἀμέσως παιδί καὶ ἡ συμβουλή πού δίνω σ' κάθε γυναικάντρα, εἶναι συμβουλή ἐπηρεασμένη πολὺ ἀπὸ τὸ δράμα τῆς τριανταπεντάρας, πού λαχταράει τοῦ κάκου ἕνα μωρό: «Κάνετε τὰ παιδιά σας ὅσο εἰσάστε νέες καὶ μοῦρετε νὰ τὰ ἀποκτητε!», λέω σ' αὐτές τίς γυναῖκες, «Μὴ νομίζετε πῶς ἀφοῦ εἰσάστε τώρα γερές καὶ γόνιμες, θὰ εἰσάστε ἔτσι καὶ ὅταν περάσουν δέκα-ἡ περισσότερα χρόνια. Ὅσο πιὸ πολλὰ ζωντανὰ καὶ ὀρεγεῖ γιὰ παιχνίδια ἔχετε μέσα σας, τόσο πιὸ πολὺ θὰ σὰς χαροῦν καὶ τὰ παιδιά σας. Καὶ ἡ ζωντανία, ἡ ὀρεγὶ γιὰ παιχνίδια εἶναι τὸ χαρακτηριστικὸ τῆς νεότητος! Καὶ ὅταν εἶναι ὁ ἀκολουθεῖτε αὐτὸ τὸ παλιὸ ἀξίωμα καὶ νὰ κάνετε ἀπὸ τώρα οἱ κογένεια: «Μὴν ἀναβάλετε γιὰ αὐριο κείνο μὴ ποτεῖτε νὰ κάνετε σήμερα!». Πιστεψέμετ με πῶς ὑπάρχουν πολλὰς νέες ἄλλες τοῦ πολέμου, πού αἰσθάνονται εὐλογημένη ἀνακούφισι ἐπειδὴ δὲν ἀνέβαλιν τὴ μνηρότητα γιὰ ἄλλη εὐθετώτερη ἐποχή καὶ πού ἡ μεγάλῃ τους παρηγοριά καὶ ἀνακούφισι εἶναι τὸ τρυφερό βλαστάρι πού

ΧΑΡΟΥΜΕΝΕΣ ΠΡΟΣΔΟΚΙΕΣ

Ἐνδεκάβιβλος
Ὑπάρχει τρόπος νὰ μάθῃ ἡ ἀνυπόμονη
γυναίκα ἀμέσως μετὰ τὴ σύλληψιν ἐν εἰ-
νά ἐγκύος. Ἡ ἐξακριβωσι αὐτῇ γίνεται
μὲ τὸ τέστ Ἀράιμ—Τσοντεκ—τέστ πού
γίνεται πάνω εἰς ποτικία—ἢ μὲ τὸ τέστ
Φρήνμαν, πού γίνεται πάνω εἰς κουνέλια.
Γιά νὰ δοῦν τὸ πόρισμα ἀπὸ τὰ τέστ αυ-
τὰ απαιτοῦνται 24 ὥρες 48 ὥρες. Ἦν

Ὁ Γυναικολόγος ἅπαντᾶ :

γυναίκες κατόν κούττα άρκει να είναι
σιολογικά τή γεννητική άρραγία.
ΠΑΡΑΣΙΝΑ τή συζυγία εδύ-
χια δέν πρίνει τή άστρίβη στην άποκρι-
σία γιατί άπόττει τή άγκρεμιά. Γι' αυτό ε-
πίβάλλεται να είσθε είλικρινή απάντην του
συζύγου σας γιατί έτσι θα σας προσέβη και
αυτός καλύτερα. Επίσης σας συνιστούμε
την άποκρίση. Ε τρία καπάκια τήν ήμέρα. Όσο
γιά τή πρήξιμο που παθαίνεται, ασφαλώς θα
είναι κάποιος έρεθισμός. Ίσως να είναι ε-
ξαιρέτικα.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ: στο επόμενο.

ΜΑΡΙΑΝΑ Κ.— Σας συνηγορώμε ἀντί τοῦ προλτοῦν ἐνέστες Ροῦσους τῶν 500 νομάδων ἐπίσης καί παρλιτέας αὐτονομίᾳ. Εἴπα πέντε τή ἡμέραν πρὶν τῆς περιόδου καί πέντε μετὰ τῆς 1-ποδο τρεῖς τῇ ἡμέρᾳ. Ὅσο γιὰ τὴν θεραπείαν τῶν τριχομόνων πρέπει νὰ ἔχετε ὑπομονὴν καὶ νὰ ἐξολοκληρώσητε τὴν συστηματικὴν θεραπείαν μὲ Ντεξιδάν, ζινιπλίσ, κτλ. ἐπὶ ἐξάμηνον καὶ πλέον, καὶ ἰδίως πρὸ καὶ μετὰ τὴν περίοδον.

ΜΟΙ ΙΣΚΟΜΜΑΤΗ ΜΠΛΟΥΖΑ ΜΕ ΜΑΚΡΥΑ ΜΑΝΙΚΙΑ

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ

Αρχίζετε από τ' αριστερό μανίκι και τελειώνετε στο δεξί. Στους ίδιους πόντους θα πλέξετε το μπροστινό και την πλάτη. Βάλετε 76 π. Πλέξετε λάστιχο 1+2 π. Κατόπιν πλέξετε τους 2 π από την ανάποδη μαζί 1+1 4½ εκατ. Κατόπιν πλέκετε λάστιχο κετε ριζάκι, βάζοντας στην πρώτη πλένα από 1 π. σε κανονικές αποστάσεις (8 φορές). Κάθε δεύτερη βελόνα θα βάζετε 1 π. από κάθε μεριά (27 φορές). Κατόπιν κλείνετε από κάθε μεριά 1 π. κάθε δεύτερη βελόνα (8 φορές), κάθε 4 βελόνες από 1 π. (2 φορές). Χωρίζετε το πλεκτό στη μέση για να σχηματίσετε το ντεκολτέ. Αφήσετε τους πόντους της αριστερής μεριάς στην βελόνα σας. Αυτά οι πόντοι είναι για το μπροστινό. Τους υπόλοιπους πόντους περάσατέ τους σε μία παραπάνω και αφήσατέ τους να περιμένουν. Προσθέσατε 72 π. στην αριστερή μεριά. Θα εξακολουθήσετε να πλέκετε με Ριζάκι. Στην

δεξιά μεριά κλείσατε 4 π. και κάθε δεύτερη βελόνα από 2 π. (3 φορές). Εξακολουθήσετε να πλέκετε ίσια. Στην 33η βελόνα των πόντων που προσθέσατε, έχετε ακριβώς τη μέση του μπροστινού και πρέπει να αρχίσετε να πλέκετε το αντίθετο από ό,τι πλέκατε έως τώρα, δηλ. αντί να κόβετε θα προσθέτετε τους πόντους κατά τον ίδιο τρόπο γι' να σχηματίσετε τ' άλλο μισό ντεκολτέ. Περάσατε τους πόντους σε μία παραπάνω και αφήσατέ τους να περιμένουν. Πάρετε στην βελόνα σας τους πόντους που έχετε και περιμένουν στην δεξιά μεριά για την πλάτη. Πλέξετε 66 βελόνες και περάσατε στην δεξιά μεριά τους πόντους που έχετε και περιμένουν. Εξακολουθήστε να πλέκετε για να σχηματίσετε το μανίκι. Θα το σχηματίσετε κατά τον ίδιο τρόπο που πλέξατε τ' αριστερό μανίκι. Θα κάνετε το αντίθετο από ό,τι πλέκατε για το δεξί μανίκι, δηλαδή θα κλείνετε τον αριθμό των πόντων που βάλατε την προηγούμενη φορά για το δεξί μανίκι. Σηκώσατε 44 π. στο κομμάτι της πλάτης που σχηματίζει τον νωμίτη

Υλικά:

300 γραμμάρια ή 100 δράμα τρικλώνο μαλλί ΠΙΓΚΟΥΕΝ-ΑΛΠΕΝ, χρώματος φιστικί. Βελόνες Νο 3. 5 καλτσobelόνες το ίδιο νούμερο.

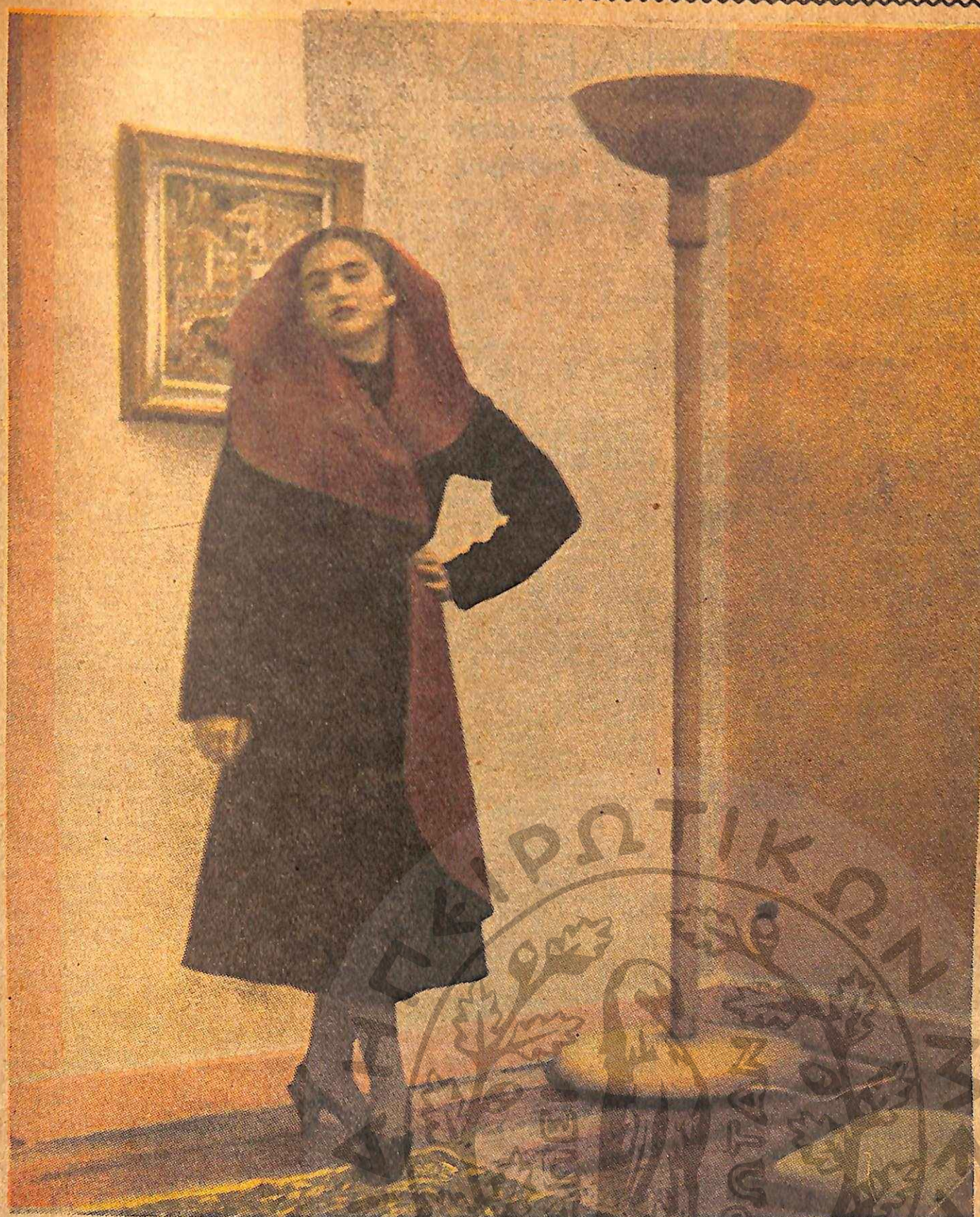
Τρόπος πλεξίματος: Λάστιχο 2+1 π. = 2 π. ανάποδη, 1 π. καλή. Λάστιχο 1+1 π. = 1 π. καλή, 1 π. ανάποδη. Ριζάκι = 1 π. καλή, 1 π. ανάποδη. Σε κάθε βελόνα θα πλέκετε το αντίθετο της προηγούμενης, δηλ. τον πόντο που πλέξατε καλή θα τον πλέξετε ανάποδη, και τον ανάποδο καλή. Αυτό θα γίνεται κάθε βελόνα. Ζέρσεϋ = 1 βελόνα καλή, 1 βελόνα ανάποδη. Λάστιχο 1+2 π. = 1 π. καλή, 2 π. ανάποδη.

Δείγμα Ζέρσεϋ: 20 π. = 7 εκατ. 20 βελόνες = 5½ εκ.

στο μέσον. Θα εξακολουθήσετε να πλέκετε όλους τους πόντους με Ζέρσεϋ. Κάθε φορά που θα τελειώνη ή βελόνα σας προς τον νωμίτη θα σηκώνετε 4 π. λοξά. Αυτό θα γίνει 10 φορές. Κατόπιν κάθε 2 εκατ. περίπου θα κλείνετε 1 π. από κάθε μεριά (12 φορές). Σε 29 εκατ. του Ζέρσεϋ πλέξετε 7 εκατ. λάστιχο 2+1 π. κάνοντας στην πρώτη βελόνα στενέματα από 1 π. σε κανονικές αποστάσεις, 5 φορές. Κλείσατε τους πόντους όπως τους βρίσκετε, δηλ. καλή με καλή, ανάποδη με ανάποδη.

ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ

Στη μύτη που σχηματίζει ο νωμίτης σηκώσατε σ' αυτόν τον 1 π., 2 π. Κατόπιν κάθε δεύτερη βελόνα θα σηκώνετε στο λοξό μέρος του νωμίτη 3 π. και στο ίδιο κομμάτι (το μπροστινό) 1 π. Τον πόντο που θα σηκώνετε στο εμπρός κομμάτι, δεν θα τον πλέκετε, αλλά θα τον πλέκετε γυρίζοντας. Αφού σηκώσατε στο λοξό κομμάτι όλους τους πόντους, θ' αρχίσετε να κόβετε στην μεριά της πλαινής ραφής 1 π. κάθε 2 εκατ. περίπου (12 φορές). Όταν σηκώσατε όλους τους πόντους του μπροστινού κομματιού, περάσατε τους π. σε μία παραπάνω και αφήσατέ τους να περιμένουν. Πλέξετε και την άλλη πλευρά την ίδια αντίκρυστή. Σηκώσατε 30 π. στο μεσαίο κομμάτι και περάσατε στην ίδια βελόνα συνέχεια τους πόντους που έχετε στην παραπάνω. Πλέξετε λάστιχο 2+1 π. κάνοντας στους πόντους της κάθε πλευράς του Ζέρσεϋ στενέματα από 1 π. σε κανονικές αποστάσεις (3 φορές). Πλέξετε 7 εκατ. λάστιχο και κλείσατε τους πόντους όπως τους βρίσκετε. Το λάστιχο του ντεκολτέ θα πλεχθί στο γύρω. Πάρετε 5 καλτσobelόνες το ίδιο νούμερο. Σηκώσατε με τις 4 βελόνες γύρω-γύρω στο ντεκολτέ 90 π. Πλέξετε 4 γύρους λάστιχο 1+1 π. Κατόπιν διπλασιάσατε τους πόντους από την καλή, δηλ. θα πλέκετε 2 π. καλή, 1 π. ανάποδη για να συνεχίσετε με λάστιχο 2+1 π. Πλέξετε 4 γύρους και κλείσατε τους πόντους όπως τους βρίσκετε. Το λάστιχο που πλέξατε 2+1 π. θα γυρίσει από το έξω μέρος της μπλούζας. Ράψατε τις πλαινές ραφές και τις ραφές των μανικιών.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΔΕΙΞΙ «ΩΤ ΚΟΥΤΥΡ» ΓΟΥ ΟΙΚΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΔΗ-ΚΟΥΡΤΙΔΟΥ

Το ωραιότατο αυτό επανωφόρι είναι μοντέλο του Γιάννη Ευαγγελίδη που βρίσκεται στην Αμερική και με τον οποίο συνεργάζεται ο Οίκος Ευαγγελίδη — Κουρτίδου τόσο για τη συλλογή Μεγάλης Μό-

δας όσο και για τη συλλογή ετοιμών φορεμάτων. Είναι μαύρο, μονοκόμματο από φινό μάλλινο ύφασμα και ντυμπλαρισμένο όλο με κόκκινο λαινάζ.

Η ΖΗΛΕΙΑ

Το φοβερό και επικίνδυνο πάθος
κάτω από το φακό της έπιστήμης

Α'.
'Αρκετοί είναι οι άνδρες και οι γυναίκες που υποφέρουν από την τρομερή ζήλεια του συντρόφου της ζωής τους. Και όταν μάλιστα η ζήλεια αποτελεί την ορεκτική σαλάτα, που διακοπτεται το σιρόπι του έρωτα για λίγο, δεν είναι κατ'εξοχήν. Μάλιστα θεωρείται σαν απόδειξη της μεγάλης αγάπης. Όταν όμως είναι η μόνιμη αιτία προστριβής μέσα στην οικογένεια, είναι κατ'εξοχήν το πολύ σοβαρό. Γιατί σιγά-σιγά θαλώνει τα γυαλιά νύχτα του σπιτιού. Το μετατρέπεται από φωλιά ευτυχίας, που βελγεί και τραβά, σε φυλακή. Της φυλακής αυτής αγρυπνός δεσμοφύλακας είναι ο άνδρας ή η γυναίκα. Κρατούμενος δε και βασανιζόμενος μαζί με τον βασανιστή του, είναι το αγαπώμενο πρόσωπο.

Ας παρακολουθήσουμε τον άνθρωπο από τη στιγμή που θα γεννηθεί. Είναι απαραίτητο για να καταλάβουμε πώς καλά το θέμα μας.

Από τη στιγμή που θα γεννηθεί το παιδί, αρχίζουν να λειτουργούν οι αισθήσεις του και να επιδρούν επάνω του κάθε λογής ερεθισμοί, ευχάριστοι ή δυσάρεστοι. 'Ετσι το παιδί αρχίζει να αποκτά την ψυχική πείρα της ζωής και ο οργανισμός του ν' αντιδρά διαφορετικά, ανάλογα με την πείρα που απέκτησε.

Βλέπει το παιδί ότι δεν είναι κάτι το ανεξάρτητο μέσα στη ζωή. Γι' αυτό το πρώτο που αναπτύσσεται είναι το κ ο ι ν ω ν ι κ ό α ὶ σ θ ῆ μ α. Ο έφηβος μέσα στο περιβάλλον και με το περιβάλλον. Πρέπει λοιπόν να το κ α τ α κ τ ῆ σ η, όπως ονομάζεται. 'Αρχίζει λοιπόν από την κατάκτηση του αμέσου περιβάλλοντος: της Μητέρας και του Πατέρα. Είναι αυτοί που του εξασφαλίζουν τη ζωή. 'Η αγάπη τους, οι αρωματικές, οι ανησυχίες τους, του δείχνουν αν θα περάσει αυτό που θέλει ή όχι.

Ερχεται όμως στιγμή, που αντηχεί μέσα στο σπύτι το κλάμα και άλλου παιδιού. 'Η αγάπη, η προσοχή, οι ανησυχίες, οι φροντίδες των γονέων αρχίζουν να μοιράζονται. 'Ο θρόνος του μοναχογιου στείλει. Βλέπει ότι αν όχι πιο πάνω απ' αυτόν, τουλάχιστον ό-μως δίπλα του μπαίνει δεύτερος θρόνος. Το έδαφος πάνω στο οποίο είχε χτιστεί το παλάτι του, φεύγει κάτω από τα πόδια του.

Πρέπει ξανά να κατακτήσει την αλυσίδα του με κάθε τρόπο, με κάθε θυσία. Κλαίει, γίνεται δύστροπος, δεν τρώει, αδυνατίζει, προσποιείται τον άρρωστο. 'Ετσι κατορθώνει ν' ανακτήσει το ενδιαφέρον του περιβάλλοντος. Οι γονείς του λένουν: Ζ η λ ε ὶ α. Αυτό είναι η αιτία της ζήλειας. Μισεί, κούνη να τον κατηγορούν και αν είναι του βγάλει και τα μάτια ακόμη.

Σιγά-σιγά το παιδί μεγαλώνει και καταστάσει. Για να εξασφαλίσει την αλυσίδα του, αρχίζει να καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια, για να διακριθεί σε καλές πράξεις, για να ξεπεράσει τον αντίπαλό του. Κάθε τέτοια προσπάθεια πρέπει να ενθαρρύνεται από

τους γονείς και να βραβεύεται αναλόγως. Αποτελεί το κέντρίσμα για την ευγενή αμίλλα. Κριτής της αμίλλας αυτής είναι το περιβάλλον, που σήμερα αποτελείται από τους γονείς και τους οικείους και αύριον θα το αποτελέσει η κοινωνία ολόκληρη.

Αν όμως το παιδί δεν βρει ενθάρρυνση και επιβράβευση των αγώνων και προσπαθειών, κατευθύνει την δραστηριότητά του προς άλλη κατεύθυνση και επιχειρεί να επιδολφή κατά τρόπον αντικοινωνικό. Τότε μιλάμε για παιδί με α ν ω μ α λ ο χ α ρ α κ τ ῆ ρ α.

Μεγάλωσε το παιδί μας και έπεσε μέσα στην κοινωνία. Αρχίζει ο αγώνας για την κατάκτηση της ζωής. Το περιβάλλον τώρα δεν αποτελεί πλεόν οι γονείς και οικείοι. Πλαταίνει και μεγαλώνει. Το αποτελεί η κοινωνία ολόκληρη. Αυτή πρέπει τώρα να κατακτηθεί. Μέσα στην πάλη για την κατάκτηση του περιβάλλοντος, αν σταθεί καμιά φορά λαχανιασμένος και ρίξη μια ματιά γύρω του θα ιδεί όλους τους ανθρώπους σκαρφαλωμένους και προσπαθώντας ν' ανεβούν στην πελώρια κ ο ι ν ω ν ι κ ή κ λ ῖ μ α κ α. Σε κάποιο σκαλοπάτι θα βρίσκεται κι αυτός. Με τους αγώνες του έχει ανέβει μερικά σκαλοπάτια. Κάτω απ' αυτόν βρίσκονται αρκετοί, που προσπαθούν ν' ανεβούν. Συγκρίνοντας τον εαυτό του μ' αυτούς, μένει ικανοποιημένος.

Ρίχνει μια ματιά και προς τα πάνω. Βλέπει την κλίμακα να χάνεται στο άπειρον. Συγκρίνει τον εαυτό του μ' αυτούς, που βρίσκονται πιο ψηλά και δεν μένει καθόλου ευχαριστημένος. 'Η συγκρίσει αυτή τον σπρώχνει σε νέους αγώνες και προσπάθειες, για να φθάσει πιο ψηλά. 'Ομως-μέσα στην ψυχή του γεννιούνται σκέψεις, όχι κολακευτικά για τον λογικό και πολιτισμένον άνθρωπο. Λυπάται για την ευτυχία και χαρά των συνανθρώπων του, επειδή βέβαια βρίσκονται πιο ψηλά απ' αυτόν. Αυτός είναι ο φ θ ό ν ο ς. Γι' αυτούς όμως που βρίσκονται πιο κάτω απ' αυτόν, δεν αισθάνεται κανένα φθόνου.

Χαίρει για τον πόνο, τη δυστυχία και τις συμφορές των ανωτέρων του. Αυτή είναι η χ α ῖ ρ ε κ κ α κ ῖ α. Γι-νεται τοῦτο γιατί έτσι θα πέσουν μερικά σκαλοπάτια. Μετά την πτώση τους σε συγκρίνει αυτός θα δρισκεται σε καλύτερη μοίρα. 'Ετσι ανεβαίνει παθητικά. Ανεβαίνει με την πτώση των άλλων.

Φθόνος και Χαιρεκακία λοιπόν είναι δυο μορφές ζήλειας, που πηγαίνουν από την αποτυχία στον αγώνα για την κατάκτηση της ζωής.

Αυτό γίνεται στους φυσιολογικούς ανθρώπους. Σε πολύ μεγαλύτερο βαθμό γίνεται στους μειονεκτικούς ανθρώπους. Οι άνθρωποι αυτοί έχουν μέσα τους το σ υ μ π λ ε γ μ α τ ῆ ς κ α τ α τ ε ρ ο τ η τ ο ς. Αυτό προέρχεται από σωματικό και ψυχικό ελάττωμα, ή από κακό τρόπο ανατροφής μετέλειωτες απαγορεύσεις και συνεχή έπιστοσία και επίδραση. Δεν έχουν τα έφοδια και προσόντα για ν' ανεβούν ομαλά την κοινωνική κλίμακα, ή νομίζουν πως δεν τα έχουν. Γι' αυτό καταβάλλουν απεγνωσμένη προσπάθεια και με ελιγμούς προσπαθούν να αναρριχηθούν στην κοινωνία.

ΙΩ. ΝΙΚΟΛΕΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΛΟΓΟΙ ΔΙΑΖΥΓΙΟΥ

'Απ' τα αρχαία χρόνια η πιδ σωστά από τότε που επικράτησε ο Χριστιανισμός, καθιερώσαν πολλά εμπόδια για τη λύση του γάμου. Το δόγμα της Κανικής Διαθήκης εως ο θάος συνέθεσαν ανθρωπος μη χωρίζεται είναι βασικό για την Εκκλησία και έτσι τόσο ο Πάπας της Ρώμης ως και το Οικουμενικό Πατριαρχείο θέσπισαν άριστους λόγους, που μόνο όταν υπάρχουν επιτρέπεται το διαζύγιο.

Οι νεώτερες όμως νομοθεσίες αναγκάστηκαν να αναθεωρήσουν τους λόγους που επέβαλεν η Χριστιανική Εκκλησία, γιατί ο νεώτερος πολιτισμός και γενικά οι σύγχρονοι κοινωνικοί όροι καθιστούν πολλές φορές απαραίτητο τον χωρισμό.

Στην Ελλάδα ο νέος νόμος περί διαζυγίου ψηφίστηκε κατά το σχέδιον του νομοθέτου Κανον. Τριανταφυλλόπουλου το 1920 και ο ίδιος νόμος πέρασε και στον αστικό Κώδικα του 1940 και ισχύει έκτοτε.

Σύμφωνα λοιπόν με τας διατάξεις του νόμου τούτου, το δικαστήριο επιτρέπει τον χωρισμό όταν υπάρχει ένας από τους εξής λόγους:

Πρώτον το διαζύγιον χωρεί σε περιπτώσει που ο ένας των συζύγων κατηγορηθή για βία ή μοιχεία. Άλλος λόγος είναι η επιβουλή κατά της ζωής. Επίσης όταν ο ένας από τους συζύγους εγκαταλείψη τον άλλον δυο χρόνια, έχει δικαίωμα να ζητήσει διαζύγιον. Ένα άλλο έδαφος (άρθρος 1444) που είναι και το σπουδαιότερο, γιατί πάνω σ' αυτό στηρίζονται τα πιδ πολλά διαζύγια του καιρού μας, είναι τοῦτο: 'Εάν ο ένας από τους συζύγους συμπεριφέρεται στον άλλον κατά τρόπον που η συμβίωσις είναι δύσκολη, ή πιδ σωστά πορτογική, τότε χωρεί διαζύγιον. Δηλαδή η συμπεριφορά πρέπει να είναι τέτοια, που να δημιουργήσει κατάσταση ανυπόφορη μέσα στο σπίτι, ή, όπως λέγει ο νόμος, ενά επείδη ισχυρές κλονισμοί, τις την σχέση του γάμου, ώστε θεσίμης η εξακολούθησις της εγγάμου συμβίωσις αποβαίνει δια των αιτιών τα διαζύγιον άδερητος. Σύμφωνα με το έδαφος αυτό οι γκρίνιες, οι καυγάδες, οι βρισιές, το μεθύσι ή δυστροπία στην εκπαίδευση των συζυγικών καθοκόντων, η άδερητη ζήλεια, οι κάθε λογής περιορισμοί κλπ. είναι λόγοι διαζυγίου.

Ο νομοθέτης πρόβλεψε επίσης και τις φυλικές άρρώστειες. 'Εάν ο ένας των συζύγων επί τέσσαρα χρόνια δεν είναι στα καλά του, και κάνει πράξεις που είναι για το φρενοκομείο, τότε ο άλλος μπορεί να ζητήσει διαζύγιον. Το ίδιο και όταν ο ένας από τους συζύγους πάσχει από λήπραν.

Ακόμη και στην περίπτωση που ο ένας των συζύγων εξαφανισθή και δεν δώση σημάδια ζωής, τότε χωρεί διαζύγιον. Ένοείται πως πρέπει πρώτα να αποδειχθή αφού γίνη δίκη, ή α φ ε ν ε ι α του περί ου πρόκειται συζύγου. Άλλος λόγος είναι η α ν ι κ α ν ό τ η ς. Αν ο ένας των συζύγων πάσχει από ανικανότητα και η άρρωστία αυτή, ύφιστατο όταν έγινε ο γάμος χωρίς να το ξέρη ο άλλος και βάσταξε τρία χρόνια και εξακολουθεί να υπάρχει.

Το έδαφος αυτό θα έπρεπε να τροποποιηθή και να συγχρονισθή, γιατί η ανικανότητα είναι μια άρρωστία, που όταν ύφισταται τον καιρό που έγινε ο γάμος είναι βασική αιτία να χωρίση το άρρωστον μια πιδ ο γάμος προϋποθέτει τις σεξουαλικές λειτουργίες και των δυο συζύγων κανονικώς.

Ένοείται πως εκείνος που θα υποβάλη αίτησιν διαζυγίου για έναν από τους παραπάνω λόγους π ρ ε π ε ὶ α π ὅ τ ο δ ε ὶ ε ὶ π ὅ σ ο ἱ προτεινόμενοι λόγοι είναι σωστοί. Γι' αυτό το δικαστήριο διατάσσει αποδείξεις και στο σημείο αυτό πολλές φορές η διαδικασία είναι πεισματική γιατί οι μάρτυρες του ενός καταθέτουν τα αντίθετα από τους μάρτυρας του άλλου. Στις περιπτώσεις αυτές το δικαστήριο βγάζει απόφασις και λέγει πως και ο ἱ δ υ ο φ τ α ῖ ν ε ὶ η, όπως λέγεται στη δικαστική φρασεολογία «έπηλθε κλονισμός εις τας σχέσεις του γάμου κοινή υπαιτιότητα».

Πολλές φορές όμως τα άντρογύνα τα ετιάχνουν και ξαναρχίζουν τη ζωή τους. Το πρόβλεψε κι αυτό ο νόμος και όρίζει πως χωρεί σ υ γ γ ν ω μ η.

Έχομε τώρα να κάνουμε και μίαν άλλη παρατήρησι: Ο γάμος ύφισταται και συνεπώς δεν μπορούν να ξαναπαντρευθούν οι ενδιαφερόμενοι και όταν ακόμη έκδοση δικαστική απόφασις που να λύση τον γάμο. Πρέπει δηλαδή να περάσουν άρισμένες προθεσμίες για να γίνη η δικαστική απόφασις ὀ ρ ι σ τ ι κ ή και τ ε λ ε σ ι δ ι κ ο ς.

Κι' ακόμα να κηρύξη την διάλυση του γάμου και ο Δεσπότης της περιφέρειας αφού κοινοποιήσῃ σ' αυτόν η δικαστική απόφασις. Δηλαδή πρέπει να λυθή και από εκκλησιαστικής άποψέως ο γάμος, γιατί θεωρείται μ υ σ τ ῆ ρ ι ο ν και ε-πως ξέρουμε γίνεται ίεροτελεστία που χωρίς αυτήν στην Ελλάδα δεν γίνεται γάμος. Άλλω, στην Ευρώπη, 'Αμερική κλπ. επιτρέπεται και ο πολιτικός γάμος, στον ληξιαρχο. Σε μας ο θρησκευτικός γάμος είναι απαραίτητος και ο πολιτικός είναι άγνωστος

Ο ΝΟΜΙΚΟΣ Χ.

ΤΟ ΜΕΤΑΞΙ

Πώς παράγεται.-Οί δουλ-
μαστές ιδιότητες του.-

Μέσα στην τελευταία δεκαετία, οι βιομήχανοι αντικατέστησαν σε μεγάλη κλίμακα το αληθινό μεταξί με το τεχνητό. Τα ραγιόν και οι απομιμήσεις γενικά κυριάρχησαν από τη μια άκρη εως την άλλη. 'Ετσι η νέα γενεά πολύ λίγα πράγματα γνωρίζει για την αξία και τις ιδιότητες του αληθινού μεταξίου.

Το ζωϊκό μεταξί βγαίνει από το κουκούλι του μεταξοσκώληκα. Όταν το κουκούλι μείνη όρεκτον καιρό, τότε το σκουλήκι που βρίσκεται μέσα σ' αυτό γίνεται χρυσάλλιδα, τρυπά το κουκούλι και βγαίνει. Στην περίπτωση αυτή, το κουκούλι δεν μπορεί να ξετυλιχθή. Απλούστατα το βράζουν, το γυρνούν και φτιάχνουν με το νήμα που σχηματίζεται από το γνέσιμο τα όμοια κουκουλάκια ύφασματα, καθώς και τα κουκουλιθρένια σεντόνια.

Για να ξετυλιχθή όμως το κουκούλι και να δγη το νήμα του μεταξίου, απαιτούνται έμπειρα και επιδεξία χέρια. Το ξετύλιγμα του κουκουλιού είναι λεπτή εργασία, που δεν μπορεί να γίνη γρήγορα. Από τις ικανότητες των εργατριών και των εργατών που ξετυλίζουν τα κουκούλια, εξαρτάται η ποιότης του μεταξίου.

Το μεταξί έχει μεγάλη άντοχη. Είναι το πιο γερό νήμα από όλα τα άλλα φυσικά νήματα και ισχυρότερο από τα τεχνητά νήματα, εκτός από το νάυλον και το όρλον. Έχει μεγάλην ελαστικότητα και μπορεί να τεντωθή αν πιεσθή ή τσιτωθή από το σώμα, χωρίς να ξεχειλώση, γιατί μόλις περάση η πίεσι ξαναπαίρνει το αρχικό σχήμα που είχε.

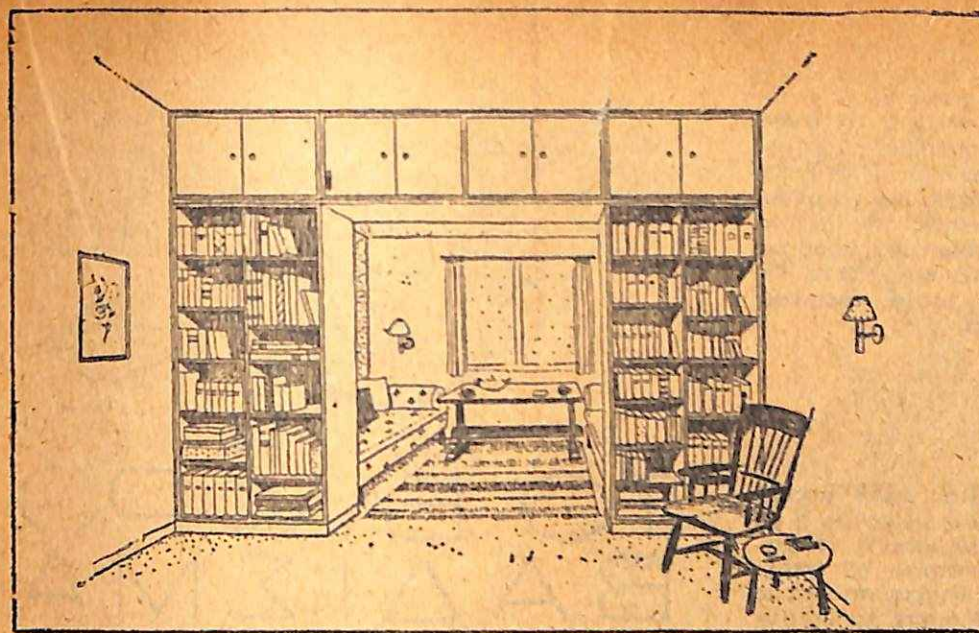
Άλλη θαυμάσια ιδιότητά του είναι η μεγάλη μονωτική του αξία. Είναι κακός άγωγός της θερμότητας και τα φορέματα που γίνονται από αυτό είναι δροσερά το καλοκαίρι και ευχάριστα τον χειμώνα. Το μεταξί εύκολα απορροφά την ύγρασι και εύκολα στεγνώνει. Αυτή η ιδιαίτερη ιδιότητά του το κάνει τόσο δροσερό το καλοκαίρι.

Το μεταξωτό φόρεμα μπορεί να καθαρισθή με στεγνό καθάρισμα ή να πλυθή άσχετα συχνά. Άντέχει πολύ στο σιδέρωμα, και μπορείτε να το σιδερώσετε όσες φορές το φορέσετε.

Στη βάση το μεταξί προσφέρει άπειρώς καλύτερο έδαφος από κάθε άλλο υλικό. Τα μεταξωτά μπορούν να βαφούν χωρίς να κόβη το χρώμα τους από τον ήλιο.

Θα έχετε άκουσι πως, όταν πλυθούν τα λευκά μεταξωτά, κιτρινίζουν. Το μεταξί βγαίνει από κίτρινα και από άσπρα κουκούλια. Τα μεταξωτά που είναι καμωμένα από άσπρα κουκούλια, δεν παίρνουν κιτρινάδα στο πλύσιμο. 'Επειτα από πολλά πλύσιμα αποκτούν μίαν ελαφρά κρέμ απόχρωση.

Το μεταξί είναι απαλό και εξαιρετικά ευχάριστο στην άφή. Οι βιομήχανοι αύξησαν πάλι την παραγωγή, και τα αληθινά μεταξωτά βρίσκονται έφέτος στην τελευταία μόδα.

Γι' αυτούς που αγαπούν τα βιβλία

Είναι άπίστευτη ή όμορφη κι' ή χάρι που παίρνει ένα δωμάτιο, όταν στολιστή με ράφια γεμάτα βιβλία. Είναι πολλοί που τα προτιμούν από τις κλειστές βιβλιοθήκες γιατί μπορούν άνετα, σε κάθε στιγμή να διαλέγουν και να πάρουν ό,τι βιβλίο χρειαστούν, πολλές φορές χωρίς να σηκωθούν από την καρέκλα τους.

Τα ράφια αυτά, είτε από άπλη σανίδα είναι φτιασμένα είτε τεχνικά δουλεμένα πάνω σε πολύτιμο ξύλο, τότε μονάχα αρχίζουν να παίρνουν ζωή, όταν οι πολύχρωμες ράχες μικρών και μεγάλων βιβλίων τα γεμίσουν. Ένα άδειο ράφι φέρνει μελαγχολία, όπως κι' ένα άδειο πορτοφόλι.

Με τη σημερινή πάλι ακρίβεια των ένοικίων, πολλοί νεόνυμφοι νοικιάζουν μονάχα ένα δωμάτιο. Αν το δωμάτιο αυτό είναι κάπως μακρύ, μπορεί να χωριστή μιά χαρά σε δύο, σε κρεβατοκάμαρα και σε σαλόνι. Το χώρισμα γίνεται με δυο ψηλά ράφια που στο πάνω μέρος τους και ανά-

μεσα τους έχουν θήκες—ντουλαπάκια, για να μπαίνουν πράγματα που δεν είναι καθημερινής χρήσεως. Αν όμως θέλουν να τακτοποιούν καθημερινά τα κρεβάτια σε ντιβάνια, μπορούν να κρεμάσουν μιά κουρτίνα στο άνοιγμα και έτσι να χωρίσουν εντελώς τα δυο δωμάτια.

Προσπαθήστε ν' ά-
παλλαγίτε από τιςΚ Α Κ Ε Σ
ΣΥΝΗΘΕΙΕΣ

Υπάρχουν μερικές συνήθειες ένοχλητικές που πρέπει να κοπούν με λίγη προσπάθεια.

Πολλές τις ονομάζουν «νεύρα», αλλά, απλούστατα, είναι μικρές «μανίες».

Και αρχίζουμε:

Μην τρώτε τα νύχια σας και μην τραβάτε με τα δόντια σας τις παρωνυχίδες σας.

Μην ξύνετε το τριχωτό δέρμα, του κεφαλιού σας.

Αν έχετε ένα σπειράκι στο πρόσωπό σας μην περνάτε τον καιρό σας ξύνοντας το κι' ερεθίζοντάς το.

Αν έχετε μιμητικότητα, μην προσπαθήτε να τα βγάλετε με μιά φουρκέτα.

Μη σπάζετε τους σπάγγους με τα δόντια σας από υπερβολική βία. Το ίδιο και την κλωστή.

Μη σαλιώνετε με τη γλώσσα σας τα γραμματόσημα και τους φακέλους που θέλετε να κολλήσετε.

Μην τρίβετε με το «πομπόν» της πούδρας το πρόσωπό σας αλλά άγγιζέτε το μόνον.

Μην φέρνετε τα χέρια σας συχνά στο πρόσωπό σας και μην τρίβετε τα μάτια σας, ιδίως όταν φορτίτε γάντια.

Μη ζαρώνετε το μέτωπό σας και μη μισοκλείνετε τα μάτια σας. Αποκτάτε γρήγορα ρυτίδες.

Μην «σκάζετε» τις αρθρώσεις των δαχτύλων σας.

Μη δαγκώνετε άδιάκοπα το κολιέ σας. 'Η κλωστή του θα σπάση κάποτε και τα μαργαριτάρια θα σκορπιστούν καταγής.

Μη δαγκώνετε το μολύβι ή τον στυλογράφο.

Μην παίζετε με τις άκρες των δαχτύλων σας το «τύμπανο» επάνω στα τραπέζια ή τα τζαμιά.

Όταν σας μιλούν ή τηλεφωνήτε μην σχεδιάζετε με το μολύβι σας επάνω σε όποιον χαρτί ή στυλόχαρτο βρίσκειται κοντά σας. Και μη χαράζετε με τον χαρτοκόπτη το ξύλο του τραπεζιού.

Μην ταλαντεύετε μαζί με την καρέκλα σας.

Μη σιγοτραγουδάτε όταν εργάζεστε ή όνειροπολήτε. Το μουρμουρίσμα θυμίζει θούισμα εντόμου και ένευριζει.

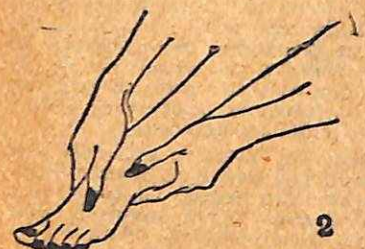
Όταν διαβάζετε, μην κάνετε να τριξη πολύ το χαρτί της εφημερίδας.

Μη χτυπάτε ρυθμικά στο πάτωμα την άκρη του ποδιού σας όταν άνυπομονήτε.

Μη φτύνετε γύρω σας τις κλωστές του καπνού που έχουν μείνει ανάμεσα στα δόντια σας.

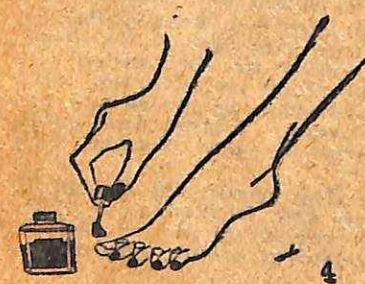
Όταν τὰ πόδια σας είναι κουρασμένα, βουτάτε τα ένα-ένα σε ζεστό και σε κρύο νερό. Τρίβετε ελαφρά τις φτέρνες και τις πατούσες σας με αλαφρόπετρα για να φεύγουν οι ξερές πέτσες. Να τα σκουπίζετε φέρνοντας την πετσέτα από τὰ δάκτυλα προς τὰ επάνω και να φροντίζετε, να μη μείνη υγρασία ανάμεσα στα δάκτυλα.

Κάμετε ένα καλό μασάζ στα πόδια σας με κρέμα ή με λουσίον. Όταν κάμετε το μασάζ θα φροντίσετε να στρέφονται οι κινήσεις σας προς τὰ επάνω. Κάμετε τὰ δάκτυλά σας γροθιά και τρίψετε μ' αυτή τις πατούσες σας. Τρίβετε τους αστραγάλους σας κυκλικά για να τονώνεται ή καμάρα του ποδιού και να έχουν οι αστράγαλοι ευκινησία.

Αφού απορροφήσει το δέρμα σας την κρέμα, σκουπίστε τα πόδια ελαφρά και δροσίσατέ τα με κολώνια παγωμένη μέσα στο ψυγείο. Κατόπιν πασπαλίστε τα πόδια σας με τάλκ. Τάλκ πρέπει να βάζετε επίσης και μέσα στα παπούτσια σας, για να μην ιδρώνουν τα πόδια αλλά να είναι δροσερά και άνετα.

Ένας εύκολος τρόπος για να βγάξετε το παλιό βερνίκι και να βάξετε καινούργιο είναι ο εξής: βάλετε ανάμεσα στα δάκτυλά σας βαμβακάκια για να μην πηγαίνει στα πλάγια το βερνίκι. Αφού καθαρίσετε καλά τὰ νύχια σας με ασετόν βερνικώσετε και γυαλίσατέ τα χωρίς φόβο ότι το βερνίκι θα στάξει στα πλάγια.

ΤΟ ΕΛΑΦΡΟ ΒΑΔΙΣΜΑ

Το ελαφρό βάδισμα απαιτεί δύο συντελεστές: το καλοκαμωμένο και λεπτό παπούτσι, με την άριστη εφαρμογή και το περιποιημένο πόδι. Ο χειμώνας βάσει ιδιαίτερα καθήκοντα στη γυναίκα που θέλει να διατηρή την αέρινη χαρά στο βάδισμά της και στη βροχή και στο δρόμο και στην παγωσιά.

Η χειμωνιάτικη μόδα μας επιβάλλει εκτός από τη στενή φούστα και το ψηλό τακούνι. Οι αναπαιτικές κρέπες περιορίζονται ολοένα περισσότερο. Το πόδι μένει σφυγμένο μέσα στην κομψότερη κλειστή γόβα ή περιορίζεται στο όμορφοκαμωμένο βραδυνό σανδάλι. Να γιατί, περισσότερο από κάθε άλλη φορά, πρέπει να περιποιηθείτε τα πόδια σας για να μη πρηζώνται και να μη σας πονούν.

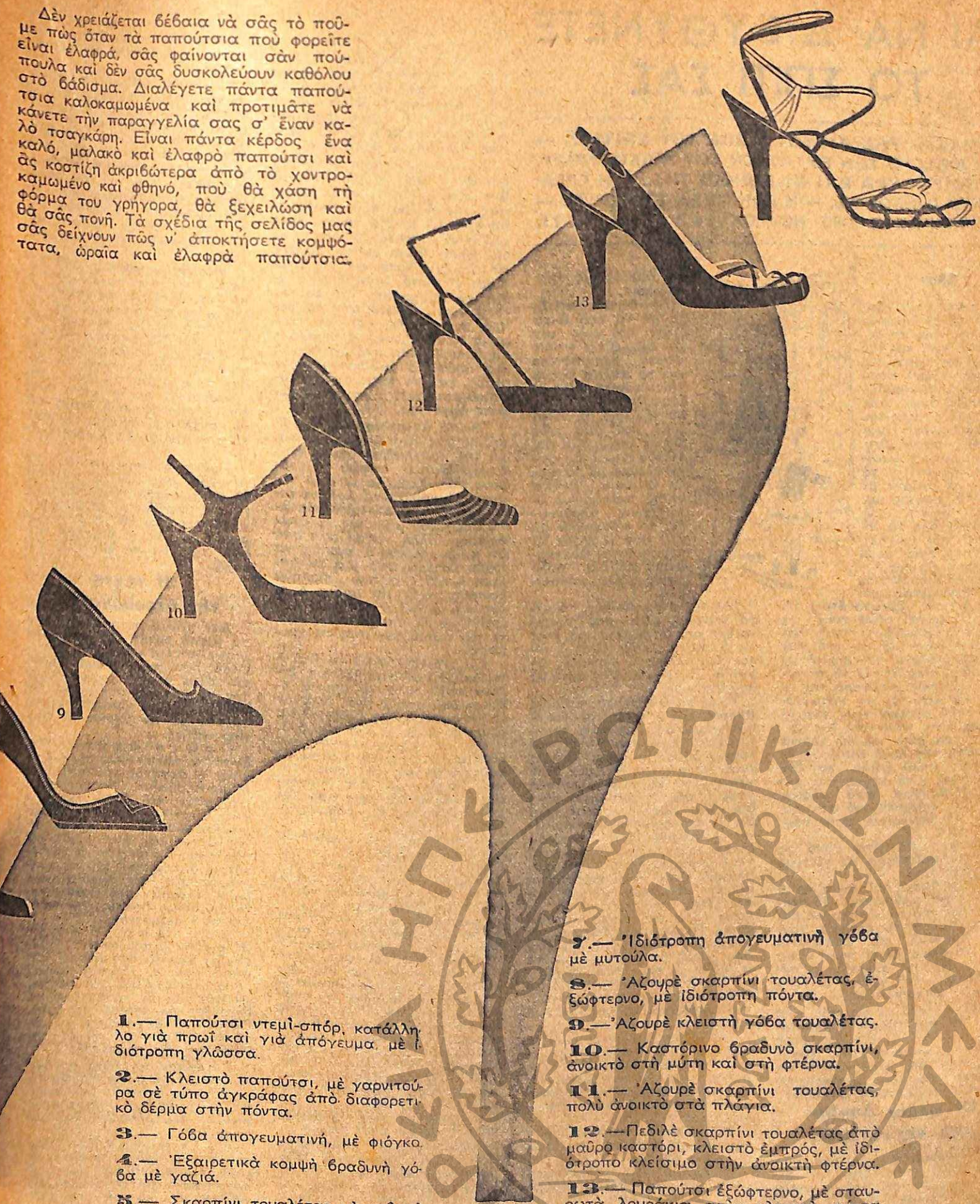
Αλλάζετε συχνά τις κάλτσες σας και συνηθίστε να αερίζετε τα παπούτσια σας αφού τα βγάλετε και να τα παραγεμίζετε κατόπιν με χαρτιά για να μη χάνουν το σχήμα τους. Κόβετε τὰ νύχια των ποδιών σας ίσια, για να μη μπαίνουν μέσα στο κρέας σας και βάζετε τα με βερνίκι όμοιο με το βερνίκι που χρησιμοποιείτε για τὰ νύχια των χειρών σας.

Προσπαθήτε να ξεκουράζετε τὰ πόδια σας, γιατί η κόπωση τους καθρεφτίζεται στο πρόσωπό σας και αυξάνει την ένταση των νευρών. Τα ποδολούτρα και τὰ μασάζ είναι πρώτης τάξεως μέσα για να ανακουφίσετε τὰ κουρασμένα σας πόδια και να ξαναβρίσκετε όλο το κέφι και την ενεργητικότητά σας.

Ο τρόπος που περπατάτε, ακόμα και η διάθεσή σας εξαρτώνται από την υγεία που έχουν τὰ πόδια σας. Δώστε τους την απαιτούμενη προσοχή για να μη σας πονούν και να φαίνονται ωραία.

ΤΟ ΕΛΑΦΡΟ ΠΑΠΟΥΤΣΙ

Δεν χρειάζεται δέβαια να σάς το πούμε πως όταν τὰ παπούτσια που φορείτε είναι ελαφρά, σάς φαίνονται σαν πουλούλα και δεν σάς δυσκολεύουν καθόλου στο βάδισμα. Διαλέγετε πάντα παπούτσια καλοκαμωμένα και προτιμάτε να κάνετε την παραγγελία σας σ' έναν καλό τσαγκάρη. Είναι πάντα κέρδος ένα καλό, μαλακό και ελαφρό παπούτσι και ως κοστίξη ακριβώτερα από το χοντροκαμωμένο και φθηνό, που θα χάσει τη φόρμα του γρήγορα, θα ξεχειλώσει και θα σάς πονή. Τα σχέδια της σελίδος μας σάς δείχνουν πώς ν' αποκτήσετε κομψότατα, ωραία και ελαφρά παπούτσια.

1.— Παπούτσι ντεμί-σπόρ, κατάλληλο για πρωί και για απόγευμα, με ιδιότροπη γλώσσα.

2.— Κλειστό παπούτσι, με γαρνιτούρα σε τύπο άγκράφας από διαφορετικό δέρμα στην πόντα.

3.— Γόβα απογευματινή, με φιάγκα.

4.— Έξαιρετικά κομψή βραδυνή γόβα με γαζιά.

5.— Σκαρπίνι τουαλέτας με ψαθωτά λουράκια.

6.— Γόβα από μαύρο καστόρι με καρό πόντα.

7.— Ίδιότροπη απογευματινή γόβα με μτούλα.

8.— Άζουρ σκαρπίνι τουαλέτας, έξωφτερνο, με ιδιότροπη πόντα.

9.— Άζουρ κλειστή γόβα τουαλέτας.

10.— Καστόρινο βραδυνό σκαρπίνι, ανοικτό στη μύτη και στη φτέρνα.

11.— Άζουρ σκαρπίνι τουαλέτας, πολύ ανοικτό στα πλάγια.

12.— Πεδιλέ σκαρπίνι τουαλέτας από μαύρο καστόρι, κλειστό εμπρός, με ιδιότροπο κλείσιμο στην ανοικτή φτέρνα.

13.— Παπούτσι έξωφτερνο, με σταυρωτά λουράκια στην κλειστή πόντα και το κουντεπίε.

14.— Πέδιλο τουαλέτας από καλό λουστρίνι.

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ. —
Η ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ. —
— Η ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ ΚΑΙ ΟΙ ΒΟΗΘΟΙ ΤΗΣ. — Η ΕΡΓΑ-
ΣΙΑ ΚΑΙ Ο ΧΡΟΝΟΣ. — Η ΖΩΗ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ. —
Η ΕΝΗΜΕΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑΣ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΤΙ

3ον

Στὰ ἑπτὰ του χρό-
νια το παιδί παρνε
συνηθισί τῆς ἐπιθε-
ξιότητος του καί τῆς
γεννωμένης δυνάμεως
του. Θά εἶναι πολυ-
ὑπερήφανο νά γυαλίη
τού, τὰ παπούτσια του,
νά πηγαίνῃ μόνο του
στούς κοντινοῦς μπα-
κάλδες, μανάδες, κα-
λ.π., καί νά ψωνί-
ζη, νά σκουπίζη τὰ
πιάτα, νά παίρνῃ μέ-
ρος στο μαγειρεμα-
τος. Στὴν ἡλικία τῶν
δέκα ἐτῶν ὅλο το νοί
κοκυριό του σπιτιοῦ
πρέπει νά εἶναι γνῶ-
ριμο στὰ παιδιὰ —
ἡ ὅρα καί κορίτσια,
καὶ ἀνὰ ἑαυτοὺς.

Ἕνα πολυάριθμο προ-
σωπικόν.
Δὲν θά ἀσχοληθοῦ-
με μὲ τὰ δυὸ ἄκρα.
Γιατί ἀφ' ἐνός μὲν
δὲν ἔχουμε νὰ ποῦμε
τίποτα περισσότερο
γιά τὰ σπῖτια ἐκεῖνα·
γιατί εὐκόλα ὅλες αἱ
δουλεῖες γίνονται ἀ-
πὸ τὴν ἴδια τῇ νοικο-
κυρᾷ καί ἀπὸ τοῦς
δικoῦς της.... Καὶ ἀφ'
ἑτέρου, γιατί ἂν ἀσ-
χοληθοῦμε μὲ τὰ πο-
λύ πλοῦσια σπῖτια
μὲ τὸ πολυάριθμο ὑ-
πηρετικὸ προσωπικόν,
τὸν ποῦ ἐνδιαφερον αὐ-
τῶν τοῦ γράφομε θὰ
περιοριζόταν ἀνεπαρκ-
στικῶς.

Μετά το δέκατο έτος, τὰ παῖδια πρέπει μόνο τους νὰ στρώνουν τὸ κρεβάτι τους. Νὰ εἶναι υπεύθυνα γιὰ τὴν τάξι καὶ τὴν καθαριότητα τοῦ δωματίου τους, ποὺ πρέπει νὰ τὸ συγγυρίζουν ἐντελῶς μιά φορά τὴν ἑβδομάδα καὶ νὰ μὴ καταφεύγουν στὴν μητέρα τους γιὰ τὸ ράψιμο ἐνὸς κουμπιού λ.χ.

Υστερα ἀπὸ μερικά χρόνια τὰ μαθήματα τοὺς ἀπορροφᾶν τὸν πῶ πολλὸ χρόνο· καὶ δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ λόγος γιὰ σημαντικὴ βοήθεια ἀπὸ μέρους τῶν στὶς δουλειᾶς τοῦ σπιτιοῦ, χωρὶς νὰ ζημιωθοῦν στὴν μόρφωσίν τους.

Ὡστόσο θὰ ἦταν κακὸ, μὲ αὐτὸ τὸ πρόσχρονον νὰ γίνουμε ὑπηρετές τους.

Θεοφ. κ'· δι. εἰς π.

«Ότο θυρόθεν εἰσὶν οὗτοι φάρμακοι τῶν μαθημάτων, τὸ παιδί μπορεί πάντα νὰ στρώνῃ καὶ νὰ ξεστρώνῃ τὸ κρεβάτι του, νὰ ξεσκονίζῃ τὰ παπούτσια του, νὰ ἀγοράζῃ τὸ ψωμί γυρίζοντας ἀπὸ τὸ σχολεῖο, ἂν αὐτὸ θελήσῃ, καὶ γενικά νὰ κάνῃ μικροδουλειάς. Ὑστερα καὶ δὲν προσφέρει καμμίαν σχεδὸν ἡθικὴν ἱκανοποίησιν ὅταν γίνῃ κατὰ τὰς αὐτῆς τῆς συνήθους. Πολλὰς ὥρες δουλειάς, ὅλες τὰς ἡμέρας, ἀναπαύσεις καὶ ἐξασθεῖς, μικρὰ ἀποδοχὰ καὶ κοντὰ ἀπὸ τὴν ἀγορὰν, αὐτὰ συνεχεῖς ἐπιτηδεύει. Ἔτσι, κατὰ τὴν ἐκπαίδευσιν αὐτῆς, ὁ μαθητὴς ἀναπτύσσεται ὡς ἄνθρωπος καὶ ὡς πολίτης.»

Δὲν πρέπει νὰ νομισθῇ πὼς αὐτὸ θὰ προκαλέσῃ υπερφόρτωσι γιὰ τὸ παιδί: ἀντιθέτως οἱ μικροὶ - χειρωνακτικὲς ἐργασίαι - ποὺ θὰ διαδίδωνται τίς μελέτες του, θὰ ἀποτελέσουν μιὰ εὐεργετικώτατη ἐξουλεύσει.

Οἱ ἄλλοι βοηθοὶ
τῆς νοικοκυρᾶς

Αὐτὸ εἶναι ἓνα ζήτημα σχε-
τικὸ εἶναι ποὺ λίγες οἱ νοι-
κοκυβες σήμερα πού μποροῦν
ἀπὸ ὑπολογίζουιν σὲ ἄλλους βο-
λὰς ἐκτός ἀπὸ τοὺς ἀνθρώ-
πους τοῦ σπιτιοῦ: σύζυγο, παι-
τους τοῦ σπιτιοῦ: πεθερὰ ἢ μητέρα,
ἀδελφὴ, ἀδελφός. Καί ἀκόμα πιὸ λίγες ἐ-
κείνες πού ἐξυπηρετοῦνται ἀπὸ

μη διεσθῆτε νὰ προσλάβετε
τὴν πρώτη ἐλθοῦσα, καὶ ἰδίως
ἂν ἔχετε παιδιά.
Σκεφθῆτε πῶς μάζεστε στὸ
σπίτι σας μιὰ ξενή, τὴν
ποία θὰ ἐμπιστευθῆτε διὰ τὸν
ἐπιμέλειαν τοῦ σπιτιοῦ, πο-
ρὰ καὶ τὴν παρακολούθησι κα-
τάβαλε, τῶν παιδιῶν σας, σὲ
ὅποια αὕτη θὰ ἀσκήση — σὲ
νείδητα εἴτε ἀσυνειδήτητα — μο-

ραία μιά ὠρισμένη ἐπιτροπή.
 Ἀπαιτῆσατε καλὴς συστάσεις
 καὶ πιστοποιητικά καὶ μὴ ἀφε-
 θῆτε νὰ ἐπηρεασθῆτε ἀπὸ αὐτὰ
 ὅσο νόμιμα, κανονικά καὶ θερ-
 μά ἂν εἶναι.
 Πρέπει νὰ τὰ ἐξακριβώσετε
 ὅλα αὐτὰ προσωπικῶς ἢ ἴδια,
 εἴτε πηγαίνοντας στὰ σπῆτια
 ποὺ ἐργάσθηκε τελευταῖα, ἢ, ἂν
 αὐτὸ δὲν εἶναι δυνατόν, κάνετε
 μιὰ διακριτικὴ ἔρυνα στὴν συ-
 ντεκία, στὸ χωριὸ ἢ τὴν πόλιν
 ἀπὸ τὴν ὁποία προέρχεται.

Δὲν ἀποκλείεται ἡ υποψήφια ὑπηρετρία σας νὰ μὴν ἔρῃ νὰ ἀναλάβῃ ἐργασία στὸ σπῆτι σας τὴν ἡμέρα πού συμφωνήσατε, γιατί μπορεί νὰ τὴν τρώμαξαν οἱ ἀπαντήσεις σας γιὰ τὴν ἡθική. Εἶναι ἐπίσης δυνατό νὰ σας ἔχη δώσει ψεύτικη διέκθυσι γι' αὐτό. Ἀντίθετως πρέπει νὰ συχαρήτε τὸν ἑαυτὸν σας, γιατί, ὕστερα ἀπὸ τὰ μέτρα πού πῆρατε καὶ τὴν προσοχὴ πού δειξατε, ἀποφύγατε νὰ βάλετε μέσα στὸ σπῆτι σας ἕνα πρόσωπο ἀμφιβόλου ποιότητος, γιὰ τὴν παρουσία τοῦ ὁποίου μπορούσατε νὰ μετανοιώσατε ἀργότερα.

“Αν τὰ ἀποτέλεματά της ἐ-
ρευνῆς σας εἶναι ἱκανοποιητικά,
μὴ τὴν προσλάβετε ἀκόμη ὀρι-
στικά. Θέσατε σαφῶς τοὺς ὁ-
ρους σας. Καθορίσατε ἀπὸ τὴν
ἀρχὴν τὰ καθήκοντα καὶ τὰ δι-
καιώματά της. Διατυπώσατε ἀ-
πὸ συμφώνου μαζί της τὸ συμ-
βόλαιον, ἀλλὰ ἐπιμεινέτε στὸ
ὅτι τὸ συμβόλαιον θ’ ἀρχίσῃ νὰ
ίσχυσθαι ὕστερα ἀπὸ μὴν ὀκτα-
μηνὴ ἢ κατὰ τέτοιο, περίοδον
δοκιμῆς, κατὰ τὴν ὁποία ὁ ἑ-
νας καὶ ὁ ἄλλος — σεῖς καὶ
ἐκείνη — θὰ μπορῇ νὰ λυθῇ
τῶν ἀμοιβαίων σας ὑποχρε-
ώσεων.

ΣΥΜΒΟΛΑΙΟ. — Καὶ ἡ

νοικοκυρά και η υπηρέτρια ξε-
ρουσαν πολύ καλά τα σημεία έ-
κείνα, στα οποία είναι δυνατόν
να συγκρουσθούν ένδεχομένως
οι καλές θελήσεις και των δυο.
Για να κατοχυρώσετε την
καλή συνεννοήσι, δεν πρέπει να
αφήσετε ασαφή τα ζητήματα,
που αναφέρονται στις υποχρε-
ώσεις της υπηρέτριας σας και
στα δικαιώματά της (άδειες, έ-
ξοδοι κ.λπ.).

Ἐτοίμαστε τὴν καρδιά σας, ὅσοι ἀκούετε τὴν φωνὴν τοῦ κυρίου, ὅπως οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ καὶ ὅλες αὐτές να ὑποταχθοῦν στὸν κανὼνα τῆς ἐναντίας διεκδυσσεως καὶ νὰ χρησιμοποιοῦν τὴν οὐκοδέσπου ὡς ἐνδύμεστο προκειμένου νὰ διαδιδάσκουν ἐντολὴν στὸ ὑπηρετικὸ προσωπικόν.

Δ ε υ τ ῆ ρ α ἄ ρ χ ῆ ἡ :

Ἡ διοίκηση τοῦ σπιτιοῦ πρέπει νὰ γίνεται ὅσο μπορεῖ πρὸ ἀπόρρωπτα. Ἡ ἐξουσία πρέπει νὰ ὑπάρχη, ἀλλὰ καὶ πρέπει νὰ ἀσκήται μετ' τρόπο ὅσο το δυνατόν, λιγώτερο αὐστηρό.

Πρέπει να αποφεύγετε τις αποπνευστικές διαταγές, την αταξικήτητα, τις παραξενιές.

Η ΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΥΠΗΡΕΤΡΙΑΣ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ.— 'Η κατάσταση της υπηρέτριας είναι πολύ διαφορετική από των άλλων εργαζομένων. Οι τελευταίοι αυτοί — άνδρες και γυναίκες — όταν τελειώση ή δουλειά τους, επιστρέφουν στο σπίτι τους και απολαμβάνουν εκεί μίας απόλυτης ανεξαρτησίας. 'Αλλά η υπηρέτρια βρίσκεται πάντα στον τόπο της

ὁ ὀδοντίατρος
Η ΕΚΜΥΖΗΣΙ
ΤΩΝ ΔΑΚΤΥΛΩΝ

Οι κακές συνήθειες δὲν εἶναι προνόμιο τῶν ἐλλήνων. Καὶ τὰ μικρὰ παιδιὰ δυστυχῶς δὲν ἀπασχολοῦν μὲ τίς κακές τὸς συνήθειες οἱ ὁποῖες σ' αὐτὴ τὴν ἡλικία εἶναι περισσότερο βλαβερὲς στὸ ὁδοντογναθικὸ σύστημα.

Σὰν κυριώτερες καὶ πρὶν συχνῶς συνήθειες τοῦ παιδιοῦ ἀπὸ αὐτὲς ποὺ δὲν ἀφοροῦν εἶναι ἡ ἐκμύζηση τῶν δοχτύλων, τῶν χετλίων, τῆς λαιμαρίας κ.λ.π..

Ἀνάγκη στὶς κακές αὐτὲς συνήθειες τὴν πρώτη θέσι ἔχει ἡ ἐκμύζηση τῶν δοχτύλων.

Τὰ πρὶο πολλὰ παιδιὰ τοῦ πολιτισμένου κόσμου ἐκμύζου, δηλ. προσπαθοῦν νὰ φέρουν σὲ ἐπαφὴ τὸ δειννογόνο τοῦ στομάτος ἑ τῆς γλῶσσης μὲ ὁποιοδήποτε ἀντικείμενο.

Τὰ παιδιὰ τῶν λαῶν ποῦ ζοῦν φυσικῇ
ζῇ δὲν ἐκμύθουν γενικά γιατί μόλις πει-
νάσουν θηλάζουν τὸν μαστό τῆς μητέρας
τους. Αὐτὰ τὰ παιδιά δὲν ἔχουν ἀνάγκη
ν ἀντικαταστήσουν τὴ φυσικὴ πηγὴ δια-
τροφῆς μὲ τὴν ἐκμύθισι ὅποιοιδήποτε ἀν-
τικείμενα.

Ὁ τεχνιτὸς θηλασμός ἀποτελεῖ τὴν
σπουδαιότερη αἰτία τῆς ἐκμύθσεως. Τὰ
παιδιὰ ποῦ θηλάζει τὸν μαστό τῆς μητέρας
τὸν κατανόησαν καὶ χορταίνε ὑπερὰ ἀπὸ
ἀρκετὴ κούρασι. Κατάκοποι τότε τὰ μωρὰ
καὶ ἐνυχορηγούμενα ἀπὸ τὴν χορτάσι τὸν το-
πῆναι δὲ ὅπως καὶ εὐχρηστικὰ.

με τότε πᾶς τὸ μαρτύριον τοῦτο. Ἀ-
 ντίθετος διαφωτιστικὸς συμβαίνει μετὰ
 τοῖς παιδὶ πού τρέφεται τεχνικά, μετὰ τοῖς ἡλ-
 θιαστοῖς. Τὰ παιδι αὐτὸ οὔτε καμμία ἐργα-
 σία κάνει κατὰ τὸν τέτοιον ἡθλασμόν οὔ-
 τε καμμία κόπωση αισθάνεται. Οἱ προ-
 ηγοῖστές γιὰ τὸν ὕπνο ἐπομένως λείπουν.
 Ἐτοί τὰ παιδι ζητᾷ μίαν ἀσχολίαν γιὰ
 τὸ ἀκούραστο στοματάκι του. Τὸν ἀνα-
 γκαλίζει ὁ ἥλιος καὶ τὸ φεγγάρι.

Η συνθεςία αυτή συμπίπτει με την περι-
οδο του θλασμού ή λίγο αργότερα. Σε
περιορισμένες περιπτώσεις παρουσιάζον-
ται παιδιά ηλικίας 1—2 ετών ν' αρχίζου-
να έκφυζον. Τα πιο πολλά παιδιά παύου-
να έκφυζον σε ηλικία 4—6 ετών. Σε 30%
να έκφυζον σε ηλικία 4—6 ετών. Σε 30%
ανέρχονται τα παιδιά του διατηρούν-
τη συνθεςία αυτή μέχρι του πρώτου σχολι-
κού έτους. Σε έντελως σπάνιες περιπτώσεις
διατηρείται η έκφυζις μέχρι του 16 έ-
τους και πιο πέρα.

Τὸ περισσότερο ἐκμυζόμενον δάχτυλον εἶ-
ναι δὲ ἀντίχειρα. Τὰ ὑπόλοιπα δάχτυλα
ἐκμυζοῦνται συνήθως μαζί, δύο, τρία
καὶ περισσότερα. Ἄλλα παῖδις ἐκμυζοῦν
τὸ χεῖλη, τὰ μάγουλα τους, τὴ γλώσσαν
ἢ τὸ ἄκρο τοῦ κορβατίου.

Δὲν θ' εἴξει καθόλου τὸν κόπο ν' ἀσχο-
ληθούμε μ' αὐτὸ τὸ ζήτημα, ἂν δὲν εἶχ-
σομεθα διαθερμὴν ἐπίδρασιν στὶς σιαγάνες
καὶ τὰ δόντια τοῦ παιδιοῦ, γιατί κομμι-
ᾶλλη βλάβη ἢ ἀνωμαλία δὲν προκαλεῖ.

Τὸ περιβαλλον καὶ εἰδικὰ ἡ μητέρα εἶ-
ναι ὑπεύθυναι γ' αὐτό, εἴτε γιατί δὲν παί-
ζει μέτρα γιὰ τὴν καταπολέμησιν του εἴ-
τε γιατί ἀκόμη τὸ εὖνοει γιὰ νὰ βρῇσκ τὴν
ἡσυχία της.

Ὅταν ῥῖμας ἂν υπέρτατος ὑπό-
τακτον ἡσυχίας τῆς μητέρας.

γάλης ἀνωμαλίες στὴν ἀπόλη ποσὲς μετὰ τὸ πρῶτο τοῦ παιδιοῦ ὑπονόησαν καὶ τὸν ἔψων ἀπὸ αὐτῆς τὴν πράξιν τους, τὴν προφροντισμένη ἀσφάλειαν με' κάθε μέσο να ἐκποδίσουν τὴν κακὴ αὐτῇ συνήθεια τῶν μετὰ κρᾶν τους.

Γιὰ νὰ κοπῇ αὐτὴ ἡ συνήθεια τοῦ παιδιοῦ πολλά μέσα προτείνονται.

Ἡ προσπάθεια συνεννοήσεως ἀπ' αὐτὴν θέσας με' τὸ παιδί γιὰ τὴν ἐλαβερότητα τῆς συνήθειας καὶ ἡ διέγερσις τοῦ ἐγώ τοῦ παιδιοῦ διδίδει πολὺ καλύτερα ἀποτελέσματα.

Ἐνδεῆ.

με να κάνουν με μικρά παιδιά στα δ
ποία ή μέθοδος αυτή δεν μπορεί να χρη
σιμοποιηθ ή καταφεύγουμε στη χρησιμο
ποίησι μηχανημάτων ή χημικών πικρώ
ουσίων, τις οποίες τοποθετούμε στα δ
χτυλά του.

ΣΣ πολύ μικρά παιδιά ένδωματα που
μπορούν να έμποδίζουν τα χέρια να φθά-
νουν στο στόμα είναι άποτελεσματικά.
Ή χρησιμοποίησις ψευδοηλκίστρου ε-
πίσης είναι ένας τρόπος.
Οι τιμωρίες και τα μαλώματα που
χρησιμοποιούνται στα μεγαλύτερα παιδιά
δεν φέρουν άποτελέσματα. ΜΕΖΗΣ

This image shows a blank, aged, light brown page, likely an endpaper or flyleaf of a book. The paper has a textured, slightly mottled appearance with subtle variations in color and some minor discoloration or foxing, characteristic of old paper. There is no text or other markings on the page.

ΠΟΤΗΡΙΑ ΖΗΧΡΟΝΣΙΝ ΕΚΛΕΤΙΣΙΝ ΕΛΛΗΝΙΣΙΝ

KATINA ПΑΠΑ

Μιά ἐξαιρετική ἐπιστημονική ἀξία. - Παιδαγωγός, ψυχολόγος, αἰσθητικός, διανοούμενη.

KATINA ΠΑΠΑ

Ἡ Βόρειος Ἠπειρος εἶναι ἓνας τόπος, πού ὅσοι τὸν κατοικοῦν — δηλ. ὅσοι τὸν κατοικοῦσαν — βρίσκονταν σὲ διαρκή πώλη μὲ τὸ φυσικὸ στοιχεῖο, τὴν ἀγony, τραχεῖα καὶ ὀρεινὴ γῆ καὶ μὲ τὸν κατακτητὴ. Τόπος ἀγαπητὸς καὶ ἀφιλόξενος μαζί, ὅπως καὶ θε φτωχὴ πατρίδα.

Ἐκεῖ γεννιήθηκε καὶ ἡ γυναῖκα πού θὰ σὰς παρουσιάσουμε σήμερα, στὸ χωριουδάκι Γιαννητοῦτες τοῦ Δελδίνου, ἀπὸ πατέρα δάσκαλο, πού, σὰν γυνὴ σιὸ τέκνο τῆς Βόρειου Ἠπείρου, πῆρε μέρος στὴν ἐπανάστασι τοῦ Λάπα κατὰ τῶν Τούρκων στὰ 1875 μὲς ἄλλα τὸν δυὸ ἀδελφία, γιὰ νὰ ξεπαιτισθῇ ὅπως ἦταν φυσικὸ, μετὰ τὴν ἀποτυχία τῆς καὶ νὰ καταφύγῃ στὴν Κέρκυρα.

«Η Κατίνα Παπά, η γυναίκα που σκιαγραφούμε, είναι η εικόνα και οδυϊσμός του πατέρα. Όπως οι πιότερες γυναίκες από τα υπόδουλα μέρη, έγινε κι' αυτή η ενσάρκωση των πόθων του υπόδουλου λαού και ακολουθήσε το έπαγγελμα που υποσχεται η διήγησήσι και την αδιάνιστη ιδέα της 'Ελευθερίας. Το ρόλο αυτό τον άρχισε από παιδικά ενέατών. Πηγαίνοντας σ' αυτή την ηλικία στο χωριό της Γιαννηστατί-ει προσετοί της αναθετούν να μάθω γράμματα σέ δυο παιδιά εννιά και δέκα πέντε χρονών! Το παιδί είχε αγαπήσει το παιδί κι' άνοιγε από τόσο μικρή το δρόμο της.

Στην Κέρκυρα όπου γυρίσε, συνεχίσε τις σπουδές της πέρασε μετά στο γυμνάσιο, κέρδισε το βραβείο Ντούγκλας, που είχε θεσπίσει ο Άγγλος Άρμυστς στην Κέρκυρα για την Ίονιο Ακαδημία και κατόπιν ήλθε στην Αθήνα και γράφτηκε στη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου. Παίρνοντας το δίπλωμα της από το Πανεπιστήμιο Αθηνών, διορίζεται στο Διδασκαλείο Κερκύρας, ένα είδος Άρσακείου και μετά δυο χρόνια έρχεται πάλι στην Αθήνα για να φοιτήσει στην Παιδαγωγική Ακαδημία.

Η Παιδαγωγική Ακρόαση, που σε μεγάλη στήλη της Ελληνικής ιστορίας σαν το πιάτο διαλέχτο ευταρίστως από όπου βγήκαν οι φανατικοί ταπεινότεροι εκπαιδευτικοί μας, έγινε ο μεγάλος σταθμός για την Κατίνα Παπά. Έδω ένωσε τις μεγάλες αποστολές του δασκάλου και του τεραστίου ρόλου που έχει να παίξει. Και έζησε μέσα της το στοιχείο της ανησυχίας, που ώδηγούσε πολλούς συμπατριώτες της σε περιπλανήσεις στην ξενιτιά.

ματικές συνόδους στη Βιέννη και εγγράφον-
ται σαν τακτική φοιτήτρια της παιδαγωγί-
κης και της ψυχολογίας. Και προς το τέ-
λος του δεύτερου έτους εδίδεσται στη
θεραπευτική ψυχολογία κοντά στον διδά-
σκη μορφή του Φρόυντ Άντλερ. Στο Μό-
ναχο, λίγα χρόνια ύστερα, παρακολουθεί
μαθήματα άτομικής ψυχολογίας του διδά-
σκου Γερμανού καθηγητή - ψυχιάτρου
Ζεύφ και στο Βερολίνο συνέχεια διδάσκει-
ται το ίδιο μάθημα από έναν άλλο με-
γάλο καθηγητή, τον Κύνγκελ, άρχοντα ψι-
άς σχολής χαρακτηρισμολογίας και άτομι-
κής ψυχολογίας.

μιουργήσει σ' ένα προά-
στιο του Βερολίνου πειρα-
ματικό σ-αθμό από Χι-
μπατζήδες για να αποδεί-
ξη ότι νοητικά ο αμφισβη-
τούμενος αυτός παλιός
πρόγονος του ανθρώπου,
μὲ ὅση ἐκπαίδευσι κι' ἂν
πάρη, δὲν ξεπερνᾷ ἕνα
παιδί τριῶν χρονῶν.

Ἡ δεσποινὶς Παπὰ εἶχε
πολλὰς φιλοδοξίας καὶ πολ-
λὰ δυνεῖρα. Σπουδάζοντας
εἴτε ἐδῶ, στὴν πατρίδα
της, εἴτε στὸ ἔξωτερικό,
μὲ ἀτομικά της ἐξοδα ἢ
μὲ ὑποτροφίες τοῦ κρά-
τους, ὑπῆρχε πρόγραμμα
νά διδάξῃ μετεκπαιδευόμε-
να δημοδιδασκάλους θε-
ραπευτική, παιδαγωγική, ἢ
σὲ σχολεῖς μὲ ἀνώμαλα
παιδιά. Τὰ τραγικά χρό-
νια ποὺ ἀκολούθησαν ἀνέ-

δια κι' έτσι όλες οι πολύτιμες σπουδές της
και οι εύγενεις φιλοδοξίες της έμειναν, σχε-
δόν, πόθοι ανεκπλήρωτοι.

Τό μόνο που κατάρθωσε τα τελευταία
χρόνια, διαπαισισμένη καθηγήτρια πρώτα στο
Α' Γυμνάσιο Θηλέων κι' ύστερα στο 6ο
Γυμνάσιο 'Αθηνών, ήταν να δημιουργήσει
έναν πειραματικό σταθμό από ανώμαλα
παιδιά, όχι διανοητικά, αλλά ψυχικά. Πα-
ρακολουθεί δηλ. και διαβρώνει όλα τα πα-
διά που παρουσιάζουν μία ψυχική ανωμα-
λία (δειλία, ψυχικούς κλονισμούς), δίχως
διανοητική διαταραχή, από σφάλματα οι-
κογενειακής αγωγής, που οδηγούν σε μίσος
προς τους γονείς, προς τα αδέρφια, σε
αυτοκτονίες κ.λ.π.

Εκπαιδεύει ο άγνωστος, εφ-

ναί, παραπράκτικὸ τὸ δράμα τῆς γυναίκας ποὺ ἐκίνησε μὲ τόσο μεγάλαις φιλοδοξίαις, ἢ φαντασίᾳ τῆς ἀπλόωπικῃ σὲ ἀπέραντους ὀρίζοντες καὶ τώρα κλεινεται αὐτοῦς τοίχους ἑνὸς συνηθισμένου γυναικίου.

Καὶ δὲν εἶναι μόνον ἡ εἰδικευμένη ἐπισημὸν στὴν παιδαγωγικὴ καὶ τὴν ἀτομικὴ ψυχολογία, κλάδος πολὺτιμος γιὰ τὴ χώρα μας. Σπούδασε, παράλληλα, αἰσθητικὴ καὶ νεώτερη τέχνη, καθὼς καὶ εἰδικὴ αἰσθητικὴ γιὰ τὸ θέατρο. Οἱ διαλέξεις ποὺ ἔχει κάνει γιὰ ὅλα αὐτὰ τὰ θέματα καὶ οἱ μελέταις τῆς, δημοσιευμένες, σὲ διάφορα περιοδικά, ἔχουν ὅλο τὸ βάθος τῆς πείρας καὶ τῆς γερῆς μορφωτικῆς τῆς. Δύο βιβλία τῆς μὲ διηγηματα: «Στὴ Σικαμιά ἀπὸ κάτω» καὶ τὸ «Ἀν ἀλλοιαν διακ», ἀπ' τὰ ὁποῖα τὸ πρῶτο πῆρε τὸ 1938 τὸ Βικελεῖο Βραβεῖο τῆς Ἀκαδημίας, τὴν τοποθετοῦν στὸν κύκλο τῶν πρὸ διαλεχτῶν διανοουμένων γυναικῶν.

Χ. Γ—ος

★
OIKONOMIA

Σὰς ἔφεραν ἕνα δέμα στὸ σπῆτι· Μὴν
σπείδετε νὰ σπάσετε ἢ νὰ κόψετε μὲ τὸ
ψαλίδι τοὺς σπάγγους. Λύσετε τοὺς σπάγγους,
λύσετε τοὺς κόμπους μὲ τὴ βοήθεια
μίας καρφίτσας. Καὶ φυλάξετε τοὺς· θὰ
χρειαστούν.

Τὸ ἴδιο θὰ κάνετε μὲ τὸ χαρτί τοῦ πε-
ριτυγμῆτος ἀν εἶναι σὲ καλὴ κατάστα-
σις· Ἀπλώστε τὸ στὸ τραπέζι, στρώστε τὸ
μὲ τὴν παλάμη τοῦ χεριοῦ σας, διπλώστε
τὸ καὶ φυλάξτε τὰ.

33

1.— Έπανωφόρι από δελούρ ντέ λαίν σέ χρώμα μαρόν με απόκλιση προς τὸ κανελλί. Τὸ θαυμάσιο ραγιόλαν μανίκι στενεύει στὴν μανσέτα με πένσες καὶ σχηματίζει φούσκα. Ἐνῶ εἶναι ρηχὸ τὸ ἐπανωφόρι αὐτὸ φοριέται καὶ με ζώνη. Οἱ ἐσωτερικὲς, ἐλαφρὰ λοξές, ὀρθιές τσέπες ἔχουν στενὸ καπάκι καὶ γαρνιτούρα ἀπὸ γούνα. Ὁμοία γούνα γαρνίρει καὶ τὸ γιαντάκι.

2.— Ἐφαρμοστὸ ἐπανωφόρι ἀπὸ τὸ ζο χνουδάτο μάλλινο ὕφασμα, σέ ρεντιγκότας. Τὸ μανίκι εἶναι κιμονὸ καὶ μονοκόμματο με τὸ πλαῖνὸ φύλλο τοῦ κορσάζ. Τσέπες με καπάκια ἀπὸ ἀστράκαν, ὁμοία γαρνιτούρα στὰ μανίκια καὶ τὸ γιαντάκι. Σταυρωτὸ κούμπωμα.

4.— Ἐξαιρετὴ ρεντιγκότα, με πολὺ στενὴ μέση καὶ πλατεῖα φούστα. Εἶναι σταυρωτὴ, με κούμπωμα ποὺ κατεβαίνει κάτω ἀπὸ τὴ μέση καὶ καμωμένη ἀπὸ γκρί— τῶπ δελούρ ντέ λαίν. Γιαντάκι ἀπὸ τὸ ἴδιο.

6.— Φαρδὺ ἐπανωφόρι ἀπὸ ντρά γαρνιρισμένο με γούνα στὸ μεγάλο γιαντάκι καὶ στὶς ἐξαιρετικὰ μεγάλες στρογγυλὲς μανσέτες. Ὁ γιαντάκι σχηματίζει πίσω μικρὴ γούνη μπερτα, με δύο μύτες. Κάθε φύλλο τοῦ πανωφορίου σχηματίζει δυὸ γαζωτὲς πιέτες. Δεξιὰ καὶ ἀριστερά, ἀνάμεσα στὶς ραφές, τσέπες.

3.— Στὸν ἐπανωφόρι ἀπὸ καρὸ Τσὸν στερεοφλιντ, σέ ἐντελὴς ἴσια γραμμὴ γαρνιρισμένο στὰ τελευτὰ με φαρδεῖα γιαντάκι. Σχιστὲς μανσέτες καὶ τσέπες καπάκια.

5.— Ὅσες ἀγαπᾶτε τὴν εὐκαταφρόντισον αὐτὸ τὸ ὡραῖο γιαντάκι, ποὺ εἶναι φτιαγμένο πολὺ μαλακὸ καρό, χνουδάτο καρὸ ὡς ὁμοίως ὀψεις. Ἔχει φαρδὴ μανίκια καὶ ραφή, πικρὸν τὴν πλατὺς λοξὴς ὀρθιὸς μικρὸς γιαντάκι καὶ κανένα μανσέτα.

ΤΟ ΚΙΤΡΙΝΟ ΛΟΥΛΟΥΔΙ

Αισθηματικό μυθιστόρημα της ΜΑΡΓΚΑΡΕΤ ΣΑΝΤΙΣ

Η ΠΟΝΕΜΕΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΝΟΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΕΡΩΤΑ ΠΟΥ ΚΑΤΑΛΗΓΕΙ ΣΤΟ ΜΑΡΤΥΡΙΟ ΤΗΣ ΑΜΦΙΒΟΛΙΑΣ. ΕΝΑ ΕΡΩΤΙΚΟ ΡΟΜΑΝΤΟΣ ΙΔΑΝΙΚΗΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ ΠΟΥ ΔΙΑΔΡΑΜΑΤΙΖΕΤΑΙ ΣΤΙΣ ΕΞΩΤΙΚΕΣ ΧΩΡΕΣ ΤΗΣ ΜΑΚΡΥΝΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ, ΜΕΣΑ Σ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΓΕΜΑΤΟ ΜΑΓΕΙΑ.

—ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ—

Ο Ρομπέρ Λαντώ, γιός Γάλλου εφοπλιστή στο Χόνγκ-Κόνγκ συνδέεται ερωτικά με την Γιουέν-Σινγκ κόρη ενός πλούσιου και ισχυρού μοναρχίου. Μία μέρα η νέα αναγγέλλει στο φίλο της πως πρόκειται να γίνει μητέρα. «Εκείνος τρομάζει μπροστά στις συνεπείς της νεανικής του απειρησκειάς και συνιστά στην φίλη του να μην ανακοινώσει στους δικούς του το μυστικό τους, όπως σκόπευε να κάνει η νέα. Έπαισης της αποκαλύπτει πως του είναι αδύνατο να την κόμη γυναίκα του. Η νέα νοιώθει μεγάλη απογοήτευση. Ο Ρομπέρ, αγωνιώντας, καταφεύγει στον πατέρα του φίλου, τον Άγγλο Ιερέα Μπράντλεϊ, για να τον συμβουλευθεί με ποιο τρόπο θα βγει από το αδιέξοδο. Εκείνος του λέγει πως ο μόνος τρόπος είναι να νυμφευθεί την νεαρή Κινέζα και να φύγει μαζί της για τη Γαλλία. Άλλα ο Ρομπέρ αποκρούει αυτή τη λύση. Ο Μπράντλεϊ τον προειδοποιεί πως η εκδίκαση των μοναρχίων θα είναι σκληρή. Την άλλη μέρα γίνεται μία μικρή δεξίωση στον κήπο της Γιουέν-Σινγκ. Η νέα προσφέρει τσάι στην οικογένεια του Ρομπέρ.

2ον

Η κυρία Φλοράνς Λαντώ κύτταξε τη νέα, της χαμογέλασε και της είπε: — Δέν καθόσαστε κοντά μου; Η Γιουέν-Σινγκ υπεκλήθη και πήγε να καθήσει στην άλλη άκρη του μπάγκου. Η «Ακ-Βόγκ» έφερε την ανοιχτή ομπρέλα, την οποία η κυρία Λαντώ πήρε με ανασφάλεια. — Περάσαμε πολύ ευχάριστες μέρες στην ωραία χώρα σας, δεσποινίς Πιάο. Καί λυπούμαστε γιατί η ημέρα της αναχωρήσεώς μας πλησιάζει. — Φεύγετε όλοι; — Ναι, και οι τέσσερις. Καί νομίζω πως ο γιός μου θα ευχαριστηθεί πολύ να ξαναδύ την πατρίδα του ύστερα από απουσία ενός έτους. Έχει πολλούς φίλους εκεί κάτω και στο σημείο αυτό χαμογέλασε — λογαριάζουμε να μη μείνει γεροντοπαλήκαρο. Η Γιουέν-Σινγκ είπε με σφιγμένο το λαιμό: — Αυτό σημαίνει πως θα νυμφευθεί; — Δέν αποκλείεται. Ξέρω μία νέα που θα ευχαριστηθεί πολύ να τον δει. Καί, ποιος ξέρει, μπορεί αυτό να καταλήξει σε γάμο. Η Γιουέν-Σινγκ γέλασε. Καί η κυρία Λαντώ σκέφθηκε: «Τί παράξενο γέλιο έχουν οι Κινέζες...»

— Καί, φυσικά, δέν θα ξανάρθω, είπε η νέα. — Ω, ναι!... απάντησε η Λουσίλ, η οποία στο μεταξύ είχε επιστρέψει κοντά τους. Ίσως επιστρέψει αργότερα, για να διευθύνη τις εργασίες του μπαμπά. Η Γιουέν-Σινγκ σηκώθηκε και χτύπησε τα χέρια της για να φωνάξει τον επικεφαλής των υπηρέτων, «Ακ-Πίνγκ». — Έλπίζω, κυρίες μου, είπε, πως θα μου κάμετε την τιμή να πάρετε ένα φλυτζάνι τσάι. Καί ωδήγησε τις ξένες της στο τραπέζι του τσαγιού, που είχε ήδη ετοιμασθεί. Οι υπηρέτες, ομοίωμα ντυμένοι, στα μπλέ, στέκονταν ακίνητοι σαν πέτρινα αγάλματα. Όταν οι κυρίες πλησίασαν, όλοι έκαμαν μία εδωφία υποκλίση. Η κυρία Λαντώ χαμογέλασε. — Είναι υπέροχο!... φώναξε η Λουσίλ, αυτό το τσάι άλά κινέζικα. — Έξαισιο, υπερθεμάτισε η μητέρα της. Καί η Γιουέν-Σινγκ, παρά την βαθύτατη θλίψη που της έσφιγγε τον λαιμό και της έκαίγε το στήθος, ένοιωσε υπερφάνεια και ευτυχία για τα φιλοφρονήματα εκείνα, που ήξερε ότι ήταν ειλικρινή. Εκλεισε για μία στιγμή τα λοξά της μάτια, ενώ η «Ακ-Βόγκ», η υπηρέτρια της κυρίας Λαντώ, στέκονταν ανέκφορστη και ακίνητη πίσω από την κυρία της. Άλλα, παρά την καταπληκτική της απάθεια, τα μάτια της δέν είχαν χάσει καμιά λέξη, καμιά κίνηση ή έκφραση από την αρχή της επίσκεψης.

«Αρχίζει να συννεφιάζει»

Η κυρία Λαντώ έπαιξε περίφημα το ρόλο της: ήξερε περίφημα τα κινέζικα ήθη και έθιμα. Συγχαίροντας μάλιστα τον εαυτό της γιατί είχε την καλή ιδέα να μην ήσ' αυτά και λυπόταν που δέν είχε κάμει το ίδιο και για τη Λουσίλ. Η Γιουέν-Σινγκ έκαμε δτι μπορούσε για να ευχαριστήσει την εκλεκτή της ξένη, που της ήταν συμπαθητική. Καί η κυρία Λαντώ ανταπέδιδε με μητρική στοργή τις φιλοφρονήσεις και τις περιποιήσεις της νέας. Αν ήταν μόνος εκείνος οι δυο γυναίκες, ίσως κάτι καλό, κάτι ωραίο να γινόταν. Άλλα ο Θεός δέν το θέλησε: καί πριν τα φλυτζάνια γεμισούν για τέταρτη φορά, ο κ. Λαντώ και ο Τόμ Σάντερς έφθασαν στον κήπο. Ο Τόμ έ-

— Δέν είναι υπέροχη, κύριε Λαντώ, αυτή η λιμνούλα με τα ψάρια; Ο άλλος απάντησε με αδιάφορη φωνή: — Ω, ω, αγαπητέ μου Τόμ... Άδιαφορώ γι αυτά... — Καί όμως, προσέθεσε ο νέος, τη στιγμή που έφθαναν στη γέφυρα, πρέπει να δηλώσετε πως το μέρος αυτό είναι υπέροχο. — Ε, ναι, συγκατένευσε ο κ. Λαντώ στο τέλος, όλα αυτά μου θυμίζουν την άποικιακή έκθεση της Λυών... άλλα πολύ λιγότερο... Η Γιουέν-Σινγκ σηκώθηκε για να προυπαντήσει τον κύριον Λαντώ. Εκείνος έδωσε το καπέλλο του και της μίλησε με γοργό ύφος, χωρίς να περιμένη τη νέα να τελειώσει τις φιλοφρονήσεις της. — Καλήμέρα σας, δεσποινίς Πιάο. Είναι πολύ ευγενικό από μέρους σας να μάς επιτρέψετε να επισκεφθούμε τον κήπο σας. Η κ. Λαντώ σηκώθηκε και πήγε προς το μέρος της Γιουέν-Σινγκ, μαντεύοντας τη δυσσαρέσκεια της από τον τρόπο με τον οποίο μιλούσε στη νέα ο άνδρας της. — Σας παρουσιάζω τον σύζυγό μου, δεσποινίς Πιάο, είπε η Φλοράνς Λαντώ. Ο άνδρας της άντελήφθη περι τίνος έπρόκειτο και αυτή τη φορά υπεκλήθη ευγενικά. Αυτός, λοιπόν, ήταν ο πατέρας... ο έντιμότερος πατέρας του Ρομπέρ. Η έντιμότητα της μητέρας του της ήταν πολύ πιο συνηθισμένη.

— Ερχόμαστε ακριβώς στην ώρα για να πάρετε το τσάι, είπε η νέα, αν θέλετε να μου κάμετε αυτή την τιμή... — Επιτρέψτε μου ακόμη να σας παρουσιάσω τον κ. Σάντερς, δεσποινίς Πιάο, προσέθεσε η κυρία Λαντώ. Η Γιουέν-Σινγκ χαιρέτησε τον νέο απλώνοντας όσο μπορούσε τα ενωμένα χέρια της, ενώ ταυτοχρόνως υπεκλινότο εδωφία. Ο νέος της άρεσε. Εύρισκε πως είχε ύψος έντιμου άνδρος.

— Τσάι... Βεβαίωτατα, είπε απότομα ο κ. Λαντώ, καθώς καθόταν σ' ένα καθίσμα κοντά στο κομψό τραπέζακι από μαύρη λάκα. Η Φου-Λόι γέλασε έλαφρά όταν ο Τόμ Σάντερς την χαιρέτησε βιάζοντας το καπέλλο του. Ένα ασήθητο βλέμμα της Γιουέν-Σινγκ την ανέκάλεσε στην τάξη. Ύστερα, παρά κάποια κίνηση ανημπομίας του κ. Λαντώ, η έρωτελεσία των χαιρετισμών συνεχίσθηκε.

— Είμαι βεβαία, πως η είδηση αυτή αποτελεί για σας μία ευχάριστη έκπληξη. Δέν ξέρατε πως ο πατέρας σας είχε επιστρέψει στο Κού-Λούν; Η Γιουέν-Σινγκ κίνησε το κεφάλι της αρνητικά: — Όχι, καί παραξενεύομαι. Γιατί ο πατέρας μου είναι πάντα τόσο καλός για μένα. — Ω, ξέρω γιατί επέστρεψε, είπε ο κ. Λαντώ. Είναι η υποχρέωση του ντόκου. Τού το έγγραφα άλλωστε... Πάλι η κυρία Λαντώ επενέδω:

— Μαριέλ, είπε. Είμαι βεβαία πως ο κ. Πιάο δέν ανακοινώνει τίποτα από τις επιχειρήσεις του στην κόρη του... — Αγαπητή μου, δέν πρόκει-

σε λίγο ο κ. Λαντώ, προσέδοκηται: — Αλήθεια, δεσποινίς Πιάο, είμαι πολύ δυσχεσταμένος με τον πατέρα σας... Η Γιουέν-Σινγκ σηκώθηκε, ενώ ένα έκνευριστικό μειδίαμα άνθιζε στα χείλη της. — Λυπούμαι που ο έντιμότερος πατέρας μου σας έβλαψε. — Βέβαια οι δουλειές είναι δουλειές. Τό ξέρω. Άλλα πήρα προ ήμερών μία απάντησή του για κάποια υπόθεση, τó ύφος της οποίας μου φάνηκε... κάπως έχθρικό. — Η νέα ξανακάθισε. — Είναι καιρός που έχετε να δήτε τον έντιμότερο πατέρα μου; — Εγώ δέν τον είδα ποτέ. Άλλα τον είδε ο υποδιευθυντής μου Σαρμπέ προ όλγων ώρων. Τα δάκτυλα της Γιουέν-Σινγκ σφίχθηκαν στη ζώνη της. Κανένας, εκτός από την «Ακ-Βόγκ» δέν παρατήρησε την αδιόρατη εκείνη κίνηση. Άλλα πολλοί από τους παρόντες άντελήφθησαν ένα αναστήχισμα της Φου-Λόι.

— Δέν είναι δυνατόν, είπε η Γιουέν-Σινγκ. — Πώς... Μα ναι!... Ο Σαρμπέ έχει περίφημα μάτια. Δέν μπορεί να γελάσθηκε. — Μα... Καί παρά τις προσπάθειές της, η Γιουέν-Σινγκ δέν μπόρεσε να εμποδίσει τη φωνή της από το να προδώσει την συγκίνησή της. Καί προσέθεσε: — Ο έντιμότερος πατέρας μου βρίσκεται στην Καντώνα από μέρες και πρόκειται να μείνει εκεί αρκετές μέρες ακόμη.

— Τότε, είπε ο κ. Λαντώ, ο πατέρας σας θα είναι βρυκόλακας. Ο Σαρμπέ τόν είδε προ δύο μόλις ώρων και του είπε πως ερχόμαστε εδó στο Κού-Λούν. Ο πατέρας σας έπόμενε να επισκεφθούμε ότι όλα τα μέλη της οικογένειάς μου θα γίνονται με ευγένεια δεκτά στο σπίτι. Καί προσέθεσε ειρωνικά: — Άλλωστε, όταν έξουδετερών κανένας τον ανταγωνιστή του, είναι πολύ φυσικό να του προσφέρει ένα φλυτζάνι τσάι.

Σηκώθηκε και πήγε να καθήσει κοντά τη γυναίκα του. — Μαριέλ, είπε η Φλοράνς Λαντώ, οι επιχειρήσεις σας και οι διαφορές σας με τον κ. Πιάο δέν έχουν καμιά σημασία και κανένα ενδιαφέρον για την δεσποινίδα κόρη του. Καί στρεφόμενη προς την νέα:

— Είμαι βεβαία, πως η είδηση αυτή αποτελεί για σας μία ευχάριστη έκπληξη. Δέν ξέρατε πως ο πατέρας σας είχε επιστρέψει στο Κού-Λούν; Η Γιουέν-Σινγκ κίνησε το κεφάλι της αρνητικά: — Όχι, καί παραξενεύομαι. Γιατί ο πατέρας μου είναι πάντα τόσο καλός για μένα. — Ω, ξέρω γιατί επέστρεψε, είπε ο κ. Λαντώ. Είναι η υποχρέωση του ντόκου. Τού το έγγραφα άλλωστε... Πάλι η κυρία Λαντώ επενέδω:

— Μαριέλ, είπε. Είμαι βεβαία πως ο κ. Πιάο δέν ανακοινώνει τίποτα από τις επιχειρήσεις του στην κόρη του... — Αγαπητή μου, δέν πρόκει-

ται για τις επιχειρήσεις και τις έγνοιες του κ. Πιάο, άλλα για τις δικές μου. Αλήθεια, δεσποινίς Πιάο, είχε κανένα άδελφό ο πατέρας σας; — Δυστυχώς, απάντησε η νέα, η έντιμότερη μητέρα του είχε την άτυχία να μνή άποκτήσει άλλα παιδιά εκτός από τον έντιμότερο πατέρα μου. — Είσατε βεβαία;... Καί όμως... Εγώ θα μπορούσα να όρκισθώ, ότι η μητέρα του πατέρα σας είχε κάμει διδυμα. — Μαριέλ!... φώναξε η κ. Λαντώ πειραγμένη. — Δίδυμα; είπε ο Τόμ Σάντερς κατάπληκτος. — Αγαπητή μου, είπε ο κ. Λαντώ, προ δύο μόλις ώρων, ο Σαρμπέ τόν είδε στο Χόνγκ-Κόνγκ. Καί όμως, ο κηπουρός σας, δεσποινίς Πιάο, με βεβαίωσε πως ο πατέρας σας ήταν ήδη στο Κού-Λούν χτες το απόγευμα. — Ο Σάμ-Φόνγκ γελάσθηκε, είπε απλά η Γιουέν-Σινγκ. Καί ταυτοχρόνως σηκώθηκε, που με δυσκολία προσπαθούσε να κατακινήσει. Οι άλλοι την μιμήθηκαν, ώσαν η άπότημη κίνηση της νέας να τους είχε ηλεκτρίσει. Ο κ. Λαντώ κατάγκασε πως είχε διαπραξεί μία γκάφα. Γύρισε προς την γυναίκα του και είπε: — Στο κάτω-κάτω μπορεί να γελάσθηκε ο κηπουρός, άλλα δέν τό πιστεύω... Μπορεί να μην ξέρω πως πίνεται το πράσινο τσάι άλά κινέζικα, άλλα καταλαβαίνω καλά τη γλώσσα του τόπου. Ο κηπουρός ήξερε τί έλεγε. Δέν άμφιβάλλω καθόλου.

Η Φου-Λόι πήγε να σταθή πλάι στη Γιουέν-Σινγκ. — Μαριέλ, είπε η Φλοράνς Λαντώ, μου δώσατε να καταλάβω γιατί οι άνθρωποι εδó μάς αποκαλούν ξένους διαδόλους. Εκείνος σήκωσε με αδιαφορία τους ώμους του και τράβηξε σφυρίζοντας προς τη λιμνούλα. Η γυναίκα του πήγε κοντά του. Εκείνη στράφηκε προς την Γιουέν-Σινγκ και της είπε με υπερβολική φιλοφροσύνη: — Είναι υπέροχα, δεσποινίς, εδó. Μα την πίστι μου, Ύπεροχα. Τελείως άνατολίτικα. Είναι άργα, είπε σε λίγο η κυρία Λαντώ, που είχε απογοητευθεί ότι θα μπορούσε να επισκεφθó το έσωτερικό του σπιτιού, καί νομίζω πως άσασχολούμε την δεσποινίδα Πιάο περισσότερο από όσο θα έπρεπε.

— Α, δχι, είπε η νέα. Καθόλου... Άλλα... δέν αισθάνομαι καί τόσο καλά σήμερα. Καί... πρέπει να άποσυρθώ νωρίς, έξ ατίας της επιστροφής του έντιμότερου πατέρα μου... Γύρισε προς τόν «Ακ-Πίνγκ», που στέκονταν σάν σκοπός μπροστά στην παγόδα και του είπε: — Τού Τάνγκ γιάναγκ ούρ. Ο υπηρέτης υπεκλήθη καί πήγε να φωνάξει τους φορείς των φανών.

Η κυρία Λαντώ πήρε στα χέρια της τα μακρά λεπτά χεράκια της νέας καί φοβήθηκε νοιώθοντας τα τόσο κρύα. — Καλή άντάμωσι, αγαπητή δεσποινίς Πιάο, είπε. Επιτρέψτε μου να σας ευχαριστήσω για τις πολύ ευχάριστες στιγμές που μου χάρισάτε. Η Γιουέν-Σινγκ δέν απή-

— Αλήθεια, δεσποινίς Πιάο, είμαι πολύ δυσχεσταμένος με τον πατέρα σας... Η Γιουέν-Σινγκ σηκώθηκε, ενώ ένα έκνευριστικό μειδίαμα άνθιζε στα χείλη της. — Λυπούμαι που ο έντιμότερος πατέρας μου σας έβλαψε. — Βέβαια οι δουλειές είναι δουλειές. Τό ξέρω. Άλλα πήρα προ ήμερών μία απάντησή του για κάποια υπόθεση, τó ύφος της οποίας μου φάνηκε... κάπως έχθρικό. — Η νέα ξανακάθισε. — Είναι καιρός που έχετε να δήτε τον έντιμότερο πατέρα μου; — Εγώ δέν τον είδα ποτέ. Άλλα τον είδε ο υποδιευθυντής μου Σαρμπέ προ όλγων ώρων. Τα δάκτυλα της Γιουέν-Σινγκ σφίχθηκαν στη ζώνη της. Κανένας, εκτός από την «Ακ-Βόγκ» δέν παρατήρησε την αδιόρατη εκείνη κίνηση. Άλλα πολλοί από τους παρόντες άντελήφθησαν ένα αναστήχισμα της Φου-Λόι.

— Δέν είναι δυνατόν, είπε η Γιουέν-Σινγκ. — Πώς... Μα ναι!... Ο Σαρμπέ έχει περίφημα μάτια. Δέν μπορεί να γελάσθηκε. — Μα... Καί παρά τις προσπάθειές της, η Γιουέν-Σινγκ δέν μπόρεσε να εμποδίσει τη φωνή της από το να προδώσει την συγκίνησή της. Καί προσέθεσε: — Ο έντιμότερος πατέρας μου βρίσκεται στην Καντώνα από μέρες και πρόκειται να μείνει εκεί αρκετές μέρες ακόμη.

— Τότε, είπε ο κ. Λαντώ, ο πατέρας σας θα είναι βρυκόλακας. Ο Σαρμπέ τόν είδε προ δύο μόλις ώρων και του είπε πως ερχόμαστε εδó στο Κού-Λούν. Ο πατέρας σας έπόμενε να επισκεφθούμε ότι όλα τα μέλη της οικογένειάς μου θα γίνονται με ευγένεια δεκτά στο σπίτι. Καί προσέθεσε ειρωνικά: — Άλλωστε, όταν έξουδετερών κανένας τον ανταγωνιστή του, είναι πολύ φυσικό να του προσφέρει ένα φλυτζάνι τσάι.

Σηκώθηκε και πήγε να καθήσει κοντά τη γυναίκα του. — Μαριέλ, είπε η Φλοράνς Λαντώ, οι επιχειρήσεις σας και οι διαφορές σας με τον κ. Πιάο δέν έχουν καμιά σημασία και κανένα ενδιαφέρον για την δεσποινίδα κόρη του. Καί στρεφόμενη προς την νέα:

— Είμαι βεβαία, πως η είδηση αυτή αποτελεί για σας μία ευχάριστη έκπληξη. Δέν ξέρατε πως ο πατέρας σας είχε επιστρέψει στο Κού-Λούν; Η Γιουέν-Σινγκ κίνησε το κεφάλι της αρνητικά: — Όχι, καί παραξενεύομαι. Γιατί ο πατέρας μου είναι πάντα τόσο καλός για μένα. — Ω, ξέρω γιατί επέστρεψε, είπε ο κ. Λαντώ. Είναι η υποχρέωση του ντόκου. Τού το έγγραφα άλλωστε... Πάλι η κυρία Λαντώ επενέδω:

— Μαριέλ, είπε. Είμαι βεβαία πως ο κ. Πιάο δέν ανακοινώνει τίποτα από τις επιχειρήσεις του στην κόρη του... — Αγαπητή μου, δέν πρόκει-

ται για τις επιχειρήσεις και τις έγνοιες του κ. Πιάο, άλλα για τις δικές μου. Αλήθεια, δεσποινίς Πιάο, είχε κανένα άδελφό ο πατέρας σας; — Δυστυχώς, απάντησε η νέα, η έντιμότερη μητέρα του είχε την άτυχία να μνή άποκτήσει άλλα παιδιά εκτός από τον έντιμότερο πατέρα μου. — Είσατε βεβαία;... Καί όμως... Εγώ θα μπορούσα να όρκισθώ, ότι η μητέρα του πατέρα σας είχε κάμει διδυμα. — Μαριέλ!... φώναξε η κ. Λαντώ πειραγμένη. — Δίδυμα; είπε ο Τόμ Σάντερς κατάπληκτος. — Αγαπητή μου, είπε ο κ. Λαντώ, προ δύο μόλις ώρων, ο Σαρμπέ τόν είδε στο Χόνγκ-Κόνγκ. Καί όμως, ο κηπουρός σας, δεσποινίς Πιάο, με βεβαίωσε πως ο πατέρας σας ήταν ήδη στο Κού-Λούν χτες το απόγευμα. — Ο Σάμ-Φόνγκ γελάσθηκε, είπε απλά η Γιουέν-Σινγκ. Καί ταυτοχρόνως σηκώθηκε, που με δυσκολία προσπαθούσε να κατακινήσει. Οι άλλοι την μιμήθηκαν, ώσαν η άπότημη κίνηση της νέας να τους είχε ηλεκτρίσει. Ο κ. Λαντώ κατάγκασε πως είχε διαπραξεί μία γκάφα. Γύρισε προς την γυναίκα του και είπε: — Στο κάτω-κάτω μπορεί να γελάσθηκε ο κηπουρός, άλλα δέν τό πιστεύω... Μπορεί να μην ξέρω πως πίνεται το πράσινο τσάι άλά κινέζικα, άλλα καταλαβαίνω καλά τη γλώσσα του τόπου. Ο κηπουρός ήξερε τί έλεγε. Δέν άμφιβάλλω καθόλου.

Η Φου-Λόι πήγε να σταθή πλάι στη Γιουέν-Σινγκ. — Μαριέλ, είπε η Φλοράνς Λαντώ, μου δώσατε να καταλάβω γιατί οι άνθρωποι εδó μάς αποκαλούν ξένους διαδόλους. Εκείνος σήκωσε με αδιαφορία τους ώμους του και τράβηξε σφυρίζοντας προς τη λιμνούλα. Η γυναίκα του πήγε κοντά του. Εκείνη στράφηκε προς την Γιουέν-Σινγκ και της είπε με υπερβολική φιλοφροσύνη: — Είναι υπέροχα, δεσποινίς, εδó. Μα την πίστι μου, Ύπεροχα. Τελείως άνατολίτικα. Είναι άργα, είπε σε λίγο η κυρία Λαντώ, που είχε απογοητευθεί ότι θα μπορούσε να επισκεφθó το έσωτερικό του σπιτιού, καί νομίζω πως άσασχολούμε την δεσποινίδα Πιάο περισσότερο από όσο θα έπρεπε.

— Α, δχι, είπε η νέα. Καθόλου... Άλλα... δέν αισθάνομαι καί τόσο καλά σήμερα. Καί... πρέπει να άποσυρθώ νωρίς, έξ ατίας της επιστροφής του έντιμότερου πατέρα μου... Γύρισε προς τόν «Ακ-Πίνγκ», που στέκονταν σάν σκοπός μπροστά στην παγόδα και του είπε: — Τού Τάνγκ γιάναγκ ούρ. Ο υπηρέτης υπεκλήθη καί πήγε να φωνάξει τους φορείς των φανών.

Η κυρία Λαντώ πήρε στα χέρια της τα μακρά λεπτά χεράκια της νέας καί φοβήθηκε νοιώθοντας τα τόσο κρύα. — Καλή άντάμωσι, αγαπητή δεσποινίς Πιάο, είπε. Επιτρέψτε μου να σας ευχαριστήσω για τις πολύ ευχάριστες στιγμές που μου χάρισάτε. Η Γιουέν-Σινγκ δέν απή-

ΕΠΑΝΩΦΟΡΙ ΣΠΟΡ

Τό εξάισιο αυτό επανωφόρι μπορεί να φορεθó με ζώνη καί χωρίς ζώνη. Είναι μοντέλο του Οίκου Γκρόφους του Λονδίνου, καμωμένο από φινό, όλόμαλλο σκατωζέικο ύφασμα. Έχει πολύ μοντέρνες μεγάλες τσέπες καί κουμπιά στα πέτα του γιακά. Η ζώνη είναι από μαύρο καστόρι.

— Δέν μπορούσε να μιλήσει — άλλα κύτταξε την συνομιλήτριά της με ένα τόσο παθητικό βλέμμα καί στο στόμα της σχεδιάσθηκε ένας όδυμος μορσασμός, ώστε η Φλοράνς Λαντώ να νοιώσει την ανάγκη να την φιλήσει. — Μα που είναι ο Ρομπέρ; ρώτησε ο Τόμ Σάντερς την Λουσίλ. Τσάτρινε άλά αγγλικά; — Ναι, είχε πολλή δουλειά καί έφυγε για τό γραφείο. Καλή άντάμωσι, δεσποινίς Πιάο καί ευχαριστώ. Ήταν τόσο γοητευτική ή μικρή σας δεξίωση!... Χαιρέτησαν καί οι άλλοι καί σε λίγο σδόν κήπο έμειναν μόνη ή Γιουέν-Σινγκ, ή Φου-Λόι καί τό ύπρητικό προσωπικό.

Φύγε καί ξέχασέ με!...

Όταν οι Ευρωπαίοι έφυγαν, ή Γιουέν-Σινγκ σωριάσθηκε σδόν μακρύ πέτρινο πάγκο. Ο πατέρας της ήταν στο Κού-Λούν! Ο πατέρας της! Αυτή ή σκέψις την τυραννούσε σάν έσφαλτς. — Από τό έσωτερικό του σπιτιού άκούσθηκε ο ήχος ενός γόγκ. Άκούσθηκαν έπτά βαρειοί καί άργοί κτύποι... Από τόν δεύτερο ή Γιουέν-Σινγκ ανωρθώθηκε καί πιάσθηκε με άπόγνωσι από τόν πάγκο. Με άνησυχία που έγινε ύστερα άγανία, άκούσε τους κτύπους του γόγκ. Ένα μόνο χέρι είχε τό δικαίωμα να κτυπήσει αυτό τό γόγκ! Ο τελευταίος κτύπος έδωσε μέσα σδόν ειωφασσδόν άέρα καί ή νέα, σάν

τρολλή, όρμησε προς την γεφυρα συνάροντας: — Ρομπέρ!... Ρομπέρ!... Δέν σκεπτόταν πιά τόν εαυτό της, παρά μόνον εκείνον που είχε καταστρέψει την εύτυχία της καί που, μολοντούτο, ήθελε να τόν σώσει με κίνδυνο της ζωής της. Εκείνος έσπευσε στην επίκλησι. Τότε ή νέα σκυδοντας πάνω από τη μικρή γεφυρα, του ψιθύρισε: — Φύγε!... Ο πατέρας μου είναι στο σπίτι. Φύγε γρήγορα! — Ο πατέρας σου; — Φύγε γρήγορα!... Σε ίκετεύω!... — Μα εδó είμαστε εν άσφαλεία... Προς τό παρόν, τούλάχιστον. — Όχι, δχι... Πουθενά δέν είσαι άσφαλής. Πήγαινε. Φύγε Ρομπέρ. Φύγε πριν πέσει επάνω σου ή όργη του πατέρα μου. Φύγε γρήγορα!... — Ουράνια!... φώναξε εκείνος άποκαλώντας την με τό όνομα που πάντα συγκινούσε την Γιουέν-Σινγκ. Μικρό μου ουράνιο λουλούδι, δέν ύπάσχει κανένας τρόπος να τακτοποιηθούν τά πράγματα: — Όχι, δχι! Δέν ύπάρχει. — Σ' άγαπώ, αγαπημένη μου! — Όχι, απάντησε σιγά ή Γιουέν-Σινγκ. Η άγάπη σου έφυγε καί ή φωλιά της καρδιάς μου κρύωσε για πάντα. — Δέν είν αλήθεια, Γιουέν-Σινγκ. Δέν είν αλήθεια!... — Φύγε! Φύγε γρήγορα!... — Θά ξαναγυρίσω. — Όχι! Η φωνή της Γιουέν-Σινγκ ήταν σιγανή, καθαρή καί τρυφερή. — Φύγε. Καί ξέχασέ με! — Τότε, είπε ο νέος βιάζοντας τό καπέλλο του καί προχωρώντας με τά χέρια άνοικτά... τότε... αντί Ουράνια. Εκείνη άπομακρύνθηκε χωρίς να τόν κυττάξει. Φοδóταν την άγκαλιά του καί πιο πολύ άκόμη φοδóταν τόν ίδιο τόν εαυτό της: — Άντίο στη ζωή καί σδόν έρωτα, ψιθύρισε στο τέλος χαμογελώντας πένθιμα. Αυτό ήταν... Η Γιουέν-Σινγκ ξαναγύρισε με σταθερό βήμα στο σπίτι. Ο Ρομπέρ έτρεξε πίσω της για να την σφίξει για τελευταία φορά στην άγκαλιά του. Ήταν τρελλός από άγανία καί πόθο, από φόβο καί έρωτα... Άλλα τη στιγμή που πήγαινε να την πιάσει, άλλα χέρια έπιασαν τόν ίδιο καί τόν κράτησαν ακίνητο. — Ο «Ακ-Πίνγκ» είχε φύγει άπό την παγόδα καί την ίδια στιγμή δυό κηπουροί, έρχόμενοι από δυό άντιθέτα σημεία του πάρκου, ώρμησαν ταυτοχρόνως εναντίον του νεορού Γάλλου. Χαρίς μία φωνή, χωρίς τόν παραμικρό θόρυβο, χωρίς στα πρόσωπα των τριών Κινέζων να διαγραφεί ή παραμικρή έκφρασις μίσους ή ίκανοποίησης, έξη χέρια καθόλωσαν τόν Ρομπέρ στη θέσι του, ενώ στη γεφυρα, δεσπόζοντας σε όλη τη σκηνή, σάν κάποια μυστηριώδης θεότης, ένας άθροπος φορώντας θαυόχρωμα κινεζικά ρούχα, χαμογελóσε μ' ένα χαμόγελο σιστηρό καί φεβρό.

Η Γιουέν-Σινγκ δέν είχε ά-

κοιτάει τους Κινέζους—ήταν άδύνατο να τους ακούσει. Αλλά αντέλλεθον τον θόρυβο, που έκαινε ο Ρομπέρ προσπαθώντας μάταια να απαλλαγεί. 'Η νέα στράφηκε και έτρεξε προς το μέρος του, φωνάζοντας: —Ρομπέρ!

Λίγο την ένοιαζε μήπως άκουσθι τώρα που η λύσις προσηγγίζει. 'Ωρμησε προς το μέρος του, μέσα στη συμπλοκή, για να τον προστατεύσει με το εύθραυστο σώμα της.

Με μία υπέρτατη προσπάθεια ο Ρομπέρ κατώρθωσε να άπελευθερώσει το δεξί του χέρι και να άρπάξει το ρεβόλβερ του. Αλλά μ' ένα άπλο άγγιγμα των δακτύλων του 'Ακ-Πιγκ, που τα μάτια του κύτταζαν τον άκίνητο κύριό του, το ρεβόλβερ έπεσε από το χέρι του νέου. 'Ο Ρομπέρ γύρισε το κεφάλι του και είδε τον άκίνητον άνδρα, φοβερό και παράξενον σαν φάντασμα.

—Θέε μου! φώναξε. 'Ο κ. Πιάο!

'Η Γιουέν—Σίνγκ γύρισε και κύτταξε και σαν να κυριεύθηκε από έκστασι, παρέτήρησε τον πατέρα της. 'Υστερα, βγάζοντας μία κραυγή, σαν κραυγή άγωνίας πληγωμένου παιδιού, σωριάσθηκε μπροστά στη γέφυρα...

'Η Γιουέν—Σίνγκ προσήυετο γονατισμένη μέσα στο δωμάτιό της, μπροστά στα πόδια της Κουάνγκ - 'Ιν - Κό, της θεάς του έλέους. Στη θέση αυτή η Γιουέν είχε μείνει όλη τη νύχτα...

Θυμόταν πώς είχε δει τον πατέρα της επάνω στη γέφυρα, πώς είχε πέσει στα πόδια του Ρομπέρ. Τίποτε άλλο. Νόμιζε πώς θυμόταν, σαν σε όνειρο, ότι είχε μεταφερθεί από τον κήπο και έσπλιωθή στο κρεβάτι της, στο δωμάτιό της. Ποιός την είχε μεταφέρει; Εκεί, Ποιά χέρια την είχαν πάρει; Το άγνοούσε. Της είχαν φέρει επίσημα και φαγητό: έβλεπε ένα δίσκο γεμάτον επάνω σε ένα τραπέζακι. Και κρασί...

Προσπάθησε να θυμηθεί, αλλά δεν είχε τη δύναμη. Τότε γονάτισε μπροστά στο πολύχρυσο άγαλμα, μπροστά στη θεά, που ήταν γι' αυτήν η τελευταία της έλπίδα... Πού ήταν η Φού—Λόι; Είχε κι' εκείνη την ίδια τύχη; Ασφαλώς. Γιατί αν ήταν έλευθερη, θα έρχόταν να την δει. Και τί είχε άπογίνει ο Ρομπέρ; Έσφιξε τα χέρια της σε μία τόσο έντονη ίκεσία, ώστε τα νύχια χώθηκαν στη σάρκα της. Τί θα γινόταν τώρα; 'Η μάλλον πότε θα σημάινε και γι' αυτήν η ώρα της τιμωρίας;

'Η ημέρα έφεξε υπέροχη, δ- 'Αφοι μετέφερε την κόρη του

Lip to Lip we travel the world Around

Zande

ΚΡΑΓΙΟΝ ΖΑΝΤΕ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Επέβλεθη σ' ολόκληρη ποιότητά του. Πωλείται εις ολόκληρο και ανταλλακτικό μεγάλου και μικρού μενέδους.

ΠΩΛΗΣΙΣ ΚΟΝΑΡΙΚΗ ΝΑ. ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ ΑΓ. ΜΑΡΚΟΥ 18 ΤΗΛ 24.362

Σ Παρακαλούνται οι κ.κ. Καταναλωτές προσηύχονται το Κραγιόν ΖΑΝΤΕ άσ' εύχεται τα τα νεαρότατα υα

πώς είναι όλες οι μέρες του καλοκαιριού στην Κίνα. 'Η θεά του έλέους φάνηκε να χαμογελά. 'Η Γιουέν — Σίνγκ εξακολουθούσε να προσεύχεται, περιμένοντας την άπόφασί του δικαστού. 'Ενώ σε ένα άλλο δωμάτιο, γονατισμένος μπροστά σε ένα είδωλο, πιο άυστηρό και πιο άμειλικτο, ο κ. Πιάο, ο πανίσχυρος μανδάρινος, προσευχόταν κι' εκείνος.

'Οταν η Γιουέν — Σίνγκ σηκώθηκε, ένα πουλί κελαιδούσε σ' ένα δένδρο στον κήπο. 'Η νέα στάθηκε για λίγο στο παράθυρο, που είχε μείνει άνοιχτό όλη τη νύχτα.

'Η παγόδα έλαμπε κάτω από τον ήλιο, σαν ένας σωρός από ροδαλά χιόνι. Οι λωτοί που ζυγνούνταν κι' αυτοί, άνοιγαν τα λαμπρά τους πέταλα: τα παγώνια περιεφέρονταν μεγαλόπρεπα επιδεικνύοντας τον καταπληκτικό πλούτο των πτερών τους...

'Η Γιουέν φορούσε ακόμη την πολυτελή τουαλέτα που είδε βάλεϊ για την χθεσινή δεξίωσι. Με άργες κινήσεις γδύθηκε, άφίνοντας τα πολύτιμα ύφασματα και τα μπιζού ή σκορπίζονταϊ εδώ κι' εκεί. Τί την ενδιέφεραν τώρα όλα αυτά; Τώρα...

Έπλυνε ύστερα το πρόσωπό της πολλές φορές, για να διώξει κάθε ίχνος ψιμυθιού. 'Η Γιουέν — Σίνγκ μόνο σε παρόμοιες περιστάσεις, σαν την χθεσινή, δαφόναν. Συναήως παρμένε άδωδη. 'Ετσι το πρόσωπό της φάνηκε σε όλη τη δροσερή του άγνοτητά. Φόρεσε τέλος μία άπλη τουαλέτα, γονάτισε πάλι μπροστά στη θεά και περίμενε το χτύπημα του γόγκ.

Γιατί ήξερε πώς δεν θ' άργούσε ν' άκουσθι...

Σαφνικά άνεσκήρτησε. 'Εσκυψε ακόμα πιο πολύ και περιμάζεψε από το παρκέτο μία άρωματισμένη χάνδρα, που προήρχετο από ένα μικρό κομπολόι του πατέρα της. Την έριξε στο στήθος της. 'Ενίσωσε εύτυχια, καταλαβαίνοντας πώς τα πατρικά χέρια την είχαν μεταφέρει από τον κήπο στην κάμαρά της. 'Όσο θα ζούσε, θα κρατούσε εκείνη τη χάνδρα, κρυμμένη στο στήθος της.

Σε λίγο οι υπηρέτες της έφεραν δυο δίσκους φορτωμένους με άναψυκτικά. Φεύγοντας υπεκκλήθησαν.

Αυτό ήταν όλο... 'Ός τη στιγμή που ο δώδεκωφός κρότος του γόγκ άκούσθηκε μέσα στο σιωπηλό σπίτι...

'Ο θάνατος της Γιουέν-Σίνγκ

'Αφοι μετέφερε την κόρη του στο δωμάτιό της και την άπέθεσε στο κρεβάτι της, και την σκέπασε, ο κ. Πιάο άποσύρθηκε στην βιβλιοθήκη του, όπου έμεινε σκεπτικός όλη τη νύχτα.

Παίρνοντας την κόρη του, δεν σκέφθηκε καθόλου τον νεαρό Γάλλο και ούτε κύτταξε την μικρή παγόδα, στην οποία είχε έγκλεισθι ο Ρομπέρ. 'Ο κ. Πιάο είχε δώσει σαφείς διαταγές και οι διαταγές του είχαν εκτελεσθι πιστά.

Όλη τη νύχτα έμεινε άκίνητος, σκευνοώντας μόνο τα δάχτυλά του και τα δλέφάρά του. Και ένώ η Γιουέν — Σίνγκ, κυριευμένη από μία φρικτή άγωνία, δεν μπορούσε να μείνη ήσυχη, ο πατέρας της υπέφερε ακόμη πιο πολύ στον πληγωμένο του έγωισμό. 'Όλες οι μητέρες στην Κίνα υποφέρουν όταν η κόρη τους άτιμασθι, αλλά ο πόνος του πατέρα είναι πολύ πιο δυνατός...

'Η κινεζική σοφία θέλει ώστε η ποιητή για ένα έγκλημα να μην πέφτη μόνο επάνω στον ένοχο. Το αίμα και ο έρως πρέπει να πληρωθούν το μεριδίό τους, και ο κινεζικός κώδικς που ζητεί και από τους γονείς να πληρώσουν έστω και με τη ζωή τους, το λάθος ενός μέλους της οικογένειας, είναι πολύ λιγότερο άδικος και ήλίκιος από όσα φαίνεται σ' έμάς τους Δυτικούς.

'Ο Ρομπέρ και η Γιουέν — Σίνγκ είχαν άμαρτήσι. 'Επρεπε να τιμωρηθούν. Αλλά μαζί μ' αυτούς, ταυτόχρονα, έπρεπε να τιμωρηθούν ο κ. Πιάο και η κ. Λαντά. Και επειδή η φύσις συγχωρεί λιγότερο τον άνδρα, η πιο άυστηρή τιμωρία έπρεπε να πληθι τον πατέρα και τον γυίο.

'Όταν ξημέρωσε, ο κ. Πιάο πήγε προς το παράθυρο, όπως και η κόρη του. Το δωμάτιό της νέας ήταν στο επάνω πάτωμα, το δωμάτιό του κ. Πιάο ήταν σχεδόν στο ισόγειο, στο ίδιο σχεδόν επίπεδο με τον κήπο. Αυτό το δωμάτιό ήταν ένα μέρος, στο οποίο κανένας, ούτε η Γιουέν — Σίνγκ, δεν είχε το δικαίωμα να μπει. 'Ηταν το καταφύγιό του, ο τόπος στον οποίο άποσυρόταν για να σκεφθι μέσα στην άπόλυτη μοναξιά.

Καμιά άλλη φυλή στον κόσμο δεν έκτιμα τόσο πολύ την άπομόνωσι και δεν τη σέβεται πιο πολύ από τους Κινέζους...

Πρός το μεσημέρι ο κ. Πιάο πήρε το μπάνιο του, φόρεσε βαθυχρώμα ένδυματα και πήγε στο χώλ, όπου έφαγε λίγο ρύζι. Είχε ένα μεγάλο χρέος να εκπληρώσει και ήταν άποφασισμένος να το εκπληρώσει τελείως. Δεν είχε πιά τον καιρό να σκεφθι, άλλως τε δεν ένοιώθε καμιά ανάγκη γι' αυτό. 'Η στιγμή πέρασε. Τα χρόνια της ξενισσίας τελείωσαν. Στο έξης κάθε ώρα και κάθε στιγμή της ζωής του θα ήταν γεμάτη από την ιδέα του χρέους, από την εκπλήρωσί του. Θα υπηρέτουσε τη χώρα του πιστά και εύσυνειδήτα.

Κατά το σούρουπο κτύπησε το γόγκ που ήταν κρεμασμένο στο σαλόνι των άκροάσεων, και που τον ήχο του περίμενε ν' άκούσθι η Γιουέν-Σίνγκ. Πριν άκούμη σδύση ο ήχος η νέα βρισκόταν όρθια στο κατώφλι της πόρτας, περιμένοντας τον ύπηρέτη που θα έρχόταν να την πλύνει.

ΓΙΑ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ

ΓΙΑ ΤΑ ΜΑΛΛΙΑ

- Πού όφείλεται η δροσιά και η διατήρησις μιάς καλής επιδερμίδος.
- Πού όφείλονται η πρόωρος πτώσις και λεύκανσις των μαλλιών.
- Πού όφείλεται το μυστικό του μακιγιάζ κ.λ.π.
- Τι κόμμοσις πηγαίνει σε κάθε πρόσωπο.

Κάθε ΤΡΙΤΗ και ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 7—8 μ.μ. θα σας συμβουλευή και θα εξηγή δ- λες τις άπορίες σας

ΔΩΡΕΑΝ ο κ.

ΖΩΡΖ

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΚΑΛΛΟΝΗΣ

ΖΩΡΖ

ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 7

Τηλέφωνα: 34670—20.918.

•

Εκτέλεσις PERMANANT από τον μαίτη της Περμανάντ κ. ΖΩΡΖ.

Τόν άκαλούθησε με σταθερό δήμα και άφου ύποκλήθηκε τρεις φορές, στάθηκε μπροστά στον πατέρα της, ήρεμη, με τα χέρια σταυρωμένα στο στήθος της —με τα μάτια λυπημένα, αλλά όχι φοβισμένα.

Δεν φοβόταν τώρα η Γιουέν-Σίνγκ. 'Ο Ρομπέρ ασφαλώς θα είχε θανατωθι, γιατί αυτός που είχε καταστρέψει την κόρη του κ. Πιάο δεν μπορούσε να ζήσθι ούτε μία μέρα ύστερα από το έγκλημά του. Δεν είχε, λοιπόν, τίποτε να φοβηθι για τον άναπνέμενο της. Για τον έαυτό της επίσης δεν φοβόταν τίποτε. 'Ο πατέρας της δεν θα την άσάνιζε. 'Η λεπτή και εύθραυστη εκείνη κοπελλίτσα άνηκε σε μία ράστα, της οποίας πολλές γυναίκες είχαν κρεμασθι για να τιμήσουν την κηδεία του άνδρα τους. Και μία από αυτές, μία βασίλισσα, είχε και ζωντανή, άνάδοντας πλάϊ στο άνακτατορικό τάφο τη δική της φωτιά. 'Επομένως η Γιουέν-Σίνγκ δεν ήταν δυνατό να φοβάται...

—Θέλεις να μου τα όμολογήσης όλα; την ρώτησε ο κ. Πιάο με έκφρασι που δεν έδειχνε όλοη.

'Ηταν η πρώτη φορά που έλεγε μία διαταγή υπό τύπον έρωτήσεως.

—'Εντιμότατε πατέρα μου, απά πως λυπητέρα η νέα δεν θα πώ τίποτε.

—'Ο μανδάρινος χαμογέλασε. 'Η στιγμή ήταν πολύ σοδαρή για να πειραχθι. 'Εξ άλλου ύπήρχε τρόπος να την κάμη να μιλήσει.

—Φοβάσαι μήπως κάμης κακό στον... στο Γάλλο;

—Δεν είναι αυτό, έντιμότατε πατέρα μου. 'Εκείνος έχει παύσει πιά να υποφέρει.

Πάλι ο κ. Πιάο χαμογέλασε. 'Αλλά είπτε άπλά.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: 'Η συνέχεια

Τόν 17ον αιώνα τα ήθη προάυνονται περισσότερο, σχετικά με τον γάμο. 'Αρχισαν να μαθαίνουν γραμματα και να ζυγνούν. Είναι η εποχή των φιλολογικών σαλονιών, όπου οι γυναίκες της άριστοκρατίας συζητούσαν για τέχνες, για φιλοσοφίες και κάνανε πολιτική.

Τόν επόμενον αιώνα, τον αιώνα που έξοπασε η γαλλική επανάστασι, τα κορίτσια τα κλειμένα στα μοναστήρια—μοναστήρια όμως κ ο σ μ ι κ ά. 'Εκει παίρνανε την σοκολάτα τους στην τραπέζαρία με νεαρούς έπισκέπτες. Στο έντεκτήριο χορεύανε. Και στον κήπο, το καλοκαίρι, παίζανε κωμωδίες κι' άνάδανε πυροτεχνήματα.

Μετά την επανάστασι, μετά τις νίκες και τις δόξες, αλλά και τα πένθη της πρώτης άυτοκρατορίας, τα κορίτσια ζητούσαν άνεξαρτησία. 'Όμως την άνεξαρτησία δεν την πετύχανε. Και στα 1820 τα κορίτσια, παντρεύονταν τον άνδρα που διάλεγε ο πατέρας.

Από τα 1860 και πέρα τα κορίτσια τα στέλνανε σε οικοτροφεία. 'Αλλά η έξάρτησί τους από τον πατέρα εξακολουθούσε. Το γαμπρό τον εύρισκε αυτός.

'Ότι γινόταν στη Γαλλία, που προβάδιζε μέσα σ' όλα τα έθνη στα ζητήματα της προόδου και της δαδμιαίας άπελευθερώσεως της γυναίκας από δ- λων των ειδών τις προλήψεις και τα δεσμά, γινότανε πολύ χειρότερα στις άλλες χώρες. Και στην 'Ελλάδα, άκόμα και σήμερα στις έπαρχίες, κι' αυτό το μακιγιάρισμα θεωρείται από τους συντηρητικούς γέρονς άνηθικό!

Στόν 20όν όμως αιώνα τα πράγματα αλλάζουν ριζικά. 'Η γυναίκα αρχίζει να ζή και να δουλεύει έξω από το σπίτι είτε ως υπάλληλος, είτε ως εργάτρια, είτε ως έπιστήμονας. Στις σχέσεις της με το άσχημο φύλο επικρατεί ίσοτιμία. Κι' αυτή, όπως άλλωστε, να φιλοδοξή να είναι καλή νοικοκυρά και να ζήρη να μαγειρεύη καλά και να φτιάχνη γλυκίσματα, τώρα φιλοδοξεί να δόγηι άυτοκίνητο, κάνει μπαίν - μίετ στη θαλάσσια, πηγαίνει μακρινές έκδρομές με παρές η συλλόγους, κάνει σκι και καπνίζει.

"Ό,τι πρέπει να ξέρη κάθε γυναίκα

ΟΔΗΓΟΣ

ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Πέρασε η παλιά εκείνη εποχή που τα κορίτσια δεν πλένανε το πρόσωπό τους, ούτε τα δόντια τους. Το πολύ - πολύ μουσκεύανε μία πετσέτα και την πνερνούσαν πάνω από τα μάτια τους και τα χείλη τους. Κι' όλα τα καλοαναθρεμμένα κορίτσια φτιάχνανε μοναχά τους τα κρεβάτια τους.

Σ' ένα βιβλίο του 16ου αιώνα, που έχει για θέμα του την τέχνη του έγαμου βίου, ύπάρχει η έξης οδηγία: 'Η παντρεμένη γυναίκα δεν πρέπει να ξεχνά, πως τα έξης τρία πράγματα διώχνουν τον σύζυγο: σπίτι χωρίς στέγη, τζάκι που καπνίζει και ο καυγάς της γυναίκας.

Στόν αιώνα αυτόν η νύμφη έπρεπε να έθεωρηθι ως το πρωί γυνώγας, πίνοντας, χορεύοντας. Και μάλλον, σύμφωνα με τους κανόνες της τότε καλής συμπεριφοράς, ώφειλε να χορεύη με όλους τους καλεσμένους.

Τόν 17ον αιώνα τα ήθη προάυνονται περισσότερο, σχετικά με τον γάμο. 'Αρχισαν να μαθαίνουν γραμματα και να ζυγνούν. Είναι η εποχή των φιλολογικών σαλονιών, όπου οι γυναίκες της άριστοκρατίας συζητούσαν για τέχνες, για φιλοσοφίες και κάνανε πολιτική.

Τόν επόμενον αιώνα, τον αιώνα που έξοπασε η γαλλική επανάστασι, τα κορίτσια τα κλειμένα στα μοναστήρια—μοναστήρια όμως κ ο σ μ ι κ ά. 'Εκει παίρνανε την σοκολάτα τους στην τραπέζαρία με νεαρούς έπισκέπτες. Στο έντεκτήριο χορεύανε. Και στον κήπο, το καλοκαίρι, παίζανε κωμωδίες κι' άνάδανε πυροτεχνήματα.

Μετά την επανάστασι, μετά τις νίκες και τις δόξες, αλλά και τα πένθη της πρώτης άυτοκρατορίας, τα κορίτσια ζητούσαν άνεξαρτησία. 'Όμως την άνεξαρτησία δεν την πετύχανε. Και στα 1820 τα κορίτσια, παντρεύονταν τον άνδρα που διάλεγε ο πατέρας.

Από τα 1860 και πέρα τα κορίτσια τα στέλνανε σε οικοτροφεία. 'Αλλά η έξάρτησί τους από τον πατέρα εξακολουθούσε. Το γαμπρό τον εύρισκε αυτός.

'Ότι γινόταν στη Γαλλία, που προβάδιζε μέσα σ' όλα τα έθνη στα ζητήματα της προόδου και της δαδμιαίας άπελευθερώσεως της γυναίκας από δ- λων των ειδών τις προλήψεις και τα δεσμά, γινότανε πολύ χειρότερα στις άλλες χώρες. Και στην 'Ελλάδα, άκόμα και σήμερα στις έπαρχίες, κι' αυτό το μακιγιάρισμα θεωρείται από τους συντηρητικούς γέρονς άνηθικό!

Στόν 20όν όμως αιώνα τα πράγματα αλλάζουν ριζικά. 'Η γυναίκα αρχίζει να ζή και να δουλεύει έξω από το σπίτι είτε ως υπάλληλος, είτε ως εργάτρια, είτε ως έπιστήμονας. Στις σχέσεις της με το άσχημο φύλο επικρατεί ίσοτιμία. Κι' αυτή, όπως άλλωστε, να φιλοδοξή να είναι καλή νοικοκυρά και να ζήρη να μαγειρεύη καλά και να φτιάχνη γλυκίσματα, τώρα φιλοδοξεί να δόγηι άυτοκίνητο, κάνει μπαίν - μίετ στη θαλάσσια, πηγαίνει μακρινές έκδρομές με παρές η συλλόγους, κάνει σκι και καπνίζει.

Ότε άναστεναγμοί, ούτε δάκρυα, ούτε νεύρα στο ζήτημα του έρωτος.

Αυτός ο τύπος της γυναίκας, ύστερ' από τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο, γίνεται άλλοιώςτικος. Μάλλον χωρίζεται σε δυο κατηγορίες. Είναι πρώτα οι γυναίκες που έχουν για μοναδικό σκοπό της ζωής τους την κοκεταρία. Είναι και η κατηγορία των εργαζομένων γυναικών, που άσχολούνται με τη δουλειά τους, με τις εξετάσεις τους, τα διπλώματά τους και το μελλοντικό τους έπιστημονικό επάγγελμα.

'Όλες αυτές οι γυναίκες της δεύτερας κατηγορίας δεν έχουν καιρό για το νοικοκυριο του σπιτιού. Και κατάντησε ο άντρας να κάμη τη νοικοκυρά: να ψωνίζει, να μαγειρεύη και να πλένη τα πιάτα! Μία τελευταία στατιστική άμερικάνικη άποδείξει, πως οι περισσότεροι άντρες... πλένουν τα πιάτα — έτσι τουλάχιστο βοηθούν κι' αυτοί στο νοικοκυριο, άφοι οι περισσότερες γυναίκες δουλεύουν, όπως και οι άντρες, έξω από το σπίτι.

Πέρασε πιά η μόδα, που η άγωγή των γυναικών είχε σκοπό να δημιουργή μαγειρίτσες και... κλώσσες. Και πολύ σωστά. Σήμερα η οικογενειακή έστια δεν είναι, όπως άλλωτε, ένα μικρό και ζεστό διαμέρισμα, που το κάμνει κούκλα η γυναίκα, για να έρθη ο κουρασμένος άντρας να ήσυχάσθι. Σήμερα ο άγώνας της ζωής έγινε πολύ δύσκολος και έπομένως είναι άνάγκη να εργάζεται κι' ο άντρας και η γυναίκα, για να δαζούν το ψωμί τους.

'Ετσι παύει πιά η γυναίκα να είναι ένα μπιμπελό, να είναι ένα έπιπόλαιο πλάσμα, μία κοκέτα ή μία υποκρίτρια ή μία καλή μαγειρίτσα. Προς τιμήν της γυναίκας και του πολιτισμού πρέπει να ένθαρρύνουμε αυτήν την «νέα γυναίκα», που άποχτώντας την οικονομική της άνεξαρτησία, άποχτά μαζί και την πνευματική και την ήθική.

Όσο για τους νέους άντρες της εποχής, αυτοί περσάνε μαζί με όλους τους λαούς, που δοκίμασαν τη γερμανική επιδρομή, τα χειρότερα χρόνια της ζωής τους. Δοκίμασαν τις σκληρότητες του πολέμου ως στρατιώτες: τις τραγικότητες της κατοχής: σκαβιά και πείνα κι' έκτελέσεις.

Οι γέροι έχουνε συνήθως άδύνατη μνήμη. Ξεχνούν εύκολα. Και προ πάντος, ότι γέρασαν. 'Ο γέρος, που το ξερεϊ, πως γέρασε, είναι φυσικός κι' ευχάριστος στη συντροφία του. Λέει: «στον καιρό μου κάμνουμε έτσι, με τώ- ρας, έσεις κάμνετε καλύτερα». Γνωρίζοντας καλά τον έαυτόν του συμβιβάζεται με τους άλλους: και γναιρίζοντας καλά τους άλλους συμβιβάζεται με τον έαυτόν του.

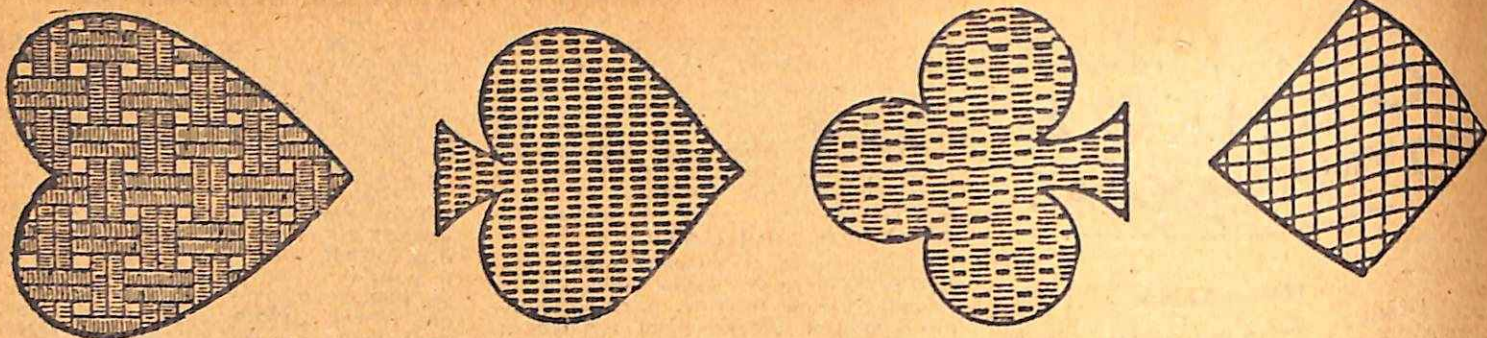
Δεν άρκει να ξέρουμε τους καλούς τρόπους. Πρέπει να έχουμε και προσηπτικότητα δική μας, ώστε να μη φαίνουμεστε «άντιγραφο» των άλλων. 'Ο πρώτος και τελευταίος Κανόνας της καλής συμπεριφοράς είναι να μη μάς δεσμεύουν οι κανόνες. Να μη φοβόμαστε διαρκώς «τί θα πη ο κόσμος!» Φτάνει να μην κάμνουμε τίποτε το κακό κι' η διαγωγή μας να είναι άωογη.

Οι παλαιοί συντάκτες των έγχειριδίων «Καλής συμπεριφοράς» φροντίζανε να παραφορτώνουν τα βιβλία τους με κανόνες και να κάμνουν τη ζωή πολύ μπερδεμένη και πολύ δύσκολη. Να είσαστε άπλοοι. Κι' οι κανόνες αυτοί οι άτελείωτοι και λεπτομερειακοί να μην παραλύουν τη φυσικότητά σας και την άτομικότητά.

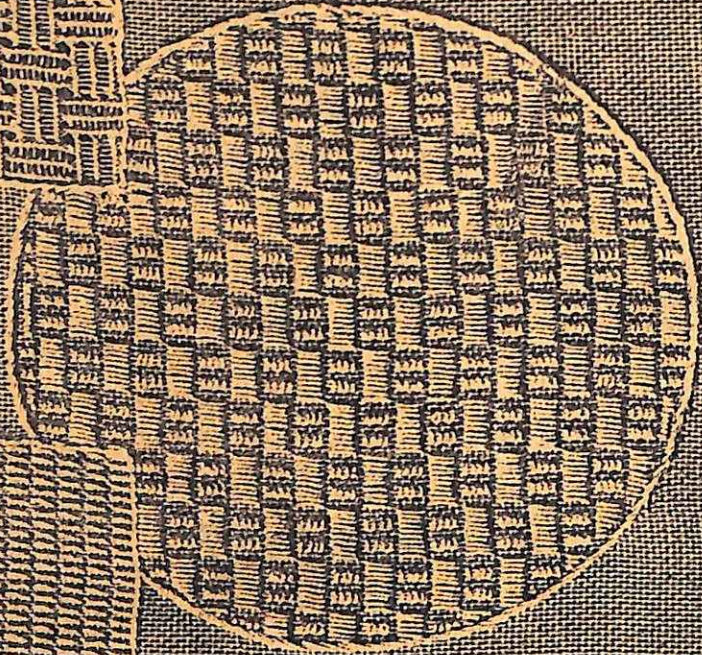
ΤΕΛΟΣ

ΜΕΤΡΗΤΕΣ ΒΕΛΟΝΙΕΣ

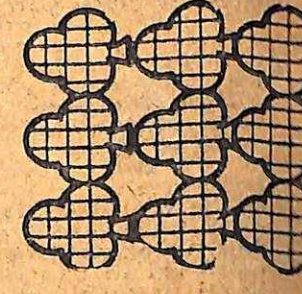
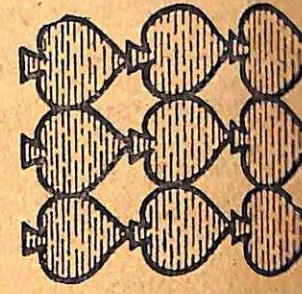
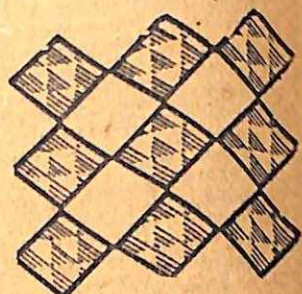
Μπορείτε να κεντήσετε το τραπεζομάνδηλο που χρησιμοποιούμε σε λείδος μας, τε στο τραπεζάκι για τα χαρτιά, με τις βελονιές της

1. — Ριζοβελονιά κορδονέτο. — Πιάνετε 4 κλωστές στο ύψος και 2 στο πλάτος και τις γεμίζετε με ανεβατή ρίζα.
2. — Γέμισι με ριχτές μετρητές βελονιές, εναλλασσόμενες, οριζόντιες και κάθετες. Για κάθε λεπτομέρεια πιάνετε 10 κλωστές

σε ύψος και 20 σε πλάτος.
3. — Βελονιά με τριπλό κορδονέτο, οριζόντια και κάθετη. Πρώτα γίνονται οι κάθετες βελονιές — τρεις σειρές κορδονέτο — και έπειτα οι οριζόντιες — τρεις σειρές κορδονέτο. Μετράτε 9 κλωστές στο ύψος και 9 κλωστές στο πλάτος

ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ

Η Νινόν ντε Λαγκλός, που διετήρησε την ομορφιά της σε πολύ προχωρημένη ηλικία, αναρωτιόταν γιατί τάχα η φύσις δεν έβαλε τις ρυτίδες στον αστραγάλο, παρά τις έδωσε στο πρόσωπο.
Όταν λέμε πως μία γυναίκα δεν έχει ρυτίδες είναι το ίδιο σαν να λέμε πως είναι νέα. Μπορούμε να αποφύγουμε τις ρυτίδες; Μπορούμε να τις εξαλείψουμε; Για ν' απαντήσουμε στα δύο αυτά ερωτήματα, πρέπει να καταλάβουμε καλά πως δημιουργούνται οι ρυτίδες. Παρατηρήσατε ποτέ πως γίνεται το μήλο όταν το φυλάτε μέσα στο κελλάρι; Σε λίγον καιρό ή φλούδα του παύει να είναι γυαλιστερή και τσιτωμένη. Στο τέλος του χειμώνα, είναι πια όλο τέλα ζαρωμένο.
Η φλούδα του μήλου δεν ζαρώνει έτσι, επειδή έχασε την ελαστικότητά της. Ζαρώνει γιατί έχασε την ελαστικότητά της ή σάρκα του μήλου.
Τα μάγουλά μας είναι σαν τα μήλα. Οι ρυτίδες δημιουργούνται στο εσωτερικό και όχι στο εξωτερικό του δέρματός μας. Η επιδερμίδα δεν ρυτιδώνεται, ή ρυτιδώνεται ελάχιστα από τις εξωτερικές επιδράσεις, όπως είναι ο αέρας, ή ζέστη κλπ. Ρυτιδώνεται όμως από τις εσωτερικές επιδράσεις.
Κάτω από το καθ' αυτό δέρμα, βρίσκεται ένας κυτταρικός ιστός που περιβάλλει τους σιεταγονόους αδένες, μικρά σφαιρίδια από λίπος και οι έ-

ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΣ ΚΟΜΨΑΙ ΤΕΛΕΙΑΙ

ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΗ ΝΕΚΚΙ

Εύκολοι Πληρωμής ΕΜΠΟΡΙΑ ΜΗΧΑΝΩΝ ΥΠΑΤΙΑΣ 5 (ΟΠΙΣΘΕΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ)

ΟΙ ΠΑΡΑΔΟΞΟΤΗΤΕΣ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ

Οι μεγάλοι δημιουργοί της μόδας αναζητάνε φέτος τις εμπνεύσεις τους από την Ανατολή, που βρίσκεται σήμερα στο κέντρο της προσοχής όλόκληρης της ανθρωπότητας. Από το καλοκαίρι κίολας είδαμε καπέλλα τουκινουά, ζακέτες σε καθαρά κινέζικο στυλ, μπαίν ντε σολέιγ που θυμίζουν τις κόρες των νησιών στους τροπικούς. Από τις πιο παράδοξες δημιουργίες με διαφανή την επίδραση της Ανατολής είναι και τα δύο πανωφόρια της στήλης μας, που συνδυάζουν μία πρακτικότητα εξαιρετική με μίαν έκκεντρικότητα, χωρίς προηγούμενο.

Το μοντέλο αυτό, με την ολοκάθαρα θιβετιανή του επίδραση, θυμίζει παγόδα και οφείλεται στον Ντιόρ. Είναι καμωμένο από εξαιρετικά παχύ και με μεγάλο πέλος ύφασμα, σε ζωηρό διολέ χρώμα. Είναι γαρνιρισμένο με πελώριες τσέπες. Έχει εφαρμοστή μέση, κιμονό τρουά-κάρ μανίκια κι έναν πελώριο, ψηλό, διπλό γιακά, που σκεπάζει έως επάνω τ' αυτιά και τα μισά μάγουλα. Φοριέται μ' ένα μικρό μάλλινο καπέλλακι.

Ο Μπαλεντσιάγκα εμπνεύσθηκε από την Κίνα αυτό το φαρδύτατο πανωφόρι, που περιβάλλει το σώμα σαν πολύπτυχος χιτώνας, σαν απαλό κύμα θερμότητας μέσα σε σκληρή παγωνιά. Ένας διπλός χαλκός συγκρατεί, πάνω από τον καρπό, τις σούρες στο φουσκωτό μανίκι. Το μικρό κινέζικο γιακάδακι δίνει αέρα στο λαιμό και τον δείχνει μακρότερο. Το ύφασμα είναι πολύ παχύ, σε χρώμα πεπονιού και φοριέται με καφέ κινέζικο μπερεδάκι από καστόρι.

λαστικές ίνες που συγκρατούν το δέρμα. Όσο προχωρεί η ηλικία, ο ιστός αυτός ξεραίνεται όπως η σάρκα του μήλου. Ταυτοχρόνως ή κυκλοφορία του αίματος στο δέρμα γίνεται πιο βραδεία, οι μικρές μυϊκές ίνες χάνουν τη δύναμή τους και την ελαστικότητά τους. Το πάχος του δέρματος ελαττώνεται και τότε η επιδερμίδα αρχίζει να χαλαρώνει: η επιφάνεια του δέρματος είναι πια πολύ μεγάλη για να περιβάλει τη σάρκα που έχει «μαζέψει» και έχει μικρήνει. Για να καταλάβετε καλύτερα πάρτε σαν παράδειγμα ένα μπαλόνι. Όσο είναι έντελως γεμάτο αέρα, είναι πενταμένο. Μόλις αφαιρέσουμε λίγον αέρα, βλέπουμε αμέσως να σχηματίζονται χάρες στην επιφάνεια του μπαλονιού. Τι σημαίνει αυτό; Ότι το περιβάλλον είναι πια πολύ μεγάλο για το περιεχόμενο και «μαζεύει». Το ίδιο ακριβώς γίνεται και με το δέρμα.

Για να προλάβουμε επομένως τις ρυτίδες, δεν αρκεί να περιποιηθούμε το δέρμα μας: πρέπει να φροντίσουμε και για το εσωτερικό που καλύπτει το δέρμα. Όταν τα μάγουλά μας χάνουν τη ζωηρότητά τους, πρέπει να καταλάβουμε ότι αρχίζει η ρυτίδωση: είναι η πρώτη ένδειξη ότι το υπόστρωμα αρ-

χίζει να χαλαρώνει. Οι ρυτίδες σχηματίζονται όταν οι μύς παθαίνουν ατροφία κι' εξασθενούν.

ΤΙ ΘΑ ΚΑΝΟΥΜΕ

* Πρώι και θράδυ θα «δουρταίζουμε» το πρόσωπό μας. Θα πάρουμε μία στρογγυλή και μαλακιά δούρτα και δεν θα ξεχνάμε ούτε ταυτιά μας ούτε το λαιμό μας, ούτε τη μύτη μας. Το δούρτασμα πρέπει να γίνεται σε όλη την επιφάνεια που υπόκειται σε ρυτίδωση. Μ' αυτόν τον τρόπο διευκολύνουμε την κυκλοφορία του αίματος κάτω απ' την επιδερμίδα και δεν αφήνουμε τους μύς να παθαίνουν ατροφία.

* Μικρά ελαφρά τσιμπήματα. Μαζέψτε όλα τα δαχτυλά του χεριού σας σε μία μικρή δέσμη, και τσιμπάτε το πρόσωπό σας, αρχίζοντας από το λαιμό. Να μη πιάνετε κατά την άσκηση αυτή μόνο την επιφάνεια του δέρματος, αλλά και τους μύς που βρίσκονται κάτω απ' αυτήν. Το τσιμπήμα πρέπει να είναι πολύ ελαφρό, ώστε να μη δημιουργηθεί κανένας «εθισμός».

* Και λίγο... πιάνο πάνω στα μάγουλά σας. Αν έχετε μανία με τη μουσική, βγάλτε το άχτι σας πάνω στο δέρμα σας. Μετά τα τσιμπήματα να χτυπάτε ελαφριά το δέρμα σας με τα δαχτυλά σας σε να παίζετε πιάνο.

* Η μασάζ είναι πολύ επικίνδυνο, γιατί αν δεν γίνει κανονικά μπορεί να βλάψει το δέρμα. Όταν όμως γίνεται σωστά είναι πολύ ωφέλιμο. Πηγαίνετε λοιπόν, πρώτα σ' ένα ινστιτούτο καλλογής — ή Αθήνα έχει πια ένα σωρό, και κυττάτε πως γίνεται το μασάζ. Κατόπιν, θα μπορείτε να το εφαρμόσετε μόνη σας στον έαυτό σας. Μη ξεχνάτε πως κατά το μασάζ θα χρησιμοποιήτε μία καλή κρέμα.

* Γυμναστική του προσώπου. Για να προλάβετε το γήρας του προσώπου σας συνιστούμε ώρισμα πράγματα, που ούτε κόπο χρειάζονται ούτε χρόνο.

Κατά την ώρα του γεύματος να μασάτε καλά και πολλή ώρα. Γυμνάζονται έτσι οι μύς των σιαγόνων και διατηρείται ωραία η γραμμή του πηγουνιού.

Να προσφέρετε καθαρά τις λέξεις όταν μιλάτε. Έτσι οι άλλοι θα σας... καταλάβουν, μα ταυτοχρόνως θα γλυτώσετε τα μάγουλά σας από την πλαστικότητα.

Όταν κυττάτε πίσω, να γυρίζετε μόνο το κεφάλι και όχι ολόκληρο τον κορμό. Θα δυναμώσετε έτσι τους μύς του λαιμού σας.

Η τελευταία γαρνιτούρα της μόδας: Τό καμηλόδερμα

Τό καμηλόδερμα έχει μπή στην ήμερησία διάταξη και χρησιμοποιείται με όλη την άνεση στις γαρνιτούρες όχι μονάχα στις πρωινές εμφανίσεις, αλλά και στις απογευματινές. Συνδυάζεται περίφημα με τα μάλλινα πλεκτά και τα μάλλινα υφάσματα. Από τις εικόνες μας μπορείτε να σχηματίσετε μια ιδέα για να χρησιμοποιήσετε κι' έσεις τό καμηλόδερμα ως γαρνιτούρα, αντικαθιστώντας έτσι κατά τόν καλύτερο τρόπο τή γούνα.

- 1.—Γάντια με ντραπαριστά ρεβέρ με κόμπο και ανάλογο μπινέ.
- 2.—Τό κύριο σώμα του στοργυλού μπολερό είναι έμπρός από καμηλόδερμα.
- 3.—Κουμπιά, γιακάς και φάσες από καμηλόδερμα γαρνίζουν αυτή τή σπόρ ζακέτα.
- 4.—Ζώνη ποί σχηματίζει κορσεδάκι και φιδίγκος στό γιακά από καμηλόδερμα.
- 5.—Ζιλέ από καμηλόδερμα, πολύ έφαρμοστό, πού τελειώνει έμπρός με μύτη.
- 6.—Μπλούζα σπόρ, με μεγάλο, ιδιότροπο πλάστρον, γιακάς και μανσέτες από καμηλόδερμα.

ΕΧΟΥΝ πη για την ευτυχία ότι είναι σαν... τα ματογυάλια. Την αναζητούμε παντού ενώ βρίσκεται μπροστά στη μύτη μας. Θα μπορούσαμε να πούμε τό ίδιο και για την υγεία; Ίσως ναι... Έχουμε στο χέρι μας φάρμακα σπουδαία και σχεδόν δωρεάν. Φάρμακα πού απέδειξαν τή δύναμή τους εδώ και αιώνες. Άλλά πού βρίσκονται;

Στόν κήπο μας — ή στόν κήπο του γείτονος... Σχεδόν όλα τα λαχανικά δεν είναι μόνο νόστιμες και υγιεινές τροφές, παρά και θαυμασία φάρμακα.

Ίδου μερικά: Τό σκόρδο: Για να απολυμάνουμε και να επουλώσουμε μια έμπυασμένη πληγή, αρκεί να βάλουμε επάνω της ένα κατάπλασμα από σκόρδο. Είναι επίσης γνωστό πώς τό σκόρδο αποτελεί ένα από τα φάρμακα εναντίον της ασθματικής πνίξης. Η συνταγή είναι: 150 γραμμάρια ψιλοκομμένο σκόρδο σε άλκο-όλ 90 βαθμών. Από τήν διάλυση αυτή οι ενδιαφερόμενοι παίρνουν 15 σταγόνες ήμερησίως. Τέλος, είκοσιπέντε σκελίδες σκόρδου βρασμένες μέσα σε μία λίτρα καλού ξυδιού, κάνουν τό πιο καλό αντισηπτικό ξύδι.

Η άγκινάρα. Αυτή είναι τό κλασικό φάρμακο για τις ασθένειες του ήπατος. Έκχειλίσμα από τό φύλλο της, τρεις φορές τήν ήμερα πινόμενο, δίνει άριστα και άπροσδόκητα αποτελέσματα.

Τό καρότο. Από τό καρότο φτιάχνουν ένα θαυμάσιο σιρόπι για τή βραχνάδα. Βγάζουν τό χυμό των καρότων (πολύ κόκκινων) και τόν ανακατεύουν με τέσσερα μέρη νερού, στο όποιον έχουν προστεθεί δύο μέρη ζάχαρης. Στα παιδιά πού έχουν λειχήνες δίνουν 50—150 γραμμ. τήν ήμερα χυμό καρότων με λίγο αλάτι. Οι λειχήνες χάνονται.

Τό σέλινο.—Αν έχετε χιονίστρες, βουτήξτε τα πόδια σας σε ζεστό άφέψημα σέλινου. Οι χιονίστρες θα φύγουν.

Η πατάτα.—Αν έχετε ένα απόστημα, ξεφλουδίστε μερικές πατάτες, κόψτε τις ψιλές-ψιλές και βράστε τις καλά σε νερό. Ύστερα τις λιώνετε και απλώνετε αυτό τό κατάπλασμα επάνω στο απόστημα. Θα φύγει.

Τό πράσο.—Τρωγόμενο ωμό καθαρίζει τή φωνή. Οι τραγουδιστάι και τραγουδίστριες άς τό έχουν ύπ' όψιν τους.

Ο μαϊντανός.—Παίρνετε μερικά φύλλα μαϊντανού, τα πολλακώνετε στό χέρι σας και τα έπιθέτετε επάνω στο μέρος πού δαγκώθηκε από κάποιο έντομο (μέλισσα κλπ.). Ο πόνος θα παύσει άμέσως.

Τό λάχανο.—Αν καίτε κάπνο, παίρνετε ένα φύλλο λάχανο, καθαρό όμως, και τό έπιθέτετε επάνω στο μέρος του καψίματος. Οι πόνοι θα

ΤΟ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟ

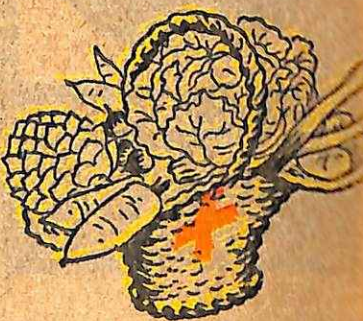
στοματήσουν.

Τό μαρούλι.—Θέλετε ένα καλό τονωτικό; Ίδου μία πρόχειρη και άπλη.—άλλά και άποτέλεσματική—συνταγή: Κοπανάστε σ' ένα γουδί μικρά φύλλα από μαρούλι μαζί με νερό μισού βάρους. Ύστερα βράστε τό μίγμα και αφέστε τό να ελαττωθεί στο τρίτο του βάρους του. Από αυτό πού θα μείνει πινετε κάθε φορά πού θα έχετε ανάγκη. Δεν προκαλεί ούτε έθισμό ούτε καμμία άλλη διαταραχή.

Τό κρεμμύδι.—Παίρνουν τό δόντι σας; Πάρτε ένα μεγάλο κρεμμύδι, κόψτε τό στα δύο και πιέστε τό σε τρόπο ώστε να πάρει μία κουταλιά του γλυκού από τό χυμό του. Βουτήξτε στο υγρό αυτό ένα κομμάτι μπαμπακι, τό όποιο και θα τοποθετήσετε στο αντίστοιχο πόνος τό πονεμένο δόντι αúτι και να κλινετε τό κεφάλι πρós τό αντίθετο μέρος. Θα νιώσετε μία σημαντική ανακούφιση της όποιας πρέπει να έπω φληθήτε για να τρέξετε στόν οδοντογιατρό σας.

Τό θυμάρι.—Κοπανάστε φρέσκο θυμάρι και ζεστανέτε τό, χωρίς νερό, σε μία κατσαρόλα. Βάλτε τό ύστερα σε μία γάζα και έπιθέστε τήν στο λαιμό σας στις περιπτώσεις στοματικού λαιμιάσματος.

Και άνα... οαμε μόνο... οικά από... τά. Άλλά... ναι άπειρα...

ΤΑ ΓΟΥΝΑΡΙΚΑ είναι τόσο πολύ στη μόδα ώστε οι γούνες πού χρησιμοποιήθηκαν στα πανωφορία και τα ταγιέρ του 1950—51 από τους μεγάλους ραπτικούς οίκους ξεπερνούν σε ποσότητα όλα τα γουνάρικα πού χρησιμοποιήθηκαν σε 15 χρόνια μαζεμένα. Άρχισαν να χρησιμοποιούνται στους γούνινους γιακάδες, τις γούνινες φάσες και κάθε λογής έπανωφορία και ταγιέρ και έπεκτείνουν τήν κυριαρχία τους ως γαρνιτούρες στις φούστες. Πολύτιμα πανωφορία και ζακέτες γίνονται από γούνα και συνοδεύονται από μικρές γούνινες τόκες.

Οι γυναίκες λατρεύουν τή γούνα, γιατί είναι πολύ έλκυστική και ζεσταίνει πολύ ώραία τό χειμώνα. Μοναδική τους αντίρρηση είναι βέβαια ότι κοστίζουν ακριβά... Γι' αυτό, οι γουνάρδες έχουν βάσει στη διάθεσι των γυναικών φθηνότερες και πολύ έλκυστικές επίσης γούνες, όπως τό καστόρι και τό άρνάκι.

Οι γούνες του λαιμού είναι πλατείες και έχουν έφέτος τόν τύπο της έσάρπας, για να παίρνουν πολλές πτυχώσεις και να μπορούν να

τυλίγονται άνετα γύρω στο λαιμό. Είναι ακόμη πολύ μακρυνές και πολύ συχνά φθάνουν έως κάτω στη φούστα. Οι γούνες αυτές είναι πολύ πιο μοντέρνες από τις στενές και φουντωτές γούνες πού φορούσαν άλλοτε οι γυναίκες στο λαιμό τους. Οι γούνες του λαιμού παίρνουν συχνά τό σχήμα κάπας άλλ' άπαιτούν όχι μονάχα τό κατάλληλο περιβάλλον αλλά και μία χαριτωμένη νωχέλεια των κινήσεων της γυναίκας πού τις φορεί. Έτσι, θα φορεθούν από πολύ περιορισμένο κύκλο γυναικών. Μονάχα μία εξαιρετικά κομψή γυναίκα πρέπει να κάνει τό τόλμημα να φορέσει αυτές τις βασιλικές πραγματικά και ακριβές γούνες, πού γίνονται κυρίως από έρμινα και από διζόν.

Αντίθετα ή σύγχρονη και πρακτική κοπέλλα, με τήν άθλητική της αντίληψη για τή ζωή, θα μωρέσει να επιτρέψει στον έαυτό της να φορέσει — αν συμφωνή και τό θαλάντιό της φυσικά — μία γούνινη ζακέτα, πού έχει πάντα άπλούστατο ράψιμο ή μία γούνινη γαρνιτούρα για να είναι ντυμένη όπως άπαιτεί ή μόδα 1950—51.

ΤΑ ΓΟΥΝΑΡΙΚΑ ΕΙΝΑΙ ΠΑΛΙ ΣΤΗ ΜΟΔΑ

ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΔΟΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥ «ΒΙΚΤΟΡΙΑ ΤΣΑΠΕΛ

ΕΠΑΝΩ: Οι γούνινες ζακέτες είναι πάντα στη μόδα. Η μοντέρνα γούνινη ζακέτα είναι μοντέλο του οίκου Κάμμαν λίκς του Λονδίνου, από φυσικό άσημογάλανο διζόν. Τό μοντέλο αυτό έχει πελώριες μανσέτες, μπερζέ ρεβέρ στο γιακά και στοργυλό τελείωμα έμπρός, με τσεπάκι δεξιά και άριστερά.

ΑΡΙΣΤΕΡΑ: Γούνινο μοντέλο του Ντήνφελντ, του Λονδίνου από καναδικό διζόν, ή κάπα αυτή, σχηματίζει ώραίο γιακά. Οι μακρυνές της άκρες έχουν γούνινες φούτες σφιγμένες επίσης με μεταξωτό κορδονέτο.

ΔΕΞΙΑ: Έξαιρετικά γοητευτική γούνινη έσάρπα πού μπορεί να φορεθ ή πολλούς τρόπους. Είναι καμωμένη από λουρίδες διζόν και συγκρατείται με γούνινη άγκράφα. Η κάθε φούτα στο τελείωμα είναι σφιγμένη με καλό μεταξωτό κορδονέτο.

ΕΚΛΕΨΕ ΤΟΝ ΑΡ-
ΡΑΒΩΝΙΑ ΣΤΙ-
ΚΟ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΗΣ
ΤΗΣ ΚΑΙ ΓΚΡΕΜΙ-
ΣΕ ΤΗΝ ΕΥΤΥΧΙΑ
ΚΑΙ ΤΑ ΟΝΕΙΡΑ
ΤΗΣ. ΣΤΟ ΤΕΛΟΣ,
ΟΜΩΣ ΣΥΝΗΛΘΕ,
ΘΥΣΙΑΣΤΗΚΕ ΚΑΙ
ΣΤΟ ΜΙΚΡΟ ΕΞΟ-
ΧΙΚΟ ΤΟΥΣ ΣΠΙΤΑ-
ΚΙ ΞΑΝΑΜΠΗΚΕ Η
ΧΑΡΑ ΚΑΙ ΠΑΛΙ.

★

— Ένα δραματικό διήγημα —

Το εξοχικό μας σπίτι! Το ξαναβλέπω ακόμη με τις θυμω-
ρες μπιγκνίες του που σκόλη-
ζαν την πρόσοψη από τις πρώ-
τες μέρες του 'Ιουλίου. Άνετο
εξοχικό σπίτι που άνηκαυσε
από τις φωνές και τα γέλια μας.
Πόσο αγαπήμασταν τότε και τι
αχώριστη συντροφιά αποτελού-
σαμε, η μητέρα μου κι οι δύο
αδελφές μου!

Η Ναντίν, η μεγαλύτερη από
τις τρεις μας, έλαμπε κιόλας
από αμφοβία, ενώ εγώ δεν ή-
μουν ακόμη παρά ένα κοριτσά-
κι που είχε ψηλώσει πολύ
γρήγορα. Η Έβελυν, η δεύτε-
ρη, αντίθετα από την Ναντίν,
ήταν ολόκληρη, με στρουγγυλά
μάγουλα και όλο εύθυμία.

Παρ' όλη τη διαφορά των
χαρακτήρων μας συνεννοούμα-
θα πολύ καλά και μας έωνε
η πιο τρυφερή στοργή. Πώς
σταμάτησε αυτή η συνεννόηση;
Πώς έμφλοχόρρησε η διχόνοια
ανάμεσα στην αγάπη μας; Δεν
τολμώ να το σκεφθώ ακόμη χω-
ρίς να νιώσω τρομερές τύψεις.

Ξαναβλέπω αυτή την ημέρα
του χορού που είχαν οργανώ-
σει οι γείτονές μας, όπου μόνον
η Ναντίν θα εμφανιζόταν, για-
τί εμείς ήμασταν πολύ μικρές
ακόμη για να εμφανισθούμε
στον κόσμο.

Κοιμήθηκα λίγο εκείνη τη
νύχτα, περιμένοντας άνοιγμα
να την επιστροφή της αδελφής
μου. Είχε ημερώσει ήδη όταν
φάνηκε. Ήταν πολύ ξαναμμέ-
νη, αλλά δεν απήντησε στις έ-
ρωτήσεις μας και υποκρίθηκε
την κουρασμένη.

Όταν πλάγιασε, η μαμά
μας διηγήθηκε ότι η Ναντίν εί-
χε μεγάλη επιτυχία. Είχε χο-
ρέψει όλη τη νύχτα κι' ο ωραί-
ος Ρομπέρ, Ωτρεμόν την είχε
ζητήσει πολλές φορές.

Πρέπει να πω ότι ο Ρομπέρ
Ωτρεμόν ήταν το «λιοντάρι»
της μικρής μας συντροφιάς. Ω-
ραίος νέος, κομψός, αγέρωχος,
με μια δόση αλαζονείας, μας
έκανε να τρελλαινόμαστε μαζί
του και να επιδιώκουμε όλες να
προκαλέσουμε την προσοχή
του.

Έτσι η σκέψη ότι είχε προ-
σέξει την Ναντίν, μας προκα-
λούσε μεγάλο ενδιαφέρον. Και
φανταζόμαστε τη χαρά μας όταν
η μαμά μας άνηγγελε ότι τον
είχε καλέσει μαζί με άλλους νέ-
ους για την επόμενη Πέμπτη.

Την ωρισμένη μέρα, ο Ρομ-

πέρ Ωτρεμόν ήρθε πράγματι
στο γκάρτεν-πάρτυ που ώρα
νώσαμε στον κήπο μας. Ήταν,
φυσικά, ο βασιλιάς της γιορ-
τής. Ωστόσο, δεν κυτούσε πα-
ρά την Ναντίν και της έκανε έ-
να ευγενικό φέρελ, στο οποίο
εκείνη ανταποκρινόταν.

Από την ημέρα εκείνη ο Ρομ-
πέρ άρχισε να έρχεται τακτικά
στο σπίτι μας και ύστερα από
λίγο, ζήτησε τη Ναντίν σε γά-
μο. Η αίτησή του έγινε δεκτή.
Ο γάμος θα γινόταν στο τέ-
λος του καλοκαιριού.

Ποιά στιγμή άρχισε να τον
αγαπώ; Ακριβώς δεν ξέρω. Ίσ-
ως από την πρώτη μέρα που
τον είδα. Αντιπροσώπευε την
εικόνα των ονείρων μου και
θαμπωνόμουν τόσο που δεν έ-
βλεπα την πραγματικότητα.

Όταν κατάλαβα ότι τον αγα-
πούσα, ήταν πολύ αργά για να
προφυλαχθώ από τον κίνδυνο.
Ενώ η Ναντίν, ήρεμα και
μ' εμπιστοσύνη, άκουμπουσε
τα χέρια της στα χέρια του Ρο-
μπέρ, έμένα μ' έκαμ μια φλό-
γα που προσπαθούσα να την
κρύψω.

Αλλά παρ' όλες τις προσπά-
θειές μου να του κρύψω τα αί-
σθημάτα μου, φαντάζομαι ότι
ήταν ένα παιχνιδάκι γι' αυτόν
να τ' ανακαλύψει. Σιγά-σιγά,
πράγματι, άλλαξε τόνο απέναν-
τί μου και μου φερνόταν πια
όχι σαν σ' ένα παιδί αλλά όπως
σε μια φίλη.

Η πρώτη πράξη του δρά-
ματος που επακολούθησε παί-
χθηκε κατά το διάστημα ενός
καυγά που είχε με την Ναντίν.

Ήμουν στο σαλόνι μαζί με
τον Ρομπέρ, ενώ η Έβελυν έ-
παίξε στο πιάνο ένα αργό βάλε
και η Ναντίν άργουσε νόρδη,
επίτηδες για να τον πειραξεί.
Ο Ρομπέρ με τράβηξε στη
θεράντα, μ' έπιασε από τους
ώμους και μου είπε, τονίζοντας
τις λέξεις:

— Σ' αγαπώ, Νικόλ και δεν
αγαπώ παρά μόνον εσένα.

Και προσέθεσε αμέσως:

— Μ' αγαπάς κι' εσύ, τώ
ξέρω. Τότε γιατί να μη δοθώ
με ο ένας στον άλλο;

— Κι' η Ναντίν; είπα ξεα-
φνα.

— Τί σημασία έχει η Να-
ντίν, εσένα αγαπώ.

— Μα η Ναντίν σ' αγαπά.
Δεν θέλω να υποφέρω.

— Θα υποφέρω πολύ περισ-
σότερο αν την παντρευτώ χωρίς
να την αγαπώ. Άκουσέ με, Νι-
κόλ. Με την Ναντίν γελάτηκα.

Είναι όμορφη και για λίγο και-
ρό πίστεψα ότι την αγαπούσα.

Υστερα κατάλαβα ότι δεν εί-
μαστε φτιαγμένοι ο ένας για
τον άλλο. Εσένα θέλω.

— Μα είναι αδύνατον! φώ-
ναξα ακόμη τρομαγμένη.

Η Ναντίν μπήκε ξαφνικά,
πολύ όλη και έδωσε φοβισμό
να το χέρι της στον Ρομπέρ.
Αυτή η τόσο ήρεμη συνήθως,
έτρεμε σχεδόν όταν επρόκειτο
ν' αντιμετωπίσει τον Ρομπέρ ύ-
στερα από έναν απ' αυτούς
τους καυγάδες τους που την ά-
ναστατώναν.

Αλλά ο Ρομπέρ έδειξε τόση
ψυχρότητα στη Ναντίν που έ-
κείνη μας άφησε απότομα και

πήγε στο δωμάτιό της. Όταν
την είδα να ξανακατεβαίνει, λί-
γες στιγμές αργότερα, με μάτια
κόκκινα, αισθανθήκα τρομερές
τύψεις.

Ο Ρομπέρ, προτού φύγει,
μου έδωσε κρυφά ένα σημείω-
μα: Με περίμενε το ίδιο βρά-
δυ στις 10 στη καγκελόπορτα
του κήπου. Απεφάσισα να πάω
σ' αυτό το ραντεβού, να ξεη-
γήσω στον Ρομπέρ ότι το σχέ-
διο του ήταν άπραγματοποίη-
το και ότι ποτέ δεν θα δεχό-
μουν να θυσιάσω την αδελφή
μου.

Αλλοίμονο! ο καλός μου
σκοπός υπήρξε η αιτία της κα-
ταστροφής μου: ήμουν πολύ
νέα, αγαπούσα τον Ρομπέρ και
η γοητεία ήταν πολύ μεγάλη.

Το ένα βράδυ μετά το άλ-
λο πήγαινα στη καγκελόπορτα
του κήπου. Από εκεί με τρα-
βούσε στους έρημους δρόμους
και γινόταν όλο και πιο πειστι-
κός. Σε λίγο αναγκάστηκα να
ομολογήσω στον εαυτό μου ότι
είχα ήττηθώ. Αφού το ήθελε,
θα τον παντρευόμουν.

Όπως με συμβούλευσε, έ-
τοίμασα μια βαλίτσα που την
έκρυψα πίσω από κάτι τριαν-
ταφυλλίες και το βράδυ εκείνο
ήμουν έτοιμη να τον ακολου-
θήσω.

Δεν μπορώ να πω ότι θυμά-
μαι καλά πώς πέρασε τις πρώ-
τες μας μέρες στο Παρι-
σι. Όταν σκεφτόμουν την Να-
ντίν και τη μητέρα μου, με δα-
σάνιζαν οι τύψεις. Αλλά η
σκέψις ότι είχα μόνον εγώ τον
Ρομπέρ, ήταν μια τόσο μεγα-
λη χαρά που κατάρθωνε να
διώχνει τις ανησυχίες μου.

Ο Ρομπέρ έγραψε στη μη-
τέρα μου και έλαβε εύκολα η
συγκατάθεσή της για τον γάμο
μας. Μπροστά στο τελεσμένο
γεγονός εκείνη προτιμούσε να
νομιμοποιήσουμε το γρηγορώ-
τερο τις σχέσεις μας.

Λίγες βδομάδες λοιπόν αρ-
γότερα γινόταν ο γάμος μας
με μόνους μάρτυρες έναν φίλο
του Ρομπέρ και μια παλιά μου
συμμαθήτριά: την Σολάνζ.
Ντάζ, που την ξαναβρήκα κατά
τύχη. Η απουσία και η σιω-
πή των δικών μου μ' έκαναν να
νιώσω μια δυνατή θλίψη.

Σε λίγο, αλλοίμονο, γνώρι-
σα κι' άλλες. Ένα παγερό
γράμμα της μητέρας μου με
πληροφόρησε ότι η Ναντίν ήταν
βαρεια αρρώστη. Ο λεπτός όρ-
γανισμός της δεν άνθεε στον
κλονισμό και φοβόταν για τη
ζωή της.

Καθώς τα δάκρυα έτρεχαν
από τα μάτια μου, ο Ρομπέρ
μου πήρε το γράμμα από τα
χέρια με θυμό. Δεν του έφθα-
νε που ήταν αυταρχικός, γινό-
ταν και ζηλιάρης. Δεν μ' άφινε
πια να δω έξω μόνον μου, εκεί-
νος μ' έβγαζε σπάνια κι' έτσι
ήμουν σχεδόν πάντα μόνη. Γύ-
ριζε αργά και συχνά ξανάγγαι-
νε μετά το φαγητό.

Τότε άρχισα να νοσταλγώ
πικρά το σπίτι μου. Πού ήταν
τα γέλια και οι χαρές μας;

Η μόνη γέφυρα που με συ-
νέδεε ακόμη με την οικογένειά
μου ήταν κάθε μήνα ένα γράμ-
μα από τη μητέρα μου. Γράμ-
μα ψυχρά και σύντομο, όπου
μάντευα ότι δεν θα είχα ποτέ

τη συγγένειά της. Η Ναντίν
πήγαινε όλο και χειρότερα
και είχε φύγει για ένα σανατόριο
των Πυρηνίων. Η ίδια η μητέρα
μου δεν σ' αναστάταν πολύ καλά.
Όσο για την Έβελυν, εκείνη παντρε-
κε έναν αξιωματικό κι' έφυγε
για την Ίνδοκίνα.

Φανταζόμουν τη μητέρα μου
έντελώς μόνη στο εξοχικό μας
σπίτι, που το όνομά μας έπι-
σης και «Σπίτι της ευτυχίας».
Δεν έμεινε εκεί για πολύ μόνη,
γιατί μερικές βδομάδες αργό-
τερα ένα τηλεγράφημα μου α-
νήγγειλε το θάνατό της.

Ένα βράδυ που άκουμπισμέ-
νη στο παράθυρο περίμενα το
Ρομπέρ να γυρίσει, τον είδα α-
πό μακριά μαζί με μια γυναί-
κα, που την ανέγνωρισα αμέ-
σως: ήταν η Σολάνζ. Κυττούσα
με κατάπληξη και καθώς είχε
άρχισει να σκοτεινιάζει έσκυβα
για να ιδώ καλύτερα. Λίγα μέ-
τρα μακριά από το σπίτι, στα-
μάτησαν και τους είδα να φι-
λιούνταν με πάθος.

Το κτύπημα που αισθάνθηκα
δεν περιγράφεται. Έπεσα στο
ντιβάνι κι' άρχισα να κλαίω με
λυγμούς.

Σ' αυτή την κατάσταση με
βρήκε ο Ρομπέρ. Κατάλαβε α-
μέσως ότι τους είχα ιδεί. Αλ-
λά αντί να προσπαθήσει να με
ήσυχυσει, με αντιμετώπισε με
θυμό:

— Με κατασκοπεύεις, λα-
πόν;

Δεν του απήντησα παρά με
δάκρυα.

— Δες τα χάλια σου, συ-
χισε! Μουτρωμένη, μαζεμένη
σαν κανένας μπόγος, νομίζεις
ότι είσαι άσπριο αυτό για μένα;
Αν δεν είσαι ευχαριστημένη
μπορείς να γυρίσεις στο σπίτι
σου.

Ένα χτύπημα της πόρτας
ήταν η μόνη απάντησή που πή-
ρα. Ο Ρομπέρ είχε φύγει. Δεν
επρόκειτο να τον ξαναβλώ.

Εμείνα σαν χαμένη επί βδο-
μάδες. Σ' αυτόν τον παραέ-
σμο της απελπισίας ήταν που
θυμήθηκα ξαφνικά την Ναντίν.
Αυτό που δοκίμασα εγώ το εί-
χε δοκιμάσει και αυτή και έ-
ε αιτίας μου.

Οι τύψεις μ' έπνιξαν. Και
τότε πήρα αποφάσεις. Θα πη-
γαίνα σ' εκείνην, θα της τα έ-
ξηγούσα όλα, θα της ζητούσα
συγγνώμη γιατί σ' αν χρεια-
ζόταν.

Α! πώς θ' άφοσιωνόμουν
σ' εκείνην αν ήθελε να λησμονή-
ση! Πώς θα την περιποιόμουν!

Η Ναντίν θεραπεύθηκε. Την
ξαναπήγα στο παλιό εξοχικό
μας σπίτι, όπου πάλαψε δήμα
προς δήμα με την αρρώστη. ΟΙ
πρόσπαθειές μου δεν πη-
γαν χαμένες.

Η Ναντίν ανέκτησε τις δυνά-
μεις της και τη χαρά που είχε
άλλοτε. ΟΙ μπιγκνίες είναι
πάλι ανθισμένες και το σπίτι
ξανάγινε πρόσχαρο. ΟΙ άπειροι
φίλοι που μας τριγυρίζουν
μουρμουρίζουν το νέο που έ-
ίναι πια μυστικό: η Ναντίν με-
γάλε το καινούργιο «λιοντάρι»
της παρέας μας, τον ωραίο
Ζαν Μοντάν. Ο γάμος της θα
γίνει τα Χριστούγεννα και είμαι
τρισευχισμένη γι' αυτό.

ΝΙΚΟΛ ΜΠΕΡΜΟΝ

ΣΠΟΡ ΠΟΥΛΟΒΕΡ

ΥΛΙΚΑ: 450 γραμ. ή 145 δραμ μαλλί
ΠΙΓΚΟΥΕΝ-ΝΑΓΚΕΡ χρώματος σκούρο
πράσινο, 100 γραμ. ή 32 δραμ. μαλλί
της ίδιας ποιότητας, χρώματος γκρι α-
ντικτό.

Βελόνες Νο 2½ και Νο 3. 1 έκαστρο 12
έκαστρο.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Λάστιχο 1
= 1π καλή, 1π ανάποδη. Ζέρσευ = 1
βελόνα καλή, 1 βελόνα ανάποδη.
ΔΕΙΓΜΑ: 20π = 7 έκαστ., 20 βελόνες
= 5 έκαστ.

ΕΜΠΡΟΣ

Βάλετε 136π με το γκρι μαλλί. Πλέ-
ξετε 11 έκαστ. Λάστιχο 1+1π με τις βε-
λόνες Νο 2½. Αμέσως μετά αρχίσετε με το
πράσινο μαλλί ζέρσευ με τις βελόνες
Νο 3. Στην πρώτη βελόνα που θ' αρχί-
σετε το ζέρσευ θα βάλετε 1π (10 φορές).
σε κανονικές αποστάσεις, τον ένα πόντο
από τον άλλο. Βάλετε κάθε 8π από κάθε με-
ριά. Κατόπιν κόψετε κάθε δεύτερη βελό-
να 2π (3 φορές) και από 1π (12 φορές).
Πλέξετε 6 έκαστ. ίσια και βάλετε 1π από
κάθε μεριά κάθε 2 έκαστ. (3 φορές). Σε
39 έκαστ. από το λάστιχο κόψετε 20π στο

μέσον, για το ντεκολτέ. Η κάθε μεριά θα
πλεχθεί χωριστά. Από την μεριά του ντε-
κολτέ κόψετε κάθε δεύτερη βελόνα 2π (7
φορές) και από 1π (6 φορές), εξακολου-
θήσετε ίσια. Σε 21 έκαστ. της μασχάλης
κόψετε τους υπόλοιπους πόντους σε 3 φο-
ρές για τον ώμο. Κάνετε και την άλλη
μεριά του ντεκολτέ την ίδια.

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε 130π με γκρι μαλλί. Πλέξετε
11 έκαστ. Λάστιχο 1+1π με τις βελόνες
Νο 2½. Αμέσως μετά αρχίσετε με το πρί-
σινο μαλλί ζέρσευ με τις βελόνες Νο 3.
Στην πρώτη βελόνα που θ' αρχίσετε το
ζέρσευ θα βάλετε 1π (16 φορές) σε κα-
νονικές αποστάσεις τον ένα πόντο από
τον άλλο. Πλέξετε 30 έκαστ. ίσια. Κόψτε
από κάθε μεριά 5π. Κατόπιν κόψετε
κάθε δεύτερη βελόνα 2π (4 φορές), 1π
(7 φορές). Σε 49 έκαστ. μετά το λάστιχο
κόψετε 48π στο μέσον για το ντεκολτέ.
Η κάθε μεριά θα πλεχθεί χωριστά. Από
την μεριά του ντεκολτέ θα κόψετε κάθε
δεύτερη βελόνα 1π (7 φορές). Σε 21 έκ-
καστ. της μασχάλης κόψετε τους υπόλοι-
πους πόντους σε 3 φορές για τον ώμο.
Κάνετε και την άλλη μεριά του ντεκολτέ

Μικρά χρήσιμα

Το σαπούνι καταστρέφει τα λε-
πτά χρώματα των μεταξωτών και
ιδίως τους χρωματισμούς του ροζ.
Πρέπει, λοιπόν, ν' αποφεύγετε να
σαπουνίζετε τα χρωματιστά μετα-
ξωτά φορέματα ή εσώρουχά σας.
Προτιμότερο είναι να μεταχειρι-
στήτε την ακόλουθη συνταγή:

Σε μία λίτρα δρόχινο νερό ρί-
χνετε 30 γραμμάρια οινόπνευμα
και 10 γραμμάρια άμυωνία. Σ' αυ-
τό το νερό δουτάτε το μεταξωτό
που θέλετε να πλύνετε και το αφή-
νετε 10—15 λεπτά μέσα. Το τρί-
βετε πολύ ελαφρά και το ξεβγάζε-
τε με πολλά καθαρά νερά. Κατό-
πιν απλώνετε το ρούχο χωρίς να
το στήψετε και το σιδερώνετε ύγρο.
Έτσι το μεταξωτό ξαναβρίσκει
την πρώτη του γυαλάδα και δεν έ-
χετε τον φόβο να χαλάσει το χρώ-
μα του.

Με τον καιρό τα φάρμακα Επιπλα
(όχι τα χόρτινα) μαυρίζουν και χά-
νουν την στιλπνότητά τους. Για να
καθαρίσουν, τα τρίβετε πρώτα μ' ε-
να πανί βρεγμένο με βενζίνη. Κα-
τόπιν να πλένετε ελαφρά με σαπού-
νάκι. Για να ξαναδώσετε την στιλ-
πνότητά τους, τα αλείψετε με βεν-
ζίνη ή νερό, όπου να έχη διαλυθεί
λίγο κερί. Κατόπιν τα τρίβετε με
στεγνή φανέλλα.

την ίδια.

ΜΑΝΙΚΙ

Θα πλέξετε το μανίκι αρχίζοντας από
το επάνω μέρος. Βάλετε 10π με το πρί-
σινο μαλλί στις βελόνες Νο 3. Θα πλέ-
ξετε ζέρσευ. Βάλετε κάθε δεύτερη βελόνα
από κάθε μεριά 6π, 3π (4 φορές), 2π
(2 φορές), 1π (12 φορές), 2π (9 φορές).
Κατόπιν κόψετε κάθε 2 έκαστ. 1π α-
πό κάθε μεριά (19 φορές). Σε 55 έκαστ.
μάκρος βάλετε τις βελόνες Νο 2½ και το
γκρί μαλλί και πλέξετε 9 έκαστ. Λάστιχο
1+1π. Κλείσετε τους πόντους όπως τους
βρίσκετε. Κάνετε και το άλλο μανίκι ά-
κοιώς το ίδιο.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Σιδερώσετε το πλεκτό σας. Ράψτε τον
δεξιό ώμο. Σηκώστε γύρω-γύρω στο ντε-
κολτέ με γκρι μαλλί και με τις φιλές βε-
λόνες 220π. Πλέξετε 12 βελόνες Λάστιχο
1+1π. Κατόπιν πάρτε το πράσινο μαλ-
λί και πλέξετε ζέρσευ με τις ίδιες βελό-
νες κατά τον εξής τρόπο: Όλους τους
πόντους θα τους πλέξετε στην πρώτη βε-
λόνα δυο-δυο δηλ. θα πέρνετε 1π ανάπο-
δη με 1π καλή και θα τον πλέκετε καλή.
Αφού πλέξετε 6 έκαστ. ζέρσευ, θα πάρετε
μια μαρκοβελόνα και θα ράψετε στην ά-
νάποδη μεριά του πλεκτού σας, τους πόν-
τους κατά τον εξής τρόπο, για να σχημα-
τίσετε ένα στρίψωμα. Με την μαρκοβελό-
να θα πέρνετε έναν πόντο από την βελόνα
που πλέκατε και θα τον ράβετε στον αντί-
στοιχο πόντο του πλεκτού σας στην άνα-
ποδη. Κατ' αυτόν τον τρόπο θα ράψετε ο-
λους τους πόντους του ντεκολτέ. Σηκώσε-
τε με γκρι μαλλί στην μασχάλη και με
τις φιλές βελόνες 152π. Πλέξετε Λάστιχο
1+1π 3½ έκαστ. Κλείστε τους πόντους
όπως τους βρίσκετε. Ράψτε και τον άρι-
στερο ώμο, μόνον 1 έκαστ. και σηκώστε
τους ίδιους πόντους όπως κάνατε και στην
δεξιά μασχάλη και πλέξετε το ίδιο Λάστι-
χο. Ράψτε τις πλάινες ραφές, καθώς και
τις ραφές των μανικιών. Τοποθετήστε τα
μανίκια στις μασχάλες. Γυρίστε ένα μι-
κρό στρίψωματάκι στον άριστερο ώμο, πε-
ρίπου ½ έκαστ. και ράψτε το έκαστρο.

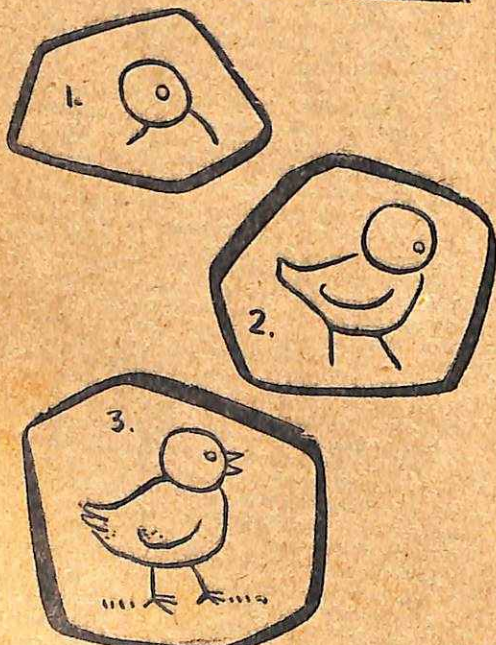
46

Οι μεγάλοι ευεργέτες
της ανθρωπότητας

ΜΑΡΙΑ ΚΙΟΥΡΙ

Ξέρετε ποια είναι η μεγαλύτερη γυναίκα επιστήμων του κόσμου; Η Μαντάμ Κιουρί, που ανακάλυψε το ραδίο.
Η θαυμασία αυτή γυναίκα γεννήθηκε στη Βαρσοβία της Πολωνίας και ήταν κόρη του Πολωνού καθηγητή της χημείας Σκλαντόφσκυ. Η Μαρία Σκλαντόφσκυ σπούδασε στο Παρίσι μαθηματικά και φυσικά, ενώ ταυτόχρονα εργαζόταν σ' ένα εργαστήριο. Παντρεύτηκε τον Γάλλο επιστήμονα Πιέρ Κιουρί και μαζί του, έπειτα από σκληρή και πολύχρονη κοινή προσπάθεια, απομόνωσε το ραδίο στα 1898, που αποδείχθηκε πολύτιμο στην Ιατρική και άλλαξε ουσιαστικά το ρυθμό της τεχνικής και του πολιτισμού. Η Μαρία Κιουρί πέθανε στα 1934, σε ηλικία 67 ετών.

ΑΣ ΣΧΕΔΙΑΣΟΥΜΕ ΕΝΑ ΠΟΥΛΑΚΙ

Ακολουθήστε αυτές τις απλές γραμμές που δείχνουν τα σχέδιά μας και θα δείτε πόσο εύκολα μπορείτε να ζωγραφίσετε αυτό το χαριτωμένο πουλάκι.

ΔΥΟ ΩΡΑΙΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

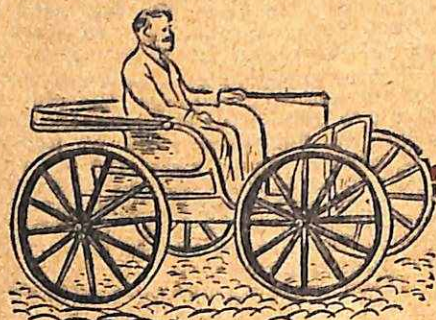

Τί ξέρετε για το λινάρι;

Αν ταξιδέψετε νωρίς το καλοκαίρι σε κάμπιο, θα ιδείτε χωράφια γεμάτα μ' ένα φυτό, που έχει γαλάζια λουλούδια. Το φυτό αυτό είναι το λινάρι.
Το λινάρι είναι πολύτιμο για τον άνθρωπο. Το χρησιμοποιούν στην Ιατρική, το χρησιμοποιούν στη βιομηχανία των χρωμάτων και στην υφαντουργία, φτιάχνοντας μ' αυτό ωραία και δροσερά υφάσματα.

Αφού αφαιρέσουν το λάδι από το λινάρι, απομένει μια μάζα σκληρή, που πουλάται σαν τροφή των ζώων. Απ' αυτή γίνονται και το κτηνάλευρο. Πριν από πολλά χρόνια χιλιάδες χρόνια καλλιεργούσαν το λινάρι οι Αιγύπτιοι και έφτιαχναν ωραία λινά υφάσματα. Το καλύτερο λινάρι του κόσμου βγαίνει στο Βέλγιο.

ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΠΟΤΕ ΕΦΕΥΡΕΘΗΚΕ ΤΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ

Το αυτοκίνητο εφευρέθηκε στα 1769 από τον Γάλλο Νικόλαο Σινιό. Ήταν ένα άμαξι με τρεις ρόδες και κατωρθώσε να τρέχει τέσσερα χιλιόμετρα σε μία ώρα. Το πρώτο επιβατικό αυτοκίνητο κατασκευάστηκε στα 1801 από τον Ρίτσαρντ Τρέβιθικ στην Αγγλία και το πρώτο φορτηγό αυτοκίνητο κατασκευάστηκε από τον Γερμανό Γκόττλιμπ Ντίμμελερ στα 1885.

ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ ΜΕ ΤΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΥΣ

Οι αριθμοί προσφέρουν μια σπάνια διασκέδαση σε όλους, άρεσει ή όχι αριθμητική. Παρακάτω βρίσκετε μερικά ωραία παραδείγματα.

987654321 x 9 = 888888889
987654321 x 18 = 1777777778
987654321 x 27 = 2666666667
987654321 x 36 = 3555555556
987654321 x 45 = 4444444445
987654321 x 54 = 5333333334
987654321 x 63 = 6222222223
987654321 x 72 = 7111111112
987654321 x 81 = 8000000001

Πέτα, πέτα Πετολούδα

Απ' όλα τα έντομα της γης, το όμορφότερο είναι η πετολούδα. Και δεν άνομασαν άδικα φτερωτά λουλούδια, πεταλούδα αισθάνεται με εξαιρετική σφύρη την κάθε μυρωδιά και πολλές φορές δεν τρέχει μονάχα στα λουλούδια, αλλά και σε χαλασμένες τροφές. Τα μάτια της έχουν κάπου 20.000 μικροσκοπικές δρες, πλευρές δηλαδή που διευκολύνουν την πετολούδα να βλέπει την ίδια στιγμή σε όλες τις κατευθύνσεις. Τα φτερά είναι θαυμάσια και έχουν 650 διαφάνειες και χρώματα και λεπτά σχέδια.

Κάθε πετολούδα έχει 4 φτερά. Τα φτερά της αυτά έχουν τόσο λεπτές αλυσίδες που ακόμα και το ελαφρότερο άγγιγμα από τα δάκτυλα του ανθρώπου, μπορεί να χαλάσει.

ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ

ΜΕΤΑΞΥ ΜΑΣ

Μιά γρηούλα στο τράμ

Αγαπημένα μου ανηψάκια, χτες βρισκόμουν στο τράμ. Ήταν η ώρα της μεγάλης κυκλοφορίας κι' ο κόσμος σπρωχνόταν να μπει, για να γυρίσει στο σπίτι του. Μαζί μ' όλους μπήκε και μια ηλικιωμένη γυναικούλα, με μαύρο μαντήλι στο κεφάλι και κάτασπρα μαλλιά, καμπουριασμένη από της ζωής τα βάσανα. Η γυναικούλα κρατούσε στο χέρι μια τσάντα γεμάτη χόρτα. Έτσι, όπως την έσπρωχνε ο κόσμος, τρέκλιζε. Αρπάχτηκε τέλος από ένα κάθισμα, αναστέναξε βαθεία και στάθηκε.

Ποιος λέτε, παιδιά μου, πως καβότανε στο κάθισμα όπου στάθηκε η γυναικούλα; Ένας μαθητής, που με τη σάκκα του στα γόνατα, κούταζε έξω από το τζάμι και γιόρταζε την κίνηση του δρόμου, όπως όλα τα παιδιά της ηλικίας του. Ένοιωσε για μια στιγμή τη γυναικούλα, γιατί πιάνοντας το σίδερο άγγιξε την πλάτη του. Ο μαθητής γύρισε πίσω απότομα το κεφάλι και ξεχάστηκε να κутτάζει έξω.

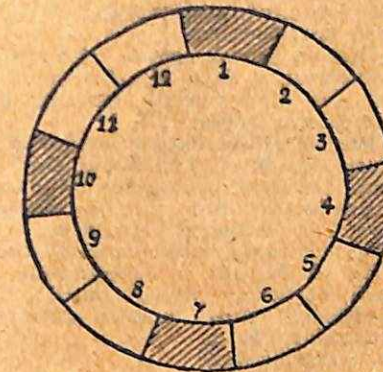
Το τράμ ξεκίνησε. Η γυναικούλα πότε έριχνε το βάρος της στο ένα πόδι και πότε στο άλλο. Ακούμπησε δειλά τη βαρεία της τσάντα κάτω, πλάι στο κάθισμα και αναστέναξε πάλι. Μα ο μαθητής δεν έδειξε να προσέχει τον αναστεναγμό της. Έξακολουθούσε να κάθεται ατάραχος ίσαμε το τέλος της διαδρομής.

Τι λέτε σεις, παιδιά μου. Θα άξινατε την κουρασμένη και φορτωμένη γρηούλα όρθια για να καθήσετε σεις; Δεν το πιστεύω ποτέ αυτό. Γιατί ξέρω πως όσο κι' αν είσατε κουρασμένα ξέρετε πως είναι άπρεπο να μη δίνετε τη θέσισ σας στους ηλικιωμένους και νοιώθετε πως έχετε πολύ περισσότερη δύναμη στα γέρα σας πόδια από τα πονεμένα και κουρασμένα πόδια των νερόντων.

Σας φιλά πολύ-πολύ
Η ΘΕΙΑ ΣΟΦΙΑ

Πνευματικές ασκήσεις

Στο προηγούμενο τεύχος, εκ παραδρομής, τα τόξα των ρόμβων έδειχναν αντίθετη κατεύθυνση. Ζητούμε συγγνώμη για το λάθος.

ΦΑΥΛΟΣ ΚΥΚΛΟΣ

Καθώς βλέπετε ο κύκλος είναι χωρισμένος σε 12 τμήματα. Τοποθετήστε σε κάθε τμήμα ένα γράμμα ώστε να σχηματιστούν οι 4 λέξεις που ζητάμε που έχουν όλες από 4 γράμματα — τα σκιασμένα τμήματα δείχνουν την αρχή και το τέλος κάθε λέξεως. — Το περίεργο είναι ότι διαβάζοντας κάθε λέξη ανάποδα θα δείτε πως σχηματίζεται άλλη λέξη.

- 1 — 4 Προφήτης.
- 4 — 7 Έπισημα τρόπον.
- 7 — 10 Συνώνυμον του έλεος.
- 10 — 1 Κλωστή.

Δοιδηγικό παιχνίδι

Σχημάτισε τον αριθμό 12 χρησιμοποιώντας 3 φορές τον ίδιο αριθμό κι' από μια φορά το + και X.

ΓΝΩΡΙΖΕΤΕ

- 1) Πότε έγινε η εν Σαλαμίνι ναυμαχία;
- 2) Ποιος είναι ο μεγαλύτερος ποταμός της Γης;
- 3) Τι είναι η Νεκρά Θάλασσα;
- 4) Πού πέθανε ο Μέγας Αλέξανδρος;
- 5) Τι είναι το Έβερεστ;

Φτερωτές συλλαβές

ΖΑΧΑΡΙΑΣ — ΜΑΡΜΑΡΟΝ — ΑΕΡΟΠΛΑΝΟΣ — ΠΑΣΤΕΛΙ — ΠΛΟΙΟΝ.

Παιρνοντας 3 συνεχή γράμματα από κάθε λέξη και διαβάζοντας τα στη σειρά σχηματίζει το μέρος που μπορεί να φάει κανείς γλυκά.

(Οι λύσεις στη σελ. 65)

Η ιστορία του ηλεκτρομαγνήτη

Όλα τα παιδιά, ξέρουν εκείνους τους μαγνήτες, που μοιάζουν με πέταλο αλόγου. Όλοι μας κάποτε παίξαμε μ' αυτούς και απορήσαμε για τη μυστηριώδη δύναμη τους να σηκώνουν καρφίτσες, βελόνες και άλλα μεταλλικά μικροπράγματα.

Λοιπόν, πριν από καμιά εκατοστή χρόνια, κάποιος που λεγόταν Μιχαήλ Φαραντάι, έκανε μια από τις πιο σπουδαίες ανακαλύψεις στην ιστορία της επιστήμης. Βρήκε δηλαδή πως αν τυλίξετε λίγο σύρμα γύρω σ' ένα κομμάτι από σίδηρο και διευθετήσετε ηλεκτρικό ρεύμα στο σύρμα αυτό, τότε το σίδηρο θα μεταβληθεί σε μαγνήτη. Αυτός ο μαγνήτης ονομάστηκε ηλεκτρομαγνήτης και είναι,

το δίχως άλλο ή πιο σπουδαία και η πιο ωφέλιμη ανακάλυψη του πολιτισμού μας.

Ο ηλεκτρομαγνητισμός στάθηκε αφορμή για πολλές άλλες εφευρέσεις, όπως είναι το τηλεφώνο, ο τηλεγράφος, το ραδιόφωνο, ο κινητήρας, ο ηλεκτρικό κουδούνι, η τηλεόραση, ο δειλάν κινηματογράφος, οι ατμομηχανές και πολλές άλλες χρήσιμότες και εξυπνότερες εφευρέσεις. Αυτά για το υπόλοιπο φύλλο.

Το παραμυθάκι μας

ΤΟ ΠΑΘΗΜΑ ΤΗΣ ΑΛΕΠΟΥΣ

Μια φορά κι' έναν καιρό ένας λύκος και μια αλεπού ήταν γείτονες. Ένα πρωί η αλεπού είπε:

— Καλέ πεθύμησα να φάω ψάρι! Καιρός και ζαμάνια έχουν να το δουν τα μάτια μου. Πώς να κάνω όμως που δεν ξέρω να ψαρεύω;

Συλλογίστηκε λιγάκι και μετά: — Βρέ τι άνοστη που είμαι! Ο λύκος είναι σπουδαίος ψαράς. Θα τον βάλω να ψαρέψει αυτός κι' εγώ θα φάω τα ψάρια! Χί-χι-χι!

Μια και δυο λοιπόν, πηγαίνει. — Κουμπάρε, του λέει, παίρνεις έσύ το καλάμι σου κι' εγώ το καλάμι μου να πάμε να ψαρέψουμε και τα ψάρια να τα μοιραστούμε; — Παίρνω, λέει ο λύκος.

Σε λίγο έφτασαν στην ακροθαλασσιά. Ο λύκος έρχισε να ψαρεύει και γρήγορα το καλάμι γεμίσε ψάρια. Η αλεπού το πήρε για να το πάη στο σπίτι, να το αδειάσει. Τάδειασε λοιπόν, έκρυψε τα ψάρια στο ντουλάπι της κι' ύστερα γύρισε στο λύκο κλαίοντας.

— Τι έπαθες, κουμπάρα; — Αχ, κουμπάρε μου, που να στα λέω! Καθώς περνούσα από το ποτάμι, έσκυψα να πιω νερό γιατί διψούσα. Εκεί που έπινα τι να δώ! Τα ψάρια μας να πήδανε από το καλάμι μέσα στο ποτάμι και να χάνονται.

Ο λύκος έκανε πως την πίστεψε. — Μην κάνεις έτσι κουμπάρα μου, είπε. Εγώ όσπου νάρθεις έπιασα κι' άλλα ψάρια και θα το γεμίσω πάλι το καλάμι. Μόνο τρέξε να μου φέρεις λίγο νερό.

Η αλεπού ανηφόρισε να φέρει νερό. Όταν γύρισε πίσω, ο λύκος της έδωσε το καλάμι που είχε σκεπασμένο καλά-καλά με το μαντήλι του κι' από πάνω είχε ρίξει χοντρά βότσαλα και της είπε:

— Πάρε το καλάμι, κουμπάρα, να το αδειάσεις και φέρε το πάλι. — Οραία, είπε μέσα της. Θα το πάρω και το δεύτερο καλάμι κι' ύστερα θα βρω δικαιοσύνη.

Πήρε λοιπόν το καλάμι και πήγε στο σπίτι της. Εκεί έβγαλε τα βότσαλα από πάνω κι' έβαλε το χέρι της να λύση και το μαντήλι. Αμέσως όμως ένοιωσε έναν δυνατό πόνο. Ένας πελώριος καβούρας της έσφιγγε με τις δαγκάνες του σφιχτά το δαχτυλό. Άλλος το πόδι, άλλος την πλάτη, άλλος το πλευρό και την ουρά. Όλο το καλάμι τούτη τη φορά ήταν γεμάτο καβούρια.

— Αχού!, δοθήθεια! Πνίγομαι! Πεθαίνω! έσκουξε η αλεπού.

Ο λύκος που την είχε ακολουθήσει κρυφά, άνοιξε την πόρτα:

— Τι έπαθες, κουμπάρα; — Αχού! κουμπάρε μου! βγάλε μου τα καβούρια από πάνω μου, πριν με τελειώσουν!

— Θα σου τα βγάλω, είπε ο λύκος, μα πρώτα θα μου πής που είναι τα ψάρια.

— Στο ποτάμι!, φώναξε.

Ο λύκος πήγε να ψύη.

— Στάσου, κουμπάρε!, έσκου. Ξε η αλεπού. Στο ντουλάπι τάχα κρυμμένα, βγάλε όμως τα καβούρια από πάνω μου γιατί τελειώνω.

Ο λύκος τότε έβγαλε ένα-ένα τα καβούρια από το σώμα της αλεπούς κι' ύστερα πήρε τα ψάρια.

Κι' η αλεπού τότε έτριβε το σώμα της απ' τους πόνους και την κοιλία της απ' την πείνα.

ΠΙΠΙΝΑ ΤΣΙΜΙΚΑΛΗ.

ΚΟΚΚΥΤΗΣ

Ευρίσκοντο στον τελευταίο μήνα του φθινοπώρου και πλησιάζει ο χειμώνας, που είναι πάντοτε επιζήμιος για τους παιδικούς οργανισμούς, οι οποίοι δεν είναι εύκολο να προφυλασσονται από τις επιβλαβείς των καιρικών συνθηκών. Τα νοσήματα των ψυχρών εποχών είναι πάρα πολλά. Ένα όμως απ' αυτά που και σοβαρό είναι, αλλά και πολύ μεταδοτικό, είναι ο κοκκύτης. Πρόκειται περί μιας νόσου εξείας λοιμώδους που κυρίως προσβάλλει την αναπνευστική οδό. Η μόλυνση γίνεται με τα εκπνεόμενα σταγονίδια από τους ασθενείς κατά το φτάρνισμα και το αίτιον της είναι το κοκκύτιον βακτηρίδιον, ανακαλυφθέν υπό των Bordet και Teugou. Κατά προτίμηση προσβάλλονται παιδιά κάτω των 5 ετών χωρίς όμως να γίνεται εξαίρεσις σε κανένα στάδιο της ηλικίας. Είναι νόσος επιδημική εκδηλουμένη ίδια κατά το φθινόπωρο. Από την νόσο αυτή έρρηκ κατά των 6 μηνών προσβάλλονται σπανιότερα κι' αυτό γιατί έχουν ανοσία από την μητέρα τους. Το μικρόβιο επωάζεται από 3 μέχρι 12 ημέρες και τα στάδια της ανάπτυξεως είναι τρία. Πρώτο είναι το στάδιο της εισβολής ή καταρροϊκό, κατά το οποίο το παιδί παρουσιάζει πυρετό μέχρι 38 βαθμών, ανορεξία, καταρροή από την μύτη και λάρυγγα που εκδηλώνεται με βραχνισι της φωνής και άραιον έλκος. Δεύτερον, είναι το σπασμωδικό στάδιο, το οποίο χαρακτηρίζεται κυρίως τον κοκκύτη και εκδηλώνεται με τον εispνευτικό συριγμό. Μετά την παύση του παροξυσμού, παρατηρείται αποβολή σιέλου, δλίνης και πολύ συχνά έπεται έμετος. Οι παροξυσμοί εξαρτώνται από την θερμότητα της νόσου. Μπορεί δε να επαναληφθούν 50—60 φορές το 24ωρο και είναι ολιγόλεπτοι. Το παιδί μόλις αισθανθή ότι έπέρχεται παροξυσμός καταλαμβάνεται από φόβο και τρέχει στην άγκαλιά της μητέρας του ζητώντας προστασία. Το στάδιο αυτό διαρκεί από 3—6 εβδομάδες, εξαρτώμενο από την εποχή του έτους και από την ηλικία. Τρίτο είναι το στάδιο της παρακμής, κατά το οποίο οι κοκκυτικοί παροξυσμοί γίνονται άραιότεροι, ο σπασμωδικός έλκας γίνεται βραχύτερος, ο εispνευτικός συριγμός δλινώτερος έντονος, βραχύτερος και σιγιά—σιγιά εκλείπει. Ο κοκκύτης παρουσιάζει επιπλοκές από το αναπνευστικό σύστημα, όπως είναι το δευ έμφύσημα του πνεύμονος, ο πνευμοθώρας, ή βρογχίτις, ή βρογχοπνευμονία και άλλες. Πολλές φορές έχουμε μικτές μολύνσεις, όπως με γρίπη, διφθερίτιδα και ιλαρά. Η πρόγνωση της νόσου είναι καλή, όταν όμως έπεται πλάκη ή γίνη μικτή τότε γίνεται σοβαρή και πάρα πολύ επικίνδυνη. Θεραπευτικώς εφαρμόζομεν το αντικοκκυτικό έμβολιο ίδιως στην αρχή της νόσου. Δίνουμε διέφορα φάρμακα για να καταστείλουμε τον έλκα και έφ' όσον θάχουμε επιπλοκές ή μικτή την ανάπτυξη, κάνουμε την ανάλογη θεραπεία. Έφ' όσον δεν υπάρχει πυρετός, δεν είναι ανάγκη το παιδί να μείνη στο κρεβάτι. Η καλύτερη προφύλαξις είναι η απομόνωσις του παιδιού, γιατί έτσι αποκλείεται η έπαψη με τα υγιή παιδιά και η μετάδοσις της νόσου, που όπως ανέφερα στην αρχή, μεταδίδεται με τα σταγονίδια που εκφευδονίζονται με το φτάρνισμα.

Πρώτη ρυτίδα, πρώτη άσπρη τρίχα! Απογοήτευσις, καταστροφή; Όχι, μια απλή προειδοποίησις. Περνούν μερικά χρόνια. Η όρασις ελαττώνεται, ή άκοη δεν είναι τόσο λεπτή, ένα δόντι πέφτει. Προσοχή, αυτό γίνεται πιο σοβαρό.

Μερικά χρόνια ακόμα, κατόπι οι δυνάμεις εξασθενούν, τα πόδια είναι βαρεία, τα χέρια μουδιάζουν, οι σκέψεις μπερδεύονται, όλα γίνονται δύσκολα. Τότε, ναι, ήρθαν τα γεράματα.

Φοβερό κακό, που προκαλεί τρόμο. Τό να θέλουμε να ξαναγίνουμε νέοι! Αφού περάσαμε όλους αυτούς τους καθαρή αυταπάτη.

— ΠΟΤΕ — ΓΡΗΓΕΣ!

Ένα κήρυγμα οίσιοδοξίας που πρέπει να διαβάσουν όλες οι γυναίκες

Πρέπει να διακρίνουμε πρώτα—πρώτα τους διαφόρους τρόπους για να μείνουμε, όσο είναι δυνατό, νέοι. Όρισμένοι άνθρωποι, σε μια προχωρημένη ηλικία διατηρούν πάνω στο πρόσωπό τους τη φρεσκάδα της νεότητας. Άλλοι διατηρούν τη σωματική ελαστικότητα και την κομψότητα των νεανικών τους χρόνων. Υπάρχουν μερικοί που στα γεράματα τους έχουν πλήρη πνευματική διαύγεια. Πολλοί τέλος έχουν νεανική καρδιά μέσα σε γέρικο σώμα.

Τα γεράματα δεν συνίστανται στη συσσώρευσι των έτών, μα στην εξασθένησι των φυσικών και πνευματικών λειτουργιών. Έχουμε αναριθμητα παραδείγματα που το αποδεικνύουν αυτό. Τα παραδείγματα αυτά θα είναι μια ενθάρρυνσι στην πάλη μας εναντίον των γερατειών. Πάλη καθημερινή, που πρέπει να επιχειρήσουμε πριν ακόμα τα πρώτα μνηύματα των γερατειών έρθουν να χτυπήσουν στην πόρτα μας.

Όλες ξέρουμε ότι η Νινών ντε Λανκλός διέτηρε το πρόσωπό της νεανικό και το πνεύμα της καθαρό ως μια πολύ προχωρημένη ηλικία.

Δεν ξέρουμε ποιά ήταν το μυστικό της. Ξέρουμε όμως τα μέσα που χρησιμοποίησαν σήμερα οι μεγάλες διενέτες του κινηματογράφου για να διατηρήσουν επί πολλά χρόνια τα φυσικά τους χαρίσματα. Αισθητικές έγχειρήσεις και βασανιστική υποβολή σε διάφορα μασάζ, αυστηρή διαίτα, γυμναστική, σπόρ, καλλυντικά κλπ.

Μα δεν είναι μόνο οι σπόρ που θέλουν να μείνουν πάντα νέες. Γνώρισα έναν άντρα που σε ηλικία ογδόντα έτών έκανε όλα τα σπόρ. Δεν έχετε παρά να πάτε μια Κυριακή στην Πάρνηθα, για να δήτε ηλικιωμένους κυρίους και κυρίες με κάτασπρα μαλλιά, που άνεδοκαθεβαίνουν τις πλαγιές σαν κα-

ΓΙΑΝΝΑ: Χρησιμοποιήσατε την άλοιφή "Ανεξ Φαρέλ". Τον τρόπο χρήσεως θα τον βρήτε εις την οδηγίαν που περιέχει το κυτίον. Προσέχοντες να αποφεύγετε την δυσκοιλιότητα. Το διατολόγιό σας ν' αποτελέται από άμυλωδη, υδατάνθρακα και φαγητά ζουμερά και στεγνά.

ΑΡΓΥΡΟΥΛΑ ΓΚΑΖΗ, "Ηράκλειον: "Αγαπητή μου κυρία, εις το διετές κοριτσάκι σας, για την κατάταξι του, να του χορηγήσετε έξι σκευές "Ακτιφός" και έξι σκευές "Έξπρις". Υπατικ συν κόμπλεξ Β, εις τας οδηγίας που περιέχουν τα κυτία. Επίσης χρησιμοποιήσατε Τονοφόρ της "Βιτά" δίνοντας σ'ας, μισή ώρα προ τιν φαγητού μέσο σε λινό τώσιν ικανοποιητική τότε ξαναγράψτε μου για να σας δώσω άλλες κατευθύνσεις.

ΠΑΝΤ. ΧΑΤΖΗΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

ΜΙΚΡΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

Μετά τις δουλειές του σπιτιού, τα χέρια χρειάζονται προσεκτική ολιγόλεπτη φροντίδα:

1. Γερό σαπούνισμα με χλιαρό νερό και βούρτσας για τα νύχια.

2. Τρίψετε με σαπουνισμένη ελαφρόπετρα τα πλάγια που σκληρύνονται και μαυρίζουν.

3. Σκουπίστε άπαλά τα χέρια και κάνετε τους λίγο μασάζ (από τις άκρες των δαχτύλων προς τον καρπό) με λίγη γλυκερίνη και λεμόνι ή με μια κρέμα που να έχει βάσι τη βιταμίνη Β ή Ε.

ΜΕ ΚΑΛΑ ΕΣΩΦΡΟΥΧΑ

τσίκια. Ο ηλικιωμένος κύριος που ανέφερα πιο πάνω, για να διατηρήση την ελαστικότητά του, έπειδη ήταν χειρουργός, έπαζε επί πλέον κάθε μέρα δυό ώρες πιάνο.

Ο Παδερέφσκυ, ο μεγάλος Πολωνός πιανίστας, εξακολούθησε να παίζει πιάνο έως τα ογδόντα του χρόνια.

Ο Παστέρ σε ηλικία 70 έτών έκανε σημαντικές ανακαλύψεις.

Η κόρησα ντε Σεγκύρ, η γνωστή Γαλλίδα συγγραφέας παιδικών βιβλίων, άρχισε να γράφει σε ηλικία πενήντα οκτώ έτών κι' ως την ημέρα που πέθανε—σε ηλικία 75 έτών—έδωσε περίφημες παιδικές σελίδες.

Ο Ιούλιος Βέρν διατηρούσε σε ηλικία 77 έτών την καταπληκτική φαντασία που γοήτευσε και γοητεύει τα παιδιά όλου του κόσμου.

Σε ηλικία 76 έτών ο ζωγράφος Ένγκρ έφτιαξε τον περίφημο πίνακά του "Η πηγή", που τον έκανε άθάνατο.

Ο δάσκημος Γάλλος γιατρός Μπεζανσόν, σε ηλικία 84 έτών έλεγε:

"Δεν νοιώθω καμιά κούρασι, είτε σωματική, είτε ψυχική".

Αλλά γιατί πάμε τόσο μακριά, τόσο πίσω; Ποιάς δεν άκουσε για το καταπληκτικό, το σχεδόν νεανικό σφρίγος του μεγάλου Ιωάννου Χιουμορίστα Μπέρναρ Σω, που ως τις τελευταίες του στιγμές έγραφε, άστειευόταν και γενικά έπεδείκνυε μια καταπληκτική ζωτικότητα;

Η θέλησι, τα ιδανικά, ή εργασία, συνέβαλαν κατά τρόπο άναμφισβήτητο στην διατήρησι των διαφόρων αυτών μορφών της νεότητος. Μα είναι έπίσης άναμφισβήτητο ότι ή φύσι και ή ύγεια βοήθησαν κατά πολύ στην επίτευξι αυτών των άποτελεσμάτων.

Μπορούμε πάντα να απομακρύνουμε τον έρχομό των γερατειών ή να παρατείνουμε την νεότητα.

Για τα χαρακτηριστικά του προσώπου, έχουμε τα μασάζ, τις αλοιφές και την γυμναστική του προσώπου.

Μα ένα νεανικό πρόσωπο πάνω σ' ένα γέρικο κορμί, θα ήταν ένας πολύ άσχημος άναχρονισμός. Πρέπει λοιπόν με ώρισμένες άσκήσεις να διατηρήσουμε την εύκινησιν των κλειδώσων μας και τη ζωηρότητα των μυών μας. Ο' αποφεύγουμε έπίσης την άρτηριακή πίεσι, μια από τις μεγαλύτερες αιτίες των γερατειών, με την διαίτα που ταιριάζει στην ηλικία μας, δηλαδή τροφές όχι παχυντικές και σε μικρές ποσότητες. Το βράδυ προπαινός, αν περάσαμε τα έξήντα, δεν πρέπει να τρώμε παρά φρούτα.

Άλλοίμονο, όμως! Σε τί θα χρεστέμε αν είχαμε πρόσωπο και σώμα νεανικό και μυαλό κουρασμένο;

Θα εξακολουθήσουμε τι και προηγούμενως. Θα διαβάσουμε και θα παραθούμε να θυμόμαστε εκείνητη μας βάσαμε, για να άσκούμε τη τικά, μας. Θα παρακολουθούμε τα πολλήτα και κοινικά και καλλιτεχνικά γεγονήτα και θα εκφέρουμε πάνω σ' αυτά προστάς μας. Τέλος, θα κυττάζουμε μερικά μακροχρόνια, χωρίς να πολυσκεπτόμαστε εμείς τον δρόμο που διανύσαμε και δεν νομίζουμε το μυαλό μας παρά εύχάριστες άναμνήσεις.

ΘΥΕΛΛΑ...

ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΛΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

13ον

«Φεύγω απόψε κιόλας μαζί με την κυρία... Έχεις το γραμμάτιο αυτού του κυρίου»;

—Ορίστε το, είπε ο συμβολαιογράφος. —Ωραία! Θα μου στείλεις και άλλα χρήματα, όταν χρειασθώ... ακολουθώντας τις υποδείξεις μου.

«Επίσης, έχει την καλωσύνη να έτοιμάσει, σε παρακαλώ, τα χαρτιά του γάμου μου με την δέσποινιδα Φανή Άννασασίου».

Ο συμβολαιογράφος έμεινε με το στόμα ανοικτό και η Καίτη Άννασασιάδου, δεν μπόρεσε να μη τιναχθεί. Η υπερφάνεια της αυτή τη φορά παρ' όλην ν' ανατρέψει τη λογική της.

Ο Δημήτρης Ρουμπέσης, με τη μεγαλύτερη φυσικότητα του κόσμου, εξακολούθησε:

—Δεν θα πάω την κυρία, ούτε σε λουτρόπολη ούτε σε βουνό... Με τη συγκατάθεσή της, θα βγώ αυτή τη φορά από τις συνθηχές μου.

«Ένα ταξίδι λίγων μηνών δεν πρέπει να σε τρομάξει, Καίτουλα μου».

—Οχι, απάντησε εκείνη. Είναι ανάγκη να σου επαναλάβω ότι σου είμαι απόλυτα αφοσιωμένη;

—Ε, λοιπόν, μικρούλα μου, θα κάμω με προκαταβολικά το ταξίδι του γάμου μας!

«Τι θα έλεγες για ένα ταξίδι στη χώρα του Νείλου; Αυτός ο Ζερμπούλης δεν μου φεύγει απ' το μυαλό... και θέλω να μάθω τι συμβαίνει μ' αυτόν τον πολυκατοικιολογία που είναι για μένα ένα ζωντανό αίνιγμα και με αυτό το παληόπαιδο τό γυίο του! Κάποιο μυστήριο υπάρχει ανάμεσα σ' αυτούς τους δυο ανθρώπους».

—Πού δεν θα έπρεπε να σ' ενδιαφέρει, είπε κοφτά η Καίτη. Το κύριον είναι να είσαι προφυλαγμένος στο εξής από τις βρωμοδοσιές των ανθρώπων που ξεσκέπασα... Για τα υπόλοιπα...

Ο Μαθιόπουλος τελείως άναστατωμένος έχωσε μέσα σε φάκελλο την τελευταία διαθήκη του Ρουμπέση. Σφράγισε μεθοδικά το φάκελλο, έχοντας τα χείλη του σφιγμένα και χωρίς να λήξει λέξη. Δεν άνεγνώριζε πια τον πελάτη του.

Ο πελάτης του, το σκληραγωγημένο αυτό γεροντοπαλικάρο, που δεν κρατούσε τις φιλενάδες του περισσότερο από τρεις μήνες, θα παντρευόταν αυτή τη φορά την όμορφη, αυτή κοπέλλα από υπερβολική εύγνωμοσύνη;

Ο πελάτης του που έδινε τόση σημασία στις ανέσεις του και διάλεγε πάντα όταν ταξίδευε τις καλύτερες λουτροπόλεις της Εύρωπης ή τις πιο άνομαστες μεγάλες πόλεις, θα επιχειρούσε τώρα ένα ταξίδι στην Αίγυπτο από υπερβολική περιέργεια;

Ο Θανάσης που είχε μείνει μόνος στην Μαρουσώ είχε φύγει το απόγευμα για το καινούργιο κτήμα του Ρουμπέση — άνομο κύριος του.

«Ήταν φανερό ότι ο κύριός του και η καίτη του φιλενάδα είχαν φάει στην Τρίπολη».

Κι' ο Θανάσης, καθισμένος καβάλα σε μια καρέκλα, κάπνιζε το τσιγάρο του ενώ σκεφτόταν τη φασαρία που θ' απαιτούσε η νέα εγκατάστασις.

«Ένα ευχάριστο ένδεχομένο του λιγότερου πάντως στενοχώρια του. Ο κύριός του του είχε πη, πριν φύγει για την πόλη, ότι θ' άπουσίαζε για ένα μήνα, ίσως πιο πολύ! Έτσι θα είχε όλο τον καιρό να συνηθίσει στο καινούργιο κτήμα της Στεμνίτσας».

Ένα αυτοκίνητο που σταμάτησε μπροστά στην πόρτα της έπαυλώς τον απέσπασε από τις σκέψεις του.

Ο Θανάσης είχε λεπτή άκοή. Δεν άνεγνώρισε το θόρυβο που έκανε το άμαξι του άφεντικού του.

Ακούστηκε το κουνούρι.

—Θα είναι κάποιος που έχασαν το δρόμο! μουρμούρισε.

Και σηκώθηκε, χωρίς όρεξη, από την καρέκλα του για να πάει να ιδεί ποιός κτυπούσε το κουνούρι αυτή την ώρα, παίρνοντας μαζί του το κλεφτοκάρφο.

Είπε μπροστά του τους δυο άνδρες που είχαν έρθει δυο μέρες πριν μαζί με τον συμβολαιογράφο, για να έπισκεφθούν το κτήμα.

Ο Πέτρος Ζαλούχος είπε στον σωφέρ να τους περιμένει, ενώ ο Άνδρέας Γιαννάς παρακαλούσε το Θανάση να τους άναγγείλει στον κύριό του.

—Μά, είπε ο Θανάσης πετώντας το τσιγάρο του, ο κύριος Ρουμπέσης δεν είναι στο σπίτι. Είναι στην πόλη.

—Στην Τρίπολη;

—Μάλιστα.

Ο Άνδρέας Γιαννάς φάνηκε ν' απογοητευθεί.

—Κρίμα! είπε κι' έμεις που θέλαμε να τον άποχαριετώσωμε προτού φύγωμε!

—Ω, δεν έχετε παρά να τον περιμένετε! Δεν θ' άργήσει να γυρίσει... Κι' ο κύριος Ρουμπέσης θα φύγει απόψε από εδώ...

—Έστω! είπε ο Άνδρέας.

Και συνοδευόμενος από τον Πέτρο άκολούθησε τον γέρο υπηρέτη που τους άδηγηση στο σαλόνι της έπαυλώς.

Αναμειβή τη μεγάλη κρεμαστή λάμπα και τη μικρή έπιτραπέζια και ύστερα άποσύρθηκε, άφίονοντας μόνους τους έπισκέπτες.

—Όλα πάνε κατ' εύχη, είπε ο Άνδρέας. Μονάχα έσύ δεν μου φαίνεται στο ύψος σου... Τι διάβολο, το χρώμα του άμπαζού σου κάνει να φαίνεται έτσι πράσινο... Είναι ανάγκη να στα ξαναπαώ, βρέ Πέτρο;... Τα πράγματα έρχονται τόσο καλά που κι' ένα μικρό παιδί θα τα κατάφερνε!

Ο Άνδρέας προχώρησε τότε προς την πόρτα του γραφείου του Ρουμπέση και σήκωσε τη μεγάλη βελούδινη πράσινη πορτιέρα.

Μιμήθηκε με σκληρή και κυνική εϊρωνεία, την τραγική σκηνή που είχε προετοιμάσει και άπτήγγειλε, μμούμενος τη συρτή φωνή του Πέτρου Ζαλούχου:

—Θα ήθελα, κύριε Ρουμπέση να μιλήσω ιδιαίτέρως μαζί σας και αν θέλετε να μου κάνετε την τιμή, προτού φύγω...

Ο Άνδρέας άφησε να ξαναπέσει το βαρύ βελούδινο παραπέτασμα, έκαμε κανονική στροφή και άπευθυνόμενος σ' ένα φανταστικό πρόσωπο, είπε με τη φυσική του φωνή:

—Δεν μπορείτε να φαντασθήτε, κυρία μου, τόσο θα ήθελα ν' άπέφευγε ο φίλος μου αυτό το δυσάρεστο τέτα-τέτ.

Σταμάτησε και είπε με σαρκασμό: —Φαντάζεσαι από τώρα, Πέτρο, το ήλιθο και κατάπληκτο ύψος αυτής της κοτούλας, που δεν θα καταλαβαίνει τί της λέω!

Μιμήθηκε τώρα τη φωνή της Καίτης: —Μά, κύριε, δεν ξέρω άπολύτως ποτέ...

Με φωνή χαμηλή ο Άνδρέας έδωσε απάντησι:

—Σούτ! Θα σάς το πώ... Ο Τάσος Δέλτας είναι νόθος γυιός του κυρίου Ρουμπέση!...

Και άπευθυνόμενος πάλι στον Πέτρο:

—Κι' έσύ, για να υπογραμμίσω έπίσημη άποκάλυψί μου, κάνεις έναν μικρό, πολύ μικρό θόρυβο... που θ' άκούσθαι όμως έδώ...

«Έλα, στάσου ίσιος, φοβησιάρη... μαζεύτηκε έτσι σαν βρεμένη γάτα... έχεις να πής τίποτε έσύ, ο ρόλος είναι βουδός».

Ο Άνδρέας είδε τα μάγουλα του λου του να τρέμουν και το μέτωπο μουσκεμένο στον ιδρώτα.

—Θα μιλής μαζί με τον Ρουμπέση την κατάλληλη στιγμή... όταν θα καίται... Βγάξεις από την τσέπη σου το ριστόφθο του... το δικό του ριστόφθο... θαύμασε τις προπαρασκευές του σχεδίου μου!... Έπ'ωφελέισαι που έχει γυρίσει την πλάτη... Άκουμπάς την κάνη της δεξιά του κρόταφο... αυτό είναι το στήθος, για να πιστευθώ ότι ήταν αυτοκτονικός».

Ο κύριος πέφτει! Χαίρετε κι' εύχαστ'...

«Άφίνεις γρήγορα έπάνω στο γραφείο το γράμμα που έτοιμάσα, όπου ο κύριος ο Ρουμπέσης γεμάτος τρυφερά έμαρτυρεί δημοσίως ότι διέπραξε πριν είκοσι χρόνια μια κακή πράξη... μια παληόπαιδα άπέναντι των παιδιών της κυρίας λούχου».

Ο Άνδρέας εξακολουθούσε να σιωπάζει, να λέγει λόγια του με τις άνάλογες σεις.

—Και τότε, αΐστ!... νεαρό μου, κινείς μισή στροφή... άνοίγεις την πόρτα διάπλατη... και μείνει ήσυχος, έχεις άπο το τράκ, φίλε μου, για να δώσεις την τύπωσι του άθώου και του άληθινά τ' άμαρμένου, σου το προλέγω!...

«Υστερα θ' άρχίσεις να φωνάζεις: «Έσθ' ηθεία! Ο κύριος Ρουμπέσης αυτοκτονήσε!»

Κι' ο Άνδρέας, σαν ένας θαυμαστικός βοποιός, ίκανοποιημένος από την μακάβριμική του, έπεσε στον καναπέ κι' άρχισε γέλια:

—Ε, δεν βρίσκεις ότι είμαι πρώτης τάξεως σκηνοθέτης; Άμφιβάλλεις για έπιτυχία ενός έργου τόσο καλά άνεβασμένου; Ποιός θα μπόρεση να πιστέψει ότι ταν δολοφονία;

Ο Πέτρος είχε συνέλθει. Η διαβολική μιμητική του συνεχόχου του τού είχε έσπασει θάρρος.

«Έπιασε το μέτωπό του και διώρδυνε...»

—Ω! δολοφονία... Πες πατροκτόνο καλύτερα!

Ο Άνδρέας έμεινε για μια στιγμή μίλητος. Σούφρωσε με φρυδιά του, έμεινε για μια φορά ακόμη περιφρονώντας τους ώμους του και ύστερα είπε:

—Αν σε στενοχωρή αυτό από τώρα τότε τί θα γίνη άργότερα...

—Οχι! απήντησε ο Πέτρος... Είπα έτοιμος. Έχω έμπιστοσύνη σε σένα. Άνδρέα και θα σε ύπακούω τυφλά!... Άνδρέα, είναι πολύ άργα για να όπισθω χωρίς...

Και με το χέρι του που έτρεμε, μεστή τσέπη του σακκακιού του, χάρωσε λαβή του ριστοφθόρου που είχε κλείσει.

Άνδρέας δυο μέρες πριν από το δέμα του Ρουμπέση.

—Προσοχή! είπε ο Άνδρέας τεντώνοντας το αυτί του... νά, έρχονται οι πελάτες σου... Λίγη ήρεμία, παρακαλώ!

Πραγματικά, ένα δεύτερο αυτοκίνητο σταμάτησε μπροστά στην πόρτα της έπαυλώς.

Ήταν ο Ρουμπέσης και Καίτη.

Με δυο κέφι κι' αν έκανε ο Ρουμπέσης εκείνη τη βραδυά, δεν κατόρθωσε να μεταδώσει στη φίλη του...

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Η συνέχεια.

Δέν πρέπει ν' άνησυχήτε:

Η ΑΠΟΒΟΛΗ

Υπάρχει τρόπος να άποφύγετε τόν τρρημερό κίνδυνο της άποβολής άρκεϊ να λάβετε τα κατάλληλα μέτρα

Υπάρχουν έγκυες γυναίκες άπρόσεκτες, υπάρχουν όμως και έγκυες γυναίκες που άνησυχούν υπερβολικά. Μόλις βρεθούν σε ένδιαφροσά κατάσταση έπιδραδύνουν τόν ρυθμό της ζωής τους, από φόβο μήπως ένα άτύχημα διακόψει την έγκυμοσύνη τους.

«Δέν ξέρω γιατί, έλεγε μια έγκυος γυναίκα, έχω διαρκώς την έντύπωσι πως κάτι θα μου συμβή...»

Πρέπει να παλαίψετε εναντίον αυτής της αντίληψως. Άκούσατε να γίνεται λόγος για άποβολές που συνέβησαν στην άρχη της έγκυμοσύνης, κατά τόν τρίτο ίδιως μήνα, και σάς φαίνεται πως δεν θα ήσυχάσετε αν δεν περάσει αυτή η περίοδος.

Μην άνησυχήτε: Όλοι οι γυναικόλογοι θα σάς το πουν: η ύγιης γυναίκα, πολύ σπανίως

άποβάλλει, έκτός αν της συμβή κανένα άτύχημα.

ΤΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ

Η άποβολή είναι συνέπεια μιάς άρρώστιας ή ενός άτυχήματος. Υπάρχει άστόσο σ' αυτόν τόν κανόνα μια εξαίρεσι: είναι η περίπτωση των νέων γυναικών, που μένουν έγκυες άμέσως μετά τόν γάμο τους. Οι γυναίκες αυτές, πολύ συχνά άποβάλλουν κατά την άρχη της έγκυμοσύνης τους. Οι λατροί άποδίδουν τόν γεγονός αυτό στην υπερβολική θερμότητα του νέου ζευγαριού ή στο άπότομο πέραςμα της έγκυου από την κατάσταση της κοπέλλας στην κατάσταση της γυναίκας και της μητέρας. Η πρώτη αυτή άποβολή, όμως, δεν άποτελεί κίνδυνο για τόν μέλλον. Οι νεαρές γυναίκες μπορούν να είναι βέβαιες ότι ο μεταγενέστερος έγκυμοσύνης τους θα έξελιχθών κανονικά και θα φθάσουν σε άσσιο τέρας.

Υπάρχουν όμως και τα άτυχήματα. Το πιο συνθιτισμένο άτύχημα είναι το άπότομο κλονισμός, τόν πέσιμο. Μά και ο κίνδυνος αυτός δεν είναι τόσο σοβαρός, όσο τόν φαντάζονται: βλέπουμε έγκυες γυναίκες, να τραυματίζονται σ' ένα αυτοκίνητιστικό δυστύχημα κι' όμως να μην άποβάλλουν. Για να προκληθ άποβολή, χρειάζεται ένας

δυνατός κλονισμός δλοκλήρου του σώματος, όπως όταν πέφτουμε από μια σκάλα ή από ένα όποιονδήποτε ύψος.

Όταν ο κλονισμός άσκήται κατ' εύθειαν πάνω στη μήτρα, ο κίνδυνος φυσικά είναι μεγαλύτερος. Γι' αυτό οι σύζυγοι πρέπει να προσέχουν στις σχέσεις τους κατά τους πρώτους μήνες της έγκυμοσύνης.

Άλλη αίτια που μπορεί να προκαλέσει την άποβολή, είναι τόν σπασμός υπερβολικού βάρους από μέρους της έγκυου. Η μεγάλη σύσπασσι των μυών, πιέζει τη μήτρα. Μά και κάθε δυνατή προσπάθεια μπορεί να έξη σάν άποτέλεσμα την άποβολή, όπως τόν υπερβολικό τέντωμα τόν σώματος για να φθάσει κάτι.

Οι περιπτώσεις αυτές εύτυχώς είναι πολύ σπάνιες.

Οι μεταδοτικές άσθένειες (σκαρλατίνα, τυφειδής πυρετός κ.τ.λ.) προκαλούν έπίσης την άποβολή. Φυσικά οι γιατροί, σε περίπτωση έγκυμοσύνης, παίρνουν όλες τις δυνατές προφυλάξεις. Οι προφυλάξεις όμως αυτές καμιά φορά άποδεικνύονται άνίσχυρες. Έπίσης μερικές άνωμαλίες της έγκυμοσύνης (πολύ σπάνιες) προκαλούν την άποβολή. Μία απ' αυτές τις άνωμαλίες είναι η κακή θέσις τού πλακούντος (ύστερον).

ΟΙ ΠΡΟΦΥΛΑΞΕΙΣ

Σας τονίζουμε κατηγορηματικά: μια ύγιης γυναίκα δεν είναι άνάγκη να πάρη καμιά προφύλαξη για ν' άποφύγη την άποβολή. Μπορεί και πρέπει να συνεχίσει την κανονική της ζωή. Δεν θα σταματήσει τόν σπόρο και τη γυναιστική, με τη διαφορά ότι θα τά περιορίσει.

Φυσικά θ' άποφύγη τις βίαιες άσκήσεις, που μπορούν να προκαλέσουν πτώσεις. Τόν κούμπημα, αντίθετος όχι μόνον έπιτρέπεται, μά επιβάλλεται για τόν διατηρήσει την ελαστικότητα των μυών της λεκάνης και διευκολύνει τόν τοκετό. Οι βουτιές όμως άπαγορεύονται.

Άποφύγετε τις βίαιες και τις ουχινές σεξουαλικές σχέσεις κατά την άρχη της έγκυμοσύνης, ίδιως γύρω από τόν τρίτο μήνα, τή στιγμή δηλαδή, που τόν έμβρυον άρχίζει να παίρνει μορφή.

Τέλος πιάστε όλες τις προφυλάξεις για ν' άποφύγετε τις μολυσματικές άρρώστιας, που μπορούν να προκαλέσουν την άποβολή. Αναθέσατε σε νοσοκόμο άλλον την περιποίηση τού συζύγου σας ή των παιδιών σας, που προσεδλήθησαν από εύλογια ή ιλαρά. Σε περίπτωση έπιδημίας, καλό είναι να μετακινησέτε σε άλλη πόλη.

ΟΤΑΝ ΕΜΦΑΝΙΖΕΤΑΙ Η ΑΠΕΙΛΗ

Καμιά φορά όμως, παρ' ότι προφυλάξεις, η έγκυμοσύνη άπειλει να διακοπή. Τόν πρώτο σύμπτωμα αυτής της άπειλης, είναι ένας πόνος στο κάτω μέρος της κοιλιάς, που θυμίζει τούς πόνους που νοιώθουν καμιά φορά οι γυναίκες κατά την έμμηνορροία.

Αν κατά τούς πρώτους μήνες της έγκυμοσύνης σας νοιώ-

Ο Μεταξοσκώλης μας έδωσε την ΚΑΘΑΡΑΝ ΦΥΣΙΚΗΝ ΜΕΤΑΞΑΝ για να δημιουργήσουμε τόν δαύμα τούτο της Συγχρόνου Έπιστήμης. Η Κρέμα ZINNIA προσφέρει άνεκτίμητον έξυπνότητα στην άγώνα πρὸς διατήρησιν της φυσικής Γοητείας της Γυναίκας

Zinnia

σετε πόνους στο κάτω μέρος της κοιλιάς μην τόν πάρετε τόν πράγμα άφήσιστα: Πληγαίνεται άμέσως στο γιατρό.

Η άποβολή άναγγέλλεται σ' ε δ ο ν πάντοτε μ' αυτό τόν δυνηρό σύμπτωμα. Έπειτα από λίγο χρονικό διάστημα — μπορεί να είναι και ώρες, μπορεί να είναι και μέρες — άρχίζει η καθ' αυτό αίμορραγία. Σπανίως η αίμορραγία έρχεται άπότομα και με άφθονο αίμα: τις περισσότερες φορές άρχίζει με λίγες σταγόνες αίμα.

Όταν αντιληφθήτε αυτό τόν σύμπτωμα, τόν μυαλό σας πρέπει να πάη άμέσως στην άποβολή. Μην άπελπισθήτε όμως: είναι ακόμα καιρός για να την προλάβετε. Τόν μόνο μέτρο που θα πάρετε είναι να ξεπαύσετε άμέσως και να μην σηκώσετε για κανένα λόγο όππου νάρθη ο γιατρός.

Η άνάπαυσι και μόνον μπορεί να σώσει τόν παιδί σας.

Εν πάση περίπτωση, μια άπειλή αυτού τού είδους δεν έμποδίζει σε τίποτα μια έγκυμοσύνη να φθάσει στο τέρας της. Μην φοβόσαστε έπομένως την άποβολή. Τόν έπαναλαμβάνουμε: σε μια φυσιολογική γυναίκα, η άποβολή άποτελεί την εξαίρεσι. Άν έμφανισθ, με τις προφυλάξεις που θα πάρετε άμέσως μ' ορείτε να την άποτρέψετε.

Όσο για κείνες που παρουσιάζουν συχνά άποβολές, πρέπει να ύποβληθών από τόν γιατρό τους σε ειδική θεραπεία. Έπειτ' από λίγον καιρό θα μπόρεσουν να φέρουν στον κόσμο άκίνδυνα μια ανθρώπινη ύπαρξη.

Δρ ΣΙΓΚΛΑΙΡ ΝΤΡΕΙΚ

ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ Ηλεκτρικός κουζίνας και όλα τα ηλεκτρικά είδη

Με μεγάλες εύκολες πληρωμές και εις τὸς καλύτερας τιμὰς

ΕΙΣ ΤΗΝ

“ΡΑΔΗΛΕΞ”

Θεμιστοκλέους 38 καί Γραβιάς (γωνία)

ΜΙΛΟΥΝ ΤΑ ΑΣΤΡΑ

καί προλέγουν το μέλλον για το διάστημα από 16—28 Νοεμβρίου γι' αυτές που γεννήθηκαν στους παρακάτω αστερισμούς

ΚΡΙΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—30 Μαρτίου). Οι δυσκολίες που σας είχαν παρουσιάσει εξαφανίζονται σιγά-σιγά.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (31 Μαρτίου — 9 'Απριλίου). Μην χάνετε την εμπιστοσύνη σας προς τους φίλους σας. Θα σας βοηθήσουν στις δύσκολες στιγμές.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (10—19 'Απριλίου). Μην εκνευρίζεστε και θα μπορέσετε να πραγματοποιήσετε τις επιθυμίες σας.

ΤΑΥΡΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (20—30 'Απριλίου). Τα πειράματα δεν θα σας κάνουν καλό. Πρέπει να γίνετε υποχωρητική.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 Μαΐου). 'Η τύχη εξακολουθεί να ευνόη ό,τι άφορα τον έρωτά σας.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Μαΐου). 'Η φιλοδοξία δεν μπορεί να συμβιβάσσει με τα αισθήματα.

ΔΙΔΥΜΟΙ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—31 Μαΐου). Μην ταξιδεύετε αν δεν υπάρχει από-

ΛΥΤΟΣ

λυτος ανάγκη.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 'Ιουνίου). Καλό δεκαπενθήμερο με ευχάριστες εκπλήξεις.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 'Ιουνίου). Προσέξτε την υγεία σας. Μην κάνετε τρέλλες.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 'Ιουνίου—1 'Ιουλίου). Βασισθείτε πάνω στην ικανότητά σας. Μην περιμένετε από τη βοήθεια των άλλων.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2—11 'Ιουλίου). Πιθανόν να έχετε μια απογοήτευση στις 25 του μηνός. Θα είναι όμως περαστική.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12—22 'Ιουλίου). Μια περιπέτεια προς το τέλος του δεκαπενθήμερου μπορεί ν' αλλάξει ολοκληρή τη ζωή σας.

ΛΕΩΝ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 'Ιουλίου — 1 Αυγούστου). Ένας μικρός καυγάς, μερικά δάκρυα. Θα νομίζετε πως το σύμπαν κατεστράφη. Μά ό ήλιος πάντα χαμογελάει.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2—12 Αυγούστου). Προσέξτε τη ζήλια μιας φίλης σας. Μπορεί να σας κάνει κακό.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13—22 Αυγούστου). 'Ανάμεσα στις 20 και 25 του μηνός θα σας δοθεί η εξήγησις.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Αυγούστου—2 Σεπτεμβρίου). Δεν θα εξελιχθεί καλά η αισθηματική σας σχέση. Καλύτερα να διακόψετε πριν απογοητευθείτε.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3—12 Σεπτεμβρίου). Μην πάρετε άμεσως απόφασι στο ζήτημα που σας απασχολεί. Καλύτερα να την αναβάλετε.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13—22 Σεπτεμβρίου). Μερικές χρηματικές δυσκολίες που θα περάσουν όμως γρήγορα.

ΖΥΓΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Σεπτεμβρίου—2 'Οκτωβρίου). Μην κάμετε καμιά αισθηματική άπρονουσία. Δεν είναι τόσο γερά τα δεσμά του έρωτα.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3—12 'Οκτωβρίου). Μην αφήσετε να σας γονατίσουν οι άναποδείξιες της ζωής.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13—23 'Οκτωβρίου). Ένα μυστικό σύννεφο προκύψει προς το μέρος σας. Είναι όμως αμφίβολο αν θα ξεσπάσει πάνω σας ύπνορα.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (24 'Οκτωβρίου—2 Νοεμβρίου). Ευνόική ατμόσφαιρα για να πάρετε σοβαρές αποφάσεις.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3—11 Νοεμβρίου). Θα χρειασθεί να κάνετε υπομονή την επομένη έβδομάδα.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12—21 Νοεμβρίου). Δημιουργείτε μόνη σας τις δυσκολίες καταστάσεις.

ΤΟΞΟΤΗΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22 Νοεμβρίου—1 Δεκεμβρίου). Αυτό το δεκαπενθήμερο θα ήθε καλύτερα την κατάστασι.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2—11 Δεκεμβρίου). Μή δώσετε καμιά υπόσχεσι αυτό το δεκαπενθήμερο.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12—21 Δεκεμβρίου). Λίγη αποφασιστικότης σας χρειάζεται κι' όλα θα εξελιχθούν καλά.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22 Δεκεμβρίου — 1 'Ιανουαρίου). Με τα νύερα δεν γίνεται τίποτα. Πρέπει να ηρεμήσετε.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2—11 'Ιανουαρίου). Μην κουράζεστε πολύ. Προσέξτε την υγεία σας.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12—21 'Ιανουαρίου). 'Η αισθηματική σας ζωή μπορεί να μεταβληθεί Μην πάρετε όμως στα σοβαρά όλες τις υποσχέσεις.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22—30 'Ιανουαρίου). Μην ανακατεύεστε στις ξένες δουλειές, γιατί θα σας δημιουργηθούν ζητήματα.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (31 'Ιανουαρίου—9 Φεβρουαρίου). Μην αφήνετε όλα στην τύχη. Θέλει κι' από μέρους σας λίγη προσπάθεια.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (10—19 Φεβρουαρίου). Μία καινούργια γνωριμία που θα φέρη λίγη εύτυχια στη ζωή σας.

ΙΧΘΕΙΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (20—29 Φεβρουαρίου). Μην κάνετε διαρκώς την εξύπνη. Κάνετε πολύ άσχημη εντύπωση στο πρόσωπο που σας ενδιαφέρει.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Μαρτίου). Ευχάριστη προοπτική για όλα τα ζητήματα. 'Η καλύτερη μέρα σας ή 27η.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Μαρτίου). Θα σας γίνη μία πρότασις. Θα είναι σοβαρή.

COSSOR

ΤΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ
ΦΗΜΗΣ
ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ

ΠΛΟΥΝΤΑΙ
με Μεγάλης Ευκολίας
ΠΛΗΡΩΜΗΣ
ΣΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΡΑΔΙΟΦΩΝΩΝ
ΜΑC RADIO
ΣΤΟΑ ΝΙΚΟΛΟΥΔΗ 17

COSSOR

Κατα την
ΠΑΧΥΣΑΡΚΙΑΣ
Το περιφημον ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ
Τσάι **PIXTER**

ΟΠΟΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ
ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΦΑΙΝΕΤΑΙ
10-20 ΧΡΟΝΙΑ ΝΕΩΤΕΡΗ

“Ας ακολουθήση τον εύκολον
αυτόν τρόπο.

“Από σας εξαρτάται να εξαφανίσετε τις ρυτίδες σας και ν' αποκτήσετε τη φρεσκάδα μιας κοπέλλης 16 ετών. Καταργήσατε τα άχρηστους πόρους και τις ατέλειες της επιδερμίδας σας.
Χρησιμοποιήσατε τη λευκή κρέμα ΤΟΚΑΛΟΝ για τη μέρα και τη ΤΟΚΑΛΟΝ για τη νύχτα που είναι θαυμαστή ανακούφιση ενός διασημάνου από τον κόσμο δερματολόγου ναϊκές 50 ετών μπορούν να φαίνονται ότι είναι μόνον 30.
Χέρια χοντρά. Μερικά χέρια αποταμειούν λίπος μεταξύ του καρπού και του μικρού δακτυλίου. Να μαλαξάτε αυτό το μέρος πολύ ζωηρά δύο - τρεις φορές την ημέρα.
Χέρια αραβιτικά και κομπισμένα. Να τους κάνετε λουτρά παραφίνης. Αυτά τα λουτρά λιγνίνων και τα παχεία χέρια.
Φλέβες φουσκωμένες. Να σηκώνετε τα χέρια ψηλά και να τα κουνάτε, ώστε να κατέδη το αίμα, που είναι εκεί συγκεντρωμένο.
Χέρια κοντά. Σπινιά περίπτωσις. “Οποια όμως έχει την άτυχία των κοντών χεριών, πρέπει από μικρή να τα τεντώνει όσο μπορεί μακριά. Αυτή η άσκηση επενεργεί στις αρθρώσεις.
Τα ώρια χέρια της νοικοκυράς. “Οσες κάνουν όλες τις δουλειές του σπιτιού, μπορούν να μην καταστρέψουν τα χέρια τους και τα νύχια τους.
“Όταν πλένετε τα πιάτα ή καθαρίζετε πατάτες κ.λ.π. να φοράτε ειδικά λαστιχένια γάντια σαν αυτά των χειρουργών.
“Όταν πρόκειται να κάνετε καμιά δουλειά, που θα μείνει τα χέρια και δεν μπορεί να γίνη με γάντια, να ξύνετε με τα νύχια σας ένα σαπουνί. Το σαπουνί θα χωθή ανάμεσα στο νύχι και στο κρέας κι' έτσι θα έμποδισεν τη σκόνη ή την βρωμία να φτάση έως εκεί.
Οι γυναίκες, που μαγειρεύουν ή ανασταίνουν μωρό, έχουν συνήθως χέρια κόκκινα και σκληρά. Αυτό οφείλεται στο ότι τα χέρια τους είναι διαρκώς θρεμένα. Για να τα στεγνώνετε γρήγορα να έχετε ένα δοχείο με πίτουρα και να χάνετε μέσα τα χέρια σας κάθε φορά που είναι μουσκεμένα.
Δάχτυλα με κηλίδες. Να βάλετε επάνω στην κηλίδα ένα κομμάτι μπαμπού με οξυζενή ή να την τρίψετε με λεμόνι.
Λεκέδες από νικοτίνη. “Όταν είναι στα δάχτυλα, να τους κάνετε λουτρά μέσα σε νερό Ζαβέλ. Κι' όταν είναι στα νύχια, να ξύνετε με το ψαλίδι σας πριν τα βερνικάσετε.
Επαγλυέλματα που καταστρέφουν τα δάχτυλα. Αυτά τα επαγγέλματα είναι της δακτυλογράφου, της ράφτρας και της ποδίστρας.
Το χτύπημα των δακτυλίων στη γραφομηχανή πλατάνει την άκρη του δακτυλίου. Μετά, λοιπόν, από την εργασία, να τσιμπάτε τις άκρες των δακτυλίων καμιά εικοσαριά φορές.

πόδι και ν' αποφεύγετε τις ελαστικές γαλότσες, γιατί έμποδίζουν την αήλο διαπνοή.
Το πρι. Μόλις ξυπνήσετε, αρχίστε τις κινήσεις. Κάνετε κινήσεις είναι ο υπ' αριθ. 1 έχθρος του χειμώνα. Πάρτε το σχοινί και πηγαίετε μπροστά στο άνοιχτο παράθυρο κι' αρχίστε να πηδάτε.
“Υστερ' από καμιά εικοσαριά πηδήματα καθίστε χαμους άκουμπώντας με τις παλάμες· και στηριγμένη στα πόδια και στα χέρια, κάντε μερικά τινάγματα του κορμιού προς τα επάνω, όσο μπορείτε ψηλότερα. “Όταν τινάξεσθε θ' αναπνέετε δυνατά κι' όταν πηφτετε θα εκπνέετε.
Κάνετε κατόπιν μερικά ζωηρά τριψίματα με το χόρτινο γάντι και ντυθήτε άμέσως.
Την ήμερα. Ν' άνεβαίνετε τις σκάλες πατώντας στην άκρη των ποδιών και ν' αναπνέετε καλά. Το ουσίωδες είναι να κινήστε όσο το δυνατόν περισσότερο.
Για να ξεστανέτε τα πόδια. Πρώτα-πρώτα να κινήτε τα μεγάλα δάχτυλα μέσα στα παπούτσια. Περιπατήστε λίγο με τα δάχτυλα συσπασμένα· έτσι, ενώ δεν τα νοιώθατε πριν από το κρύο, τώρα θα τα αισθανθήτε να ζωντανεύουν.

“Όταν είσατε καθισμένη, τεντώστε τις γάμπες σας και διαγράψτε στον αέρα με την άκρη του ποδιού ένα όχλω, αλλά σε τρόπο, που το πόδι να στρέφεται καλά γύρω στα σφυρά σας. Σε πέντε λεπτά θα νοιώσετε να ξεσταίνονται.
Και η κυκλοφορία. Είναι απαραίτητη για να μην κρυώνετε. Την διευκολύνετε, αν κάνετε κάθε πρωί και θράδυ πολύ ξεστά ποδόλουτρα. “Επίσης ένα άφειγμα από άμπελοφυλλα μαύρου σταφυλιού δύο - τρεις φορές την ημέρα, αρκετά ξεστά, δυναμώνει την κυκλοφορία και σας ζεσταίνει.
“Αλλά χρειάζεται και... ψυχολογική άσκηση. “Όλος ό κόσμος κρυώνει. Και κρύωνουν λιγώτερο όσο δεν φοβούνται το κρύο. Πίτε μέσα σας πως δεν το φοβάστε, περιπατάτε γρήγορα και ελεύθερα με το κεφάλι ψηλά, τους ώμους πίσω και να κυττάτε με θαυμασμό τον ούρανο και τα χιονισμένα βουνά, που δίνουνε μια φαντασμαγορική όψη στις πολιτείες και στην έξοχή.

Καρποί και σφυρά. Για να προστατεύσετε τους καρπούς των χεριών σας, να έχετε μακριά μανίκια στο μαντό σας. Και για να προστατεύσετε τα σφυρά σας να φοράτε επάνω από τις καλύτερες σοσόνια.

Και για να μην κρυώνουν οι γάμπες σας να φοράτε διπλά λευγάκια κάλτσες. “Όσο λεπτές και να είναι προστατεύουν τη γάμπα, γιατί τα μάτια των καλτσών διασταυρώνονται και προφυλάσσουν τα μολλέ, που με τις κοντές φούστες είναι εκτεθειμένα στον κρύο αέρα.

Το βελούδινο δέρμα έγκυει.
και βελούδινο δέρμα χαρίζει μόνο το **ΓΑΛΑΚΤΩΜΑ**
LANOLINE COLAX

Αναζωογονεί, καθαρίζει, μαλακώνει και τονώνει την επιδερμίδα. Προλαμβάνει και θεραπεύει όλα τα ΣΚΑΣΙΜΑΤΑ. Το Γαλάκτωμα COLAX είναι προϊόν της ειδικής εναντίον ΤΩΝ ΡΥΤΙΔΩΝ ΚΡΕΜΑΣ LANOLIN COLAX. Μοναδικά προϊόντα παγκοσμίου φήμης.

Ο ΜΠΕΜΠΗΣ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΟΡΕΞΙ

Ένα άρθρο που ενδιαφέρει όλες τις μητέρες

Πολλές φορές μια μητέρα καταφεύγει στο γιατρό γιατί το μωρό της δεν τρώει αρκετά. Κατά τη διάκριση του γεύματος σταματάει, γυρίζει άλλοι κεφαλάκι του, σφίγγει τα δόντια του. Έξιστάοντας το μωρό, ο γιατρός το βρίσκει πολύ καλά στην υγεία του. Το βάρος του είναι κανονικό. Το μωρό έχει δικαίο. Δεν θέλει να φάει. Πιλοί τροφή από εκείνη που έχει ανάγκη.

Δεν πρόκειται λοιπόν περί ανωρεξίας. Όπως δεν πρόκειται περί ανωρεξίας πραγματικής, όταν το παιδί εμποδίζεται από ώριμους λόγους να θηλάσει ή να καταπιεί. Τέτοιοι λόγοι είναι π.χ. τα κρεατάκια στη μήτη που δεν το αφήνουν να αναπνεύσει, οι ερεθισμένες

αμυγδαλές, που το ενοχλούν όταν καταπίνει, ή στοματίτις, που ερεθίζει την στοματική και λότητα και το κάνει να πονάει όταν θηλάζει.

Η ανωρεξία μπορεί να οφείλεται σε παθολογικά αίτια: το μωρό δεν έχει όρεξη γιατί έχει γαστροεντερίτιδα, γιατί υποφέρει από ωτίτιδα, γιατί παρουσιάζει σημεία ραχίτισμού με αναιμία. Επομένως μόνο με την γενική εξέταση θα βρεθεί η αιτία κι' όταν εξαιρεθεί αυτή, τότε η όρεξη θα επανέλθει.

Καμιά φορά το μωρό άρρωσταίνει, γίνεται καλά, εξακολουθεί όμως να μην έχει όρεξη. Μην ανησυχείτε. Πρόκειται για μια μεταβατική περίοδο από την άρρωστίαν στην πλήρη ανάρρωση.

Υπάρχουν όμως και περιπτώσεις που η ανωρεξία δεν οφείλεται σε κανένα παθολογικό αίτιο, αλλά μόνο στους γονείς του μωρού.

Το μωρό δεν έχει όρεξη. Ο γιατρός που το εξετάζει, δεν του βρίσκει τίποτα. Μπορείτε να φαντασθήτε την οικογενειακή ατμόσφαιρα: Η μητέρα βλέπει με αγωνία να πλησιάζει η ώρα του φαγητού του μπεμπή. Όλη η οικογένεια οργανώνει... θεατρικές παραστάσεις, ο πατέρας μεταβάλλεται σε κλόουν, και χίλια δυο πράγματα έφευρισκονται για να πεισθεί ο μπεμπής να ανοίξει το χρυσό του στοματάκι και να δεχθεί μια κουταλιά σούπα. Το μωρό συνηθίζει σ' αυτήν την κατάσταση και δεν έχει καμιά διάθεσι να αλλάξει. Είναι το κέντρο του κόσμου και άπρακτα εκείνο που θέλει.

Όταν το παιδί είναι πιο μεγάλο (2 ετών), η ανωρεξία του μπορεί να οφείλεται σε προσωπικούς ψυχολογικούς λόγους. Το παιδί που αντιπαθεί την παραμύθια που, μπορεί να κάνει απεργία πείνας. Σε άλλες περιπτώσεις το παιδί δεν θέλει να γίνει «μεγάλο», θέλει να μείνει μωρό.

Βρέχει

Δεν θα είναι αρκετή προφύλαξι όμως, το/ν ανοίξετε την ομπρέλλα σας. *Γιατί/η υγρασία και οι συχνές αλλαγές του καιρού θα έχουν μια καταστροφική επίδραση στην επιδερμίδα σας. * Προφυλάξτε την λοιπόν, όπως κάνουν χιλιάδες γυναίκες, αυτή την/εποχή, χρησιμοποιώντας την ειδικήν Κρέμα/Λανολίνη "ΜΕΛΠΑΝ". * Με την τακτική χρήση της Λανολίνης "ΜΕΛΠΑΝ", θαχετε διαρκώς ένα ελαστικό/κι απαλό/σαν/βελοούδο δέρμα που θα προκαλεί τον/θαυμασμό. * Αποφεύγετε όμως επιμύως τις απορριμμές της.

ΑΛΕΚΙΝ

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΠΑΙΧΝΙΔΙΩΝ

(Συνέχεια απ' τη σελίδα 57)

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

- 1) ΠΟΤΑΜΟΣ — ΒΟΡΕΙΟΣ 2) ΟΠΕΡΑ — ΑΠΑΓΩ 3) ΛΑ — ΟΘΩΝ — ΤΗΚΩ — ΠΑ 3) ΕΠΙ — ΙΣΟ — ΓΑΔ 5) ΜΕΡΑ — ΑΔΟΥΑ — ΜΕΛΙ 6) ΟΧΙ — ΠΝΙΓΜΟΣ — ΝΤΟ 7) ΣΩΣΙΑΣ — ΡΑΔΙΟΝ 8) ΟΣΛΟ — ΛΑΜΕ 9) ΣΚΟΝΤΟ — ΤΟΝΟΣ 10) ΑΡΜ — ΑΥΛΙΚΟΣ — ΟΥΚ 11) ΡΗΜΑ — ΣΑΝΟΣ — ΟΥΛΑ 12) ΑΝΑ — ΙΩΒ — ΣΟΛ 13) ΝΗ — ΣΙΑΜ — ΕΠΟΣ — ΣΙ 14) ΤΕΜΠΟ — ΙΩΝΙΑ 15) ΑΝΑΡΙΟΣ — ΤΣΑΚΙΖΩ.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

- 1) ΠΟΛΕΜΟΣ — ΣΑΡΑΝΤΑ 2) ΑΠΕΧΩ — ΚΡΗΝΗ 3) ΤΟ — ΙΡΙΣ — ΟΜΜΑ — ΤΑ 4) ΑΠΟ — ΙΟΝ — ΣΕΡ 5) ΜΕΘΩ — ΠΑΣΤΑ — ΕΙΜΙ 6) ΟΡΩ — ΑΝΣΛΟΥΣ — ΑΠΟ 7) ΣΑΝΙΑΙ — ΛΑΙΜΟΣ 8) ΣΟΓΑ (ΑΓΟΣ) — ΚΙΝΩ 9) ΒΑΤΟΥΜ — ΚΟΒΕΙΤ 10) ΟΠΗ — ΛΟΡΑΤΟΣ — ΠΩΣ 11) ΡΑΚΙ — ΣΑΜΟΣ — ΜΟΝΑ 12) ΕΓΩ — ΔΕΝ — ΣΙΚ 13) ΙΩ — ΓΕΝΙ — ΝΟΥΣ — ΑΙ 14) ΠΑΛΤΟ — ΟΥΛΟΣ 15) ΣΤΑΔΙΟΝ — ΣΚΑΛΙΖΩ.

ΤΟ ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΟ

ΟΦΘΑΛΜΙΑΤΡΟΣ ΛΟΓΟΠΑΙΓΝΙΟ

- 1) Η "Αγκυρα.
2) Η Πίνα (πείνα).
3) Τα Άρθρα (άρδρα).

ΣΩΣΤΟ ΛΑΘΟΣ

- 1) ΣΩΣΤΟ.
2) ΣΩΣΤΟ.
3) ΛΑΘΟΣ. Κτίστηκε απ' τους Φωκαείς.

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ

(Συνέχεια από τη σελίδα 55)

ΦΑΥΛΟΣ ΚΥΚΛΟΣ

- 1—4 ΑΜΩΣ 4—7 ΣΙΓΑ 7—10 ΑΜΑΝ. 10—11 ΝΗΜΑ και 1—10 ΑΜΗΝ 10—7 ΝΑΜΑ 7—4 ΑΓΙΣ 4—1 ΣΩΜΑ.

ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ

3X3+3=12

ΓΝΩΡΙΖΕΤΕ

- 1) Το 480 π.Χ.
2) Ο Μισισσιππίς που βρίσκεται στη Β. Αμερική και έχει μήκος 6970 χιλιόμετρα.
3) Είς Βαυλόνια το έτος 323 π.Χ.
4) Το ψηλότερο βουνό της γης (ύψος 8.840 μέτρα).
5) ΦΤΕΡΩΤΕΣ ΣΥΛΛΑΒΕΣ

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ.

"Όπως στο Παρίσι

Τα είδη του, ή διτρίνα του, τα μοντέλα του δεν διαφέρουν από ένα παρισιανικό κατάστημα πρώτης τάξεως. Είναι το κατάστημα της "Εταιρίας «ΣΙΛΚΑ—ΕΛΜΠΕΟ» Α. Ε. Μητροπόλεως 44Β" που χρόνια τώρα εξυπηρετεί στα είδη γυναικείων εσφορώνων ζέρσευ και καλτσών, τις εκλεκτικότερες μας "Αντίδες.

«άδε γυναίκα!!
«άδε κορίτσι!!
Πρέπει να δη τη μοναδική τοινία = του 1950 =

Ο ΤΡΙΤΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ

THE THIRD MAN

- Ένα μελωδικό τραγούδι στον πιστό έρωτα...
- Μια ούρανια μελωδία της αιωνιότητας των ευγενών αισθημάτων.
- Μια ψυχική ανάτασι. Ένα άπαλό, της καρδιάς, χάδι.

Γλυκειά, πιστή, ανθρώπινα ανώτερη

Η ΑΛΙΝΤΑ ΒΑΛΛΙ

Τίμιος, ήθικός, γεμάτος καλωσύνη

Ο ΤΖΟΖΕΦ ΚΟΤΤΕΝ

Σκληρός, επιπόλαιος, έρωτίαρχος

Ο ΟΡΣΟΝ ΟΥΕΛΛΕΣ

Χίλια βράδια κοσμούν την καριέρα της ταινίας

Ο ΤΡΙΤΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ

και τιμούν το πολιτισμένο θέαμα.

Η ταινία ανήκει στον ΝΕΟ

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟ

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟ

"ΑΒΒΑΣ ΦΙΛΜΣ", Α.Ε.

ΧΕΡΙΑ

Η ηλικία δεν φαίνεται μονάχα στο πρόσωπο, παρ' και στα χέρια. Γιατί όσο προσοδύναται η επιδερμίδα του προσώπου από το κρύο και τον ήλιο, άλλο τόσο προσοδύναται κι η επιδερμίδα των χεριών. Γι' αυτό να έχετε χέρια πάντοτε άσπρα και νέα, ακολουθήστε τις συμβουλές που σας δίνω:

ΠΛΥΣΙΜΟ. Τα χέρια πρέπει να τα πλένετε με χλιαρό νερό. Και πρέπει να γλυκαίνετε το νερό των χεριών, όπως και του προσώπου. Μία δυνατή πρέζα δόρακος μπορεί να γλυκάνη μισή λίτρα νερό.

Ν' αρχίζετε τρίτοντας στεγνά τα χέρια σας με το σαπούνι. Και να τα τρίβετε δυνατά, ώστε το σαπούνι να μπαίνει στους πόρους. Ύστερα δουλάτε τα χέρια σας στο χλιαρό και δορικούχο νερό της λεκάνης και τα κουνάτε όσο ν' αφήσει το σαπούνι. Αφήστε κατόπιν τα χέρια σας μέσα στο σαπουνόνερο επί δυο - τρία έως πέντε λεπτά. Κι' ύστερα δουλαίστε τα χέρια σας ζαπρά με μία λαστιχένια δουστρά, ώστε να τα καθαρίσετε βαθιά, αλλά να τους κάνετε συγχρόνως και μασάζ.

Ύστερα να ξεπλένετε τα χέρια σας με κρύο νερό. Πολλές γυναίκες δεν το ξέρουν, πως τα χέρια τους σκάνουν, έπειδη τα σκουπίζουν ζεστά.

Από καιρό σε καιρό να χρησιμοποιείτε πάντα άμυγδαλάων άνθι για σαπούνι. Μολακάνει το δέρμα.

ΣΦΟΥΡΙΣΜΟ. Να σφουγγίζετε τα χέρια σας με δαυτελά στεγνή πετσέτα. Όταν όμως πρόκειται να δαυτελάτε τα χέρια σας με κρέμα, τότε να τα σκουπίζετε λίγο, για να είναι κάπως υγρά. Έτσι δαυτελά καλύτερα η κρέμα.

ΜΑΛΑΚΩΜΑ. Τα χέρια σας πρέπει να τα πλένετε με έχετε λευκά χέρια, αν δεν τ' δαυτελάτε ύστερα από κάθε πλύσιμο με κρέμα. Υπάρχουν ένα σωρό κρέμες γι' αυτήν τη δουλειά. Να χρησιμοποιείτε όποια σας αρέσει περισσότερο. Άλλες προτιμούν τις κρέμες άμυγδαλίου, άλλες τις κρέμες λεμονιού. Είναι ζητήμα επιδερμίδος. Οποδήποτε μία κρέμα «ούδτεστη», χωρίς άρωμα, είναι πάντα καλή.

Όταν δαυτελάτε τα χέρια σας με κρέμα, μην παραμείνετε να την κάνετε να εισχωρήσει και κάτω από τις ριζές των νυχιών. Έτσι θα λερώωνται λιγότερο τα χέρια σας και το δαυδο δεν θα έχετε ανάγκη να τα πλύνετε με τη δουστρά για να φύγουν οι λείες. Έτσι τα νύχια σας θα είναι γερά και άμωγα.

Όταν δαυτελάτε την κρέμα να κάνετε κι' ένα έλαφρο μασάζ του δαυματος. Και το δαυδο, πριν πέσετε, να δαυτελάτε τα χέρια σας με μία κρέμα πιδ λιπαρή από την κρέμα της ημέρας. Και μία φορά τη δουμάδα να κάνετε μπάνιο των χεριών με θερμό λούδι.

Χ

ριών με θερμό λούδι. Κι' αν τα χέρια σας είναι απερίσπαστα στεγνά παρ' όλες τις κρέμες, τότε θα δαυτελάτε πονυ παχύτερη κρέμα το δαυδο και θα φορέτε γάντια από πλάκα. Και μ' αυτά θα κοιμάστε. Και να διατηρήσετε τη νεότητα και την ελαστικότητα των χεριών σας, να κάνετε γυμναστικές άσκησης και κατόπιν μασάζ. Γι' αυτήν τη δουλειά δεν χρειάζεται πονυ καυρός. Μπορείτε κατά τη διάρκεια της ημέρας (όταν ακούτε το ραδιόφωνό σας) να κλέβετε λίγα λεπτά γι' αυτές τις ασκήσεις και το μασάζ.

1) Η ασκήσι. Κάντε μερικές περιπορικές κινήσεις του χεριού γύρω από τον καρπό και προς τις δυο διευθύνσεις. 2) Η ασκήσι. Ν' ανοίξετε και να κλείνετε τη φουχτιά σας καμιά είκοσι φορές. 3) Η ασκήσι. Να τεντώσετε την παλάμη σας και ν' άνοιγκάτετε μοιάχα τις δυο τελευταίες φουχίες των δαυτιλίων.

4) Η ασκήσι. Ενώνετε τα δυο χέρια με τα δαυτιλία προς τα έπάνω σαν μία φράγκικη Παναγία, που προσεύχεται. Κι' ύστερα προσπαθήστε, κρατώντας κολημένα τα δαυτιλία, να φέρετε τις παλάμες σε θεοι κόβητη προς τα δαυτιλία. Αυτή η άσκηση είναι εξαιρετική για τη διατηρησι της ευλγίας των χεριών.

ΜΑΣΑΖ. Για να διατηρήσετε λευκά τα χέρια σας, να τους κάνετε μασάζ. Το μασάζ διευκολύνει την κυκλοφορία του αίματος στα άκρα του σώματος. Άλλα πρέπει το μασάζ να γίνεται κυρίως στις αρθρώσεις. Πως θα το καταφέρετε;

Θα πιάσετε τα δαυτιλία του ενός χεριού με το άλλο χέρι και θα τα κουνήσετε, οα να θέλατε να δαυτελάτε μήπως υπάρχει κανένα σπασίμο. Θα δουλένετε έτσι τις αρθρώσεις όλες τη μία κατόπιν από την άλλη: των δαυτιλίων, της παλάμης, του καρπού. Στην αρχή το χέρι που κάνει το μασάζ κουράζεται. Άλλα κι' η κοίρασις αυτή το δυναμώνει.

1) Θα κάνετε μασάζ του χεριού σφίγγοντας τον καρπό με το άλλο χέρι ως είδος βραχιόλι και στρίβετε τον καρπό με έπάνω, μια κάτω.

2) Να πιάνετε την πρώτη φουχία κάθε δαυτιλίου και να την κινήτε δεξιά κι' αριστερά οα να θέλατε να την ξεδιδάουτε.

3) Να σφίγγετε με το ένα χέρι όλα τα δαυτιλία του άλλου χεριού και να τα στρίβετε όλα μαζί.

4) Τοποθετήστε την παλάμη σας ανάστροφα οα γόνετα. Και προσπαθήστε να την πιάσετε με την παλάμη του άλλου χεριού περιπορτικά, μια δεξιά, μια αριστερά. Αυτή η κίνηση κάνει το αίμα να κυκλοφορή πονυ ζαπρά.

5) Πιάστε κατόπιν την άκρη του ενός χεριού με το άλλο χέρι και τινάξτε διάκερο το χέρι με πονυλή ζαπρότητα

ΠΡΟΣΕΞΕΤΕ ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΣΑΣ ΓΙΑΤΙ:

ΧΙΛΙΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΤΟ ΑΠΕΙΛΟΥΝ

Το μωρό σας, κυρία μου, μεγαλώνει, περπατάει, τρέχει μέσα στις κάμαρες, γεμίζει το σπίτι με τις χαρούμενες φωνές του. Και εσείς το κυττάτε με λατρεία, αλλά και με κάποια ανησυχία, γιατί έξω κυκλοφορούν ένα σωρό αρρώστιες, που προσβάλλουν ιδιαίτερα τα παιδιά: πολιομυελίτις, κοκκύτης, ιλαρά κλπ. Ξέρετε όμως ότι δεν είναι μόνον οι αρρώστιες που το απειλούν, αλλά και ένα σωρό άλλα πράγματα; Τα σπέρτα που ξεχάσατε πάνω σε μία καρέκλα, το φάρμακο που λησμονήσατε έξω από το ντουλάπι, το μαχαίρι που σας έπεσε και δεν το σηκώσατε, οι αδέσποτες καρφίτσες πάνω στο πάτωμα κτλ. κτλ. Κι' αυτά τα πράγματα είναι πιο σοβαρά από τις αρρώστιες.

Πρέπει λοιπόν το παιδί σας να το προστατεύετε όχι μόνον από τις αρρώστιες, αλλά και από αυτούς τους κινδύνους.

ΠΡΟΣΟΧΗ ΣΤΗ ΦΩΤΙΑ

Τα περισσότερα ατυχήματα που συμβαίνουν στα παιδιά, προέρχονται από τη φωτιά. Τα περισσότερα παιδιά που μεταφέρονται επείγοντως στο Νοσοκομείο Πρώτων Βοηθειών ή στο Νοσοκομείο των Παιδών, έχουν πάθει εγκαύματα. Από σας όμως εξαρτάται η προφύλαξη του παιδιού σας.

Είναι περιττό να σας υπενθυμίσουμε, ότι τα σπέρτα αποτελούν μέσα στο σπίτι ένα διερρηκτό κίνδυνο. Πώς θα εμποδίσουμε το παιδί από το να τα πειράξει; Δεν αρκεί να τα βάλουμε σε μέρος που να μη τα φθάσει: ο μικρός θ' ανέβει σε μία καρέκλα και θα τα πάρει.

Προτιμότερο είναι να του δείξετε από τη στιγμή που αρχίζει να έχει αντίληψη, πως το απλό τρίψιμο ενός σπέρτου μπορεί να βάλει φωτιά σε ένα σωρό από χαρτιά. Αυτό θα κάνει εντύπωση στο μωρό και δεν θα ξαναπειράξει τα σπέρτα. Αν θέλετε μάλιστα, πλησιάστε μ' αυτή την ευκαιρία το δακτυλάκι του στη φωτιά για να του δείξετε ότι καίει.

Τις κατασκόλλες πάνω στο τζάκι να τις βάσετε με το χέρι προς τα μέσα, γιατί τα μωρά είναι περίεργα και για να ικανοποιηθούν τρέχουν μέσα στην κατασκόλλα, μπορούν να την πιάσουν από το χέρι και να την αναποδογυρίσουν επάνω τους.

Μη βάσετε ποτέ την τσαγιέρα ή ένα φλυτζάνι με τσάι ή καφέ στην άκρη ενός τραπέζιου, που είναι στρωμένο με τραπέζι, γιατί το μωρό μπορεί να τραβήξει το τραπέζι και να πέσει επάνω του ή τσαγιέρα ή το φλυτζάνι.

Και μην ξεχνάτε πως ένα μπανάκι με καυτό νερό τοποθετημένο στο πάτωμα, προκα-

λεσε τον θάνατο σε πολλά μωρά

ΒΑΖΕΙ ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΣΤΟ ΣΤΟΜΑ ΤΟΥ

Μερικά παιδιά βάζουν στο στόμα τους ό,τι βρουν και τις περισσότερες φορές, όταν πρόκειται για μικρά αντικείμενα, τα καταπίνουν. Δεν ξέρετε τι έτερόκλητα πράγματα αποκαλύπτονται με την ακτινοσκόπηση στα στομάχια των μωρών.

Στην πρώτη σειρά αυτών των αντικειμένων ερχονται οι «παραμάνες». Και αν μάλιστα η παραμάνη είναι κλειστή, το μωρό μπορεί να την γλυσώσει, αν όμως είναι ανοιχτή... τότε δεν υπάρχει σωτηρία.

Μάθετε στο παιδί σας να μη βάζει στο στόμα του ό,τι βλέπει, είτε πρόκειται για επικίνδυνο, είτε για ακίνδυνο πραγματάκι (το μωρό δεν μπο-

ρεί να ξεχωρίσει το επικίνδυνο από το ακίνδυνο).

Όταν αλλάζετε το μωρό σας, μην κρατάτε τις παραμάνες μέσα στο στόμα σας. Έκτος του ό,τι δίνετε το κακό παράδειγμα (τα μωρά είναι σαν τις μαϊμούδες: μιμούνται ό,τι βλέπουν), υπάρχει κίνδυνος να σας πείσει καμιά, να την πάρει το μωρό και να την καταπιεί, χωρίς εσείς να το αντιληφθείτε.

Ένα παιδί που τρέχει μ' ένα ξύλο ή μ' ένα μολύβι στο στόμα, μπορεί πέφτοντας να τραυματισθεί σοβαρώτατα. Όταν το μάθετε από μωρό, ότι δεν πρέπει να βάζει τίποτα στο στόμα του, μπορείτε να το προσφύλαξετε απ' αυτόν τον κίνδυνο.

Μάθετε επίσης στο παιδί σας, ότι δεν πρέπει να τρέχει ενώ τρώει το πρόγευμά του, όπως κάνουν πολλά παιδιά. Ωρισμένες φορές, ένα μίλο παραδείγματος χάρι, μπορούν να προκαλέσουν ασφυξία. Όσο για τα ψιχουλάκια του ψωμιού, που είναι ακίνδυνα μέσα στον εισόφθο, αποτελούν μεγάλο κίνδυνο, όταν με την αναπνοή περάσουν στους βρόγχους ή στους πνεύμονες.

ΚΑΥΣΤΙΚΕΣ ΟΥΣΙΕΣ

Προσοχή, πρό παντός, να μη

βάσετε σε μέρη που μπορεί να τα φθάσει το παιδί σας επικίνδυνα υγρά.

Σ' ένα σπίτι υπάρχουν πάντα καυστικά προϊόντα. Όπως: ακουαφόρτε, φλίτ, νέστι, διαφώρα όξια για την εμφάνιση φωτογραφικών φίλμς, φασφικά κτλ.

Όλα αυτά τα υγρά θα τα βάσετε στα πιο ψηλά ράφια, ώστε το μωρό να μη μπορεί να τα φθάσει, έστω και αν χρησιμοποιήσει καρέκλα. Το ίδιο θα κάνετε και για τα άλλα καυστικά προϊόντα, όπως το βαλνιό, το σαπούνι, οι καθαριστικοί υγροί κτλ. που μπορεί να πάρει το μωρό για τροφή και να το φάει.

Κλείστε καλά το ντουλάπι που έχετε τα φάρμακα. Πάντα μην αφήνετε έξω ένα φάρμακο, αφού το χρησιμοποιήσετε, διάφορα χάπια μοιάζουν πολύ με καραμέλες, και το μωρό μπορεί να τα φάει.

Και μέσα στην κούνια του μωρού το μωρό δεν είναι απόλυτα ασφαλές. Πρώτα - πρώτα μπορεί να σκάσει γυρίζοντας ιδίως αν το στρώμα της κούνιας είναι πολύ μαλακό κι έχει και μαξιλάρι. Το προτιμότερο είναι να βάσετε στο μωρό σας σκληρό στρώμα, θα ανασηκώσετε στο μέρος κεφαλιού μ' ένα μαξιλάρι, τοποθετημένο κάτω από το στρώμα.

Πολλές υπέρνες στερεώνουν τις κουβέρτες για να μη ξεσπαστεί το μωρό τους. Ξέρετε όμως ότι αυτό είναι πολύ επικίνδυνο, γιατί μπορεί το μωρό να πνιγί; Το καλύτερο είναι να έχετε να κάνατε στρώμα που έχετε να κάνατε είναι να ντύσετε καλά το μωρό σας, ώστε και αν ξεσκεπάσει, να μην κρυώσει.

Ανάμεσα στο μαξιλάρι και στα πλάγια της κούνιας πρέπει να υπάρχουν κενά, γιατί μέσα στον στενό αυτό χώρο το μωρό μπορεί να πάθει ασφυξία. Γι' αυτό το μαξιλάρι πρέπει να πιάει όλο το πλάτος της κούνιας.

Δεν εξαντλήσαμε τους κινδύνους, που απειλούν το μωρό σας. Κυττάτε γύρω σας με προσοχή και απομακρύνετε ό,τι μπορεί να το βλάψει.

★

Τα κουρέλια

Τα διάφορα κουρέλια δεν λένε ποτέ από το σπίτι. Όταν είναι χρήσιμα.

Με κομμάτια ύφασμας, στρογγυλά ραμμένα το ένα πάνω στο άλλο φτιάχνετε κομμάτια «πιασίματος» που επιτρέπουν να κατεβάζετε από τη φωτιά τα μαγειρικά σκεύη χωρίς να καίεστε.

Με άλλα μικρά κομμάτια τοιμάζετε παπουτσάκια για τα παιδάκια σας. Τα πιο μεγάλα κομμάτια και πιο παλιά κομμάτια των καπέλων αποτελούν πρώτης τάξεως υλικό για τα τουφέκια.

Από διάφορα κουρέλια βερε δυο ή τρεις δίσκους ίδιου μεγέθους και λίγο καλύτερους από το μέταλλο που πασμά της κατασκόλλας, ράβετε μαζί κι' όταν έχετε στη φωτιά την κατασκόλλα, τοποθετείτε από επάνω το τουφέκι αυτό ύφασμα. Τότε το βράζει γρηγορότερα και μικρή φλόγα αρκεί για να διατηρήσει σε βρασμό, δεν χάνεται η θερμότης.

ΝΟΙΚΟΚΥΡΕΣ,

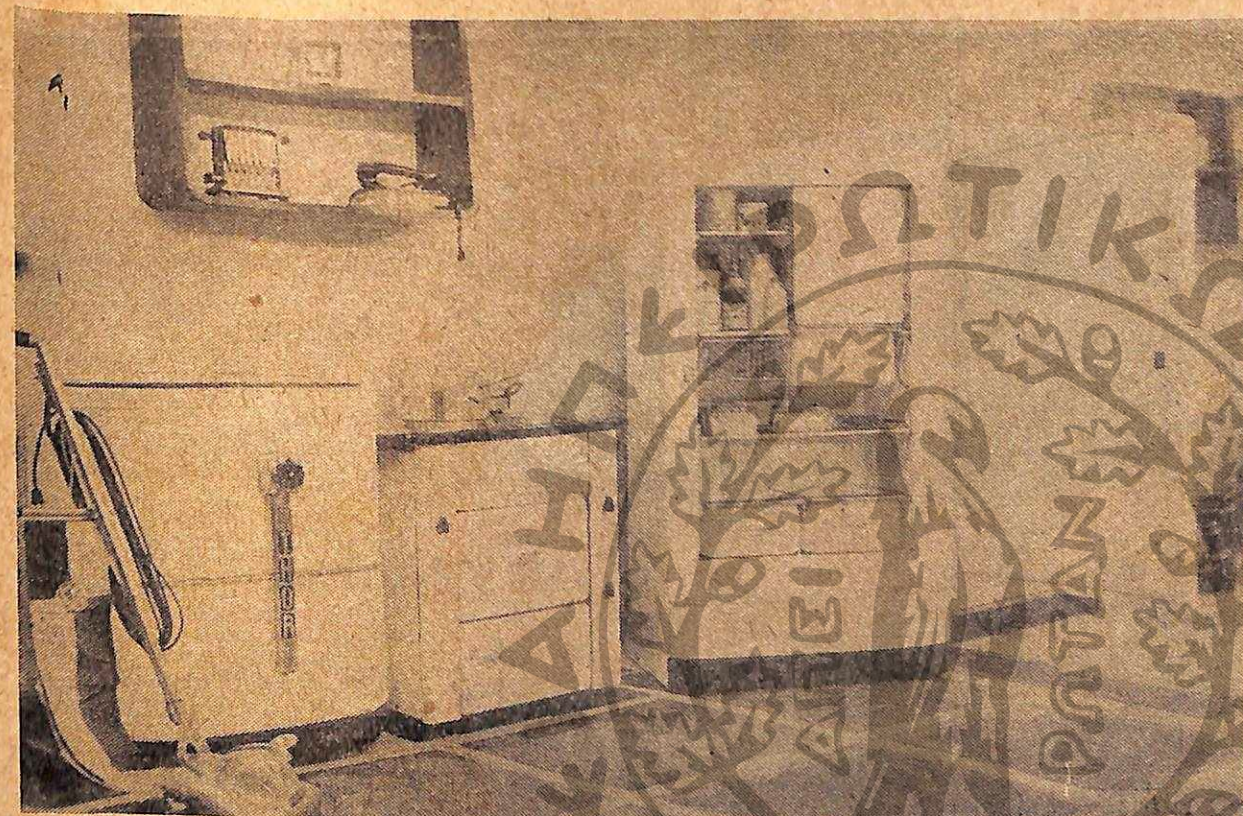
Έαν σās εύνοήση ή Τύχη έξασφαλίζετε με τὰ ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΣΠΙΤΙΑ

ΤΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

ΚΑΙ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗ ΣΤΕΓΗ ΚΑΙ ΞΕΚΟΥΡΑΣΤΟ ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΟ.

Όλα — ακουπίσμα, μαγειρεύμα, διατήρησι τροφίμων, πλύσιμο πιάτων καὶ ρούχων, αιδέρωμα — θὰ τὰ ἔχετε ἄνετα καὶ εὐχάριστα μετὰ τὰ ἡλεκτρικὰ μέσα, ποὺ σās δίνουν τὰ «ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΣΠΙΤΙΑ»

ΤΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

Ο τεχνικός εξοπλισμός τῶν «ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΣΠΙΤΙΩΝ»

ΤΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ 1950

Νὰ ἴθι βρῆς!!

Πορσελάνες
Κρύσταλλα
Μαχαιροπήρουνα
Σερβίτσια:
Φαγητού — Τσαγιού — Καφέ
Φρούτου — Γλυκού — Λικέρ
Εἶδη διακοσμῆσεως:
Πορσελάνες "ΚΟΒΑΛΤ"
Μπριζόλες - Πολυελαίους - Ἀπλικ
Πολύψατα - Πορτατίφ - Πλαφονιέρες
Πολύψατα τύπου Βιέννης
Ἀνθοδοχεῖα - Φοντανιέρες
Υαλικά - Πιατικά - Ποτηρικά
Ἡλεκτρικὰ εἶδη - Ψυγεία - Κουζίνες
Θερμάστρες - Μουσμάδες
Μαγειρικὰ σκεύη - Ἀλουμίνια - Ἐμαγιέ
Ψάδες - Κοντάρια κουρτινῶν
Ναυλον τραπεζομάνδουλα - Στόρ κ.λ.π.

σε ἐκλεκτὲς ποιότητες
σε φθηνὰς τιμὰς

ΣΤΟ *Gravito*
ΑΔΕΛΦΩΝ ΔΑΣΙΟΥΡΑ
ΟΔΟΣ ΠΕΣΜΑΤΙΣΤΟΓΛΟΥ 7
ΕΝΑΝΤΙ ΙΟΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ - ΤΗΛ. 23-539

ИГНАКА

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠ

